

การวิจัยเชิงสำรวจเกี่ยวกับ
ลักษณะภาษาอันกต
ระดับบัณฑิตศึกษาตามความต้องการ
ของคณะทำงานพัฒนากรรมการวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันภาษา
2524

การจัดสรรปริมาณการทำงาน

โครงการวิจัย งบประมาณแผ่นดิน เรื่อง "การศึกษาความสัมพันธ์ของวิธีเรียน และความถนัดในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษกับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล" สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อัจฉรา วงศ์โสธร (35%)

(หัวหน้าโครงการ)

กาญจนา ปราบพาล (15%)

ทัศนีย์ ศรีไพพรรณ (10%)

ทอรุ่ง จรุงกิจอนันต์ (10%)

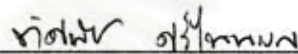
นิภาพร รัตนพฤกษ์ (10%)

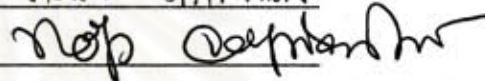
ภัสสร สิงศาลวณิช (10%)

อมตา เวชพฤติ (10%)

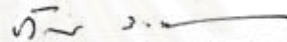

อัจฉรา วงศ์โสธร

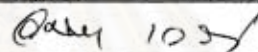

ทัศนีย์ ศรีไพพรรณ

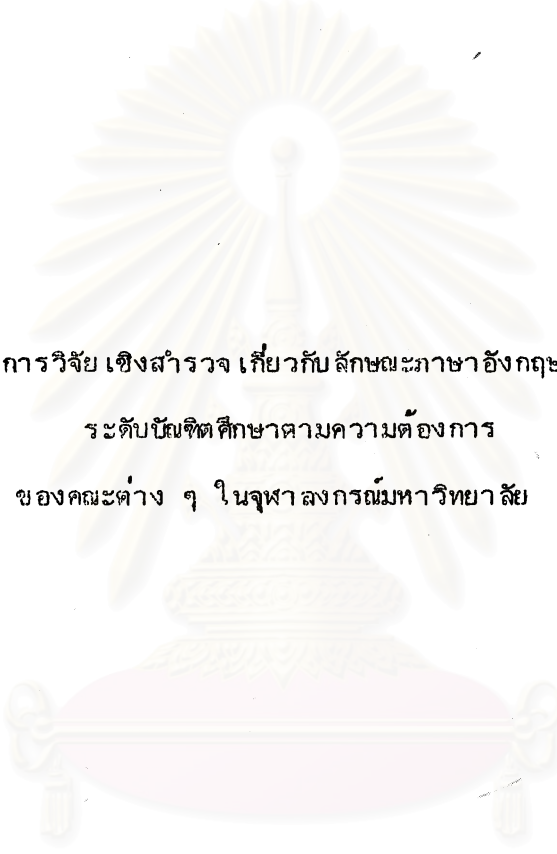

ทอรุ่ง จรุงกิจอนันต์

ลาออกจากราชการ

อมตา เวชพฤติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิจัยเชิงสำรวจ เกี่ยวกับ ลักษณะภาษาอังกฤษ
ระดับบัณฑิตศึกษาตามความต้องการ
ของคณะต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันภาษา

๒๕๖๔

สารบัญ

	<u>หน้า</u>
ความเป็นมา	๑
ภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา	๖
คณะรัฐศาสตร์	๘
คณะนิติศาสตร์	๓๑
คณะเศรษฐศาสตร์	๔๓
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๗๕
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	๘๕
คณะวิศวกรรมศาสตร์	๑๑๘
คณะวิทยาศาสตร์	๑๓๖
คณะเภสัชศาสตร์	๑๔๒
คณะสัตวแพทยศาสตร์	๑๗๕
คณะทันตแพทยศาสตร์	๑๘๒
คณะแพทยศาสตร์	๒๐๔
คณะนิเทศศาสตร์	๒๓๖
รายงานรวม ๑๒ คณะ	๒๕๘
ภาคผนวก	๒๗๙
รายนามคณะผู้วิจัย	๒๙๑

รายงานการวิจัย เรื่อง
ลักษณะวิชาภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาตามความต้องการ
ของภาควิชาต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดำเนินการสำรวจโดย สถาบันภาษา
พ.ศ. ๒๕๒๔

I. ความเป็นมา

สถาบันภาษา มีโครงการจัดเตรียมหลักสูตรเพื่อสอนภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษาให้กับ
ภาควิชาต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีการเรียนการสอนในระดับนี้ จึงได้ดำเนินการสำรวจ
ความเป็นมา วิธีดำเนินการ และแนวทางของการพัฒนาหลักสูตร คณะผู้วิจัยใช้วิธีสัมภาษณ์อาจารย์และ
ผู้บริหารโปรแกรม ตลอดจนศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร เช่น คำอธิบายรายวิชา หลักสูตร ตัวอย่างอุปกรณ์
การเรียนการสอนและบทความ สถาบันการศึกษาที่ดำเนินการสำรวจมี ๗ สถาบัน คือ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยมหิดล

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย

ศูนย์ภาษาของกรมวิเทศสหการ

ผลการสำรวจสรุปได้ดังนี้ คือ

๑. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาษาอังกฤษระดับบัณฑิต เป็นวิชา Non-Credit สำหรับผู้ที่ไม่ผ่าน Screening Test

หน่วยงานที่รับผิดชอบ	การจัดเข้าโปรแกรม	เนื้อหา	เกณฑ์การผ่าน	ระยะเวลา
ภาควิชาภาษา ต่างประเทศ	Screening Test 50% ให้ Exempt ใช้แบบทดสอบ แบบปรนัย ประกอบด้วย Reading Comprehension Vocabulary Structure แบ่งกลุ่ม ๆ ละ ประมาณ ๓๐ คน	General English *Reading Grammar Writing	50% course grade เกรด S	๓-๕ ชม./ สัปดาห์/ภาคการ ศึกษา

*ได้รับการ เน้นความสำคัญมากที่สุด

๒. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามี ๒ กระบวนวิชา และเป็น Non-credit คือ

English 503 English for Graduate Study in Science (๓ ช.ม./สัปดาห์)

English 504 English for Graduate Study in Arts (๓ ช.ม./สัปดาห์)

หน่วยงานที่รับผิดชอบ	การจัดเข้าโปรแกรม	เนื้อหา	เกณฑ์การผ่าน	ระยะเวลา
ภาควิชาภาษา ปัจจุบันต่างประเทศ	Placement Test -60 > ยกเว้น -40-60 เรียน -40 < ควบเรียน ภาษาอังกฤษในระดับ ปริญญาตรี ๑ กระบวน วิชาก่อน	-อ่านบทความเอก- สารที่เกี่ยวข้อง กับสาขาวิชาที่เรียน โดยให้ทราบถึงวิธี อ่านการถอดความ การดึงข้อความที่ สำคัญ และการทำ บันทึกจากบทความ หรือเอกสารที่อ่าน -เขียนจากบทความ หรือเอกสารที่ให้ อ่าน โดยเริ่มจาก การเขียนสรุป บทความย่อ และ งานวิจารณ์	- สอบ Achie- vement Test ระบบ S,U	๑ ภาค การศึกษา

๓. มหาวิทยาลัยมหิดล

ภาษาอังกฤษระดับบัณฑิต เป็นวิชาบังคับสำหรับผู้ที่ไม่ผ่าน Screening Test เป็นวิชา non credit

หน่วยงานที่รับผิดชอบ	การจัดเข้าโปรแกรม	เนื้อหา	เกณฑ์การผ่าน	ระยะเวลา
ภาควิชาภาษา ต่างประเทศ	Screening Test - Structure - Vocabulary - Cloze - Reading Comprehension คะแนน 44 (จาก 100) exempt	General English 4 skills สอนแบบ Intensive	Retake and pass the first screening test	๕-๖ ช.ม./วัน เป็นเวลา ๖ สัปดาห์

๔. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

๔.๑ ปริญญา เศรษฐศาสตรบัณฑิต

สื่อการสอน : ภาษาอังกฤษ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ	การจัดเข้าโปรแกรม	เนื้อหา
ภาควิชา เศรษฐศาสตร์	- Screening Test 1. English Proficiency 2. Economics 3. Mathematics	5 core courses and the 17 elective courses are given in English

วิทยานิพนธ์เขียนเป็นภาษาอังกฤษ

๔.๒ สำหรับบัณฑิตทุกสาขาวิชา

หน่วยงานที่รับผิดชอบ	การจัดเข้าโปรแกรม	เนื้อหา	เกณฑ์การผ่าน	ระยะเวลา
ศูนย์ภาษาอังกฤษ	- Screening Test - Structure - *Reading - Vocabulary 60 exempt	- Reading - เทคนิคใน การอ่าน - หลักภาษา - เขียนเนื้อหาที่ เป็น General English	- Retake the Screening test	๓ ช.ม/ สัปดาห์ รวม ๔๕ ช.ม.

*ได้รื้อนำหนักมากที่สุด

๕. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

วิชา EL 400 Reading Skill Development in English

Non-credit

<u>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</u>	<u>การจัดเข้าโปรแกรม</u>	<u>เนื้อหา</u>	<u>เกณฑ์การผ่าน</u>	<u>ระยะเวลา</u>
ศูนย์ภาษาอังกฤษ ของสถาบันฯ	Screening Test - Vocabulary - Structure - Reading (EAP) Grades A+, A, A- B+ exempt	Reading Comprehension - Sentence, paragraph, and actual texts	70% = B	๖ ช.ม./สัปดาห์ เป็นเวลา ๒๔ สัปดาห์

๖. สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย

สื่อการสอนใช้ภาษาอังกฤษ

<u>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</u>	<u>การจัดเข้าโปรแกรม</u>	<u>เนื้อหา</u>	<u>เกณฑ์การผ่าน</u>	<u>ระยะเวลา</u>
Language and Media Centre	- Placement Test - Reading - Writing - Interview E-1,2,3: Entry points above these 3 levels- exempt	Reading Listening Writing	On the basis of attendance	๕ ช.ม./สัปดาห์ เป็นระยะเวลา ๑๒ สัปดาห์ ๕๐ ช.ม. - contact hours ๕๐ ช.ม. assignments รวม ๑๐๐ ช.ม.

๗. ศูนย์ภาษาของกรมวิเทศสหการ

ผู้เข้าอบรม เป็นข้าราชการที่ได้ทุนไปศึกษาหรือทำงานในต่างประเทศ ในหลายกรณีเจ้าของทุนจะกำหนดระดับความสามารถภาษาอังกฤษว่าเป็นระดับ Academic A, Academic B หรือ Practical โดยมีคะแนนสอบวัดความสามารถหลังเรียน ซึ่งศูนย์ภาษาทำการสอบเป็นตัวกำหนด

<u>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</u>	<u>การจัดเข้าโปรแกรม</u>	<u>เนื้อหา</u>	<u>เกณฑ์การผ่าน</u>	<u>ระยะเวลา</u>
ศูนย์ภาษาของ กรมวิเทศสหการ	- สอบ Placement Test - จัดแบ่งเป็น ๓ กลุ่ม ๆ ละ ๒๔ คน Class 1 : Elementary เน้นการฟัง พูด สำหรับผู้ไปอบรม หรือดูงานระยะสั้น Class 2: Intermed- iate เน้นการเขียน และพูด สำหรับผู้ไปเรียน ระดับ Certificate Class 3: Advanced เน้นการอ่านเขียน สำหรับผู้ไปเรียน ปริญญาโทและเอก	General English - ฟัง - พูด - อ่าน - เขียน - กิจกรรม เสริม	สอบ Proficiency Test ของกรมวิเทศ- สหการ Academic A = คะแนน 75 Academic B = คะแนน 70 Practical = คะแนน 60 หรือ 50	๖ ช.ม./วัน เป็นระยะเวลา ๑๑ สัปดาห์

II. ภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาตามความต้องการของภาควิชาต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในปีการศึกษา ๒๕๒๓ สถาบันภาษา ได้ขอความร่วมมือจากคณะต่าง ๆ ในการสำรวจลักษณะวิชาภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาตามความต้องการของภาควิชาต่าง ๆ ที่มีการเรียนการสอนระดับนี้ ได้มีการส่งแบบสอบถาม (ดูภาคผนวก) ไปยังอาจารย์และนิสิตในภาควิชาต่าง ๆ ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ได้จากแบบสอบถามที่ส่งตัวอย่างแก่อาจารย์และนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน ๓๓๗ ฉบับ จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า การสำรวจครั้งนี้เป็นอาจารย์ที่ทำการสอนในบัณฑิตวิทยาลัยของคณะต่าง ๆ ๑๔๗ คน (๔๖.๖ %) และเป็นนิสิตที่กำลังศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาจำนวน ๑๘๐ คน (๕๓.๔ %)

ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๓๓๗ คนดังกล่าวแล้วนี้ ประกอบด้วยอาจารย์และนิสิตจาก ๑๒ คณะวิชาดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๑ จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

ที่	คณะวิชา	จำนวน	ร้อยละ
1.	รัฐศาสตร์	31	9.2
2.	นิติศาสตร์	18	5.3
3.	เศรษฐศาสตร์	13	3.9
4.	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	26	7.7
5.	สถาปัตยกรรมศาสตร์	40	11.9
6.	วิศวกรรมศาสตร์	49	14.5
7.	วิทยาศาสตร์	9	2.7
8.	เกษตรศาสตร์	40	11.9
9.	สัตวแพทยศาสตร์	4	1.2
10.	ทันตแพทยศาสตร์	28	8.3
11.	แพทยศาสตร์	47	13.9
12.	นิเทศศาสตร์	32	9.5
รวม		337	100.0%

ในจำนวนนิสิต ๑๕๐ คนนี้ ปรากฏว่าเป็นนิสิตปริญญาโทปีที่ ๑ จำนวน ๑๐๑ คน เป็นนิสิตปีที่ ๒ จำนวน ๖๑ คน และเป็นนิสิตที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเฉพาะเพียง ๑ คนเท่านั้น แต่มีอีก ๑๕ คน ที่ไม่ได้แจ้งว่ากำลังศึกษาอยู่ที่ไหน หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า สำหรับกลุ่มตัวอย่างจากนิสิตนั้น เป็นนิสิตปริญญาโทปีที่ ๑ เสีย ๘๖.๑๒% และเป็นนิสิตปริญญาโทปีที่ ๒ จำนวน ๓๓.๘๘% นอกจากนั้นเป็นนิสิตที่กำลังศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพเฉพาะ และผู้ที่ไม่ได้ระบุว่ากำลังศึกษาอยู่ที่ไหนอีก ๑๐.๐๐%

อนึ่ง ในจำนวนนิสิตทั้ง ๑๕๐ คนนั้น มีอยู่ ๖๔ คน (๓๕.๙๙%) กำลังทำวิทยานิพนธ์ ส่วนอีก ๘๗ คน (๕๘.๐๑%) ยังไม่ได้ทำวิทยานิพนธ์ และอีก ๑๕ คน (๑๐.๐๐%) ไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์เพื่อให้ได้ปริญญา และในจำนวนนี้เป็นนิสิตระดับปริญญาโท ๑๖๖ คน (๘๑.๓๐%) และระดับปริญญาเอก ๗ คน (๓.๘๕%)

นอกจากนี้ การวิเคราะห์ภูมิหลังของนิสิตพบว่า นิสิตที่กำลังเรียนปริญญาโทนี้ โดยมากหรือ ๑๓๔ คน (๘๙.๓๓%) เป็นผู้ที่มีงานทำแล้วในขณะที่ทำการศึกษาอยู่ ส่วนนิสิตอีก ๑๖ คน (๑๐.๖๖%) ยังไม่มีงานทำ จากข้อมูลนี้แสดงให้เห็นได้ว่านิสิตในระดับปริญญาโทนั้น โดยมากเป็นผู้ที่มีอาชีพแล้วจึงมาทำการศึกษาคือ ส่วนนิสิตอีกประมาณ ๑๐% นั้น อาจเป็นผู้ที่ศึกษาต่อทันทีที่ได้รับปริญญาตรีก็เป็นได้ จึงยังไม่มีอาชีพหรือไม่ก็อาจเป็นผู้ที่ลาออกจากงานที่ทำอยู่ชั่วคราวก็เป็นได้

จากข้อมูลดังกล่าวแล้วข้างต้น ทำให้เราพบได้ว่า

๑. กลุ่มตัวอย่างที่ได้เพื่อการศึกษาครั้งนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มาจากทุกคณะวิชาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ยกเว้นคณะครุศาสตร์และคณะอักษรศาสตร์ที่คัดดำเนินการสอนภาษาอังกฤษแก่นิสิตในระดับบัณฑิตวิทยาลัยแล้ว)
๒. กลุ่มตัวอย่างมีทั้งนิสิตที่กำลังศึกษาในปีที่ ๑ และปีที่ ๒ เป็นอัตราส่วน ๒๕:๑๗ และเป็นนิสิตระดับปริญญาโทและปริญญาเอกในอัตราส่วนร้อยละ ๘๑:๑๙
๓. กลุ่มตัวอย่างมีทั้งนิสิตที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ และผู้ที่ยังไม่ได้ทำวิทยานิพนธ์อยู่ในขณะที่ทำการสำรวจ เป็นอัตราส่วนร้อยละ ๓๖:๖๔
๔. กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตที่มีงานทำแล้ว และที่ยังไม่ได้ทำงาน เป็นอัตราส่วนร้อยละ ๑๓:๘๗
๕. กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์และนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาในอัตราส่วนร้อยละ ๘๗:๑๓

ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากแต่ละคณะ และอัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วในข้อ ๒, ๓, ๔ และ ๕ แล้ว เราก็อาจกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้เพื่อการศึกษาครั้งนี้เป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมดที่ทำการศึกษาคือ แม้ว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างในบางลักษณะจะมีจำนวนน้อย แต่ก็ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างของประชากรทั้งหมด

- ๔ -

คณะรัฐศาสตร์

๑. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ได้จากแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างแจกอาจารย์และนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษา คณะรัฐศาสตร์ จำนวน ๓๑ ฉบับ จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า การสำรวจครั้งนี้เป็นการตอบคำถามของอาจารย์ที่สอนในระดับบัณฑิตศึกษา ๑๑ คน (๓๕.๔๘%) และเป็นนิสิตที่กำลังศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน ๒๐ คน (๖๔.๕๒%) ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ จำนวนประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์	๑๑	๓๕.๔๘
นิสิต	๒๐	๖๔.๕๒
รวม	๓๑	๑๐๐.๐

ในจำนวนนิสิต ๒๐ คนนี้ปรากฏว่า เป็นนิสิตปริญญาโทปีที่ ๑ ๑๔ คน (๗๐%) เป็นนิสิตปริญญาโทปีที่ ๒ ๖ คน

อนึ่ง ในบรรดานิสิต ๒๐ คนนั้นมีอยู่ ๗ คน (๓๕%) กำลังทำวิทยานิพนธ์ อีก ๑๓ คน (๖๕%) ยังไม่ได้ทำวิทยานิพนธ์

นอกจากนี้การวิเคราะห์ภูมิหลังของนิสิตพบว่า นิสิตที่กำลังเรียนปริญญาโทนี้ ๑๖ คน (๘๐%) เป็นผู้มีงานทำอยู่แล้วในขณะที่ทำการศึกษาอยู่ อีก ๔ คน (๒๐%) เป็นผู้ที่ไม่ได้ทำงาน

๒. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๒.๑ ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ

ที่	ความคิดเห็น	\bar{X} *	S.D	Mode
ก.	<u>ในกรณีที่ เป็นนิสิต</u>			
๑.	ในการทำงานของท่าน ท่านใช้ภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด	๒.๘๐๐	๐.๖๑๖	๓.๐๐๐
๒.	ในการทำงานของท่าน ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	๓.๖๐๙	๐.๗๒๒	๔.๐๐๐
ข.	<u>ในกรณีที่ท่าน เป็นอาจารย์</u>			
	ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษามีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด	๓.๘๖๔	๐.๓๕๑	๔.๐๐๐

จากตารางที่ ๒ แสดงว่า นิสิตผู้ตอบคำถามเห็นว่าในการทำงานมีการใช้ภาษาอังกฤษบ้างเล็กน้อย (\bar{X} = 2.800) แต่ก็มีความสำคัญค่อนข้างมาก (\bar{X} = 3.609) ผู้ตอบคำถามที่เป็นอาจารย์ก็มีความเห็นว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษามีความจำเป็นค่อนข้างมากเช่นเดียวกัน (\bar{X} = 3.864)

๒.๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาอังกฤษว่าควรเป็นวิชาเลือกหรือวิชาบังคับ

ตารางที่ ๓ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อการสอนภาษาอังกฤษ

	บังคับ	เลือก	รวม
อาจารย์	๓๕.๐	๓๖.๔	๓๕.๕
นิสิต	๖๕.๐	๖๓.๖	๖๔.๕
รวม	๖๔.๕	๓๕.๕	๑๐๐.๐

จากตารางข้างบนนี้แสดงว่า อาจารย์มีความเห็นว่าภาษาอังกฤษน่าจะเป็นวิชาบังคับมากกว่า วิชาเลือก (๓:๔) และนิสิตก็มีแนวโน้มอยากให้เป็นวิชาบังคับมากกว่า (๑๓:๗) กล่าวโดยสรุปคือ ทั้งอาจารย์และนิสิตมีความเห็นพ้องกันว่าภาษาอังกฤษควรเป็นวิชาบังคับ (๖๔.๕%) มากกว่าเป็นวิชาเลือก (๓๕.๕%)

๒.๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของภาษาอังกฤษ

จำนวนหน่วยกิต	N	%	หมายเหตุ
๑	๑	๓.๒	จากตารางนี้แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับ จำนวนหน่วยกิตภาษาอังกฤษของอาจารย์และ นิสิตมีความแตกต่างกันไป แต่ผู้ตอบจำนวนมาก เห็นว่าควรจะเป็น ๘ หน่วยกิต (๕๘.๑%) รองลงมาคือ เห็นว่าควรจะเป็น ๔ หน่วยกิต (๑๙.๔%) สรุปได้ความเห็นที่ว่าควรจะเป็น ๘ หน่วยกิตนั้นมีน้ำหนักมากกว่าอย่างเห็นได้ชัด
๓	๓	๙.๗	
๔	๖	๑๙.๔	
๘	๑๘	๕๘.๑	
๙	๓	๙.๗	

๒.๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเวลาเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อความเห็นเรื่องเวลาที่จะเรียนภาษาอังกฤษ

	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๑ และ ๒	อื่น ๆ	รวม
อาจารย์	๒๗.๓	๑๐๐.๐	๔๑.๗	๐.๐	๓๖.๐
นิสิต	๗๒.๗	๐.๐	๕๘.๓	๑๐๐.๐	๖๔.๐
รวม	๔๔.๐	๔.๐	๔๘.๐	๔.๐	๑๐๗.๐

จากตารางข้างต้น ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับเวลาที่จะเรียนภาษาอังกฤษนั้น ส่วนมากเห็นว่าควรเรียนทั้งในปีที่ ๑ และปีที่ ๒ ผู้ตอบคำถามจำนวนมากรองลงมาเห็นว่าควรเรียนแต่ในปีที่ ๑ เท่านั้น สำหรับนิสิตมีความเห็นก้ำกึ่งกันทั้งที่ว่าควรเรียนในปีที่ ๑ และที่ควรเรียนในปีที่ ๑ และ ๒ สรุปได้ว่าผู้ตอบคำถามส่วนมากเห็นว่าควรเรียนภาษาอังกฤษในปีที่ ๑ และ ๒ (๔๔%) ผู้ตอบคำถามจำนวนมากรองลงมา (๔๔%) เห็นว่าควรเรียนในปีที่ ๑ เท่านั้น

๖.๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก

ตารางที่ ๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก

ที่	ความคิดเห็น	ควร	ไม่ควร	ไม่ออกความเห็น	หมายเหตุ
๑.	ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก นิสิตเข้าเรียนในระดับบัณฑิตศึกษาหรือไม่	๘๐.๖%	๑๙.๔%	-	๒๕:๖
๒.	คะแนนที่ใช้ในการสอบเข้า ควรใช้ เป็นเกณฑ์ ยกเว้นเพื่อไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่	๕๑.๖%	๔๘.๔%	-	๑๖:๑๔
๓.	คะแนนที่ได้จากการสอบเข้า ควรใช้ เป็นเกณฑ์ ในการจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถหรือไม่	๔๕.๒%	๕๔.๘%	-	๑๔:๑๗

จากตารางที่ ๖ จะเห็นว่า ทั้งอาจารย์และนิสิตส่วนมากในระดับบัณฑิตศึกษามีความเห็นไปในทางเดียวกันว่า ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนิสิตเข้าเรียน (๘๐.๖%) ส่วนในข้อที่ว่าคะแนนที่ใช้ในการสอบเข้าควรใช้ เป็น เกณฑ์ยกเว้นเพื่อไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่นั้น ผู้ตอบคำถามมีความเห็นก้ำกึ่งกันระหว่างควร (๕๑.๖%) และไม่ควร (๔๘.๔%) (๑๖:๑๔) แต่ในข้อที่ว่าคะแนนที่ได้จากการสอบเข้าควรใช้ เป็นเกณฑ์ในการจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถหรือไม่ ผู้ตอบคำถามส่วนมากเห็นว่าไม่ควร (๕๔.๘%)

๖.๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ทำการสอนภาษาอังกฤษ

ผู้ตอบคำถามส่วนมากคือ ๘๐.๖% หรือ ๒๕ คน มีความเห็นว่าผู้ทำการสอนภาษาอังกฤษควรจะเป็นเจ้าของภาษา และ/หรืออาจารย์ชาวไทย อีก ๑๙.๔% หรือ ๖ คน มีความเห็นว่าควรจะเป็นเจ้าของภาษาเท่านั้น

๒.๗ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๗ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

	ภาษาอังกฤษทั่วไป	ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา	ทั่วไปและเฉพาะสาขาวิชา	อื่น ๆ	รวม
อาจารย์	๐.๐	๒๓.๖	๒๐.๐	-	๒๖.๐
นิสิต	๑๐๐.๐	๓๖.๔	๔๐.๐	-	๖๕.๔
รวม	๑๐.๓	๓๗.๔	๔๑.๗	-	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๗ ผู้ตอบคำถามที่เป็นอาจารย์ในระดับบัณฑิตศึกษา ส่วนใหญ่เห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษควรจะเป็นภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา ความเห็นรองลงมาคือเห็นว่า ควรจะเป็นภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา แต่ผู้ตอบคำถามที่เป็นนิสิตส่วนใหญกลับเห็นว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษาควรจะเป็นภาษาอังกฤษทั่วไป และเฉพาะสาขาวิชา สำหรับความเห็นรองลงมานั้น ส่วนหนึ่งเห็นว่าควรเป็นภาษาอังกฤษทั่วไปอย่างเดียว และอีกส่วนหนึ่งเห็นว่าควรเป็นภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาอย่างเดียวเท่านั้น

ดังนั้น เราจึงสรุปจากตารางข้างต้นได้ว่า ส่วนใหญ่ต้องการให้เนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษทั่วไป และเฉพาะสาขาวิชา (๔๑.๗%) รองลงไปคือ ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาเท่านั้น (๓๗.๔%) และมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นเห็นว่าเนื้อหาควรเป็นภาษาอังกฤษทั่วไป (๑๐.๓%)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑.๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักความสำคัญของทักษะต่าง ๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา

ตารางที่ ๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักของการสอนทักษะต่าง ๆ

ที่	ทักษะ	N	%	ปริมาณ			Skew	อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur			
๑.	การฟัง	๒๙	๙๓.๕๕	๕.๘๖๒	๐.๙๙๐	-๑.๒๑๖	-๐.๑๘๐	๔	๑ = ไม่ใช่เลย
๒.	การพูด	๓๐	๙๖.๗๗	๕.๗๓๓	๑.๑๗๒	๒.๐๐๘	-๑.๐๙๐	๔	๒ = น้อยที่สุด
๓.	การอ่าน	๓๐	๙๖.๗๗	๖.๔๓๓	๐.๗๗๔	๒.๐๕๗	-๑.๔๓๖	๑	๓ = น้อย
๔.	การเขียน	๓๑	๑๐๐	๕.๙๖๘	๐.๗๙๕	-๑.๓๙๑	๐.๐๕๙	๓	๔ = ค่อนข้างน้อย
๕.	การแปล	๓๑	๑๐๐	๖.๓๒๓	๐.๘๓๒	๐.๕๘๑	-๑.๐๖๐	๒	๕ = ปานกลาง ๖ = มาก ๗ = มากที่สุด

จากตารางที่ ๘ แสดงให้เห็นว่า ลำดับความสำคัญของทักษะการอ่าน การแปล การเขียน การฟัง และการพูด เป็น ๑, ๒, ๓, ๔ และ ๕ ตามลำดับ และผู้ตอบคำถามมีความเห็นว่าทักษะทั้ง ๕ ดังกล่าวแล้วนั้นควรมีการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษามาก ๆ โดยเฉพาะการอ่าน ($\bar{X} = 6.433$) และการแปล ($\bar{X} = 6.323$)

และเมื่อสังเกตจากค่า Kur แล้ว จะเห็นได้ว่าผู้ตอบคำถามมีความเห็นไปในทางเดียวกัน โดยคะแนนความคิดเห็นต่อทักษะทั้ง ๕ นั้นวางเป็นโค้งยอดแหลมทั้งสิ้น นอกจากนี้ จากค่า Skew จะพบว่า ผู้ตอบคำถามมีความเห็นว่าทักษะต่าง ๆ มีความสำคัญค่อนข้างมากทั้งหมด (ค่า Skew ติดลบ)

จากตารางนี้จึงอาจกล่าวได้ว่า อาจารย์และนิสิตเห็นว่าควรเน้นทักษะการอ่านและการแปลให้มาก

๒.๔ การฟัง

๒.๔.๑ แหล่งของการฟัง

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งของการฟัง

ที่	แหล่งของการฟัง	N	ร้อยละ	ลำดับที่
๑.	คู่สนทนา	๑๘	๕๘.๑	๑
๒.	วิทยุ	๕	๑๖.๑	๖
๓.	โทรทัศน์	๗	๒๒.๖	๕
๔.	เทป	๑๐	๓๒.๓	๓
๕.	โทรศัพท์	๐	๐.๐	๗
๖.	การบรรยาย	๑๗	๕๔.๘	๒
๗.	การประชุม/การรายงาน	๘	๒๕.๘	๔
๘.	การอภิปราย	๘	๒๕.๘	๔

จากตารางที่ ๕ แสดงว่า ผู้ตอบคำถามมากกว่าครึ่งหนึ่งเห็นว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษานั้น ควรฝึกฟังจากคู่สนทนาและการบรรยาย (๕๘.๑% และ ๕๔.๘%) มากกว่าจากแหล่งอื่น ๆ นอกจากนั้นแล้วการฝึกฟังจากเทป การประชุม/การรายงาน การอภิปราย โทรทัศน์ วิทยุ และโทรศัพท์ มีความสำคัญเป็นอันดับที่ ๓, ๔, ๕, ๖ และ ๗ ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๔.๒ ปริมาณการฟัง

ตารางที่ ๑๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณเนื้อหาของการฟัง

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	บทสนทนา	๒๒	๗๐.๙๗	๒.๖๘๒	๐.๕๖๘	๒.๑๕๔	-๑.๖๖๖	๓	๑ = น้อย
๒.	คำสั่ง	๑๕	๔๘.๓๕	๒.๐๖๗	๐.๘๘๔	-๑.๗๘๓	-๐.๑๔๒	๗	๒ = ปาน
๓.	ข่าว	๒๑	๖๗.๗๔	๒.๗๑๔	๐.๔๖๓	-๑.๐๖๔	-๑.๐๒๓	๒	กลาง
๔.	คำบรรยาย/บทความ	๒๔	๗๗.๔๒	๒.๔๑๗	๐.๒๘๒	๔.๑๒๔	-๓.๒๕๐	๑	๓ = มาก
๕.	รายงาน	๑๘	๕๘.๐๖	๒.๕๔๔	๐.๗๐๕	-๐.๒๕๒	-๐.๙๑๕	๕	
๖.	การประชุม	๑๗	๕๔.๘๕	๒.๒๓๕	๐.๘๓๑	-๑.๓๕๗	-๐.๕๙๖	๖	
๗.	เพลง	๑๔	๔๕.๑๖	๑.๕๐๐	๐.๖๕๐	๐.๑๗๖	๐.๙๗๘	๘	
๘.	การอภิปราย/ปาฐกถา	๒๓	๗๔.๑๙	๒.๕๒๗	๐.๖๖๕	๐.๑๕๔	-๑.๑๐๐	๔	

จากตารางที่ ๑๐ ข้างบนนี้แสดงว่า ผู้ตอบมีความเห็นว่าเนื้อหาของการฟังควรจะเน้นเรื่อง การฟังคำบรรยาย/บทความมากที่สุด ($\bar{X} = 2.917$) รองลงมา เป็นอันดับ ๒ และ ๓ ควรเน้นเรื่อง การฟังข่าว ($\bar{X} = 2.714$) และบทสนทนา ($\bar{X} = 2.682$) ที่เหลือนอกนั้นผู้ตอบคำตอบเห็นว่า ควรเน้นในระดับปานกลาง และเป็นที่น่าสนใจมากที่สุดที่ผู้ตอบคำตอบเห็นว่าควรเน้นเรื่องการฟังจาก เพลง เป็นอันดับสุดท้าย ($\bar{X} = 1.500$) ในระดับค่อนข้างน้อย

เราอาจจะกล่าวได้ว่า ความคิดเห็นในเรื่องนี้ค่อนข้างกระจาย แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อ พิจารณาจากค่า Kur จะเห็นว่าโค้งความถี่ว่าเนื้อหาการฟังควรเน้นเรื่องการฟังคำบรรยาย/ บทความ มีลักษณะเป็นโค้งยอดแหลม คือ ผู้ตอบคำตอบมีความเห็นไปในทางเดียวกัน (ค่า Kur= 9.124) และเมื่อพิจารณาค่า Skew แล้วก็จะเห็นได้ว่าความคิดเห็นในเรื่องนี้เป็นไปในทางมาก

๒.๕.๓ วัตถุประสงค์ของการฟัง

ตารางที่ ๑๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฟัง

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับ ที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	โต้ตอบการสนทนา	๒๒	๗๐.๘๗	๒.๗๒๗	๐.๕๕๐	๓.๕๐๒	-๑.๘๘๓	๒	๑ = น้อย
๒.	รับคำสั่ง/ปฏิบัติตามคำสั่ง	๑๖	๕๑.๖๑	๑.๘๓๗	๐.๖๘๐	-๐.๔๘๘	๐.๐๗๔	๖	๒ = ปาน กลาง
๓.	เขียนรายงาน	๒๐	๖๔.๕๒	๒.๘๐๐	๐.๕๒๓	๗.๔๐๑	-๒.๗๔๕	๑	
๔.	จดบันทึกโดยสรุป	๒๐	๖๔.๕๒	๒.๖๐๐	๐.๖๘๑	๑.๑๗๐	-๑.๕๑๔	๔	๓ = มาก
๕.	จดบันทึกอย่างละเอียด	๑๔	๔๕.๑๖	๒.๒๑๔	๐.๕๗๘	๐.๒๐๙	๐.๐๒๘	๕	
๖.	แปล	๒๐	๖๔.๕๒	๒.๖๐๐	๐.๗๕๔	๑.๐๖๐	-๑.๖๐๕	๕	
๗.	นำไปพูดวิเคราะห์วิจารณ์	๒๒	๗๐.๘๗	๒.๗๒๗	๐.๕๕๐	๓.๕๐๒	-๑.๘๘๓	๒	
๘.	นำไปเขียนวิเคราะห์วิจารณ์	๒๒	๗๐.๘๗	๒.๖๓๖	๐.๗๒๗	๑.๕๕๐	๑.๗๕๓	๓	

จากตารางที่ ๑๑ แสดงให้เห็นว่า วัตถุประสงค์ของการฟังที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง ได้แก่ การฟังเพื่อเขียนรายงาน ($\bar{X} = 2.800$) รองลงมาได้แก่ การฟังเพื่อโต้ตอบการสนทนา และเพื่อนำไปพูดวิเคราะห์วิจารณ์ ($\bar{X} = 2.727$) นอกจากนี้ได้แก่ การฟังเพื่อจดบันทึกโดยสรุป และเพื่อแปล ส่วนการฟังเพื่อจดบันทึกอย่างละเอียดและการฟังเพื่อรับคำสั่ง/ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น มีความสำคัญเป็นอันดับ ๔ และ ๕ ตามลำดับ ที่น่าสังเกตคือ เนื้อหาของการฟังบทสนทนา ซึ่งผู้ตอบให้ความสำคัญเป็นอันดับ ๔ และ ๕ ตามลำดับ ที่น่าสังเกตคือ เนื้อหาของการฟังบทสนทนา ซึ่งผู้ตอบให้ความสำคัญเป็นอันดับ ๓ (ดูตาราง ๑๐) นั้น สอดคล้องกันดีกับความเห็นเรื่องวัตถุประสงค์ของการฟัง คือ มีความสำคัญเป็นอันดับ ๒

เมื่อพิจารณาจากค่า Kur จะเห็นว่าความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์ของการฟัง จะเป็นไปเป็นทางเดียวกัน (แต่ค่า Skew ที่คิดลบแสดงว่า ความคิดเห็นโน้มเอียงไปทางปริมาณมาก (\bar{X} เกิน ๒ เกือบทั้งสิ้น)

๓.๑๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพูด

๒.๑๐.๑ เนื้อหาของการฝึกพูด

ตารางที่ ๑๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของการฝึกพูด

ที่	ทักษะ	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	สนทนา	๒๗	๘๗.๑๐	๒.๖๖๗	๐.๔๘๐	-๑.๕๖๐	-๐.๗๔๙	๑	๑ = น้อย
๒.	สัมภาษณ์	๑๖	๕๑.๖๑	๒.๕๐๐	๐.๖๓๒	๐.๐๒๗	-๐.๙๐๔	๒	๒ = ปานกลาง
๓.	โต้วาที	๑๖	๕๑.๖๑	๑.๙๓๗	๐.๗๗๒	-๑.๑๙๔	๐.๑๑๓	๔	๓ = มาก
๔.	อภิปราย/ปาฐกถา	๒๓	๗๔.๑๙	๒.๓๙๑	๐.๗๒๒	-๐.๕๘๗	-๐.๗๗๓	๓	
๕.	บรรยาย	๑๘	๕๘.๐๖	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๑๑๘	-๑.๑๒๓	๒	
๖.	สุนทรพจน์	๑๔	๔๕.๑๖	๑.๙๒๙	๐.๗๓๐	-๐.๘๕๖	๐.๑๑๓	๕	

จากตารางข้างต้นเราอาจกล่าวได้ว่า ผู้ตอบคำถามให้ความเห็นเกี่ยวกับการฝึกพูดว่า การสนทนามีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{X} = 2.667$) รองลงมาคือ การสัมภาษณ์และการบรรยาย ($\bar{X} = 2.500$) และการอภิปราย/ปาฐกถา การโต้วาที และสุนทรพจน์ มีความสำคัญเป็นอันดับ ๓, ๔, และ ๕ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากค่า Kur จะเห็นว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ค่อนข้างกระจาย แต่หากดูค่า Skew ของทักษะการพูดสนทนาแล้วจะเห็นว่าผู้ตอบแสดงความคิดเห็นไปในทางมาก (Skew = - 0.749)

๒.๑๐.๒ ผู้ที่ประสงค์จะพูดด้วย

ตารางที่ ๑๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการจะพูดภาษาอังกฤษด้วย

ที่	ผู้ที่ต้องการพูดด้วย	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๑๘	๕๘.๐๖	๒.๓๓๓	๐.๗๖๗	-๐.๘๖๗	-๐.๖๘๕	๓	๑ = น้อย
๒.	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	๑๓	๔๑.๙๔	๑.๘๒๓	๐.๘๕๔	-๒.๐๘๓	๐.๑๗๓	๕	๒ = ปานกลาง
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๒๒	๗๐.๙๗	๒.๓๖๔	๐.๖๕๘	-๐.๕๒๘	-๐.๕๔๗	๑	๓ = มาก
๔.	ลูกค้า	๑๗	๕๔.๘๔	๒.๓๕๓	๐.๗๘๖	-๐.๘๖๒	-๐.๗๖๖	๒	
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	๑๙	๖๑.๒๙	๒.๐๕๓	๐.๘๘๘	-๑.๖๒๓	-๐.๑๐๗	๔	
๖.	ผู้ฟัง เป็นกลุ่มใหญ่	๒๐	๖๔.๕๒	๑.๘๕๐	๐.๘๑๓	-๑.๓๔๙	๐.๒๔๖	๖	

ตารางที่ ๑๓ แสดงว่า ผู้ตอบคำถามต้องการพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนร่วมงานเป็นอันดับ ๑ ($\bar{X} = 2.364$) รองลงมาก็คือ พูดกับลูกค้า นอกนั้นก็แสดงความต้องการที่จะพูดกับผู้บังคับบัญชา ผู้มาติดต่อราชการ ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และผู้ฟังเป็นกลุ่มใหญ่ เป็นอันดับรองลงมา จากการที่ค่า Kur ติดลบแสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ค่อนข้างกระจาย

๒.๑๐.๓ จุดประสงค์ของการพูด

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการพูด

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	ชักทาย/กล่าวคำอำลา	๑๘	๕๘.๐๖	๒.๒๒๒	๐.๘๐๘	-๑.๒๘๔	-๐.๔๕๑	๑๕	๑ = น้อย
๒.	กล่าวต้อนรับ	๑๘	๕๘.๐๖	๒.๓๘๕	๐.๖๘๘	-๐.๔๘๑	-๐.๗๒๔	๘	๒ = ปานกลาง
๓.	กล่าวขอบคุณ	๑๘	๕๘.๐๖	๒.๓๓๓	๐.๘๘๐	-๑.๑๕๕	-๐.๗๔๔	๑๒	
๔.	แนะนำตัว/แนะนำผู้อื่น	๑๘	๕๘.๐๖	๒.๔๔๔	๐.๗๐๕	-๐.๒๕๒	-๐.๘๑๕	๗	๓ = มาก
๕.	ถาม/ตอบเรื่องเวลา	๑๗	๕๔.๘๘	๑.๘๘๒	๐.๘๕๗	-๑.๖๒๘	๐.๒๔๕	๑๙	
๖.	ถาม/ตอบเรื่องระยะทาง	๑๗	๕๔.๘๘	๑.๘๐๒	๐.๗๘๑	-๑.๒๔๑	๐.๒๑๙	๑๘	
๗.	ถาม/ตอบเรื่องสถานที่	๑๗	๕๔.๘๘	๒.๐๐๐	๐.๗๐๗	-๐.๗๔๓	-๐.๐๐๐	๑๘	
๘.	เชื้อเชิญ/ตอบรับคำเชิญ/ ปฏิเสธคำเชิญ	๑๖	๕๑.๖๑	๒.๓๑๒	๐.๗๙๓	-๐.๐๐๖	-๐.๖๖๒	๑๓	
๙.	ขออนุญาต	๑๖	๕๑.๖๑	๒.๑๘๗	๐.๗๕๐	-๑.๐๐๔	-๐.๓๓๔	๑๖	
๑๐.	ให้อนุญาต	๑๕	๔๘.๓๙	๑.๘๐๐	๐.๗๗๕	-๑.๑๑๗	๐.๓๘๓	๒๐	
๑๑.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง/ผู้อื่น	๑๘	๕๘.๐๖	๒.๕๐๐	๐.๖๑๘	-๐.๑๐๑	-๐.๘๔๐	๖	
๑๒.	หาข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง/ผู้อื่น	๑๗	๕๔.๘๘	๒.๔๑๒	๐.๖๑๘	-๐.๔๔๓	-๐.๕๒๒	๘	
๑๓.	ถามเพื่อให้ได้ข้อมูล	๒๒	๗๐.๙๗	๒.๖๘๒	๐.๗๑๖	๒.๓๙๘	-๑.๘๘๗	๑	
๑๔.	ขอความช่วยเหลือ	๑๖	๕๑.๖๑	๒.๓๗๕	๐.๗๑๙	-๐.๕๔๑	-๐.๗๓๑	๑๐	
๑๕.	ขอบริการ	๑๗	๕๔.๘๘	๒.๓๕๓	๐.๗๘๖	-๐.๘๖๒	-๐.๗๖๐	๑๑	
๑๖.	ให้บริการ	๑๗	๕๔.๘๘	๒.๒๓๕	๐.๗๕๒	-๐.๘๘๖	-๐.๔๓๕	๑๔	
๑๗.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับงาน ในหน้าที่/หน่วยงาน	๑๘	๕๘.๐๖	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๑๑๘	-๑.๑๒๓	๖	
๑๘.	ให้ข้อมูลด้านวิชาการ	๒๒	๗๐.๙๗	๒.๕๙๑	๐.๖๖๖	๐.๘๗๖	-๑.๔๒๘	๓	

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑๙.	ให้ความช่วยเหลือ	๑๖	๕๑.๖๑	๒.๓๗๕	๐.๗๑๙	-๐.๕๔๑	-๐.๗๓๑	๑๐	
๒๐.	ถามหาเหตุผล	๑๗	๕๔.๘๘	๒.๕๒๙	๐.๗๑๗	๐.๓๙๘	-๑.๒๖๖	๕	
๒๑.	ให้เหตุผล	๑๗	๕๔.๘๘	๒.๔๗๑	๐.๘๐๐	-๐.๓๑๐	-๑.๑๓๘	๗	
๒๒.	ถามหาความเห็น	๒๒	๗๐.๙๗	๒.๖๓๖	๐.๕๘๑	๑.๑๙๙	-๑.๓๙๐	๒	
๒๓.	ให้ความคิดเห็น	๑๙	๖๑.๒๙	๒.๕๗๙	๐.๖๐๗	๐.๕๘๒	-๑.๑๖๘	๔	
๒๔.	ขอคำแนะนำ	๑๙	๕๙.๐๖	๒.๔๔๔	๐.๖๑๖	-๐.๓๙๑	-๐.๖๑๖	๘	
๒๕.	ให้คำแนะนำ	๑๗	๕๔.๘๘	๒.๔๑๒	๐.๙๓๙	๒.๖๓๓	๑.๐๕๗	๘	
๒๖.	โน้มน้าวใจผู้อื่น	๑๓	๔๑.๙๔	๒.๐๗๗	๐.๙๕๔	-๒.๐๘๓	-๐.๑๗๓	๑๗	

ตารางที่ ๑๔ แสดงว่า ผู้ตอบคำถามเน้นวัตถุประสงค์ของการพูดเพื่อใช้ในการถามเพื่อให้ได้ข้อมูล โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับ ๑ ($\bar{X} = 2.682$) และเป็นอันดับที่ผู้ตอบคำถามจำนวนมากให้ความสำคัญด้วย (70.97%) รองลงมาคือ การพูดเพื่อถามหาความเห็น เพื่อให้ข้อมูลด้านวิชาการ เพื่อให้ความคิดเห็น และเพื่อถามหาเหตุผล ตามลำดับ นอกจากนี้ยังเป็นที่น่าสนใจด้วยว่า ผู้ตอบคำถามให้ความสำคัญแก่การพูดเพื่อการศึกษาและเพื่อทำงานค่อนข้างมาก คือ มากกว่าการพูดเพื่อการสนทนาโดยทั่ว ๆ ไป เช่น การทักทาย/ การอ้าลา การถาม/ตอบเรื่องเวลา หรือเรื่องระยะทาง เป็นต้น

เมื่อพิจารณาค่า Kur จะเห็นว่าความคิดเห็นผู้ตอบคำถามค่อนข้างกระจาย คือ ค่า Kur ติดลบ เป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม ค่า Kur ของวัตถุประสงค์ที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งและสองนั้นเป็นบวก คือ ความคิดเห็นเป็นไปในทางเดียวกัน

๒.๑๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่าน

๒.๑๑.๑ เนื้อหาของการอ่าน

ตารางที่ ๑๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของอังกฤษด้านการอ่าน

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ			Skew	อันดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur			
๑.	คำสั่ง	๑๗	๕๔.๘๔	๑.๙๕๑	๐.๘๒๗	-๑.๕๑๖	๐.๑๑๗	๘	๑ = น้อย
๒.	ตาราง	๑๖	๕๑.๖๑	๑.๗๕๐	๐.๘๕๖	-๑.๔๒๘	๐.๕๔๖	๑๐	๒ = ปานกลาง
๓.	คู่มือ	๑๖	๕๑.๖๑	๒.๒๕๐	๐.๘๕๖	-๑.๔๒๘	-๐.๕๔๖	๖	๓ = มาก
๔.	หนังสือพิมพ์	๒๓	๗๘.๑๙	๒.๗๘๓	๐.๕๑๙	๕.๘๕๙	-๒.๕๖๘	๙	
๕.	จดหมายติดต่อธุรกิจ/ ราชการ	๒๐	๖๔.๕๒	๒.๓๐๐	๐.๘๐๑	-๑.๑๐๘	-๐.๖๒๗	๕	
๖.	จดหมายส่วนตัว	๑๗	๕๔.๘๔	๑.๙๕๑	๐.๗๘๘	-๑.๐๔๗	๐.๐๙๙	๘	
๗.	สัญญาลักษณะ	๑๖	๕๑.๖๑	๒.๐๖๒	๐.๖๘๐	-๐.๕๙๙	-๐.๐๗๘	๗	
๘.	เครื่องหมายจราจร	๑๖	๕๑.๖๑	๑.๘๑๒	๐.๗๕๐	-๑.๐๐๘	๐.๓๓๘	๙	
๙.	ตำราเกี่ยวกับสาขางาน	๒๓	๗๘.๑๙	๒.๘๒๖	๐.๕๙๑	๘.๙๕๖	-๒.๙๕๐	๓	
๑๐.	งานวิจัย	๒๔	๗๗.๕๒	๒.๗๙๒	๐.๕๙๘	๖.๕๙๙	-๒.๗๕๒	๓	
๑๑.	วารสาร/เอกสาร	๒๗	๘๗.๑๐	๒.๘๘๙	๐.๓๒๐	๕.๒๖๕	-๒.๖๒๓	๑	

ตารางที่ ๑๕ แสดงให้เห็นชัดเจนว่า ความต้องการอ่านวารสาร/เอกสาร ($\bar{X} = 2.889$)

ตำราเกี่ยวกับสาขางาน และงานวิจัย ได้รับความสนใจมากเป็นอันดับที่ ๑, ๒ และ ๓ ตามลำดับ

โดยมีจำนวนผู้เลือกข้อดังกล่าวมากกว่าข้ออื่น ๆ (ประมาณ ๗๐-๘๐%) จากการสังเกตค่า Kur ของคำตอบ

ทั้ง ๓ จะเห็นว่า ผู้ตอบคำถามมีความเห็นไปในทางเดียวกัน (ค่า Kur เป็นบวก) ส่วนค่า Skew

มีค่าเป็นลบ และมากด้วย แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นคล้ายตามกันว่าเนื้อหาทั้ง ๓ นั้น มีความสำคัญ

มากสำหรับการอ่านในระดับบัณฑิตศึกษา

๒.๑๑.๒ วัตถุประสงค์ของการอ่าน

ตารางที่ ๑๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการอ่าน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	เขียนสรุป	๒๐	๖๔.๕๒	๒.๘๐๐	๐.๕๒๓	๗.๕๐๑	-๒.๗๕๕	๒	๑ = น้อย
๒.	ทำรายงาน	๒๔	๗๗.๕๒	๒.๘๗๕	๐.๓๓๘	๔.๒๑๐	-๒.๔๒๒	๑	๒ = ปาน
๓.	ค้นคว้าเกี่ยวกับ งานในหน้าที่	๒๕	๘๐.๖๕	๒.๕๖๐	๐.๖๕๑	๐.๕๐๗	-๑.๒๒๗	๕	กลาง
๔.	เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์	๒๕	๘๐.๖๕	๒.๗๒๐	๐.๕๔๒	๓.๘๓๘	-๑.๘๖๔	๔	๓ = มาก
๕.	แปล	๒๓	๗๔.๑๗	๒.๗๓๘	๐.๕๔๑	๓.๘๒๓	-๒.๐๖๓	๓	

ตารางที่ ๑๖ แสดงให้เห็นว่าวัตถุประสงค์ของการอ่านเพื่อทำรายงานนั้น มีความสำคัญเป็นอันดับ ๑ ($\bar{X} = 2.875$) และการอ่านเพื่อเขียนสรุป และเพื่อแปล มีความสำคัญเป็นอันดับ ๒ และ ๓ ตามลำดับ ส่วนการอ่านเพื่อเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ และเพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่ มีความสำคัญเป็นอันดับรองลงไป

เมื่อพิจารณาค่า Kur จะเห็นว่า ค่า Kur เป็นบวก แสดงว่าผู้ตอบมีความเห็นไปในทางเดียวกัน และการที่ค่า Skew ติดลบแสดงว่า ความคิดเห็นนั้น เป็นไปในทางมาก

อนึ่ง จากตารางที่ ๘ เราทราบว่าผู้ตอบคำถามเห็นว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา ควรเน้นการอ่านมาก และจากตารางที่ ๑๖ นี้เราจึงทราบว่าผู้ตอบคำถามต้องการเรียนการอ่านเพื่อใช้ในการทำงานรายงานมาก

๒.๑๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียน

๒.๑๒.๑ ผู้ที่ต้องการเขียนถึง

ตารางที่ ๑๗ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการเขียนถึง

ที่	ผู้ที่ต้องการเขียนถึง	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๑๙	๖๑.๒๙	๒.๐๕๓	๐.๗๘๐	-๑.๒๗๑	-๐.๐๙๖	๓	๑ = น้อย
๒.	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	๑๓	๔๑.๙๔	๑.๔๖๒	๐.๗๗๖	๐.๕๔๖	๑.๔๑๓	๗	๒ = ปานกลาง
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๑๗	๕๔.๘๘	๑.๘๘๒	๐.๘๕๗	-๑.๖๒๘	๐.๒๔๔	๖	
๔.	ลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้อง	๑๘	๕๘.๐๖	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๑๑๘	-๑.๑๒๓	๑	๓ = มาก
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	๑๙	๖๑.๒๙	๑.๙๔๗	๐.๘๔๘	-๑.๖๒๓	๐.๑๐๗	๔	
๖.	หน่วยราชการ	๑๘	๕๘.๐๖	๑.๙๔๔	๐.๗๒๕	-๐.๙๐๔	๐.๐๘๖	๕	
๗.	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๒๐	๖๔.๕๒	๒.๒๐๐	๐.๗๖๘	-๑.๑๓๑	-๐.๓๗๒	๒	

จากตารางที่ ๑๗ เราอาจสรุปได้ว่า ผู้ตอบคำถามเห็นว่ามีโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษเขียนถึงลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้องมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ เขียนถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้บังคับบัญชา เป็นอันดับ ๒ และ ๓ ตามลำดับ อาจกล่าวได้ว่า ความคิดเห็นในเรื่อง ค่อนข้างกระจาย โดยเห็นได้จากการที่ค่า Kur ตัดลบเป็นส่วนใหญ่ และจากค่า Skew เราอาจตีความได้ว่าความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องการเขียนถึงเป็นอันดับ ๑, ๒ และ ๓ นั้น โน้มเอียงไปในทางมาก (ค่า Skew เป็นลบ)

๒.๑๒.๒ เนื้อหาการฝึกเขียนอังกฤษ

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาการฝึกเขียนอังกฤษ

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๑๕	๕๘.๓๓	๒.๐๖๗	๑.๔๘๖	๕.๗๒๖	๒.๘๘๑	๘	๑ = น้อย
๒.	บันทึกข้อความสั้น ๆ	๑๘	๕๘.๐๖	๒.๒๗๘	๐.๕๗๕	-๐.๒๕๕	-๐.๐๒๒	๖	๒ = ปานกลาง
๓.	จดหมายส่วนตัว	๑๗	๕๔.๘๕	๒.๐๐๐	๐.๙๓๕	-๑.๙๙๒	-๐.๐๐๐	๙	๓ = มาก
๔.	จดหมายธุรกิจ	๑๘	๕๘.๐๖	๒.๒๗๘	๐.๗๕๒	-๐.๙๓๓	-๐.๕๒๙	๖	
๕.	จดหมายราชการ	๑๙	๖๑.๒๙	๒.๒๑๑	๐.๗๑๓	-๐.๘๒๑	-๐.๓๓๖	๗	
๖.	จดหมายเชื้อเชิญ ทางสังคม	๑๗	๕๔.๘๕	๑.๘๘๒	๐.๗๘๑	-๑.๒๕๑	๐.๒๑๙	๑๐	
๗.	จดหมายตอบรับ/ ปฏิเสธ	๑๙	๖๑.๒๙	๒.๓๑๖	๐.๗๕๖	-๐.๘๕๖	-๐.๖๑๖	๕	
๘.	บทความ	๑๔	๔๕.๑๖	๒.๖๔๓	๐.๖๓๓	๒.๒๑๔	-๑.๖๘๗	๒	
๙.	รายงาน	๒๗	๘๗.๑๐	๒.๘๕๒	๐.๔๕๖	๑๐.๙๘๙	-๓.๒๘๙	๑	
๑๐.	ข้อเสนอ	๒๔	๗๗.๔๒	๒.๕๔๒	๐.๗๒๑	๐.๓๘๒	-๑.๒๙๖	๓	
๑๑.	ตำรา	๑๖	๕๑.๖๑	๒.๓๑๒	๐.๘๗๓	-๑.๓๒๕	-๐.๗๑๑	๕	

เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ตอบคำถามจำนวนมากที่สุดถึง ๘๗.๑๐% มีความเห็นคล้ายตามกันว่า เนื้อหาการฝึกเขียนอังกฤษนั้นควรเน้นการฝึกเขียนรายงานมากที่สุด ($\bar{X} = 2.852$) รองลงมาคือ ฝึกเขียนบทความ และข้อเสนอ เป็นอันดับ ๒ และ ๓ ตามลำดับ ส่วนเนื้อหาที่เป็นจดหมายนั้นมีความสำคัญปานกลาง ยกเว้นจดหมายเชื้อเชิญทางสังคม ซึ่งผู้ตอบคำถามไม่เห็นความจำเป็นในการฝึกเขียนมากนัก โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับสุดท้าย

๒.๑๒.๓ วัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน

ตารางที่ ๑๙ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	สั่งงาน	๑๖	๕๑.๖๑	๑.๗๕๐	๐.๘๕๖	-๑.๕๒๘	๐.๕๔๖	๑๓	๑ = น้อย
๒.	สั่งสินค้า	๑๓	๔๑.๕๔	๑.๘๔๖	๐.๘๐๑	-๑.๒๘๒	๐.๓๐๗	๑๒	๒ = ปาน
๓.	สั่งยา	๑๑	๓๕.๔๕	๑.๓๖๔	๐.๕๐๕	-๑.๙๖๔	๐.๖๖๑	๑๕	กลาง
๔.	ติดต่อธุรกิจ	๑๕	๔๘.๓๓	๒.๒๐๐	๐.๗๗๕	-๑.๑๑๗	-๐.๓๘๓	๙	๓ = มาก
๕.	ติดต่อราชการ	๒๑	๖๗.๗๔	๒.๓๘๑	๐.๗๕๐	-๐.๖๕๕	-๐.๗๗๔	๕	
๖.	ติดต่อส่วนตัว	๑๗	๕๔.๘๘	๒.๐๐๐	๐.๗๐๗	-๐.๗๕๓	๐.๐๐๐	๙	
๗.	เชื้อเชิญ	๑๕	๔๘.๓๓	๑.๖๖๗	๐.๖๑๗	-๐.๕๐๕	๐.๓๑๒	๑๔	
๘.	บรรยายเหตุการณ์	๒๐	๖๔.๕๒	๒.๓๐๐	๐.๖๕๑	-๐.๕๕๗	-๐.๓๙๖	๖	
๙.	บรรยายสถานที่	๑๗	๕๔.๘๘	๒.๑๑๘	๐.๗๘๑	-๑.๒๕๑	-๐.๒๑๙	๑๐	
๑๐.	บรรยายบุคคล	๑๖	๕๑.๖๑	๑.๙๓๗	๐.๘๕๔	-๑.๖๕๖	๐.๑๒๙	๑๑	
๑๑.	บรรยายกระบวนการ	๑๘	๕๘.๐๖	๒.๒๒๒	๐.๘๗๘	-๑.๕๗๕	-๐.๔๘๒	๘	
๑๒.	โน้มน้าวใจผู้อ่าน	๑๗	๕๔.๘๘	๒.๒๙๔	๐.๙๒๐	-๑.๕๕๓	-๐.๖๗๑	๗	
๑๓.	รายงานผลงาน	๒๕	๘๐.๖๕	๒.๖๔๐	๐.๕๖๙	๑.๐๓๖	-๑.๓๕๓	๑	
๑๔.	เสนอโครงการ	๒๔	๗๗.๕๒	๒.๖๒๕	๐.๖๔๗	๑.๙๑๖	-๑.๕๖๐	๒	
๑๕.	เสนอความคิดเห็น	๒๔	๗๗.๕๒	๒.๕๔๒	๐.๗๒๑	๐.๓๕๒	-๑.๒๙๖	๓	
๑๖.	เสนอข้อโต้แย้งเพื่อหักล้าง	๒๐	๖๔.๕๒	๒.๕๐๐	๐.๖๘๘	๐.๐๘๓	-๑.๐๗๖	๔	
๑๗.	ให้ความรู้ทั่วไป	๒๐	๖๔.๕๒	๒.๒๐๐	๐.๖๙๖	-๐.๗๓๔	-๐.๒๙๒	๙	
๑๘.	ให้ความรู้ทางวิชาการ	๒๔	๗๗.๕๒	๒.๖๒๕	๐.๖๔๗	๑.๔๑๖	-๑.๕๖๐	๒	

ตารางที่ ๑๙ นี้แสดงว่าวัตถุประสงค์ของการฝึกเขียนอยู่ ๓ ประการ ที่ผู้ตอบคำถามเน้นมากเป็นพิเศษคือ เขียนเพื่อรายงานผลงาน ($\bar{X} = 2.640$) และเขียนเพื่อเสนอโครงการและเพื่อให้ความรู้ทางวิชาการ ($\bar{X} = 2.625$) โดยจัดลำดับความสำคัญเป็น ๑ และ ๒ ตามลำดับ ทั้งนี้มีผู้เห็นความสำคัญมากถึง ๗๗-๘๐% จุดประสงค์อื่น ๆ ผู้ตอบเห็นว่าควรเน้นปานกลางก็เพียงพอ โดยเราจะดูลำดับความสำคัญที่ผู้ตอบจัดไว้ได้จากตารางข้างต้น

จากการที่ค่า Kur ของวัตถุประสงค์ที่สำคัญเป็นอันดับ ๑ และ ๒ เป็นบวก เราอาจกล่าวได้ว่าผู้ตอบมีความเห็นไปในทางเดียวกัน และการที่ค่า Skew ของคำตอบนั้นเป็นลบ แสดงว่าความเห็นนั้นโน้มเอียงไปในทางมาก

๒.๑๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแปล

๒.๑๓.๑ เนื้อหาของการแปล

ตารางที่ ๒๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของการแปล

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๑๖	๕๑.๖๑	๑.๙๓๗	๐.๘๕๕	-๑.๖๕๖	๐.๑๒๙	๘	๑ = น้อย
๒.	ข่าวจากวิทยุ	๑๗	๕๔.๘๕	๒.๒๙๔	๐.๖๘๖	-๐.๖๑๑	-๐.๕๕๖	๖	๒ = ปานกลาง
๓.	ข่าวจากหนังสือพิมพ์	๒๒	๗๐.๙๗	๒.๖๓๖	๐.๖๕๘	๑.๖๘๗	-๑.๖๖๐	๔	๓ = มาก
๔.	จดหมายส่วนตัว	๑๕	๔๕.๑๖	๑.๙๘๖	๐.๖๙๙	-๐.๖๓๓	๐.๓๒๑	๙	
๕.	จดหมายร้องเรียน	๑๕	๔๘.๓๙	๑.๖๐๐	๐.๘๒๘	-๐.๗๘๕	๐.๙๕๑	๑๑	
๖.	จดหมายสมัครงาน	๑๕	๔๘.๓๙	๒.๐๐๐	๐.๘๕๕	-๑.๖๑๕	-๐.๐๐๐	๗	
๗.	จดหมายสั่งของ	๑๑	๓๕.๔๘	๑.๗๒๗	๐.๖๕๗	-๐.๒๐๘	๐.๒๙๑	๑๐	
๘.	บทความ	๒๗	๘๗.๑๐	๒.๘๕๒	๐.๓๖๒	๒.๕๙๔	-๒.๐๙๙	๒	
๙.	รายงาน	๒๔	๗๗.๔๒	๒.๗๐๘	๐.๖๒๔	๓.๒๓๗	-๒.๐๖๒	๓	
๑๐.	ตำรา	๒๖	๘๓.๘๗	๒.๘๘๕	๐.๓๒๖	๔.๙๑๕	-๒.๕๕๘	๑	
๑๑.	คำพูด	๑๘	๕๘.๐๖	๒.๕๐๐	๐.๖๑๘	-๐.๑๐๑	-๐.๘๕๐	๕	

จากตารางที่ ๒๐ นี้ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่าง ๘๓.๘๗% มีความเห็นว่าเนื้อหาของการแปลควรเน้นการแปลตำรามากที่สุด ($\bar{X} = 2.885$) รองลงไปคือ แปลบทความ รายงาน และข่าวจากหนังสือพิมพ์ โดยจัดลำดับความสำคัญเป็น ๒, ๓ และ ๔ ตามลำดับ นอกเหนือจากนั้นก็มีความสำคัญในระดับปานกลาง โดยพิจารณาได้จากค่า \bar{X} และจำนวนผู้ตอบคำถาม ที่น่าสังเกตก็คือว่าในบรรดาเนื้อหาการแปลที่เน้นเรื่องจดหมายนั้น จดหมายสมัครงานได้รับความสนใจว่าจดหมายประเภทอื่น ๆ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาการแปลข้ออื่น ๆ ค่อนข้างกระจาย แต่ข้อที่ผู้ตอบให้ความสำคัญมาก ๆ นั้น ความคิดเห็นเป็นไปในทางเดียวกัน (ค่า Kur เป็นบวก) ขณะเดียวกันค่า Skew ก็เป็นลบ แสดงว่าความเห็นเรื่องเนื้อหาต่าง ๆ นี้เป็นไปในทางมาก

๒.๑๓.๒ วัตถุประสงค์ของการแปล

ตารางที่ ๒๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการแปล

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur	Skew		
๑.	เพื่อรายงานหัวหน้างาน	๑๙	๖๑.๒๙	๒.๑๐๕	๐.๗๓๗	-๐.๔๙๘	-๐.๑๗๒	๓	๑ = น้อย
๒.	เพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา	๒๑	๖๗.๗๔	๒.๓๓๓	๐.๖๕๘	-๐.๕๕๑	-๐.๔๗๔	๑	๒ = ปานกลาง
๓.	เพื่อถ่ายทอดให้แก่สื่อมวลชน	๑๘	๕๘.๐๖	๒.๐๕๖	๐.๗๒๕	-๐.๕๐๔	-๐.๐๘๖	๔	๓ = มาก
๔.	เพื่อตีพิมพ์	๑๗	๕๔.๘๘	๒.๑๑๘	๐.๗๘๑	-๑.๒๔๑	-๐.๒๑๙	๒	

จากตารางที่ ๒๑ นี้พบว่า ข้อที่น่าสังเกต ๒ ประการคือ

๑. กลุ่มตัวอย่างประมาณ ๕๔-๖๐% เห็นว่า จุดประสงค์ในการแปลทั้ง ๔ ประการนี้ ควรเน้นในระดับปานกลางเท่านั้น
๒. ในบรรดาวัตถุประสงค์ทั้ง ๔ ผู้ตอบคำถามเห็นว่า การแปลเพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา มีความสำคัญเป็นอันดับแรก รองลงไปก็คือ แปลเพื่อตีพิมพ์ อย่างไรก็ตามผู้ตอบก็ไม่ได้เห็นความสำคัญมากนัก โดยดูได้จากการที่ค่า \bar{X} ไม่สูงนัก แต่ความคิดเห็นดังกล่าวก็ยังแตกต่างกันมากในระหว่างผู้ออกความเห็นข้างต้น (ค่า Kur ติดลบ)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓. สรุปผลการวิเคราะห์

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม จำนวน ๓๑ ฉบับ ของอาจารย์และนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษา คณะรัฐศาสตร์ พอลงกล่าวโดยย่อเป็นหัวข้อได้ดังนี้

๑. ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ ผู้ตอบคำถามเห็นว่าในการทำงานอาจใช้ภาษาอังกฤษเล็กน้อย แต่ก็มีความสำคัญและความจำเป็นมาก
๒. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ภาษาอังกฤษควรเป็นวิชาเลือกหรือวิชาบังคับ ส่วนมากเห็นว่าควรเป็นวิชาบังคับ
๓. เรื่องจำนวนหน่วยกิต ส่วนใหญ่เห็นว่าควรเป็น ๘ หน่วยกิต
๔. เรื่องเวลาเรียนภาษาอังกฤษ ผู้ตอบคำถามมีความเห็นก้ำกึ่งกัน แต่โดยสรุปแล้วเห็นว่าควรเรียนทั้งในปีที่ ๑ และ ๒
๕. เรื่องการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก ผู้ตอบคำถามเห็นว่าควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก ส่วนในข้อที่ว่าคะแนนที่ใช้ในการสอบเข้าควรใช้เป็นเกณฑ์ในการยกเว้นเพื่อไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่นั้น ความเห็นก้ำกึ่งกันระหว่างควรและไม่ควร อย่างไรก็ตามก็จำนวนผู้เห็นว่าควรมีมากกว่า และผู้ตอบเห็นว่าคะแนนที่ได้จากการสอบเข้าไม่ควรใช้ในการจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถ
๖. เรื่องผู้ทำการสอนภาษาอังกฤษ ส่วนมากเห็นว่าควรเป็นเจ้าของภาษา และ/หรืออาจารย์ไทย
๗. เรื่องเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่เห็นว่าควรเป็นทั้งภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษเฉพาะวิชา
๘. เรื่องน้ำหนักของการสอนทักษะต่าง ๆ ผู้ตอบคำถามเห็นว่าควรเน้นทักษะการอ่านมากที่สุด รองลงไปคือการแปล และการเขียน
๙. เรื่องการฟัง
 - ๙.๑ แหล่งการฟัง แหล่งที่จะฝึกทักษะได้ดีและควรเน้นคือ การบรรยาย คู่สนทนา และเทป
 - ๙.๒ เนื้อหาการฟัง ผู้ตอบเห็นว่าคำบรรยาย/บทความ ควรเน้นมากที่สุด รองลงไปคือ ข่าวและบทสนทนา
 - ๙.๓ วัตถุประสงค์ของการฟังที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรก คือ ฟังเพื่อเขียนรายงาน ที่สำคัญรองลงไปคือ ฟังเพื่อนำไปพูดวิเคราะห์วิจารณ์
๑๐. เรื่องการพูด
 - ๑๐.๑ ทักษะการพูด ผู้ตอบคำถามให้ความสำคัญแก่การพูดสนทนา สัมภาษณ์ และบรรยาย เป็นอันดับแรก ๆ
 - ๑๐.๒ ผู้ที่ประสงค์จะพูดด้วย ส่วนใหญ่ต้องการพูดกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด รองลงไปคือ ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดติดต่อกับลูกค้า
 - ๑๐.๓ วัตถุประสงค์ของการพูดที่สำคัญเป็นอันดับแรก ๆ คือ ถามเพื่อให้ได้ข้อมูลและถามหาความเห็น

๑๑. เรื่องการอ่าน

- ๑๑.๑ เนื้อหาการอ่านที่ได้รับความสนใจเป็นพิเศษ คือ วารสาร/เอกสาร ตำราเกี่ยวกับสาขางาน
รองลงไปได้แก่งานวิจัย และหนังสือพิมพ์
- ๑๑.๒ วัตถุประสงค์ของการอ่าน ส่วนใหญ่ต้องการอ่านเพื่อทำรายงาน เพื่อเขียนสรุป และเพื่อแปล

๑๒. เรื่องการเขียน

- ๑๒.๑ ผู้ที่ต้องการเขียนถึง กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่าต้องการเขียนถึงลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้อง
และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ๑๒.๒ เนื้อหาการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ เนื้อหาที่มีความสำคัญในการฝึกเขียนได้แก่ รายงาน บทความ
และข้อเสนอ
- ๑๒.๓ วัตถุประสงค์ของการฝึกเขียนที่สำคัญก็คือ การเขียนเพื่อรายงานผลงาน รองลงไปได้แก่การฝึกเขียน
เพื่อเสนอโครงการ และเพื่อให้ความรู้ทางวิชาการ

๑๓. เรื่องการแปล

- ๑๓.๑ เนื้อหาของการแปล ส่วนใหญ่เห็นว่าควรเน้นที่การแปลตำรา บทความ และรายงาน
- ๑๓.๒ วัตถุประสงค์ของการแปล ผู้ตอบเน้นที่การแปลเพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา
และเพื่อตีพิมพ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะนิติศาสตร์

๑. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ได้จากแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างแจกอาจารย์และนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ จำนวน ๑๘ ฉบับ จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่าการสำรวจครั้งนี้เป็นการตอบคำถามของอาจารย์ที่สอนในระดับบัณฑิตศึกษา ๕ คน (๒๗.๘%) และเป็นนิสิตที่กำลังศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน ๑๓ คน (๗๒.๒%) ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ จำนวนประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์	๕	๒๗.๘
นิสิต	๑๓	๗๒.๒
รวม	๑๘	๑๐๐.๐

ในจำนวนนิสิต ๑๓ คนนี้ ปรากฏว่าเป็นนิสิตปริญญาโทปีที่ ๑ ๔ คน (๕๐.๐%) เป็นนิสิตปริญญาโทปีที่ ๒ ๔ คน (๒๒.๒%) อีก ๕ คน มิได้ระบุว่ากำลังศึกษาอยู่ในปีใด (๒๗.๘%)

หนึ่งในบรรดานิสิต ๑๓ คนนั้น มีอยู่ ๔ คน (๒๒.๒%) กำลังทำวิทยานิพนธ์อีก ๔ คน (๕๐.๐%) ยังไม่ได้ทำวิทยานิพนธ์ อีก ๕ คน (๒๗.๘%) มิได้ระบุ

นอกจากนี้ การวิเคราะห์ภูมิหลังของนิสิตพบว่า นิสิตที่กำลังเรียนปริญญาโทนี้ ๖ คน (๓๓.๓%) เป็นผู้ที่มีงานทำอยู่แล้วในขณะที่ทำการศึกษาอยู่ อีก ๗ คน (๓๘.๕%) เป็นผู้ที่ยังไม่มีงานทำ

๒. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๒.๑ ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ

ที่	ความคิดเห็น	\bar{X}^*	S.D	Mode
ก.	<u>ในกรณีที่ เป็นนิสิต</u>			
๑.	ในการทำงานของท่าน ท่านใช้ภาษาอังกฤษ มากน้อยเพียงใด	๒.๔๒๔	๐.๔๗๖	๒.๐๐๐
๒.	ในการทำงานของท่าน ท่านคิดว่าภาษา อังกฤษมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	๓.๘๔๖	๐.๓๗๖	๔.๐๐๐
ข.	<u>ในกรณีที่ท่านเป็นอาจารย์</u>			
	ท่านคิดว่าภาษา อังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา มีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด	๓.๖๖๗	๐.๕๐๐	๔.๐๐๐

จากตารางข้างบนนี้แสดงว่า นิสิตเห็นว่าในการทำงานมีการใช้ภาษาอังกฤษบ้างพอควร ($\bar{X} = 2.429$) แต่ก็คิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญในการทำงานค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 3.846$) ส่วนอาจารย์ที่สอนในระดับบัณฑิตศึกษาก็เห็นว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นค่อนข้างมากเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 3.667$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๒ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อการสอนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๓ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อการสอนภาษาอังกฤษ

	บังคับ	เลือก
จำนวน	๑๓	๕
ร้อยละ	๗๒.๒	๒๗.๘

จากตารางข้างบนนี้แสดงว่า อาจารย์และนิสิตมีความเห็นเป็นส่วนใหญ่ว่าควรให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ (๗๒.๒%) มากกว่าเป็นวิชาเลือก (๒๗.๘%)

๒.๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของภาษาอังกฤษ

จำนวนหน่วยกิต	N	%	หมายเหตุ
๒	๕	๒๗.๘	จากตารางนี้แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของภาษาอังกฤษมีแตกต่างกันไป ผู้ตอบมีความเห็นทั่วๆไปในกรณีที่จะให้ภาษาอังกฤษเป็น ๒, ๔ และ ๘ หน่วยกิต
๓	๒	๑๑.๑	
๔	๕	๒๗.๘	
๘	๕	๒๗.๘	
๙	๑	๕.๖	

๒.๔ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อความเห็นในการเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อความเห็นในการเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ

	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๑ และ ๒	อื่น ๆ	รวม
อาจารย์	๑๔.๓		๓๓.๓	๐.๐	๒๓.๕
นิสิต	๘๕.๗		๖๖.๗	๑๐๐.๐	๗๖.๕
รวม	๔๑.๒		๕๒.๙	๕.๙	๑๐๐.๐

จากตารางข้างบนนี้แสดงว่า อาจารย์ส่วนมากมีความเห็นว่า ควรสอนภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งในชั้นปีที่ ๑ และ ๒ ส่วนนิสิตจำนวนเท่า ๆ กันมีความเห็นว่าควรสอนภาษาอังกฤษในปีที่ ๑ และทั้งปีที่ ๑ และ ๒ จึงสรุปได้ว่าทั้งอาจารย์และนิสิตเห็นว่าควรสอนภาษาอังกฤษทั้งปีที่ ๑ และ ๒ (๕๒.๙%) ส่วนความเห็นรองลงมาก็คือ ให้สอนเฉพาะในชั้นปีที่ ๑ (๔๑.๒%) มีผู้ไม่ออกความเห็น ๑ คน

๒.๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก

ตารางที่ ๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก

ที่	ความคิดเห็น	ควร	ไม่ควร	ไม่ออกความเห็น	หมายเหตุ
๑.	ควรใช้ภาษาอังกฤษ เป็นเกณฑ์ในการ คัดเลือกนิสิต เข้า เรียนใน ระดับ บัณฑิต ศึกษาหรือไม่	๗๒.๒	๒๗.๘		๑๓ : ๕
๒.	คะแนนที่ใช้ในการสอบเข้าควรใช้ เป็น เกณฑ์ยกเว้น เพื่อไม่ต้อง เรียน ภาษา อังกฤษ หรือไม่	๒๗.๘	๗๒.๒		๕ : ๑๓
๓.	คะแนนที่ได้จากการสอบเข้าควรใช้ เป็น เกณฑ์ในการจัดระดับผู้เรียนตาม ความ สามารถหรือไม่	๓๘.๙	๖๑.๑		๗ : ๑๑

จากตารางข้างบนนี้แสดงว่า ผู้ตอบส่วนมาก (๗๒.๒%) มีความเห็นว่าควรใช้ภาษาอังกฤษ เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนิสิต เข้า เรียนใน ระดับ บัณฑิต ศึกษา เช่นเดียวกัน ผู้ตอบส่วนมาก (๗๒.๒%) เห็นว่า ไม่ควรใช้คะแนนที่สอบเข้า เป็นเกณฑ์ยกเว้น เพื่อไม่ต้อง เรียน ภาษา อังกฤษ และผู้ตอบจำนวนหนึ่ง (๖๑.๑%) เห็นว่าควรใช้คะแนนที่ได้จากการสอบเข้า เป็นเกณฑ์ในการจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถด้วย

๒.๖ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อเนื้อหาวิชาอังกฤษ

ตารางที่ ๗ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อเนื้อหาวิชาอังกฤษ

	ภาษาอังกฤษทั่วไป	ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา	ทั่วไปและเฉพาะสาขาวิชา	อื่น ๆ	รวม
อาจารย์		๕๐.๐	๑๖.๗		๒๗.๘
นิสิต		๕๐.๐	๘๓.๓		๗๒.๒
รวม		๓๓.๓	๖๖.๗		๑๐๐.๐

จากตารางข้างบนนี้แสดงว่า ทั้งอาจารย์และนิสิตส่วนมาก (๖๖.๗%) มีความเห็นว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษาควร เป็นทั้งภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาารวมกัน และมีอาจารย์และนิสิตจำนวนหนึ่งเห็นว่าควร เป็นภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาแต่เพียงอย่างเดียว (๓๓.๓%) ส่วนในกรณีภาษาอังกฤษทั่วไปอย่างเดียวนั้นไม่มีผู้ออกความเห็น

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา ควรเป็นทั้งภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาารวมกัน

๒.๗ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มของการสอนทักษะต่าง ๆ

ตารางที่ ๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักของการสอนทักษะต่าง ๆ

ที่	ทักษะ	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	การฟัง	๑๗	๘๘.๔๔	๕.๕๖๙	๑.๓๗๕	๗.๔๕๕	-๒.๒๗๗	๔	๑ = ไม่ใช้เลย
๒.	การพูด	๑๗	๗๕.๘๘	๕.๘๑๒	๑.๕๔๓	๓.๐๖๘	-๑.๓๗๓	๕	๒ = น้อยที่สุด
๓.	การอ่าน	๑๘	๑๐๐	๖.๐๕๖	๐.๗๖๕	-๐.๙๐๔	-๐.๖๘๖	๒	๓ = น้อย
๔.	การเขียน	๑๖	๘๘.๕๕	๕.๙๓๗	๐.๗๕๕	๖.๖๘๖	-๐.๑๖๗	๓	๔ = ค่อนข้างน้อย
๕.	การแปล	๑๗	๘๘.๕๕	๖.๑๓๖	๑.๑๓๑	๒.๕๕๗	-๑.๕๖๓	๑	๕ = ปานกลาง ๖ = มาก ๗ = มากที่สุด

จากตารางข้างบนนี้แสดงว่า ผู้ตอบมีความเห็นพ้องกันว่าในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้น
 ทุกทักษะมีความสำคัญ โดยที่ลำดับความสำคัญดังนี้ ผู้ตอบเห็นว่าการแปลมีความสำคัญมากที่สุด (\bar{X} = 6.167)
 รองลงมาคือ การอ่าน (\bar{X} = 6.056) และการเขียน การฟัง การพูด ตามลำดับ เมื่อพิจารณาว่า \bar{X} = 6.167
 จะเห็นว่า ผู้ตอบคำถามส่วนใหญ่มีความเห็นไปในทางเดียวกัน (ค่า Kur เป็นบวกเป็นส่วนมาก) และ
 จากค่า Skew จะเห็นว่าผู้ตอบคิดว่าทักษะต่าง ๆ มีความสำคัญค่อนข้างมาก

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๘ การฟัง

๒.๘ ๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งของการฟัง

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งของการฟัง

ที่	แหล่งของการฟัง	N	ร้อยละ	ลำดับที่
๑.	ดูสุนทนา	๔	๕๐.๐	๒
๒.	วิทยุ	๓	๑๖.๗	๕
๓.	โทรทัศน์	๓	๑๖.๗	๕
๔.	เทป	๑๓	๗๒.๖	๑
๕.	โทรศัพท์	๔	๒๒.๒	๔
๖.	การบรรยาย	๑๓	๗๒.๖	๑
๗.	การประชุม/การรายงาน	๓	๑๖.๗	๕
๘.	การอภิปราย	๔	๒๗.๘	๓

จากตารางข้างบนนี้แสดงว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่เห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษานั้น ควรฝึกทักษะการฟังจาก เทป และการบรรยาย เป็นแหล่งสำคัญที่สุด (๗๒.๖% และ ๗๒.๖%) ส่วนแหล่งที่สำคัญรองลงมาคือ จากดูสุนทนา (๕๐.๐%) นอกจากนี้แล้ว การฝึกการฟังจากการอภิปราย โทรศัพท์ วิทยุ โทรทัศน์ และการประชุม/การรายงาน มีความสำคัญรองลงมาตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑.๘.๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณเนื้อหาของการฟัง

ตารางที่ ๑๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณเนื้อหาของการฟัง

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	บทสนทนา	๑๑	๖๑.๑๑	๒.๘๑๘	๐.๔๐๕	๒.๐๓๗	-๑.๕๒๓	๑	๑ = น้อย
๒.	คำสั่ง	๘	๔๔.๔๔	๒.๑๒๕	๐.๖๕๑	๐.๗๕๑	-๐.๐๖๘	๖	๒ = ปานกลาง
๓.	ข่าว	๑๒	๖๖.๖๖	๒.๖๖๗	๐.๔๘๒	-๑.๖๕๐	-๐.๘๑๒	๓	๓ = มาก
๔.	คำบรรยาย/บทความ	๑๓	๗๒.๒๒	๒.๗๖๙	๐.๔๓๙	๐.๐๙๕	-๑.๕๕๑	๒	
๕.	รายงาน	๙	๕๐	๒.๖๖๗	๐.๕๐๐	-๑.๗๑๔	-๐.๘๕๗	๓	
๖.	การประชุม	๘	๔๔.๔๔	๒.๒๕๐	๐.๗๐๗	-๐.๒๒๙	-๐.๔๐๔	๕	
๗.	เพลง	๘	๔๔.๔๔	๑.๘๗๕	๐.๖๕๑	๐.๗๕๑	๐.๐๖๘	๗	
๘.	การอภิปราย/ปาฐกถา	๑๐	๕๕.๕๖	๒.๕๐๐	๐.๕๒๗	-๒.๕๗๑	๐.๐๐๐	๔	

จากตารางข้างบนนี้แสดงว่า ผู้ตอบเห็นว่าเนื้อหาของการฟังที่มีปริมาณมากที่สุดได้แก่ บทสนทนา (\bar{X} = 2.818) รองลงมาคือ คำบรรยาย/บทความ (\bar{X} = 2.769) นอกนั้น ผู้ตอบเห็นว่าควรเน้นใน ระดับปานกลาง และเป็นที่น่าสนใจมากกว่าเพลงอยู่ในอันดับสุดท้าย (\bar{X} = 1.875) จากค่า Skew จะเห็นว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเป็นไปในทางค่อนข้างสูง ยกเว้นเนื้อหาที่เป็นเพลง และการอภิปราย/ปาฐกถา ทำให้ความเบ้ของส่วนโค้งอยู่ค่อนข้างมาทางด้านลบ (ค่า Skew เป็นลบเป็นส่วนมาก)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๘.๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฟัง

ตารางที่ ๑๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฟัง

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	โต้ตอบการสนทนา	๑๑	๖๑.๑๑	๒.๘๑๘	๐.๔๐๕	๒.๐๓๗	-๑.๙๒๓	๑	๑ = น้อย
๒.	รับคำสั่ง / ปฏิบัติตามคำสั่ง	๘	๔๔.๔๔	๒.๐๐๐	๐.๗๕๖	-๐.๗๐๐	-๐.๑๐๐	๘	๒ = ปานกลาง
๓.	เขียนรายงาน	๑๒	๖๖.๖๗	๒.๖๖๗	๐.๔๙๓	-๑.๖๕๐	-๐.๘๑๓	๕	
๔.	จดบันทึก โดยสรุป	๑๐	๕๕.๕๖	๒.๓๐๐	๐.๖๗๕	-๐.๒๘๓	-๐.๔๓๕	๖	๓ = มาก
๕.	จดบันทึกอย่างละเอียด	๗	๓๘.๘๘	๒.๑๔๓	๐.๖๘๐	๐.๓๓๖	-๐.๑๗๕	๗	
๖.	แปล	๑๓	๗๒.๒๒	๒.๖๑๕	๐.๖๕๐	๑.๘๐๑	-๑.๕๗๖	๕	
๗.	นำไปพูดวิเคราะห์วิจารณ์	๑๐	๕๕.๕๖	๒.๗๐๐	๐.๔๘๓	-๑.๒๒๕	-๑.๐๓๕	๓	
๘.	นำไปเขียนวิเคราะห์วิจารณ์	๑๒	๖๖.๖๗	๒.๗๕๐	๐.๕๕๒	-๐.๓๒๖	-๐.๓๒๗	๒	

จากตารางที่ ๑๑ นี้แสดงว่า ผู้ชอบเห็นว่าวัตถุประสงค์ของการฟังที่สำคัญที่สุดคือ เพื่อโต้ตอบการสนทนา ($\bar{X} = 2.818$) รองลงมาคือ เพื่อนำไปเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ ($\bar{X} = 2.750$) นอกจากนี้คือ ฟังเพื่อนำไปพูดวิเคราะห์วิจารณ์ เพื่อเขียนรายงาน แปล และจดบันทึก ตามลำดับ

เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับตารางที่ ๑๐ จะเห็นว่า เนื้อหาของการฟังและวัตถุประสงค์ของการฟังสอดคล้องกันเป็นอย่างดีคือ เกี่ยวกับการสนทนาทั้งคู่ จากค่า Skew จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเป็นไปในทางค่อนข้างสูงเช่นนี้ ทำให้ความเบ้ของส่วนโค้งอยู่ค่อนข้างด้านลบทั้งสิ้น (ค่า Skew เป็นลบ)

๑๐ การพูด

๒.๑๖.๑ เนื้อหาของการฝึกพูด

ตารางที่ ๑๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของการฝึกพูด

ที่	ทักษะ	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	สัทนะนา	๑๔	๗๗	๒.๗๑๔	๐.๕๖๔	-๑.๐๓๔	-๑.๐๖๗	๑	๑ = น้อย
๒.	สัมภาษณ์	๑๑	๖๑.๑๑	๒.๑๘๒	๐.๗๕๑	-๐.๘๗๔	-๐.๓๖๔	๔	๒ = ปานกลาง
๓.	ไต่คว้าที	๗	๓๘.๘๘	๑.๘๕๗	๐.๖๕๐	๐.๓๓๒	๐.๕๗๔	๖	๓ = มาก
๔.	อธิปราย/ปาฐกถา	๕	๕๐	๒.๖๒๒	๐.๖๖๗	-๐.๖๔๐	-๐.๒๕๔	๓	
๕.	บรรยาย	๑๓	๗๖.๒๖	๒.๓๘๕	๐.๖๕๐	-๐.๓๓๒	-๐.๕๗๒	๒	
๖.	สุนทรพจน์	๕	๘๐	๒.๐๐๐	๐.๗๐๗	-๐.๒๕๐	-๐.๐๐๐	๕	

จากตารางที่ ๑๒ นี้แสดงว่า ผู้ตอบคิดว่าควรเน้นทักษะในการพูดเพื่อการสนทนามากที่สุด ($\bar{X} = 2.714$) รองลงมาคือ พูดบรรยาย อธิปราย สัมภาษณ์ สุนทรพจน์ และไต่คว้าที ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การที่ค่า Kur ติดลบแสดงว่า ความถึกเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้กระจาย ยกเว้นการพูดไต่คว้าที ซึ่งีค่า Kur และค่า Skew เป็นบวก ซึ่งแสดงว่าผู้ตอบต่างเห็นพ้องต้องกันว่ามีควมสำคัญน้อยที่สุด (อันดับที่ ๖) ส่วนรายการอื่น ๆ นั้น แม้มีความถึกเห็นกระจายนอกรั้เป็นไปเป็นทางมากทั้งถึบ (ค่า Skew เป็นลบ)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๑๐.๒ ผู้ที่ประสงค์จะพูดด้วย

ตารางที่ ๑๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการจะพูดภาษาอังกฤษด้วย

ที่	ผู้ที่ต้องการพูดด้วย	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๕	๕๐	๑.๗๗๘	๐.๖๖๗	-๐.๐๔๐	๐.๒๕๔	๖	
๒.	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	๘	๔๔.๔๔	๑.๘๗๕	๐.๖๕๑	๐.๗๕๑	๐.๐๖๘	๕	
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๑๑	๖๑.๑๑	๒.๐๐๐	๐.๗๗๕	-๑.๑๑๑	๐.๐๐๐	๔	
๔.	ลูกค้า	๗	๓๘.๘๘	๒.๘๕๗	๐.๓๗๘	๗.๐๐๐	-๒.๖๔๖	๑	
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	๑๐	๕๕.๕๖	๒.๓๐๐	๐.๖๗๕	-๐.๒๘๓	-๐.๔๓๔	๒	
๖.	ผู้ฟัง เป็นกลุ่มใหญ่	๑๒	๖๖.๖๗	๒.๒๕๐	๐.๘๖๖	-๑.๕๔๖	-๐.๕๖๗	๓	

จากตารางที่ ๑๓ นี้แสดงว่า ผู้ตอบคิดว่าต้องการพูดภาษาอังกฤษกับลูกค้ามากที่สุด ($\bar{X} = 2.857$) รองลงมาคือ พูดกับผู้มาติดต่อราชการ ($\bar{X} = 2.300$) ผู้ฟัง เป็นกลุ่มใหญ่ เพื่อนร่วมงาน ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และผู้บังคับบัญชา เป็นอันดับสุดท้าย และเป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ตอบมีความเห็นพ้องต้องกันว่าต้องการพูดภาษาอังกฤษกับลูกค้ามากที่สุด (ค่า Kur เป็นบวก = ๗.๐๐๐) ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับรายงานอื่น ๆ ค่อนข้างกระจาย (ค่า Kur เป็นลบ)

๑.๑๖.๓ จุดประสงค์ของการพูด

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการพูด

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	ชักทาย/กล่าวคำอำต	๑๐	๕๕.๕๖	๒.๘๖๐	๐.๘๒๒	๑.๔๐๖	-๑.๗๗๔	๑	
๒.	กล่าวต้อนรับ	๙	๕๐	๒.๕๕๖	๐.๗๒๖	๑.๕๖๗	-๑.๕๐๑	๕	
๓.	กล่าวขอบคุณ	๘	๔๔.๔๔	๒.๗๕๐	๐.๘๖๓	๐.๐๐๐	-๑.๔๔๐	๒	
๔.	แนะนำตัว/แนะนำผู้อื่น	๑๑	๖๑.๑๑	๒.๕๔๕	๐.๖๘๘	๐.๘๗๖	-๑.๓๒๔	๖	
๕.	ถาม/ตอบเรื่องเวลา	๙	๕๐	๒.๔๔๔	๐.๕๒๗	-๒.๕๗๐	๐.๒๗๑	๘	
๖.	ถาม/ตอบเรื่องระยะทาง	๙	๕๐	๒.๓๓๓	๐.๗๐๗	-๐.๒๘๖	-๐.๖๐๖	๑๑	
๗.	ถาม/ตอบเรื่องสถานที่	๑๐	๕๕.๕๖	๒.๘๐๐	๐.๖๔๘	-๐.๑๘๖	-๐.๗๘๐	๙	
๘.	เชื้อเชิญ/ยอมรับคำเชิญ/ ปฏิเสธคำเชิญ	๘	๔๔.๔๔	๒.๓๗๕	๐.๕๑๘	-๒.๖๔๐	๐.๖๔๔	๑๐	
๙.	ขออนุญาต	๗	๓๘.๘๘	๑.๘๕๗	๐.๖๘๐	๐.๓๓๖	๐.๑๗๔	๑๕	
๑๐.	ขออนุญาต	๗	๓๘.๘๘	๑.๗๑๔	๐.๔๘๘	-๐.๘๔๐	-๑.๒๓๐	๑๖	
๑๑.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ผู้อื่น	๑๐	๕๕.๕๖	๒.๕๖๐	๐.๕๑๖	-๒.๒๗๗	๐.๔๘๔	๙	
๑๒.	หาข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ผู้อื่น	๑๐	๕๕.๕๖	๒.๓๐๐	๐.๖๗๕	-๐.๒๘๓	-๐.๔๓๔	๑๒	
๑๓.	ถามเพื่อให้ได้ข้อมูล	๑๑	๖๑.๑๑	๒.๖๑๗	๐.๕๖๗	-๐.๕๖๘	-๑.๑๘๙	๓	
๑๔.	ขอความช่วยเหลือ	๘	๔๔.๔๔	๒.๑๒๔	๐.๘๓๔	-๑.๓๕๖	-๐.๒๗๗	๑๓	
๑๕.	ขอบริการ	๑๐	๕๕.๕๖	๒.๓๐๐	๐.๖๗๕	-๐.๒๘๓	-๐.๔๓๔	๑๒	
๑๖.	ให้บริการ	๗	๓๘.๘๘	๑.๗๐๔	๐.๔๘๘	-๐.๘๔๐	-๑.๒๓๐	๑๖	
๑๗.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานใน หน้าที่/หน่วยงาน	๙	๕๐	๒.๕๕๖	๐.๗๒๖	๑.๕๖๗	-๑.๕๐๑	๕	
๑๘.	ให้ข้อมูลด้านวิชาการ	๑๓	๗๒.๒๒	๒.๖๘๖	๐.๖๓๐	๓.๗๑๑	-๒.๐๕๑	๔	
๑๙.	ให้ความช่วยเหลือ	๘	๔๔.๔๔	๒.๐๖๐	๐.๗๕๖	-๐.๗๐๐	-๐.๐๖๐	๑๔	
๒๐.	ถามหาเหตุผล	๙	๕๐	๒.๔๔๔	๐.๗๒๖	๑.๕๖๗	-๑.๕๐๑	๕	

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๒๑.	ให้เหตุผล	๘	๔๔.๔๔	๒.๓๗๕	๐.๗๔๔	-๐.๑๕๒	-๐.๘๒๔	๑๐	
๒๒.	ถามหาความเห็น	๘	๕๐	๒.๓๓๓	๐.๗๐๗	-๐.๒๘๖	-๐.๖๐๖	๑๑	
๒๓.	ให้ความคิดเห็น	๘	๕๐	๒.๓๓๓	๐.๕๐๐	-๑.๗๑๔	๐.๘๕๗	๑๑	
๒๔.	ขอคำแนะนำ	๑๐	๕๕.๕๖	๒.๕๐๐	๐.๕๒๗	-๒.๕๗๑	๐.๐๐๐	๗	
๒๕.	ให้คำแนะนำ	๘	๔๔.๔๔	๒.๐๐๐	๐.๗๕๖	-๐.๗๐๐	-๐.๐๐๐	๑๔	
๒๖.	โน้มน้าวใจผู้อื่น	๘	๔๔.๔๔	๒.๑๒๕	๐.๘๓๕	-๑.๓๙๒	-๐.๒๗๗	๑๓	

จากตารางที่ ๑๔ แสดงว่า ผู้ตอบมีความเห็นว่าวัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดของการพูดคือ เพื่อทักทาย และกล่าวคำอำลา ($\bar{X} = 2.800$) รองลงมาคือ พูดเพื่อกล่าวขอบคุณ ($\bar{X} = 2.750$) นอกจากนั้นคือ พูดเพื่อถามให้ได้ข้อมูล และเพื่อให้ข้อมูลด้านวิชาการ ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ตอบมีความเห็นพ้องต้องกันเป็นอย่างมาก ($Kur = 3.711$) ว่า การพูดเพื่อให้ข้อมูลทางวิชาการมีความสำคัญมาก แม้จะอยู่ในอันดับที่ ๔ และความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ เป็นไปในทางมากด้วย นอกจากนี้ผู้ตอบที่ให้ความสำคัญกับการพูดเพื่อให้ข้อมูลทางวิชาการยังมีจำนวนมากที่สุดด้วย (72.22%)

อย่างไรก็ตาม การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการพูดนี้ค่อนข้างกระจาย คือ ค่า Kur ติดลบเป็นส่วนใหญ่

๖.๑๑ การอ่าน

๖.๑๑.๑ เนื้อหาของการอ่าน

ตารางที่ ๑๕ ความคิดเห็นของเนื้อหาของอังกฤษท้ายการอ่าน

ที่	เนื้อหา	น	ร	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๕	๕๐	๒.๑๑๑	๐.๗๗๓	-๑.๐๕๑	-๑.๒๑๖	๗	
๒.	ตาราง	๗	๓๘.๘๘	๑.๗๑๔	๐.๗๕๖	-๐.๓๕๐	๐.๕๕๕	๘	
๓.	คู่มือ	๙	๕๐	๒.๕๕๖	๐.๕๒๗	-๒.๕๗๑	-๐.๒๗๑	๕	
๔.	หนังสือพิมพ์	๑๓	๒๖.๒๗	๒.๙๑๗	๐.๒๘๙	๑๒.๐๐๐	๓.๘๖๔	๓	
๕.	จดหมายอิเล็กทรอนิกส์/ราชการ	๑๖	๔๕.๕๖	๒.๕๐๐	๐.๕๖๗	-๒.๕๗๑	-๐.๐๐๐	๖	
๖.	จดหมายส่วนตัว	๑๐	๕๕.๕๖	๒.๑๐๐	๐.๕๖๘	๑.๕๗๘	๐.๖๘๑	๕	
๗.	สัญญาบัตร	๘	๕๘.๕๘	๑.๖๒๕	๐.๕๑๘	-๒.๖๕๐	-๐.๖๕๘	๑๐	
๘.	เครื่องหมายจราจร	๗	๓๘.๘๘	๑.๒๘๖	๐.๕๘๘	-๐.๘๘๐	๑.๕๓๖	๑๑	
๙.	ตำราเกี่ยวกับสาขางาน	๑๕	๔๓.๓๓	๒.๖๐๐	๐.๗๓๗	๑.๓๒๐	-๑.๖๓๓	๔	
๑๐.	งานวิจัย	๑๑	๒๑.๑๑	๒.๗๓๗	๐.๖๘๗	๕.๕๑๐	-๒.๕๖๐	๓	
๑๑.	วารสาร/เอกสาร	๑๔	๗๗	๒.๙๓๙	๐.๒๖๗	๑๔.๐๐๐	๓.๗๕๓	๑	

จากตารางที่ ๑๕ แสดงว่า ผู้ตอบเห็นว่าความต้องการอ่านวารสาร/เอกสาร มาเป็นอันดับ ๑ ($\bar{X} = 2.929$) รองลงมาคือ การอ่านหนังสือพิมพ์ และงานวิจัย ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การอ่านตำรา แม้จะมาเป็นอันดับที่ ๕ แต่ก็มีผู้ตอบจำนวนมากที่สุด (83.33%) ที่ให้ความสำคัญ และเป็นที่น่าสังเกตมากกว่าการที่ผู้อ่านให้ความสำคัญกับการอ่านวารสาร/เอกสาร และการอ่านหนังสือพิมพ์ มากเป็นอันดับที่ ๑ และ ๒ นั้น ผู้ตอบทั้งสามมีความเห็นไปในทางเดียวกันเป็นอย่างมาก (ค่า Kur = 14.000 และ 12.000, ค่า Skew = 3.742 และ -3.464 ตามลำดับ)

๒.๑๑.๒ วัตถุประสงค์ของการอ่าน

ตารางที่ ๑๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการอ่าน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	เขียนสรุป	๑๐	๕๕.๕๖	๒.๗๐๐	๐.๖๗๕	๔.๗๖๕	-๒.๒๗๗	๑	
๒.	ทำรายงาน	๑๓	๗๒.๒๒	๒.๖๙๒	๐.๔๘๐	-๑.๓๓๙	-๐.๔๕๖	๒	
๓.	ค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่	๑๐	๕๕.๕๖	๒.๕๐๐	๐.๘๕๐	๐.๑๐๗	-๑.๓๕๘	๓	
๔.	เขียนวิเคราะห์วิจารณ์	๑๔	๗๗	๒.๕๐๐	๐.๕๑๙	-๒.๓๖๕	๐.๐๐๐	๓	
๕.	แปล	๑๓	๗๒.๒๒	๒.๖๙๒	๐.๖๓๐	๓.๗๑๑	-๒.๐๕๑	๒	

จากตารางที่ ๑๖ แสดงว่า ผู้ตอบมีความเห็นพ้องต้องกัน (ค่า Kur เป็นบวก) ว่าวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการอ่านอันดับแรกคือ การอ่านเพื่อเขียนสรุป ($\bar{X} = 2.700$) อันดับ ๒ คือ อ่านเพื่อทำรายงาน และอ่านเพื่อแปล ($\bar{X} = 2.692$) และอันดับ ๓ คือการอ่านเพื่อค้นคว้า และเพื่อเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ อย่างไรก็ตาม มีผู้ตอบจำนวนมากที่สุดที่ให้ความสำคัญในการอ่านเพื่อการเขียนวิจารณ์ (๗๗%) แม้ว่ารายการนี้จะมีค่าสำคัญอยู่ในอันดับ ๓ และจากค่า Skew ที่เป็นลบ แสดงว่ามีผู้แสดงความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ในปริมาณที่มาก

๒.๑๒ การเขียน

๒.๑๒.๑ ผู้ที่ต้องการเขียนถึง

ตารางที่ ๑๗ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการเขียนถึง

ที่	ผู้ที่ต้องการเขียนถึง	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๑๐	๕๕.๕๖	๒.๑๐๐	๐.๗๓๘	-๐.๗๓๘	-๐.๑๖๖	๓	
๒.	ผู้บังคับบัญชา	๘	๔๔.๔๔	๑.๘๗๕	๐.๖๔๑	๐.๗๔๑	๐.๐๖๘	๕	
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๕	๕๐	๒.๐๐๐	๐.๗๐๗	-๐.๒๘๖	๐.๐๐๐	๔	
๔.	ลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้อง	๕	๕๐	๒.๕๕๖	๐.๕๒๗	-๒.๕๗๑	-๐.๒๗๑	๑	
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	๕	๕๐	๒.๑๑๑	๐.๕๒๘	-๒.๐๑๘	-๐.๒๖๓	๒	
๖.	หน่วยงานราชการ	๗	๓๘.๘๘	๑.๗๑๔	๐.๗๔๖	-๐.๓๕๐	๐.๕๙๕	๖	
๗.	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑๑	๖๑.๑๑	๒.๐๐๐	๐.๗๗๕	-๑.๑๑๑	-๐.๐๐๐	๔	

จากตารางที่ ๑๗ แสดงว่า ผู้ที่ต้องการเขียนภาษาอังกฤษถึงลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้องมากที่สุด ($\bar{X} = 2.556$) รองลงมาคือ เขียนถึงผู้มาติดต่อราชการ ผู้บังคับบัญชา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ไม่เ็นไปมาทางเดียวกัน (ถ้า Kur ติดลบ)

๒.๑๒.๒ เนื้อหาของการฝึกเขียนอังกฤษ

ตารางที่ ๑๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาการฝึกเขียนอังกฤษ

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๘	๔๔.๔๔	๑.๗๕๐	๐.๗๐๗	-๐.๒๒๙	๐.๔๐๔	๑๑	
๒.	บันทึกข้อความสั้น ๆ	๑๑	๖๑.๑๑	๒.๔๕๕	๐.๖๘๘	๐.๐๘๑	-๐.๙๓๒	๕	
๓.	จดหมายส่วนตัว	๑๐	๕๕.๕๖	๒.๓๐๐	๐.๖๗๕	-๐.๒๘๓	-๐.๔๓๔	๘	
๔.	จดหมายธุรกิจ	๑๑	๖๑.๑๑	๒.๓๖๔	๐.๖๗๔	-๐.๒๙๓	-๐.๕๙๓	๖	
๕.	จดหมายราชการ	๑๐	๕๕.๕๖	๒.๕๐๐	๐.๕๒๗	-๒.๕๗๑	๐.๐๐๐	๔	
๖.	จดหมายเชื้อเชิญทางสังคม	๙	๕๐	๒.๒๒๒	๐.๖๖๗	-๐.๐๔๑	-๐.๒๕๔	๙	
๗.	จดหมายตอบรับ/ปฏิเสธ	๘	๔๔.๔๔	๒.๑๒๕	๐.๖๔๑	๐.๗๔๑	-๐.๐๖๘	๑๐	
๘.	บทความ	๗	๓๘.๘๘	๒.๗๑๔	๐.๕๘๘	-๐.๘๕๐	-๑.๒๓๐	๑	
๙.	รายงาน	๑๕	๘๓.๓๓	๒.๖๐๐	๐.๖๓๒	๑.๒๖๔	-๑.๔๐๗	๒	
๑๐.	ข้อเสนอ	๙	๕๐	๒.๓๓๓	๐.๗๐๗	-๐.๒๘๖	-๐.๖๐๖	๗	
๑๑.	คำร่า	๙	๕๐	๒.๕๕๖	๐.๗๒๖	๑.๕๖๗	-๑.๕๐๑	๓	

จากตารางที่ ๑๘ นี้ ผู้ตอบเห็นว่าควรจะเน้นเนื้อหาการฝึกเขียนบทความมากที่สุด ($\bar{X} = 2.714$) และเป็นที่น่าสนใจเกิดว่า ผู้ตอบจำนวนมากที่สุด (83.33%) มีความเห็นคล้อยตามกัน (Kur บวก) ว่าการฝึกเขียนรายงานมีความสำคัญมากเป็นอันดับ ๒ รองลงมาคือ การฝึกเขียนคำร่า จดหมายราชการ และบันทึกข้อความ ตามลำดับ บรรดาจดหมายนอกจากจดหมายราชการแล้ว มีความสำคัญค่อนข้างน้อย อยู่ในอันดับท้าย ๆ

๖.๑๖.๓ วัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน

ตารางที่ ๑๕ ความคิดเห็น เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	สิ่งงาน	๘	๘๘.๘๘	๒.๐๐๐	๐.๗๕๖	-๐.๗๐๐	๐.๐๐๐	๑๒	
๒.	สิ่งสินค้า	๖	๓๓.๓๓	๑.๖๖๗	๐.๘๑๖	-๐.๓๐๐	๐.๘๕๗	๑๓	
๓.	สิ่งยา	๕	๒๗.๗๘	๑.๔๐๐	๐.๕๕๘	-๐.๓๓๓	๐.๖๐๘	๑๔	
๔.	ติดต่อธุรกิจ	๑๐	๕๕.๕๖	๒.๓๐๐	๐.๖๗๕	-๐.๒๘๓	-๐.๔๓๔	๖	
๕.	ติดต่อราชการ	๗	๓๘.๘๘	๒.๒๘๖	๐.๗๕๖	-๐.๓๕๐	-๐.๕๕๔	๗	
๖.	ติดต่อส่วนตัว	๘	๕๐	๒.๒๕๐	๐.๖๖๗	-๐.๐๕๐	-๐.๒๕๔	๘	
๗.	เพื่อเขียน	๘	๘๘.๘๘	๒.๒๕๐	๐.๗๐๗	-๐.๒๒๘	-๐.๕๐๔	๘	
๘.	บรรยายเหตุการณ์	๘	๘๘.๘๘	๒.๑๒๕	๐.๖๔๑	๐.๗๕๑	-๐.๐๖๘	๑๑	
๙.	บรรยายสถานที่	๖	๓๓.๓๓	๒.๐๐๐	๐.๖๓๒	๒.๕๐๐	-๐.๑๐๐	๑๒	
๑๐.	บรรยายบุคคล	๖	๓๓.๓๓	๒.๐๐๐	๐.๖๓๒	๒.๕๐๐	-๐.๑๐๐	๑๒	
๑๑.	บรรยายกระบวนการ	๗	๓๘.๘๘	๒.๒๘๖	๐.๘๕๑	-๐.๖๘๗	-๐.๗๖๔	๗	
๑๒.	โน้มน้าวใจผู้อ่าน	๖	๓๓.๓๓	๒.๐๐๐	๐.๘๘๔	-๐.๘๗๕	๐.๐๐๐	๑๒	
๑๓.	รายงานผลงาน	๑๐	๕๕.๕๖	๒.๖๐๐	๐.๕๑๖	-๒.๒๗๗	-๐.๔๘๔	๓	
๑๔.	เสนอโครงการ	๗	๓๘.๘๘	๒.๔๒๘	๐.๗๘๗	๐.๒๗๓	-๑.๑๑๔	๔	
๑๕.	เสนอความคิดเห็น	๘	๕๐	๒.๖๖๗	๐.๕๐๐	-๑.๗๑๔	-๐.๘๕๗	๒	
๑๖.	เสนอข้อโต้แย้งเพื่อหักล้าง	๗	๓๘.๘๘	๒.๑๔๓	๐.๙๐๐	-๑.๘๑๗	-๐.๓๕๓	๑๐	
๑๗.	ให้ความรู้ทั่วไป	๘	๕๐	๒.๓๓๓	๐.๗๐๗	-๐.๒๘๖	-๐.๖๐๖	๕	
๑๘.	ให้ความรู้ทางวิชาการ	๑๒	๖๖.๖๗	๒.๗๕๐	๐.๔๕๒	-๐.๓๒๖	-๑.๓๒๗	๑๑	

จากตารางที่ ๑๕ ผู้ตอบจำนวนมากที่สุด (66.67%) ให้ความสำคัญกับการฝึกเขียนเพื่อให้ความรู้ทางวิชาการเป็นอันดับ ๑ (\bar{X} = 2.750) รองลงมาคือ ฝึกเขียนเพื่อเสนอความเห็นเรื่องรายงานผลงาน เพื่อเสนอโครงการ ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ของผู้ตอบจะให้ความสำคัญในอันดับต้น ๆ ก็ไม่ค่อยเป็นไปได้เท่าไร (ค่า Kur ติดลบ)

๒.๑๓ การแปล

๒.๑๓.๑ เนื้อหาของการแปล

ตารางที่ ๒๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของการแปล

ที่	เนื้อหา	N	%	\bar{X}	S.D	Kur	Skew	อันดับที่	หมายเหตุ
๑.	คำสั่ง	๑๐	๕๕.๕๖	๒.๐๐๐	๐.๘๑๖	-๑.๓๙๓	-๐.๐๐๐	๗	
๒.	ข่าวจากวิทยุ	๘	๔๔.๔๔	๒.๕๐๐	๐.๕๓๕	-๒.๘๐๐	-๐.๐๐๐	๕	
๓.	ข่าวจากหนังสือพิมพ์	๑๐	๕๕.๕๖	๒.๘๐๐	๐.๘๒๒	๑.๕๐๖	-๑.๗๗๘	๒	
๔.	จดหมายส่วนตัว	๘	๔๔.๔๔	๒.๐๐๐	๐.๘๖๖	-๒.๑๐๐	๐.๐๐๐	๗	
๕.	จดหมายร้องเรียน	๗	๓๘.๘๘	๑.๘๕๗	๐.๖๘๐	๐.๓๓๖	๐.๑๗๔	๘	
๖.	จดหมายสมัครงาน	๘	๔๔.๔๔	๒.๓๗๕	๐.๕๑๘	-๒.๒๔๐	๐.๖๔๔	๖	
๗.	จดหมายสิ่งของ	๘	๔๔.๔๔	๒.๐๐๐	๐.๗๕๖	-๐.๗๐๐	-๐.๐๐๐	๗	
๘.	บทความ	๑๓	๗๒.๒๒	๒.๖๑๕	๐.๕๐๖	-๒.๐๕๖	-๐.๕๓๘	๔	
๙.	รายงาน	๑๐	๕๕.๕๖	๒.๙๐๐	๐.๓๑๖	๑๐.๐๐๐	-๓.๑๖๒	๑	
๑๐.	ตำรา	๑๓	๗๒.๒๒	๒.๖๘๒	๐.๖๓๐	๓.๗๑๑	-๒.๐๕๑	๓	
๑๑.	คำพูด	๘	๔๔.๔๔	๒.๓๗๕	๐.๗๔๔	-๐.๑๕๒	-๐.๘๒๔	๖	

จากตารางที่ ๒๐ แสดงว่า เนื้อหาของการแปลที่ผู้ตอบให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกคือ เนื้อหาที่เป็นรายงาน ($\bar{X} = 2.900$) โดยผู้ตอบมีความเห็นคล้ายคลึงกันอย่างมาก (ค่า Kur = 10.000) เนื้อหาที่ให้ความสำคัญรองลงมาคือ ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ตำรา บทความ ตามลำดับ ซึ่งในอันดับต้น ๆ นี้ ผู้ตอบมีความเห็นไปในทางเดียวกันเป็นอย่างมาก (ค่า Kur เป็นบวก) และเห็นไปในทางมากด้วย (ค่า Skew เป็นลบ) ส่วนอันดับท้าย ๆ นั้น ความคิดเห็นค่อนข้างกระจาย

๑.๑๓.๒ วัตถุประสงค์ของการศึกษา

ตารางที่ ๒๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	เพื่อรายงานหัวหน้างาน	๑๐	๕๕.๕๖	๑.๘๐๐	๐.๕๑๘	-๑.๘๐๗	๐.๔๗๓	๓	
๒.	เพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา	๑๐	๕๕.๕๖	๒.๑๐๐	๐.๗๓๗	-๐.๗๓๔	๐.๑๖๖	๒	
๓.	เพื่อถ่ายทอดให้แก่สื่อมวลชน	๑๐	๕๕.๕๖	๒.๑๐๐	๐.๗๓๗	-๐.๗๓๔	๐.๑๖๖	๒	
๔.	เพื่อตีพิมพ์	๗	๓๘.๘๙	๒.๑๕๓	๐.๕๖๐	-๑.๘๑๗	๐.๓๕๓	๑	

จากตารางที่ ๒๑ วัตถุประสงค์ของการแปลอันดับแรกคือ เพื่อตีพิมพ์ ($\bar{X} = 2.143$) แม้ว่าจะมีผู้ตอบน้อยที่สุดก็ตาม (38.89%) รองลงมาคือ การแปลเพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา และสื่อมวลชน ตลอดจนหัวหน้างาน ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ค่อนข้างกระจาย และเป็นไปเป็นทางมาก (ค่า Kur & Skew ติดลบ)

สรุปผลการวิเคราะห์

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน ๑๘ ฉบับ ของอาจารย์และมีสิตในระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ พอสรุปได้ดังนี้

๑. ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ ผู้ตอบเห็นว่าในการทำงานอาจใช้ภาษาอังกฤษบ้างพอควร แต่ก็คิดว่ามีความสำคัญและจำเป็นมาก
๒. ผู้ตอบคิดว่าภาษาอังกฤษควรเป็นวิชาบังคับ
๓. ผู้ตอบคิดว่าภาษาอังกฤษควรเป็น ๒,๔ และ ๘ หน่วยกิต ก้ำกึ่งกัน
๔. ผู้ตอบคิดว่าควรสอนภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาทั้งในปีที่ ๑ และ ๒
๕. ผู้ตอบเห็นว่า ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนิสิตเข้า เรียนในระดับบัณฑิตศึกษา แต่ไม่ควรใช้คะแนนที่สอบเข้าเป็นเกณฑ์ ยกเว้นเพื่อไม่ไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษ และควรใช้คะแนนที่ได้จากการสอบเข้าเป็นเกณฑ์ในการจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถ
๖. ผู้ตอบเห็นว่า ภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษาควรเป็นทั้งภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชารวมกัน
๗. ผู้ตอบเห็นว่า ทุกทักษะมีความสำคัญ แต่เห็นว่าการแปลและการอ่านสำคัญมากที่สุด
๘. เรื่องการฟัง
 - ก. แหล่งของการฝึกทักษะการฟังที่สำคัญที่สุดของกลุ่มตัวอย่างนี้ คือ เทปและการบรรยาย
 - ข. เนื้อหาการฟังที่มีปริมาณมากที่สุดคือ บทสนทนา และคำบรรยาย/บทความ
 - ค. วัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดในการฟังคือ เพื่อโต้ตอบการสนทนา และเพื่อนำไปเขียนวิเคราะห์วิจารณ์
๙. เรื่องการพูด
 - ก. ผู้ตอบเห็นว่า ควรเน้นทักษะในการพูดเพื่อการสนทนามากที่สุด รองลงมาคือ การพูดบรรยาย และการอภิปราย
 - ข. ผู้ตอบมีความประสงค์จะพูดภาษาอังกฤษกับลูกค้ามากที่สุด รองลงมาคือ ผู้มาติดต่อราชการ
 - ค. ผู้ตอบเห็นว่า วัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดของการพูด คือ เพื่อทักทายและกล่าวคำอำลา
เพื่อขอบคุณ เพื่อถามให้ข้อมูล

๑๐. เรื่องการอ่าน

ก. ผู้ตอบเห็นว่า เนื้อหาของการอ่านที่น่าสนใจมากที่สุดคือ วารสาร/เอกสาร หนังสือพิมพ์ และงานวิจัย

ข. วัตถุประสงค์สำคัญของการอ่าน คือ อ่านเพื่อเขียนสรุป เพื่อทำรายงาน และเพื่อแปล เป็นอันดับต้น

๑๑. เรื่องการเขียน

ก. ผู้ตอบต้องการ เขียนภาษาอังกฤษถึงลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้อง มากที่สุด

ข. ผู้ตอบเห็นว่า ควรเน้นเนื้อหาการฝึกเขียนบทความมากที่สุด รองลงมาคือ การเขียนรายงาน

ค. วัตถุประสงค์สำคัญของการฝึกเขียน คือ เพื่อให้ความรู้ทางวิชาการ เพื่อเสนอความเห็น และรายงานผลงาน เป็นอันดับต้น ๆ

๑๒. เรื่องการแปล

ก. เนื้อหาของการแปลที่ผู้ตอบให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกคือ เนื้อหาที่เป็นรายงาน รองลงมาคือ ข่าวจากหนังสือพิมพ์

ข. วัตถุประสงค์ของการแปลที่สำคัญที่สุด คือ เพื่อตีพิมพ์ และเพื่อถ่ายทอดให้ผู้ร่วมงาน เป็นอันดับรอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะเศรษฐศาสตร์

๑. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้ ได้จากแบบสอบถามที่สุ่มตัวอย่างแจกอาจารย์และนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษา คณะเศรษฐศาสตร์ จำนวน ๑๓ ฉบับ จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า การสำรวจครั้งนี้เป็นการตอบคำถามของอาจารย์ที่สอนในระดับบัณฑิตศึกษา ๖ คน (๔๖.๑๕%) และเป็นนิสิตที่กำลังศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน ๗ คน (๕๓.๘๕%) ดังที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ จำนวนประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์	๖	๔๖.๑๕
นิสิต	๗	๕๓.๘๕
รวม	๑๓	๑๐๐.๐

ในจำนวนนิสิต ๗ คนนี้ปรากฏว่า เป็นนิสิตปริญญาโทปีที่ ๑ ๖ คน (๘๕.๗๑%) เป็นนิสิตปริญญาโทปีที่ ๒ ๑ คน (๑๔.๒๘%)

อนึ่ง ในบรรดานิสิต ๗ คนนั้น ทั้ง ๗ คน (๑๐๐%) ยังไม่ได้ทำวิทยานิพนธ์

นอกจากนี้การวิเคราะห์ภูมิหลังของนิสิตพบว่า นิสิตที่กำลังเรียนปริญญาโทมี ๓ คน (๒๓.๑%) เป็นผู้มีงานทำอยู่แล้วในขณะที่กำลังทำการศึกษาอยู่ อีก ๓ คน (๒๓.๑%) เป็นผู้ที่ยังไม่ได้ทำงาน มีผู้ไม่ตอบคำถาม ๑ ราย

๒. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๒.๑ ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ

ที่	ความคิดเห็น	\bar{X} *	S. D	Mode
ก.	<u>ในกรณีที่เป็นนิสิต</u>			
๑.	ในการทำงานของท่าน ท่านใช้ภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด	๒.๘๐๐	๐.๔๔๗	๓.๐๐๐
๒.	ในการทำงานของท่าน ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	๓.๐๐๐	๑.๕๕๕	๔.๐๐๐
ข.	<u>ในกรณีที่เป็นอาจารย์</u>			
	ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา มีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด	๓.๑๑๑	๑.๒๖๕	๔.๐๐๐

จากตารางข้างต้นแสดงว่า นิสิตผู้ตอบคำถามเห็นว่า ในการทำงานมีการใช้ภาษาอังกฤษบ้างเล็กน้อย ($\bar{X} = 2.800$) และมีความสำคัญมากพอสมควร ($\bar{X} = 3.000$) ผู้ตอบคำถามที่เป็นอาจารย์มีความเห็นว่า ภาษา อังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษามีความจำเป็นมากพอสมควร เช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 3.111$)

๒.๓ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อการสอนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๓ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อการสอนภาษาอังกฤษ

	บังคับ	เลือก	รวม
อาจารย์	๔๐.๐	๔๒.๕	๘๒.๕
นิสิต	๖๐.๐	๕๗.๑	๑๑๗.๑
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๒๐๐.๐

จากตารางข้างบนนี้แสดงว่า อาจารย์มีความเห็นว่า ภาษาอังกฤษน่าจะเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับ (๓:๒) แต่นิสิตมีแนวโน้มว่าอยากให้เป็นวิชาบังคับมากกว่า (๔:๓)

๒.๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของภาษาอังกฤษ

จำนวนหน่วยกิต	N	%	หมายเหตุ
๓	๕	๓๘.๕	จากตารางนี้แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตภาษาอังกฤษของอาจารย์และนิสิตมีความแตกต่างกันไป แต่ผู้ตอบส่วนมากเห็นว่าควรจะเป็น ๓ หน่วยกิต (๓๘.๕%) รองลงมาเห็นว่า ควรจะเป็น ๘ หน่วยกิต (๓๐.๘%) มีผู้ไม่ออกความเห็น ๑ ราย
๖	๒	๑๕.๔	
๘	๔	๓๐.๘	
๙	๑	๗.๗	

๒.๔ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อความเห็นเรื่อง เวลาที่จะเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อความเห็นเรื่อง เวลาที่เรียนภาษาอังกฤษ

	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๑ และ ๒	อื่น ๆ	รวม
อาจารย์	๕๐.๐		๕๐.๐	๓๓.๓	๑๓๓.๓
นิสิต	๕๐.๐		๕๐.๐	๖๖.๗	๑๖๖.๗
รวม	๑๐๐.๐		๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๓๐๐.๐

จากตารางข้างบนนี้ ความคิดเห็นของทั้งอาจารย์และนิสิตเกี่ยวกับ เวลาที่จะใช้เรียนภาษาอังกฤษตรงกัน กล่าวคือ ต่างก็เห็นว่าควรจะเรียนในปีที่ ๑ หรือมีเดิมนั้นก็เรียนทั้งในปีที่ ๑ และปีที่ ๒ ไม่มีผู้ตอบจากในทั้งสองกลุ่มเห็นว่า ควรจะเรียนในปีที่ ๒ เท่านั้น

๒.๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก

ตารางที่ ๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก

ที่	ความคิดเห็น	ควร	ไม่ควร	ไม่ออกความเห็น	หมายเหตุ
๑.	ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนิสิตเข้าเรียนในระดับบัณฑิตศึกษาหรือไม่	๗๖.๕	๑๕.๔	๗.๗	๑๐:๒:๑
๒.	คะแนนที่ใช้ในการสอบเข้า ควรใช้เป็นเกณฑ์ ยกเว้นเพื่อไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่	๕๓.๕	๓๘.๕	๗.๗	๗:๕:๑
๓.	คะแนนที่ได้จากการสอบเข้า ควรใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถหรือไม่	๕๓.๕	๓๘.๕	๗.๗	๗:๕:๑

จากตารางที่ ๖ จะเห็นได้ว่า ทั้งอาจารย์และนิสิตส่วนมากในระดับบัณฑิตศึกษามีความเห็นไปในทางเดียวกันว่า ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนิสิตเข้าเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา (๗๖.๕%) คะแนนที่ใช้ในการสอบเข้าควรใช้เป็นเกณฑ์ยกเว้น เพื่อไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษ (๕๓.๕%) และคะแนนที่ได้จากการสอบเข้าควรใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถด้วย (๕๓.๕%)

๖. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ทำการสอนภาษาอังกฤษ

ผู้ตอบคำถามเกือบครึ่งหนึ่ง คือ ประมาณ ๕๖.๒% หรือ ๖ คน มีความเห็นว่า ผู้ทำการสอนภาษาอังกฤษควรจะเป็นเจ้าของภาษา และ/หรือ อาจารย์ชาวไทย อีก ๓๘.๕% หรือ ๕ คน เห็นว่าควรจะเป็นอาจารย์ชาวไทยเท่านั้น

๒.๖ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๗ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

	ภาษาอังกฤษทั่วไป	ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา	ทั่วไปและเฉพาะสาขาวิชา	อื่น ๆ	รวม
อาจารย์	๐.๐	๗๕.๐	๒๘.๖	-	๔๑.๗
นิสิต	๑๐๐.๐	๒๕.๐	๗๑.๔	-	๕๘.๓
รวม	๘.๓	๓๓.๓	๕๘.๓	-	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๗ ผู้ตอบคำถามที่เป็นอาจารย์ในระดับบัณฑิตศึกษาจำนวนหนึ่งเห็นว่า เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษควรจะเป็นภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา อีกกลุ่มหนึ่งเห็นว่าควรจะเป็นทั้งภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา ไม่มีผู้ตอบที่เป็นอาจารย์ตอบว่า ควรเป็นภาษาอังกฤษทั่วไป สำหรับนิสิตส่วนมากมีความเห็นว่า เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษควรจะเป็นทั้งภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑.๗ ความคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักของการสอนทักษะต่าง ๆ

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักของการสอนทักษะต่าง ๆ

ที่	ทักษะ	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	การฟัง	๑๒	๘๒.๓๑	๕.๕๘๓	๑.๑๖๔	๑.๐๔๗	-๑.๐๗๐	๒	๑ = ไม่ใช่เลย
๒.	การพูด	๑๒	๘๒.๓๑	๔.๘๑๗	๐.๘๐๐	๐.๕๓๓	-๐.๗๑๒	๔	๒ = น้อยที่สุด
๓.	การอ่าน	๑๒	๘๒.๓๑	๖.๒๕๐	๐.๘๖๕	๑.๕๐๘	-๑.๓๑๙	๑	๓ = น้อย
๔.	การเขียน	๑๒	๘๒.๓๑	๕.๕๐๐	๐.๗๘๘	๐.๑๕๐	๐.๐๐๐	๓	๔ = ค่อนข้างน้อย
๕.	การแปล	๑๒	๘๒.๓๑	๕.๕๘๓	๑.๖๗๖	๕.๑๐๒	-๑.๘๗๙	๒	๕ = ปานกลาง ๖ = มาก ๗ = มากที่สุด

จากตารางข้างต้นนี้แสดงว่า ผู้ตอบคำถามมีความเห็นพ้องกันว่า ในการเรียนภาษาอังกฤษ ระดับบัณฑิตศึกษานั้น ทุกทักษะมีความสำคัญ โดยมีลำดับความสำคัญดังนี้คือ การอ่านมีความสำคัญมากที่สุด ($\bar{X}=6.250$) การแปล และการฟัง มีความสำคัญเท่ากันเป็นอันดับสองรองลงมา ($\bar{X}= 5.583$) ส่วนการเขียน และการพูด มีความสำคัญน้อยลงตามลำดับ

เมื่อสังเกตจากค่า Kur จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบคำถามมีความเห็นไปในทางเดียวกันเป็นโค้ง ยอดแหลมทั้งสิ้น และจากค่า Skew ก็ จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบคำถามมีความเห็นว่าทักษะต่าง ๆ มีความสำคัญ ค่อนข้างมากทั้งหมด (ค่า Skew ติดลบเกือบทั้งหมด)

ศูนย์บริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๘ การฟัง

๒.๘.๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งของการฟัง

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งของการฟัง

ที่	แหล่งของการฟัง	N	ร้อยละ	ลำดับที่
๑.	คู่สนทนา	๖	๔๖.๒	๒
๒.	วิทยุ	๔	๓๐.๘	๓
๓.	โทรทัศน์	๔	๓๐.๘	๓
๔.	เทป	๘	๖๑.๕	๑
๕.	โทรศัพท์	๑	๗.๗	๕
๖.	การบรรยาย	๔	๓๐.๘	๓
๗.	การประชุม/ การรายงาน	๑	๗.๗	๕
๘.	การอภิปราย	๔	๓๐.๘	๓

จากตารางข้างต้นนี้แสดงว่า แหล่งของการฟังที่สำคัญเป็นอันดับแรกคือ เทป (๖๑.๕%) ที่สำคัญเป็นอันดับสองคือ คู่สนทนา (๔๖.๒%) รองลงมาได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ การบรรยาย และการอภิปราย ส่วนแหล่งของการฟังที่มีความสำคัญน้อยที่สุดได้แก่ โทรศัพท์ และการประชุม/ การรายงาน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๘.๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณเนื้อหาของการฟัง

ตารางที่ ๑๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณเนื้อหาของการฟัง

ที่	เนื้อหา	n	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	บทสนทนา	๘	๖๑.๕๔	๒.๖๒๕	๐.๕๑๘	-๒.๒๔๐	-๐.๖๔๔	๑	๑ = น้อย
๒.	คำสั่ง	๕	๓๘.๔๖	๒.๐๐๐	๐.๗๐๗	๒.๐๐๐	-๐.๐๐๐	๕	๒ = ปานกลาง
๓.	ข่าว	๘	๖๑.๕๔	๒.๕๐๐	๐.๕๓๕	-๒.๘๐๐	๐.๐๐๐	๓	
๔.	คำบรรยาย/บทความ	๕	๖๙.๒๓	๒.๕๕๖	๐.๕๒๗	-๒.๕๗๑	๐.๓๗๑	๒	
๕.	รายงาน	๗	๕๓.๘๕	๒.๑๕๓	๐.๖๙๐	๐.๓๓๖	-๑.๑๗๔	๔	
๖.	การประชุม	๗	๕๓.๘๕	๒.๐๐๐	๐.๕๗๗	๓.๐๐๐	-๐.๐๐๐	๕	
๗.	เพลง	๔	๓๐.๗๗	๒.๐๐๐	๐.๘๑๖	๑.๕๐๐	๐.๐๐๐	๕	
๘.	การอภิปราย/ปาฐกถา	๗	๕๓.๘๕	๑.๘๕๗	๐.๕๐๐	-๑.๘๑๗	๐.๓๕๓	๖	

จากตารางที่ ๑๐ ผู้ตอบคำถามเห็นว่า เนื้อหาการฟังที่มีปริมาณมากที่สุดคือ บทสนทนา ($\bar{X}=2.625$) รองลงมาเป็นอันดับสองคือ คำบรรยาย/บทความ ($\bar{X} = 2.556$) เนื้อหาของการฟังที่เป็นข่าวมีความสำคัญเป็นอันดับสาม ($\bar{X} = 2.500$) อันดับสี่คือ รายงาน ($\bar{X} = 2.143$) ส่วนอันดับห้าได้แก่ เนื้อหาการฟังจากคำสั่ง การประชุม และเพลง การอภิปราย/ปาฐกถา มีปริมาณเนื้อหาการฟังน้อยที่สุด โดยมีค่า $\bar{X} = 1.857$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๘.๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฟัง

ตารางที่ ๑๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฟัง

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	โต้ตอบการสนทนา	๘	๖๑.๕๔	๒.๗๕๐	๐.๕๖๓	๐.๐๐๐	-๑.๕๕๐	๑	๑ = น้อย
๒.	รับคำสั่ง/ปฏิบัติ ตามคำสั่ง	๕	๓๘.๕๖	๒.๒๐๐	๐.๘๓๗	-๐.๖๑๒	-๐.๕๑๒	๖	๒ = ปาน กลาง
๓.	เขียนรายงาน	๕	๖๙.๒๓	๒.๕๕๕	๐.๕๒๗	-๒.๕๗๑	๐.๒๗๑	๒	๓ = มาก
๔.	จัดบันทึกโดยสรุป	๘	๖๑.๕๔	๒.๓๗๕	๐.๕๑๘	-๒.๒๔๐	๐.๖๕๕	๕	
๕.	จัดบันทึกอย่าง ละเอียด	๖	๕๖.๑๕	๑.๖๖๗	๐.๘๑๖	-๐.๓๐๐	๐.๘๕๗	๘	
๖.	แปล	๕	๖๙.๒๓	๒.๑๑๑	๐.๓๓๓	๕.๐๐๐	๓.๐๐๐	๗	
๗.	นำไปพูดวิเคราะห์ วิจารณ์	๕	๖๙.๒๓	๒.๓๓๓	๐.๗๐๗	-๐.๒๘๖	-๐.๖๐๖	๕	
๘.	นำไปเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์	๑๐	๗๖.๙๒	๒.๕๐๐	๐.๖๙๙	-๐.๑๕๖	-๐.๗๘๐	๓	

จากตารางที่ ๑๑ แสดงว่า วัตถุประสงค์ของการฟังที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งคือ การฟัง เพื่อโต้ตอบการสนทนา ($\bar{X} = 2.750$) รองลงมาได้แก่ การฟังเพื่อนำไปเขียนรายงาน ส่วนการฟัง เพื่อนำไปเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ การฟังเพื่อจัดบันทึกโดยสรุป การฟังเพื่อนำไปพูดวิเคราะห์วิจารณ์ และการฟังเพื่อรับคำสั่ง/ปฏิบัติตามคำสั่ง มีความสำคัญลดหลั่นลงมาตามลำดับ โดยมีความสอดคล้องกัน เป็นอย่างยิ่ง ระหว่างเนื้อหาการฟังที่เป็นบทสนทนา (ดูตารางที่ ๑๐) และวัตถุประสงค์ของการฟัง เพื่อนำไปโต้ตอบการสนทนา คือต่างก็มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง

๒.๕ การพูด

๒.๕.๑ ความคิดเห็นของเกี่ยวกับเนื้อหาการฝึกพูด

ตารางที่ ๑๒ เนื้อหาของการฝึกพูด

ที่	ทักษะ	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	สนทนา	๑๐	๗๖.๙๒	๓.๗๐๐	๐.๔๘๓	-๑.๒๒๔	-๑.๐๓๔	๑	๑ = น้อย
๒.	สัมภาษณ์	๗	๕๓.๘๕	๑.๗๑๔	๐.๔๘๘	-๐.๘๔๐	-๑.๒๓๐	๔	๒ = ปานกลาง
๓.	โต้วาที	๕	๓๘.๔๖	๑.๖๐๐	๐.๘๙๔	๐.๓๑๓	๑.๒๔๘	๕	๓ = มาก
๔.	อภิปราย/ปาฐกถา	๙	๖๙.๒๓	๑.๘๘๙	๐.๗๘๒	-๑.๐๔๑	๐.๒๑๖	๓	
๕.	บรรยาย	๑๐	๗๖.๙๒	๒.๓๐๐	๐.๖๗๕	-๐.๒๘๓	-๐.๔๓๔	๒	
๖.	สุนทรพจน์	๕	๓๘.๔๖	๑.๖๐๐	๐.๕๔๘	-๓.๓๓๓	-๐.๖๐๙	๕	

จากตารางข้างต้นแสดงว่า ผู้ตอบคำถามเห็นว่า การสนทนา การบรรยาย การอภิปราย/ปาฐกถา และการสัมภาษณ์ มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งถึงสี่ตามลำดับ โดยที่การโต้วาทีและสุนทรพจน์ มีความสำคัญเท่ากันเป็นอันดับห้า

การที่ค่า Kur ติดลบ แสดงว่า ความเห็นในเรื่องนี้กระจาย แต่มีความคิดเห็นไปในทางมาก เพราะค่า Skew ติดลบเกือบทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๔.๒ ผู้ที่ประสงค์จะพูดด้วย

ตารางที่ ๑๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องการจะพูดภาษาอังกฤษด้วย

ที่	ผู้ที่ต้องการพูดด้วย	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๖	๔๖.๑๕	๒.๐๐๐	๐.๖๓๒	๒.๕๐๐	-๐.๐๐๐	๔	
๒.	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	๕	๓๘.๔๖	๑.๖๐๐	๐.๕๔๘	-๓.๓๓๓	-๐.๖๐๘	๕	
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๗	๕๓.๘๕	๒.๑๔๓	๐.๖๙๐	๐.๓๓๖	-๐.๑๗๔	๓	
๔.	ลูกค้า	๕	๓๘.๔๖	๒.๖๐๐	๐.๕๔๘	-๓.๓๓๓	-๐.๖๐๘	๑	
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	๗	๕๓.๘๕	๒.๕๒๘	๐.๕๓๕	-๒.๘๖๐	๐.๓๗๔	๒	
๖.	ผู้ฟัง เป็นกลุ่มใหญ่	๖	๔๖.๑๕	๒.๐๐๐	๐.๘๙๕	-๑.๘๗๕	๐.๐๐๐	๔	

จากตารางที่ ๑๓ แสดงว่า ผู้ตอบคำถามมีความเห็นว่า ต้องการพูดภาษาอังกฤษกับลูกค้า เป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{X} = 2.600$) รองลงมาคือ ต้องการพูดกับผู้มาติดต่อราชการ พูดกับเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา และผู้ฟัง เป็นกลุ่มใหญ่ รวมทั้งผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตามลำดับ ความคิดเห็นในเรื่องนี้ค่อนข้างกระจาย (เพราะค่า Kur ติดลบเป็นส่วนใหญ่)

๖.๔.๓ จุดประสงค์ของการพูด

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการพูด

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur	Skew		
๑.	ทักทาย/กล่าวคำอำลา	๔	๓๐.๗๗	๑.๗๕๐	๐.๙๕๗	-๑.๒๘๙	๐.๘๕๕	๙	
๒.	กล่าวต้อนรับ	๕	๓๐.๗๗	๑.๒๕๐	๐.๕๐๐	๔.๐๐๐	๒.๐๐๐	๑๐	
๓.	กล่าวขอบคุณ	๔	๓๐.๗๗	๑.๕๐๐	๐.๕๗๗	-๖.๐๐๐	๐.๐๐๐	๑๑	
๔.	แนะนำตัว/ แนะนำผู้อื่น	๔	๓๐.๗๗	๒.๒๕๐	๐.๕๐๐	๔.๐๐๐	๒.๐๐๐	๗	
๕.	ถาม/ตอบเรื่องเวลา	๔	๓๐.๗๗	๑.๗๕๐	๐.๙๕๗	-๑.๒๘๙	๐.๘๕๕	๙	
๖.	ถาม/ตอบเรื่องระยะทาง	๔	๓๐.๗๗	๑.๗๕๐	๐.๙๕๗	-๑.๒๘๙	๐.๘๕๕	๙	
๗.	ถาม/ตอบเรื่องสถานที่	๔	๓๐.๗๗	๑.๗๕๐	๐.๙๕๗	-๑.๒๘๙	๐.๘๕๕	๙	
๘.	เชื้อเชิญ/ตอบรับคำเชิญ/ ปฏิเสธคำเชิญ	๒	๑๕.๓๘	๑.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๑๐	
๙.	ขออนุญาต	๒	๑๕.๓๘	๑.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๑๐	
๑๐.	ให้อุญาต	๒	๑๕.๓๘	๑.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๑๐	
๑๑.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ ผู้อื่น	๒	๑๕.๓๘	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๕	
๑๒.	หาข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ ผู้อื่น	๓	๒๓.๐๘	๒.๖๖๗	๐.๕๗๗	๐.๐	-๑.๗๓๒	๕	
๑๓.	ถามเพื่อให้ได้ข้อมูล	๕	๓๘.๔๖	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	
๑๔.	ขอความช่วยเหลือ	๔	๓๐.๗๗	๒.๕๐๐	๐.๕๗๗	-๖.๐๐๐	๐.๐๐๐	๙	
๑๕.	ขอบริการ	๓	๒๓.๐๘	๒.๓๓๓	๐.๕๗๗	๐.๐	๑.๗๓๒	๖	
๑๖.	ให้บริการ	๒	๑๕.๓๘	๒.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๘	
๑๗.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับงาน ในหน้าที่/หน่วยงาน	๒	๑๕.๓๘	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๕	

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

ที่	วัตถุประสงค์	X	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑๘.	ให้ข้อมูลด้านวิชาการ	๔	๓๐.๗๗	๓.๗๕๐	๐.๕๐๐	๔.๐๐๐	-๒.๐๐๐	๓	
๑๙.	ให้ความช่วยเหลือ	๓	๒๓.๐๘	๒.๖๖๗	๐.๕๗๗	๐.๐	-๑.๗๓๒	๔	
๒๐.	ถามหาเหตุผล	๕	๓๘.๕๖	๒.๘๐๐	๐.๔๔๗	๕.๐๐๐	-๒.๒๓๖	๒	
๒๑.	ให้เหตุผล	๓	๒๓.๐๘	๒.๖๖๗	๐.๕๗๗	๐.๐	-๑.๗๓๒	๔	
๒๒.	ถามหาความเห็น	๓	๒๓.๐๘	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	
๒๓.	ให้ความคิดเห็น	๔	๓๐.๗๗	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	
๒๔.	ขอคำแนะนำ	๕	๓๘.๕๖	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	
๒๕.	ให้คำแนะนำ	๓	๒๓.๐๘	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	
๒๖.	โน้มน้าวใจผู้อื่น	๓	๒๓.๐๘	๒.๓๓๓	๐.๐	๐.๐	-๑.๗๓๒	๖	

จากตารางที่ ๑๔ แสดงว่า วัตถุประสงค์ของการพูดที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรกซึ่งมีทั้งสิ้น ๕ ประการ ได้แก่ การถามเพื่อให้ได้ข้อมูล ถามหาความเห็น ให้ความคิดเห็น ขอคำแนะนำ และให้คำแนะนำ ($\bar{X} = 3.000$) รองลงมาเป็นอันดับสอง สาม และสี่ ๓ ประการ ได้แก่ การถามหาเหตุผล ให้ข้อมูลด้านวิชาการ และหาข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ผู้อื่น ให้ความช่วยเหลือ และให้เหตุผล ตามลำดับ

เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ตอบคำถามให้ความสำคัญแก่การพูดที่มีเนื้อหาต่อเนื่องมากกว่าการพูดเพื่อสนทนาโดยทั่วไปในระยะสั้น ๆ เช่น การพูดเพื่อวัตถุประสงค์ที่ ๑ ถึง ๘ ในตารางนี้

๒.๑๐ การอ่าน

๒.๑๐.๑ เนื้อหาของการอ่าน

ตารางที่ ๑๕ ความคิดเห็นของเนื้อหาของภาษาอังกฤษด้านการอ่าน

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๒	๑๕.๓๘	๑.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๗	
๒.	ตาราง	๒	๑๕.๓๘	๒.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๕	
๓.	คู่มือ	๔	๓๐.๗๗	๒.๕๐๐	๐.๕๗๗	-๖.๐๐๐	-๐.๐๐๐	๔	
๔.	หนังสือพิมพ์	๔	๖๔.๒๖	๒.๕๕๖	๐.๕๒๗	-๒.๕๗๑	-๐.๒๗๑	๓	
๕.	จดหมายติดต่อดูธุรกิจ/ ราชการ	๔	๓๐.๗๗	๒.๕๐๐	๐.๕๗๗	-๖.๐๐๐	-๐.๐๐๐	๔	
๖.	จดหมายส่วนตัว	๓	๒๓.๐๘	๑.๖๖๗	๑.๕๕๕	๐.๐	๑.๗๓๒	๖	
๗.	สัญลักษณ์	๓	๒๓.๐๘	๒.๐๐๐	๑.๐๐๐	๐.๐	๐.๐๐๐	๕	
๘.	เครื่องหมายจราจร	๒	๑๕.๓๘	๒.๐๐๐	๑.๔๑๔	๐.๐	๐.๐	๕	
๙.	ตำราเกี่ยวกับสาขาวิชา	๗	๕๓.๘๕	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	
๑๐.	งานวิจัย	๔	๖๑.๕๔	๒.๘๗๕	๐.๓๕๔	๘.๐๐๐	-๒.๘๒๘	๒	
๑๑.	วารสาร/เอกสาร	๔	๖๑.๕๔	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	

จากตารางที่ ๑๕ เห็นได้ว่า ผู้ตอบคำถามให้ความสำคัญของการอ่านในแง่ปริมาณแก่เนื้อหาที่เป็นตำราเกี่ยวกับสาขาวิชา และที่เป็นวารสาร/เอกสาร เป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 3.000$) รองลงมาเป็นอันดับที่สอง สาม และสี่ ได้แก่ งานวิจัย หนังสือพิมพ์ คู่มือ และจดหมายติดต่อดูธุรกิจ/ราชการ ตามลำดับ เนื้อหาอื่น เป็นต้น เนื้อหาที่เป็นตาราง สัญลักษณ์ และเครื่องหมายจราจร มีความสำคัญเท่ากันเป็นอันดับห้า

๒.๑๐.๒ วัตถุประสงค์ของการอ่าน

ตารางที่ ๑๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการอ่าน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur	Skew		
๑.	เขียนสรุป	๖	๕๖.๑๕	๒.๕๐๐	๐.๘๓๗	๑.๔๒๙	-๑.๕๓๗	๓	
๒.	ทำรายงาน	๘	๖๑.๕๔	๒.๕๐๐	๐.๗๕๖	๐.๘๗๕	-๑.๓๒๓	๓	
๓.	ค้นคว้าเกี่ยวกับงาน ในหน้าที่	๖	๕๖.๑๕	๒.๖๖๗	๐.๘๑๖	๖.๐๐๐	-๒.๔๔๙	๑	
๔.	เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์	๘	๖๑.๕๔	๒.๕๐๐	๐.๗๕๖	๐.๘๗๕	-๑.๓๒๓	๓	
๕.	แปล	๕	๓๘.๔๖	๒.๖๖๐	๐.๕๕๘	-๓.๓๓๓	-๐.๖๐๙	๒	

จากตารางที่ ๑๖ แสดงว่า ผู้ตอบคำถามให้ความสำคัญของวัตถุประสงค์ของการอ่านเพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่ เป็นอันดับแรก อันดับที่สองคือ อ่านเพื่อแปล ส่วนการอ่านเพื่อเขียนสรุปทำรายงาน และเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ มีความสำคัญเท่ากัน เป็นอันดับสามรองลงมา

เมื่อพิจารณาค่า Kur จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบคำถามมีความเห็นไปในทางเดียวกันเป็นโค้งยอดแหลม (แม้ในบางทักษะ คือ การแปล จะมีความเห็นกระจายบ้าง เพราะค่า Kur ติดลบ) โดยมีโค้งยอดแหลมที่ชัดเจนที่สุดคือ การอ่านเพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่ ทั้งนี้ผู้ตอบคำถามมีความคิดเห็นไปในทางมากด้วย (ค่า Skew ติดลบ)

เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ตอบคำถามเกือบทั้งหมดให้ความสำคัญแก่วัตถุประสงค์ของการอ่านทั้ง ๕ ประการ ซึ่งสอดคล้องกับตารางที่ ๔ ที่เกี่ยวกับน้ำหนักการสอนทักษะต่าง ๆ ซึ่งผู้ตอบให้ความสำคัญแก่ทักษะการอ่านเป็นอันดับแรก

ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า การสอนภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษาจึงควรเน้นการอ่าน โดยเฉพาะการอ่านเพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่ให้มาก

๒.๑๑ การเขียน

๒.๑๑.๑ ผู้ที่ต้องการเขียนถึง

ตารางที่ ๑๗ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการเขียนถึง

ที่	ผู้ที่ต้องการเขียนถึง	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๓	๒๓.๐๘	๒.๓๓๓	๑.๑๕๕	๐.๐	-๑.๗๓๒	๓	
๒.	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	๒	๑๕.๓๘	๑.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๕	
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๒	๑๕.๓๘	๑.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๕	
๔.	ลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้อง	๕	๓๘.๕๖	๒.๖๐๐	๐.๕๔๘	-๓.๓๓๓	-๐.๖๐๘	๒	
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	๓	๒๓.๐๘	๒.๖๖๗	๐.๕๗๗	๐.๐	-๑.๗๓๒	๑	
๖.	หน่วยราชการ	๒	๑๕.๓๘	๒.๐๐๐	๑.๕๑๔	๐.๐	๐.๐	๔	
๗.	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๕	๓๘.๕๖	๒.๖๐๐	๐.๘๔๔	๕.๐๐๐	-๒.๒๓๒	๒	

จากตารางที่ ๑๗ แสดงว่า ผู้ตอบคำถามมีความต้องการเขียนถึงผู้มาติดต่อราชการเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ การเขียนถึงลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้อง และถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ก็มีความต้องการเขียนถึงผู้บังคับบัญชา หน่วยราชการ และผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน รองลงมาเป็นอันดับที่สามสี่ และห้า ตามลำดับ

พิจารณาจากค่า Kur ซึ่งมีค่าเป็นบวกเกือบทั้งหมด เห็นได้ว่าผู้ตอบคำถามมีความคิดเห็นไปในทางเดียวกัน ส่วนค่า Skew แสดงว่า ความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของผู้ที่ต้องการเขียนถึงเป็นอันดับหนึ่ง สอง และสามนั้น โน้มเอียงไปในทางมาก (ค่า Skew เป็นลบ)

๒.๑๑.๒ เนื้อหาการฝึกเขียนอังกฤษ

ตารางที่ ๑๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาการฝึกเขียนอังกฤษ

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๒	๑๕.๓๘	๒.๐๐๐	๑.๔๑๔	๐.๐	๐.๐	๖	
๒.	บันทึกข้อความสั้น ๆ	๕	๓๐.๗๗	๒.๕๐๐	๐.๕๗๗	-๖.๐๐๐	๐.๐๐๐	๓	
๓.	จดหมายส่วนตัว	๒	๑๕.๓๘	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๓	
๔.	จดหมายธุรกิจ	๕	๓๐.๕๖	๒.๒๐๐	๐.๘๓๗	-๐.๖๑๒	-๐.๕๑๒	๕	
๕.	จดหมายราชการ	๕	๓๐.๕๖	๒.๔๐๐	๐.๘๘๘	๐.๓๑๒	-๑.๒๕๘	๕	
๖.	จดหมายเชิญ ทางสังคม	๒	๑๕.๓๘	๒.๐๐๐	๑.๔๑๔	๐.๐	๐.๐	๖	
๗.	จดหมายตอบรับ/ ปฏิเสธ	๓	๒๓.๐๘	๒.๐๐๐	๑.๐๐๐	๐.๐	๐.๐๐๐	๖	
๘.	บทความ	๔	๓๐.๗๗	๒.๗๕๐	๐.๕๐๐	๕.๐๐๐	-๒.๐๐๐	๒	
๙.	รายงาน	๘	๖๑.๕๔	๒.๘๗๕	๐.๓๕๔	๘.๐๐๐	-๒.๘๒๘	๑	
๑๐.	ข้อเสนอ	๔	๓๐.๗๗	๒.๗๕๐	๐.๕๐๐	๕.๐๐๐	-๒.๐๐๐	๒	
๑๑.	ตำรา	๔	๓๐.๗๗	๒.๗๕๐	๐.๕๐๐	๕.๐๐๐	-๒.๐๐๐	๒	

จากตารางที่ ๑๘ ผู้ตอบคำถามมีความเห็นว่า เนื้อหาการฝึกเขียนภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษาที่มีความสำคัญมาก เป็นอันดับแรกคือ เนื้อหาที่เป็นรายงาน อันดับสองได้แก่ เนื้อหาที่เป็นบทความ ข้อเสนอ และตำรา อันดับสามได้แก่ เนื้อหาที่เป็นบันทึกข้อความสั้น ๆ และจดหมายส่วนตัว ส่วนเนื้อหาการฝึกเขียนภาษาอังกฤษที่มีความสำคัญเป็นอันดับที่สี่ถึงหก คือ เนื้อหาที่เป็นจดหมายราชการ จดหมายธุรกิจ คำสั่ง จดหมายเชิญทางสังคม และจดหมายตอบรับ/ปฏิเสธ

๒.๑๑.๓ วัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur	Skew		
๑.	สั่งงาน	๒	๑๕.๓๘	๒.๐๐๐	๑.๕๑๔	๐.๐	๐.๐	๔	
๒.	สั่งสินค้า	๓	๒๓.๐๘	๒.๓๓๓	๑.๑๕๕	๐.๐	-๑.๗๓๒	๗	
๓.	สั่งยา	๒	๑๕.๓๘	๑.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๑๐	
๔.	ติดต่อธุรกิจ	๕	๓๘.๔๖	๒.๖๐๐	๐.๕๔๘	-๓.๓๓๓	-๐.๖๐๘	๕	
๕.	ติดต่อราชการ	๓	๒๓.๐๘	๒.๓๓๓	๐.๕๗๗	๐.๐	๑.๗๓๒	๗	
๖.	ติดต่อส่วนตัว	๒	๑๕.๓๘	๒.๐๐๐	๑.๔๑๔	๐.๐	๐.๐	๕	
๗.	เชื่อเชิญ	๒	๑๕.๓๘	๑.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๑๐	
๘.	บรรยายเหตุการณ์	๔	๓๐.๗๗	๒.๒๕๐	๐.๕๐๐	๔.๐๐๐	๒.๐๐๐	๘	
๙.	บรรยายสถานที่	๒	๑๕.๓๘	๑.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๑๐	
๑๐.	บรรยายบุคคล	๒	๑๕.๓๘	๑.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๑๐	
๑๑.	บรรยายกระบวนการ	๕	๓๘.๔๖	๒.๘๐๐	๐.๔๔๗	๕.๐๐๐	-๒.๒๓๖	๓	
๑๒.	โน้มน้าวใจผู้อ่าน	๔	๓๐.๗๗	๒.๕๐๐	๑.๐๐๐	๔.๐๐๐	-๒.๐๐๐	๖	
๑๓.	รายงานผลงาน	๖	๔๖.๑๕	๒.๘๓๓	๐.๔๐๘	๖.๐๐๐	-๒.๔๔๕	๒	
๑๔.	เสนอโครงการ	๓	๒๓.๐๘	๒.๖๖๗	๐.๕๗๗	๐.๐	-๑.๗๓๒	๔	
๑๕.	เสนอความคิดเห็น	๔	๓๘.๔๖	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	
๑๖.	เสนอข้อโต้แย้งเพื่อหักล้าง	๓	๒๓.๐๘	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	
๑๗.	ให้ความรู้ทั่วไป	๓	๒๓.๐๘	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	
๑๘.	ให้ความรู้ทางวิชาการ	๖	๔๖.๑๕	๒.๖๖๗	๐.๘๑๖	๖.๐๐๐	-๒.๔๔๕	๕	

จากตารางที่ ๑๔ แสดงว่า ผู้ตอบคำถามเห็นว่า วัตถุประสงค์ของการฝึกเขียนที่สำคัญเป็นอันดับหนึ่ง มี ๓ ประการได้แก่ การฝึกเขียนเพื่อเสนอความคิดเห็น เพื่อเสนอข้อโต้แย้งเพื่อหักล้าง และเพื่อให้ความรู้ทั่วไป อันดับสองคือ การฝึกเขียนเพื่อรายงานผลงาน รองลงมาเป็นอันดับสาม และสี่ (๒ ประการ) ได้แก่ การฝึกเขียนเพื่อบรรยายกระบวนการ และเพื่อเสนอโครงการ เพื่อให้ความรู้ทางวิชาการ ตามลำดับ วัตถุประสงค์ของการฝึกเขียนที่ผู้ตอบให้ความสำคัญพอสมควร (\bar{X} มากกว่า 2000) ได้แก่ การฝึกเขียนเพื่อติดต่อธุรกิจ โน้มน้าวใจผู้อ่าน ติดต่อราชการ สั่งสินค้า บรรยายเหตุการณ์ สั่งงาน และติดต่อส่วนตัว ความสำคัญของการฝึกเขียนเพื่อจุดประสงค์อื่นค่อนข้างน้อย

พิจารณาจากค่า Kur ยึดตามค่าการเบี่ยงเบนไปทางเตี้ยมาก (Kur เป็นบวก)

๒.๑๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแปล

๒.๑๒.๑ เนื้อหาของการแปล

ตารางที่ ๒๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของการแปล

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๒	๑๕.๓๘	๒.๐๐๐	๑.๔๑๔	๐.๐	๐.๐	๗	
๒.	ข่าวจากวิทยุ	๓	๒๓.๐๘	๒.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๗	
๓.	ข่าวจากหนังสือพิมพ์	๗	๕๓.๘๕	๒.๒๘๖	๐.๔๘๘	-๐.๘๕๐	๑.๒๓๐	๕	
๔.	จดหมายส่วนตัว	๒	๑๕.๓๘	๒.๐๐๐	๑.๔๑๔	๐.๐	๐.๐	๗	
๕.	จดหมายร้องเรียน	๒	๑๕.๓๘	๑.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๘	
๖.	จดหมายสมัครงาน	๕	๓๘.๔๖	๒.๒๐๐	๐.๘๓๗	-๐.๖๑๒	-๐.๕๑๒	๖	
๗.	จดหมายสั่งของ	๒	๑๕.๓๘	๒.๐๐๐	๑.๔๑๔	๐.๐	๐.๐	๗	
๘.	บทความ	๙	๖๙.๒๓	๒.๘๘๘	๐.๓๓๓	๕.๐๐๐	-๓.๐๐๐	๒	
๙.	รายงาน	๗	๕๓.๘๕	๒.๗๑๔	๐.๔๘๘	-๐.๘๕๐	-๑.๒๓๐	๓	
๑๐.	ตำรา	๙	๖๙.๒๓	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	
๑๑.	คำพูด	๒	๑๕.๓๘	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๔	

จากตารางที่ ๒๐ แสดงว่า เนื้อหาการแปลที่มีความสำคัญมาก เป็นอันดับแรกคือ เนื้อหาที่เป็นตำรา ($\bar{X} = 3.000$) รองลงมา เป็นอันดับสองสิ่งทก คือ เนื้อหาที่เป็นบทความ รายงาน คำพูด ข่าวจากหนังสือพิมพ์ และจดหมายสมัครงาน ตามลำดับ เนื้อหาการแปลที่มีความสำคัญ เป็นอันดับเจ็ดเท่ากัน ได้แก่ เนื้อหาที่เป็นคำสั่ง ข่าวจากวิทยุ จดหมายส่วนตัว และจดหมายสั่งของ เนื้อหาการแปลที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ เนื้อหาที่เป็นจดหมายร้องเรียน

๒.๑๒.๒ วัตถุประสงค์ของการแปล

ตารางที่ ๒๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการแปล

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	เพื่อรายงานหัวหน้างาน	๕	๓๘.๕๖	๒.๖๐๐	๐.๘๘๔	๕.๐๐๐	-๒.๒๓๖	๒	
๒.	เพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้ ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา	๖	๔๖.๑๕	๒.๕๐๐	๐.๘๓๗	๑.๔๒๕	-๑.๕๓๗	๓	
๓.	เพื่อถ่ายทอดให้แก่สื่อ	๒	๑๕.๓๘	๑.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๔	
๔.	มวลชน								
๕.	เพื่อตีพิมพ์	๖	๔๖.๑๕	๒.๖๖๗	๐.๕๑๖	๑.๘๗๔	๑.๙๖๘	๑	

จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้ตอบคำถามมีความเห็นว่าวัตถุประสงค์ของการแปลที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรกคือ การแปลเพื่อตีพิมพ์ อันดับสอง สาม และสี่ รองลงมาคือ การแปลเพื่อรายงานหัวหน้างาน เพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา และเพื่อถ่ายทอดให้แก่สื่อมวลชน ตามลำดับ

จากค่า Kur ซึ่งมีค่าบวกเกือบทั้งหมด พอสรุปได้ว่า ผู้ตอบคำถามมีความเห็นไปในทางเดียวกัน

๓. สรุปผลการวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน ๑๓ ฉบับ ของอาจารย์และนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษา คณะเศรษฐศาสตร์ พอกล่าวได้โดยย่อเป็นหัวข้อได้ดังนี้

๑. ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ ผู้ตอบคำถามเห็นว่าในการทำงานอาจใช้ภาษาอังกฤษบ้างเล็กน้อย แต่ก็มีความจำเป็นมากพอสมควร

๒. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษว่า ควรเป็นวิชาเลือกหรือวิชาบังคับนั้น ผู้ตอบมีความเห็นก้ำกึ่งกัน

๓. เรื่องจำนวนหน่วยกิตภาษาอังกฤษ ผู้ตอบจำนวนมากเห็นว่าควรเป็น ๓ หน่วยกิต

๔. เรื่องเวลาที่จะเรียนภาษาอังกฤษ ผู้ตอบเห็นว่าควรเรียนในปีที่ ๑ หรือทั้งในปีที่ ๑ และ ๒

๕. เรื่องการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก ผู้ตอบคำถามเห็นพ้องกันว่า ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก และควรใช้เป็นเกณฑ์ยกเว้นเพื่อไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากนั้น ยังควรใช้คะแนนที่ได้จากการสอบเข้านี้เป็นเกณฑ์ในการจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถด้วย

๖. เรื่องเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ผู้ตอบจำนวนมากเห็นว่าควรเป็นทั้งภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษเฉพาะสาขา

๗. เรื่องน้ำหนักความสำคัญของทักษะต่าง ๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา ผู้ตอบคำถามเห็นว่า ทุกทักษะมีความสำคัญ แต่ที่มีความสำคัญมากเป็นพิเศษ คือ การอ่าน

๘. เรื่องการฟัง

ก. แหล่งการฟัง แหล่งสำหรับฝึกทักษะการฟังที่สำคัญที่สุดสำหรับประชากรในกลุ่มตัวอย่าง คือ เทป และคู่สนทนา

ข. ปริมาณการฟัง เนื้อหาการฟังที่มีปริมาณมากที่สุด คือ บทสนทนา และคำบรรยาย/บทความ

ค. วัตถุประสงค์ของการฟัง วัตถุประสงค์ของการฟังที่สำคัญมากเป็นอันดับแรก ๆ คือ การฟังเพื่อโต้ตอบการสนทนา เพื่อเขียนรายงาน และเพื่อนำไปเขียนวิเคราะห์วิจารณ์

๙. เรื่องการพูด

ก. ทักษะในการพูด ผู้ตอบให้ความสำคัญแก่การพูดสนทนา และพูดบรรยาย มากที่สุด

ข. ผู้ที่ประสงค์จะพูดด้วย ผู้ตอบมีความต้องการจะพูดภาษาอังกฤษกับลูกค้ายากที่สุด รองลงมาคือผู้มาติดต่อราชการ

ค. วัตถุประสงค์ของการพูด ผู้ตอบคำถามเห็นว่าวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการพูด คือ การถามเพื่อให้ได้ข้อมูล และการถามหาเหตุผล

๑๐. เรื่องการอ่าน

- ก. เนื้อหาของการอ่าน เนื้อหาที่มีความสำคัญมากที่สุดในระดับเดียวกัน คือ เนื้อหาที่เป็นตำราเกี่ยวกับสาขาวิชา และที่เป็นวารสาร/เอกสาร
- ข. วัตถุประสงค์ของการอ่าน ผู้ตอบให้ความสำคัญกับการอ่านเพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่เป็นอันดับแรก และเพื่อการแปลรองลงมา

๑๑. เรื่องการเขียน

- ก. ผู้ที่ต้องการเขียนถึง ผู้ตอบคำถามมีความต้องการเขียนถึงผู้มาติดต่อราชการ ลูกค้าผู้เกี่ยวข้อง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มากกว่าบุคคลอื่น
- ข. เนื้อหาของการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ เนื้อหาที่มีความสำคัญในการฝึกเขียนได้แก่ เนื้อหาที่เป็นรายงาน บทความ ข้อเสนอ และตำรา
- ค. วัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการฝึกเขียนคือ เพื่อเสนอความคิดเห็น เพื่อเสนอข้อโต้แย้งเพื่อหักล้าง และเพื่อให้ความรู้ทั่วไป โดยผู้ตอบให้ความสำคัญของวัตถุประสงค์ดังกล่าวเท่ากัน เป็นอันดับหนึ่ง

๑๒. เรื่องการแปล

- ก. เนื้อหาการแปล ผู้ตอบเห็นว่าเนื้อหาที่มีความสำคัญมากเป็นอันดับแรก ๆ คือ ตำรา บทความ และรายงาน
- ข. วัตถุประสงค์ของการแปล วัตถุประสงค์ของการแปลที่สำคัญคือ เพื่อตีพิมพ์ และเพื่อรายงานหัวหน้างาน

๑๓. เรื่องผู้ทำการสอนภาษาอังกฤษ ผู้ตอบมีความเห็นว่า ผู้สอนควรเป็นเจ้าของภาษา และ/หรือ อาจารย์ชาวไทย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

๑. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้สอนในระดับบัณฑิตศึกษาของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
นิสิตผู้กำลังศึกษาอยู่ในระดับบัณฑิตศึกษาของคณะนี้เป็นจำนวน ๒๖ คน

ตารางที่ ๑ กลุ่มตัวอย่าง

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์	๒	๗.๗
นิสิต	๒๔	๙๒.๓
รวม	๒๖	๑๐๐

จากจำนวนทั้งหมด ๒๖ คน จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่เป็นนิสิต (๙๒.๓%) เป็นนิสิตปีที่ ๑ ของ
บัณฑิตวิทยาลัย ๑๕ คน (๕๗.๗%) เป็นนิสิตปีที่ ๒ ๙ คน (๓๔.๖%) และในจำนวนนี้เป็นที่ทำงานแล้ว
๑๒ คน (๔๖.๒%) ยังไม่ได้ทำงาน ๑๒ คน (๔๖.๒%) และไม่ตอบ ๒ คน (๗.๗%)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๒ ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ

ที่	ความคิดเห็น	\bar{X}	S.D	Made	หมายเหตุ
ก.	<u>ในกรณีที่เป็นนิสิต</u>				
๑.	ในการทำงานของท่านใช้ภาษาอังกฤษ มากน้อยเพียงใด	๒.๕๗๑	๐.๘๕๒	๓.๐๐๐	*
๒.	ในการทำงานของท่าน ภาษาอังกฤษ มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	๓.๖๑๑	๐.๗๗๘	๔.๐๐๐	**
ข.	<u>ในกรณีที่ เป็นอาจารย์</u>				
	ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา มีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด	๓.๓๗๕	๑.๐๖๑	๔.๐๐๐	

หมายเหตุ :๑) * มีผู้ไม่ออกความคิดเห็น ๑๒ คน

** " ๘ คน

๒) ๑ = ไม่สำคัญ/จำเป็น ๒ = น้อย ๓ = ปานกลาง ๔ = มาก

จากตารางนี้ แสดงว่าทั้งอาจารย์และนิสิตมีความเห็นคล้ายตามกันว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญในระดับปานกลาง ถึงแม้ว่านิสิตจะเห็นว่าในการทำงานจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นปริมาณปานกลาง แต่ก็มีความสำคัญค่อนข้างมาก สำหรับอาจารย์นั้นเห็นว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษานั้น มีความจำเป็นค่อนข้างมาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒. ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษว่าควรเป็นวิชาเลือกหรือบังคับ

ตารางที่ ๓ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อการสอนภาษาอังกฤษ

	บังคับ	เลือก	ไม่ตอบ
จำนวน	๑๒	๑๒	๒
ร้อยละ	๔๖.๒	๔๖.๒	๗.๗

หมายเหตุ มีผู้ไม่ออกความเห็น ๒ คน

จากตารางนี้ มีผู้คิดว่าภาษาอังกฤษควรเป็นวิชาบังคับ และวิชาเลือกในปริมาณเท่ากัน

๓. ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของวิชาภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของวิชาภาษาอังกฤษ

จำนวนหน่วยกิต	N	%	หมายเหตุ
๑	๑	๓.๘	จะเห็นว่ามีความเห็นแตกต่างกันมากในเรื่องหน่วยกิต ผู้ตอบจำนวนมากเห็นว่าควรเป็น ๘ หน่วยกิต (๓๔.๖%) รองลงมาควรเป็น ๒ หน่วยกิต (๒๖.๙%)
๒	๗	๒๖.๙	
๓	๘	๑๕.๔	
๖	๑	๓.๘	
๘	๙	๓๔.๖	
๙	๓	๑๑.๕	

มีผู้ไม่ออกความเห็น ๑ คน

๔. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปีที่เรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตเกี่ยวกับปีที่เรียนภาษาอังกฤษ

	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ทั้ง ๒ ปี	อื่น ๆ	เว้นไว้ไม่ตอบ
จำนวน	๑๓	๒	๗	๑	๓
ร้อยละ	๕๐.๐	๗.๗	๒๖.๙	๓.๘	๑๑.๕

หมายเหตุ มีผู้ไม่ออกความเห็น ๓ ราย

จากตารางนี้เห็นได้ว่า ทั้งอาจารย์และนิสิตส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ภาษาอังกฤษควรเป็นวิชาที่เรียนในปีที่ ๑ ของระดับบัณฑิตศึกษา

๕. ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกเข้าเรียนระดับบัณฑิตศึกษา

ตารางที่ ๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก

ที่	ความคิดเห็น	ควร	ไม่ควร	ไม่ออก ความคิดเห็น	หมายเหตุ
๑.	ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนิสิตเข้าเรียนในระดับบัณฑิตศึกษาหรือไม่	๓๔.๖%	๖๑.๕%	๓.๘%	๙:๑๖
๒.	คะแนนที่ใช้ในการสอบเข้าควรใช้เป็นเกณฑ์ยกเว้นเพื่อไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่	๔๒.๓%	๔๖.๒%	๑๑.๕%	๑๑:๑๒:๓
๓.	คะแนนที่ได้จากการสอบเข้าควรใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถหรือไม่	๑๙.๒%	๖๙.๒%	๑๑.๕%	๕:๑๘:๓

จากตารางนี้แสดงว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่ (๖๑.๕%) เห็นว่าไม่ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนิสิตเข้าเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา ส่วนเรื่องการใช้คะแนนที่ใช้ในการสอบเป็นเกณฑ์ ยกเว้นการเข้าเรียนภาษาอังกฤษนั้น ไม่มีความเห็นแตกต่างกับอย่างเห็นได้ชัดว่าควรยกเว้นหรือไม่ แม้ว่าจะมีแนวโน้มเห็นว่าไม่ควรก็ตาม สำหรับเรื่องการใช้คะแนนสอบได้เป็นเกณฑ์จัดระดับผู้เรียนนั้น ส่วนใหญ่ (๖๙.๒%) เห็นด้วย

๖. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ทำการสอนภาษาอังกฤษ

ผู้ตอบส่วนใหญ่ (๖๔.๒%) เห็นว่าผู้สอนควรเป็นทั้งเจ้าของภาษา และอาจารย์ไทย ส่วนที่เหลือ (๒๖.๘%) ต้องการเจ้าของภาษา เท่านั้น เป็นผู้สอนภาษาอังกฤษ มีผู้ไม่ออกความเห็น ๑ ราย (๓.๘%)

๗. ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๗ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อเนื้อหาวิชา

	ภาษาอังกฤษ ทั่วไป	ภาษาอังกฤษ เฉพาะรายวิชา	ทั่วไปและ เฉพาะรายวิชา	เว้นไว้ไม่ตอบ
จำนวน	๓	๗	๑๕	๑
ร้อยละ	๑๑.๕%	๒๖.๘%	๕๗.๗%	๓.๘%

หมายเหตุ มีผู้ไม่ออกความเห็น ๑ ราย

จากตารางนี้แสดงว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่ (๕๗.๗%) ต้องการเนื้อหาทั้งทั่วไปและเฉพาะรายวิชา จึงสรุปได้ว่าควรสอนภาษาอังกฤษทั้ง ๒ แบบ คือ ทั่วไปและเฉพาะรายวิชา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๘. ความคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักความสำคัญของทักษะต่าง ๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักของการสอนทักษะต่าง ๆ

ที่	ทักษะ	N	ร้อยละ	ลำดับที่ ความ สำคัญ	ปริมาณ				หมายเหตุ
					\bar{X}	S.D	Kur	Skew	
๑.	การฟัง	๒๖	๑๐๑.๐	๔	๕.๗๓๑	๐.๕๖๒	๑.๓๕๑	-๐.๘๖๕	๑ = ไม่ใช่เลย
๒.	การพูด	๒๖	๑๐๐.๐	๕	๕.๓๘๕	๑.๒๖๗	๕.๐๙๔	-๑.๖๙๙	๒ = น้อยที่สุด
๓.	การอ่าน	๒๖	๑๐๑.๐	๒	๕.๗๖๕	๑.๓๐๖	๖.๓๑๐	-๒.๑๐๖	๓ = น้อย
๔.	การเขียน	๒๕	๙๖.๒	๓	๕.๗๖๐	๐.๗๒๓	-๐.๙๐๘	๐.๔๐๕	๔ = ค่อนข้างน้อย
๕.	การแปล	๒๖	๑๐๑.๐	๑	๖.๒๖๕	๐.๘๗๔	๐.๑๔๐	-๐.๙๖๕	๕ = ปานกลาง ๖ = มาก ๗ = มากที่สุด

จากตารางนี้แสดงว่า ผู้ตอบทั้งหมดให้ความสำคัญแก่การแปลมากเป็นอันดับที่ ๑ ($\bar{X} = 6.269$)

รองลงมาคือ การอ่าน การเขียน และการฟังตามลำดับ ส่วนการพูดนั้น ให้ความสำคัญปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๔. ความเห็นเกี่ยวกับการฟัง

ก. แหล่งการฟัง

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งของการฟัง

ที่	แหล่งของการฟัง	N	ร้อยละ	ลำดับที่
๑.	คู่สนทนา	๑๐	๓๘.๕	๒
๒.	วิทยุ	๑	๓.๘	๖
๓.	โทรทัศน์	๓	๑๑.๕	๔
๔.	เทป	๑๒	๔๖.๒	๑
๕.	โทรศัพท์	-	-	-
๖.	การบรรยาย	๑๐	๓๘.๕	๓
๗.	การประชุม/การรายงาน	๒	๗.๗	๕
๘.	การอภิปราย	๔	๑๕.๔	๓

จากตารางนี้แสดงว่า ผู้ตอบ (๔๖.๒%) ฟังฟังภาษาอังกฤษจากเทป รองลงมาฟังจากคู่สนทนา และการบรรยาย แหล่งอื่น ๆ ได้แก่ ฟังจากการอภิปราย โทรทัศน์ ตามลำดับ แหล่งที่มีผู้ฟังน้อย (๓-๗%) คือ การประชุม/การรายงาน และวิทยุ ที่ไม่เป็นแหล่งของการฟังเลยคือ โทรศัพท์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข. ปริมาณการฟัง

ตารางที่ ๑๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณเนื้อหาของการฟัง

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	บทสนทนา	๒๒	๘๔.๖	๒.๔๕๕	๐.๖๗๑	-๐.๒๔๒	-๐.๘๖๐	๓	๑=น้อย
๒.	คำสั่ง	๑๓	๕๐.๐	๒.๓๐๘	๐.๗๕๑	-๐.๗๗๖	-๐.๖๑๑	๕	๒=ปานกลาง
๓.	ข่าว	๑๔	๗๓.๑	๒.๖๘๔	๐.๔๗๘	-๑.๔๑๔	-๐.๘๖๒	๒	๓=มาก
๔.	คำบรรยาย/บทความ	๒๓	๘๘.๕	๒.๗๓๔	๐.๔๔๘	-๐.๗๐๘	-๑.๑๖๗	๑	
๕.	รายงาน	๑๖	๖๑.๕	๒.๓๗๔	๐.๗๑๘	-๐.๕๕๑	-๐.๗๖๑	๔	
๖.	การประชุม	๑๓	๕๐.๐	๑.๔๒๓	๐.๖๔๑	-๐.๐๖๑	๐.๐๕๓	๗	
๗.	เพลง	๑๕	๕๗.๗	๑.๘๖๐	๐.๖๗๖	-๐.๕๐๕	๐.๒๕๖	๘	
๘.	การอภิปราย/ปาฐกถา	๑๕	๕๗.๗	๒.๖๐๐	๐.๗๗๕	-๑.๑๑๗	๐.๓๘๓	๖	

จากตารางนี้แสดงว่า ผู้ตอบเห็นว่า เนื้อหาของวิชาการฟังควรเน้นเรื่องคำบรรยาย/บทความมากที่สุด ($\bar{X} = 2.739$) รองลงมาคือ ข่าว ($\bar{X} = 2.684$) ในเนื้อหาอื่น ๆ นั้นเห็นว่าควรเน้นในระดับปานกลาง ผู้ตอบเห็นว่าควรเน้นเรื่องการฟังจากเพลงเป็นอันดับสุดท้ายในระดับค่อนข้างน้อย

ค. วัตถุประสงค์ของการฟัง

ตารางที่ ๑๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฟัง

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	โต้ตอบการสนทนา	๒๒	๘๔.๖	๒.๕๔๕	๐.๗๓๔	๐.๓๗๘	-๑.๓๔๑	๒	๑ = น้อย
๒.	รับคำสั่ง/ปฏิบัติตามคำสั่ง	๑๓	๕๐.๐	๒.๐๗๗	๐.๗๖๐	-๑.๐๕๓	-๐.๑๓๖	๗	๒ = ปานกลาง
๓.	เขียนรายงาน	๑๔	๕๓.๘	๒.๔๒๔	๐.๗๕๖	-๐.๓๔๘	-๐.๕๖๗	๓	๓ = มาก
๔.	จดบันทึกโดยสรุป	๑๔	๕๓.๘	๒.๓๕๗	๐.๗๔๕	-๐.๖๓๗	-๐.๗๓๑	๔	
๕.	จดบันทึกอย่างละเอียด	๑๑	๔๒.๓	๒.๒๗๓	๐.๖๔๗	-๐.๒๐๘	-๐.๒๑๘	๖	
๖.	แปล	๑๕	๕๗.๗	๒.๖๐๐	๐.๕๐๗	-๒.๐๘๔	-๐.๔๕๕	๑	
๗.	นำไปพูดวิเคราะห์วิจารณ์	๑๘	๖๙.๒	๒.๓๓๓	๐.๗๖๗	-๐.๘๖๗	-๐.๖๘๕	๕	
๘.	นำไปเขียนวิเคราะห์วิจารณ์	๑๔	๕๓.๘	๓.๓๕๗	๐.๘๔๒	-๑.๐๑๗	-๐.๘๒๘	๔	

จากตารางนี้แสดงว่า ผู้ตอบต้องการได้เน้นการฟังเพื่อแปลมากที่สุด ($\bar{X} = 2.600$) รองลงมาคือ ฟังเพื่อโต้ตอบการสนทนา ($\bar{X} = 2.545$) ส่วนวัตถุประสงค์อื่น ๆ นั้น ควรเน้นในระดับปานกลาง วัตถุประสงค์

๑๐. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพูด

ก. ทักษะในการพูด

ตารางที่ ๑๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะในการพูด

ที่	ทักษะ	X	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	สนทนา	๒๕	๔๖.๒	๒.๕๖๐	๐.๗๑๒	๐.๕๒๕	-๑.๓๕๕	๑	๑ = น้อย
๒.	สัมภาษณ์	๑๓	๕๐.๐	๒.๐๐๐	๐.๗๐๗	-๐.๖๑๘	๐.๐๐๐	๔	๒ = ปานกลาง
๓.	โต้วาที	๑๑	๔๒.๓	๑.๓๖๔	๐.๕๐๕	-๑.๙๖๔	๐.๖๖๑	๖	๓ = มาก
๔.	อภิปราย/ ปาฐกถา	๑๕	๕๗.๗	๒.๐๖๗	๐.๘๘๔	-๑.๗๘๓	-๐.๑๔๒	๓	
๕.	บรรยาย	๑๔	๕๗.๑	๒.๔๒๑	๐.๖๙๒	-๐.๓๖๗	-๐.๘๐๘	๒	
๖.	สุนทรพจน์	๑๒	๔๖.๒	๑.๖๖๗	๐.๕๙๗	-๑.๖๕๐	-๐.๘๑๒	๕	

จากตารางนี้แสดงว่า ผู้ตอบ (๔๖.๒%) เห็นว่า ควรเน้นทักษะด้านสนทนามากที่สุด ($\bar{X} = 2.560$) รองลงมาคือ ด้านบรรยาย (๒.๔๒๑) ทักษะอื่น ๆ ที่ควรเน้นปานกลางได้แก่ การอภิปราย/ปาฐกถา และการสัมภาษณ์ ทักษะที่เน้นในระดับค่อนข้างน้อยคือ สุนทรพจน์ และโต้วาทีตามลำดับ ซึ่งมีผู้ออกความเห็นเพียง ๔๖ และ ๔๒% ตามลำดับเท่านั้น

ข. ผู้ที่ประสงค์จะพูดด้วย

ตารางที่ ๑๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการจะพูดด้วย

ที่	ผู้ที่ต้องการจะพูดด้วย	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{Y}	S.D	Kur	Skew		
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๑๕	๕๗.๗	๒.๔๐๐	๐.๘๒๘	-๐.๗๘๕	-๐.๔๔๑	๑	๑ = น้อย
๒.	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	๑๓	๕๐.๐	๑.๓๖๔	๐.๕๒๗	-๑.๗๕๓	๐.๕๓๑	๕	๒ = ปานกลาง
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๒๐	๗๖.๙	๒.๑๐๐	๐.๘๕๒	-๑.๖๑๗	-๐.๒๖๔	๒	
๔.	ลูกค้า	๑๖	๖๑.๕	๑.๘๓๗	๐.๘๕๔	-๑.๖๔๖	๐.๑๒๕	๓	๓ = มาก
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	๑๖	๖๑.๕	๑.๘๑๒	๐.๘๓๔	-๑.๔๔๓	๐.๓๕๑	๔	
๖.	ผู้ฟัง เป็นกลุ่มใหญ่	๑๓	๕๐.๐	๑.๖๘๒	๐.๗๕๑	-๐.๗๗๖	๐.๖๑๑	๖	

จากตารางนี้แสดงว่า ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในระดับปานกลางเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการจะพูดด้วยที่น่าสนใจคือ ผู้ที่ต้องการพูดด้วยมากที่สุด ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา ($\bar{X} = 2.4000$) รองลงมาคือ เพื่อนร่วมงาน ลำดับ ๓ คือลูกค้า ผู้ที่พูดด้วยน้อยที่สุดคือ ผู้ฟัง เป็นกลุ่มใหญ่

ค. จุดประสงค์ของการพูด

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการพูด

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	ชักทาย/กล่าวคำอำลา	๑๖	๖๑.๕	๑.๘๗๕	๐.๘๘๕	-๑.๗๔๓	๐.๒๖๘	๑๕	๑ = น้อย
๒.	กล่าวต้อนรับ	๑๗	๖๕.๔	๑.๘๔๑	๐.๘๒๗	-๑.๕๑๖	๐.๑๑๗	๑๓	๒ = ปานกลาง
๓.	กล่าวขอบคุณ	๑๖	๖๑.๕	๑.๘๒๑	๐.๗๕๐	-๑.๐๐๔	๐.๓๓๔	๑๗	๓ = มาก
๔.	แนะนำตัว/แนะนำผู้อื่น	๒๐	๗๖.๙	๒.๓๐๐	๐.๖๕๗	-๐.๕๕๗	๐.๓๙๖	๓	
๕.	ถาม/ตอบเรื่องเวลา	๑๔	๕๓.๘	๑.๘๕๗	๐.๗๗๐	-๑.๑๒๓	๐.๒๖๔	๑๕	
๖.	ถาม/ตอบเรื่องระยะทาง	๑๔	๕๗.๗	๒.๐๐๐	๐.๗๕๖	-๑.๐๗๗	๐.๐๐๐	๑๖	
๗.	ถาม/ตอบเรื่องสถานที่	๑๖	๖๑.๕	๒.๑๘๗	๐.๘๓๔	-๑.๔๔๓	-๐.๓๙๑	๗	
๘.	เชื้อเชิญ ต้อนรับ/ปฏิเสธ	๑๔	๕๓.๘	๑.๗๑๔	๐.๗๒๖	-๐.๗๓๓	๐.๕๑๖	๑๘	
๙.	ขออนุญาต	๑๕	๕๗.๗	๑.๖๖๗	๐.๗๒๔	-๐.๖๕๔	๐.๖๒๘	๑๙	
๑๐.	ให้อนุญาต	๑๓	๕๐.๐	๑.๕๖๒	๐.๖๖๐	๐.๑๘๓	๑.๑๙๑	๒๐	
๑๑.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ ผู้อื่น	๑๕	๕๗.๗	๒.๒๖๗	๐.๕๙๔	๐.๑๕๓	-๐.๐๙๑	๔	
๑๒.	หาข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ ผู้อื่น	๑๕	๕๗.๗	๒.๑๓๓	๐.๖๔๐	๐.๑๖๕	-๐.๑๐๓	๙	
๑๓.	ถามเพื่อให้ได้ข้อมูล	๑๖	๖๑.๕	๒.๓๗๕	๐.๗๑๙	-๐.๕๔๑	-๐.๗๓๑	๑	
๑๔.	ขอความช่วยเหลือ	๑๕	๕๗.๗	๒.๐๖๗	๐.๗๐๔	-๐.๖๖๘	-๐.๐๙๒	๑๐	
๑๕.	ขอบริการ	๑๗	๖๕.๔	๒.๑๗๖	๐.๗๒๘	-๐.๘๙๐	-๐.๒๙๐	๘	
๑๖.	ให้บริการ	๑๔	๕๓.๘	๑.๙๖๘	๐.๘๒๘	-๑.๕๐๘	๐.๑๔๕	๑๔	
๑๗.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับงาน ในหน้าที่	๑๗	๖๕.๔	๒.๑๗๖	๐.๗๒๘	-๐.๘๙๐	-๐.๒๙๐	๘	
๑๘.	ให้ข้อมูลด้านวิชาการ	๑๕	๕๗.๗	๒.๓๓๓	๐.๘๑๖	-๑.๐๒๒	-๐.๗๕๐	๒	
๑๙.	ให้ความช่วยเหลือ	๑๕	๕๗.๗	๑.๘๖๗	๐.๘๓๔	-๑.๕๙๔	๐.๒๗๔	๑๖	
๒๐.	ถามหาเหตุผล	๑๕	๕๗.๗	๒.๒๖๗	๐.๗๙๙	-๑.๑๓๒	-๐.๕๕๕	๕	

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๒๑.	ให้เหตุผล	๑๕	๕๗.๗	๒.๓๓๓	๐.๘๑๖	-๑.๐๒๒	-๐.๗๔๐	๒	
๒๒.	ถามหาความเห็น	๑๕	๕๗.๗	๒.๒๐๐	๐.๗๗๕	-๑.๑๑๗	-๐.๓๘๓	๖	
๒๓.	ให้ความคิดเห็น	๑๘	๖๘.๒	๒.๒๒๒	๐.๘๐๘	-๑.๒๘๔	-๐.๔๕๑	๕	
๒๔.	ขอคำแนะนำ	๑๖	๖๑.๕	๒.๐๖๒	๐.๗๗๒	-๑.๑๘๔	-๐.๑๑๓	๑๑	
๒๕.	ให้คำแนะนำ	๑๕	๕๗.๗	๒.๐๐๐	๐.๗๕๖	-๑.๐๗๗	-๐.๐๐๐	๑๒	
๒๖.	โน้มน้าวใจผู้อื่น	๑๖	๖๑.๕	๒.๐๐๐	๐.๘๘๔	-๑.๘๔๑	-๐.๐๐๐	๑๒	

จากตารางนี้แสดงว่า ผู้ตอบ (๖๑.๕%) เห็นว่า วัตถุประสงค์ของการพูดนั้น เป็นการถามเพื่อให้
 ได้ข้อมูล ($\bar{X} = 2.375$) ที่สำคัญรองลงมาคือ ให้ข้อมูลทางด้านวิชาการ ให้เหตุผล แนะนำตัว/แนะนำผู้อื่น
 ตามลำดับ จุดประสงค์ด้านอื่น ๆ นั้น เห็นว่าควรเน้นปานกลาง วัตถุประสงค์ที่ควรเน้นเพียงเล็กน้อย คือ
 กล่าวต้อนรับ ให้บริการ ทักทาย/กล่าวคำอำลา ให้ความช่วยเหลือ กล่าวขอบคุณ เชื้อเชิญ ตอบรับ/ปฏิเสธ
 ขออนุญาต ตามลำดับ ที่ควรเน้นน้อยที่สุดคือ ให้อุปมา ($\bar{X} = 1.462$) และรับว่ามีผู้ออกความเห็นเรื่องนี้
 น้อยที่สุดด้วย (๕๐.๐%)

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑๑. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่าน

ก. เนื้อหาของการอ่าน

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของการอ่าน

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				ค่าสัมที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๑๓	๕๖.๐	๒.๓๘๕	๐.๗๖๘	-๐.๕๘๐	-๐.๘๔๘	๖	๑ = น้อย
๒.	ตาราง	๑๑	๔๒.๓	๑.๘๑๘	๐.๖๐๓	๐.๔๑๒	๐.๐๒๘	๘	๒ = ปานกลาง
๓.	คู่มือ	๑๖	๖๑.๕	๒.๖๘๗	๐.๖๐๒	๓.๐๓๕	-๑.๘๙๐	๔	๓ = มาก
๔.	หนังสือพิมพ์	๒๐	๗๖.๙	๒.๗๖๐	๐.๔๗๖	-๑.๒๔๒	-๐.๙๔๕	๓	
๕.	จดหมายติดต่อธุรกิจ/ราชการ	๒๐	๗๖.๙	๒.๓๕๐	๐.๖๗๑	-๐.๕๔๘	-๐.๕๔๘	๗	
๖.	จดหมายส่วนตัว	๑๔	๕๓.๘	๑.๗๘๖	๐.๕๗๙	๐.๒๐๙	-๐.๐๒๘	๑๐	
๗.	สัญญาสัญญา	๑๒	๔๖.๒	๑.๘๓๓	๐.๗๑๘	-๐.๖๘๕	๐.๒๖๒	๘	
๘.	เครื่องหมายจราจร	๑๑	๔๒.๓	๑.๖๓๖	๐.๕๐๕	-๑.๙๖๔	-๐.๖๖๑	๑๑	
๙.	ตำราเกี่ยวกับสาขางาน	๑๘	๖๙.๒	๒.๘๓๓	๐.๓๘๓	๒.๐๔๐	-๑.๙๕๖	๑	
๑๐.	งานวิจัย	๑๘	๖๙.๒	๒.๕๕๖	๐.๗๐๕	๐.๖๕๔	-๑.๓๕๔	๕	
๑๑.	วารสาร/เอกสาร	๑๘	๖๙.๒	๒.๗๒๒	๐.๕๗๕	๓.๘๔๘	๒.๐๗๒	๒	

จากตารางนี้แสดงว่า การอ่านตำราเกี่ยวกับสาขางาน **ควรเน้นมาก** เป็นอันดับ ๑ ($\bar{X} = 2.833$)

อันดับที่ ๒, ๓ และ ๔ คือ วารสาร/เอกสาร หนังสือพิมพ์ และคู่มือ ส่วนเนื้อหาในด้านอื่น ๆ นั้น เห็นว่าควรเน้นระดับปานกลาง เนื้อหาที่ผู้เห็นว่าไม่ควรเน้นมากคือ สัญญาสัญญา ตาราง จดหมายส่วนตัว และเครื่องหมายจราจร ซึ่งต้องการน้อยที่สุด

ข. วัตถุประสงค์ของการอ่าน

ตารางที่ ๑๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการอ่าน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	เขียนสรุป	๑๕	๕๗.๗	๓.๕๖๗	๐.๗๕๓	-๐.๑๐๖	-๑.๐๗๕	๓	๑ = น้อย
๒.	ทำรายงาน	๑๗	๖๕.๕	๒.๕๗๑	๐.๗๑๗	-๐.๐๘๗	-๑.๐๓๕	๒	๒ = ปานกลาง
๓.	ค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่	๒๒	๘๕.๖	๒.๖๘๖	๐.๖๕๖	๒.๖๓๑	-๑.๘๓๕	๑	๓ = มาก
๔.	เขียนวิเคราะห์วิจารณ์	๒๐	๗๖.๕	๓.๕๐๐	๐.๖๘๑	-๐.๕๕๖	-๐.๗๑๖	๔	
๕.	แปล	๑๗	๖๕.๕	๒.๕๗๑	๐.๘๐๐	-๐.๓๑๐	-๑.๑๓๕	๒	

จากตารางนี้เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ตอบเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า ๕๗% คิดว่าวัตถุประสงค์ของการอ่าน ทั้ง ๕ ประการ ควรได้รับการเน้นค่อนข้างมาก (ค่า Skew เป็นลบหมด) วัตถุประสงค์ที่ควรได้รับการเน้นมากเป็นอันดับ ๑ คือ ค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่ รองลงมาคือ แปล - ทำรายงาน เขียนสรุป และ เขียนวิเคราะห์วิจารณ์

๑๒. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียน

ก. ผู้ที่ห้องการเขียนถึง

ตารางที่ ๑๗ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการเขียนถึง

ที่	ผู้ที่ต้องการเขียนถึง	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D.	Kur	Skew		
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๑๕	๕๗.๗	๒.๑๓๓	๐.๘๑๕	-๑.๘๖๑	-๐.๒๘๓	๓	๑ = น้อย
๒.	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	๑๓	๕๐.๐	๑.๕๓๘	๐.๗๗๖	-๐.๑๕๕	๑.๑๑๔	๗	๒ = ปานกลาง
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๑๕	๕๗.๗	๑.๗๓๓	๐.๗๐๔	-๐.๖๖๕	๐.๕๓๓	๖	๓ = มาก
๔.	ลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้อง	๑๘	๖๘.๒	๒.๒๒๒	๐.๘๗๘	-๑.๕๗๕	-๐.๔๘๒	๑	
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	๑๔	๕๓.๘	๑.๘๕๗	๐.๘๖๔	-๑.๖๓๕	๐.๓๐๖	๕	
๖.	หน่วยราชการ	๑๖	๖๑.๕	๒.๐๐๐	๐.๘๑๖	-๑.๕๖๗	๐.๐๐๐	๔	
๗.	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑๔	๕๓.๘	๒.๑๔๓	๐.๘๖๔	-๑.๖๓๕	-๐.๓๐๖	๒	

จากตารางนี้แสดงว่า ผู้ที่เขียนถึงมากที่สุดคือ ลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้อง รองลงมาคือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้บังคับบัญชา และหน่วยราชการ ตามลำดับ แต่ความต้องการก็อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น จำนวนผู้ให้ความเห็นในตารางนี้ประมาณ ๕๐ - ๖๕% ซึ่งนับว่าค่อนข้างน้อย

ข. เนื้อหาของการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๑๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๑๒	๔๖.๒	๑.๗๕๐	๐.๘๖๖	-๑.๔๕๖	๐.๕๖๗		๑ = น้อย
๒.	บันทึกข้อความสั้น ๆ	๑๑	๔๒.๓	๒.๔๕๕	๐.๖๘๘	๐.๐๘๑	-๐.๙๓๒	๒	๒ = ปานกลาง
๓.	จดหมายส่วนตัว	๑๓	๕๐.๐	๑.๙๒๓	๐.๘๖๒	-๑.๖๘๐	๐.๑๖๔		๓ = มาก
๔.	จดหมายธุรกิจ	๒๓	๘๘.๕	๒.๓๙๑	๐.๗๘๓	-๐.๗๖๕	-๐.๘๕๑	๓	
๕.	จดหมายราชการ	๑๔	๕๓.๘	๑.๗๑๔	๐.๗๒๖	-๐.๗๓๒	๐.๕๑๖		
๖.	จดหมายเชื้อเชิญทางสังคม	๑๒	๔๖.๒	๑.๖๖๗	๐.๘๘๘	-๑.๒๖๙	๐.๗๙๗		
๗.	จดหมายตอบรับ/ปฏิเสธ	๑๒	๔๖.๒	๑.๘๓๓	๐.๘๓๕	-๑.๔๕๗	๐.๓๕๕		
๘.	บทความ	๑๐	๓๘.๕	๒.๐๐๐	๐.๘๑๖	-๑.๓๘๓	-๐.๐๐๐		
๙.	รายงาน	๑๙	๗๓.๑	๒.๖๓๒	๐.๕๙๗	๑.๓๘๐	-๑.๔๕๓		
๑๐.	ข้อเสนอ	๑๖	๖๑.๕	๒.๑๘๗	๐.๗๕๐	-๑.๐๐๕	-๐.๓๓๕		
๑๑.	คำร่า	๑๗	๖๕.๔	๒.๑๑๘	๐.๘๕๗	-๑.๖๒๘	-๐.๒๕๕		

จากตารางนี้แสดงว่า เนื้อหาการฝึกเขียนภาษาอังกฤษที่ควรเน้นมากที่สุดคือ การเขียนรายงาน เมื่อดูค่า \bar{X} , SD, Kur และ Skew จะเห็นได้ชัดว่า ผู้ตอบข้อนี้มีความเห็นไม่แตกต่างกันด้วย แสดงว่า ผู้ตอบเห็นว่าการเขียนรายงานมีความสำคัญมาก ความสำคัญค่าหับ ๒, ๓ คือ การเขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ และจดหมายธุรกิจ เนื้อหาการเขียนอื่น ๆ ควรได้รับการเน้นเพียงปานกลาง ที่เห็นว่าควรเน้นน้อยที่สุดคือ จดหมายเชื้อเชิญทางสังคม

๑. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

ตารางที่ ๑๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	สิ่งงาน	๑๔	๕๓.๘	๒.๐๗๑	๐.๕๑๗	-๑.๘๖๗	-๐.๑๕๗	๕	๑ = น้อย
๒.	สิ่งสินค้า	๑๖	๖๑.๕	๒.๐๖๒	๐.๕๖๕	-๑.๘๖๖	-๐.๑๓๖	๖	๒ = ปานกลาง
๓.	สิ่งยา	๑๑	๔๒.๓	๑.๗๒๗	๐.๕๐๕	-๑.๕๕๘	๐.๖๕๗	๑๓	๓ = มาก
๔.	สิ่งค่าธุรกิจ	๒๐	๗๖.๕	๒.๕๐๐	๐.๗๖๑	-๐.๐๓๗	-๑.๑๕๕	๑	
๕.	สิ่งต่อราชการ	๑๔	๕๓.๘	๑.๕๒๕	๐.๘๒๕	-๑.๕๐๕	๐.๑๕๕	๘	
๖.	สิ่งค่าส่วนหัว	๑๕	๕๗.๗	๑.๘๖๗	๐.๕๑๕	-๑.๘๖๑	๐.๒๕๓	๑๐	
๗.	สิ่งเงิน	๑๒	๔๖.๖	๑.๘๓๓	๐.๗๑๘	-๐.๖๘๕	๐.๒๖๒	๑๑	
๘.	บรรยายเหตุการณ์	๑๓	๕๐.๐	๑.๘๒๓	๐.๗๖๐	-๑.๐๕๓	๐.๑๓๖	๙	
๙.	บรรยายสถานที่	๑๒	๔๖.๖	๑.๕๘๓	๐.๖๖๕	-๐.๑๕๐	๐.๗๓๕	๑๕	
๑๐.	บรรยายบุคคล	๑๑	๔๒.๓	๑.๕๕๕	๐.๖๘๘	๐.๕๗๖	๑.๓๒๕	๑๖	
๑๑.	บรรยายกระบวนการ	๑๔	๕๓.๘	๒.๐๐๐	๐.๘๗๗	-๑.๗๗๓	-๐.๐๐๐	๗	
๑๒.	โน้มน้าวใจผู้อื่น	๑๕	๕๗.๗	๒.๐๐๐	๐.๕๒๖	-๑.๕๗๕	๐.๐๐๐	๗	
๑๓.	รายงานผลงาน	๑๓	๕๐.๐	๒.๓๐๘	๐.๗๕๑	-๐.๗๗๖	-๐.๖๑๑	๓	
๑๔.	เสนอโครงการ	๑๔	๕๓.๘	๑.๗๘๖	๐.๘๐๒	-๑.๒๒๕	๐.๕๓๗	๑๒	
๑๕.	เสนอความคิดเห็น	๑๓	๕๐.๐	๒.๐๗๗	๐.๗๖๐	-๑.๐๕๓	-๐.๑๓๖	๕	
๑๖.	เสนอข้อโต้แย้งเพื่อหักล้าง	๑๓	๕๐.๐	๑.๗๖๕	๐.๕๒๗	-๑.๗๕๓	๐.๕๓๑	๑๔	
๑๗.	ให้ความรู้ทั่วไป	๑๔	๕๓.๘	๒.๓๕๗	๐.๖๓๓	-๐.๓๕๕	-๐.๕๓๓	๒	
๑๘.	ให้ความรู้ทางวิชาการ	๑๔	๕๓.๘	๒.๕๐๐	๐.๕๑๕	-๒.๓๖๕	-๐.๐๐๐	๑	

จากตารางนี้แสดงว่า วัตถุประสงค์ของการศึกษาที่ควรได้รับการเน้นมากที่สุด เพื่อฝึกต่อธุรกิจ และให้ความรู้ทางวิชาการ ($\bar{X} = 2.500$) วัตถุประสงค์ที่ควรเน้นรองลงมาคือ ให้ความรู้ทั่วไป และ รายงานผลงาน วัตถุประสงค์อื่น ๆ นอกนั้นควรเน้นเพียงปานกลาง ที่เห็นว่าควรเน้นน้อยมากคือ บรรยายสถานที่ เน้นน้อยที่สุดคือ บรรยายบุคคล

๑๓. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแปล

ก. เนื้อหาของการแปล

ตารางที่ ๒๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของการแปล

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๑๓	๔๖.๒	๒.๑๖๗	๐.๗๑๘	-๐.๖๘๕	-๐.๒๖๒	๗	๑ = น้อย
๒.	ข่าวจากวิทยุ	๑๕	๕๓.๓	๒.๓๓๓	๐.๖๑๗	-๐.๕๐๕	-๐.๓๑๖	๕	๒ = ปานกลาง
๓.	ข่าวจากหนังสือพิมพ์	๑๘	๖๕.๒	๒.๖๑๑	๐.๕๐๖	-๑.๘๘๗	-๐.๔๘๘	๒	๓ = มาก
๔.	จดหมายส่วนตัว	๑๑	๔๒.๓	๑.๙๐๙	๐.๘๓๑	-๑.๘๘๕	๐.๑๙๐	๘	
๕.	จดหมายร้องเรียน	๑๑	๔๒.๓	๑.๗๒๗	๐.๗๘๖	-๐.๙๖๗	๐.๘๗๔	๑๐	
๖.	จดหมายสมัครงาน	๑๖	๖๑.๕	๒.๑๘๗	๐.๘๓๔	-๑.๔๔๓	-๐.๓๙๑	๖	
๗.	จดหมายถึงของ	๑๑	๔๒.๓	๑.๗๒๗	๐.๗๘๖	-๐.๙๖๗	๐.๘๗๔	๑๐	
๘.	บทความ	๑๗	๖๕.๔	๒.๕๒๘	๐.๘๐๐	๐.๑๖๖	-๑.๓๕๕	๓	
๙.	รายงาน	๑๗	๖๕.๔	๒.๕๗๑	๐.๗๑๗	-๐.๐๘๗	-๑.๐๓๕	๔	
๑๐.	ตำรา	๒๓	๘๘.๕	๒.๖๕๒	๐.๗๑๘	๑.๘๓๓	-๑.๘๒๒	๑	
๑๑.	คำพูด	๑๔	๕๓.๘	๒.๐๐๐	๐.๗๘๘	-๑.๒๕๖	๐.๐๐๐	๕	

จากตารางนี้แสดงว่า เนื้อหาของการแปลที่ควรได้รับการเน้นมากที่สุดคือ ตำรา ($\bar{X} = 2.652$) ค่า Kur เป็นบวกสูงสุด ค่า Skew เป็นลบสูงสุด) ผู้ตอบ (๘๘.๕%) ซึ่งนับเป็นจำนวนมากที่สุด มีความเห็นคล้ายตามกัน เนื้อหาที่สำคัญรองลงมาคือ ข่าวจากหนังสือพิมพ์ และบทความตามลำดับ เนื้อหาอื่น ๆ ควรเน้นปานกลาง

๒. วัตถุประสงค์ของการแก้ไข

ตารางที่ ๒๑ วัตถุประสงค์ของการแก้ไข

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	เพื่อรายงานหัวหน้างาน	๑๖	๖๑.๕	๒.๑๘๗	๑.๘๓๔	-๑.๔๔๓	-๐.๓๙๑	๒	๑ = น้อย
๒.	เพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้ร่วมงาน/ ผู้บังคับบัญชา	๒๑	๘๐.๘	๒.๓๓๓	๑.๗๓๐	-๐.๗๖๕	-๐.๖๓๑	๑	๒ = ปาน กลาง
๓.	เพื่อถ่ายทอดให้แก่สื่อมวลชน	๑๖	๖๑.๕	๒.๑๒๕	๑.๗๑๕	-๐.๘๒๑	-๐.๑๙๒	๓	๓ = มาก
๔.	เพื่อตีพิมพ์	๑๕	๕๗.๗	๑.๙๓๓	๑.๗๙๙	-๑.๓๔๘	๐.๑๒๘	๔	

จากตารางนี้จะพบว่า ผู้ตอบ (๕๗ - ๘๐%) เห็นว่า วัตถุประสงค์การแก้ทั้ง ๔ ประการ
ควรได้รับการเน้นความสำคัญในระดับปานกลางเท่านั้น พิจารณาจากค่า SD ว่าสูงมาก ค่า Kur
เป็นลบหมด แสดงว่าความคิดเห็นค่อนข้างแตกต่างกันด้วย แต่ผู้ตอบส่วนใหญ่ (๘๐.๘%) ก็เห็นว่า
วัตถุประสงค์ลำดับแรกคือ เพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา

สรุป

จากการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ๒๖ ฉบับ พบสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

๑. ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่เห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นปานกลาง
๒. ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษว่าควรเป็นวิชาเลือกหรือบังคับ
๓. ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่เห็นว่าควรเป็น ๘ หน่วยกิต
๔. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปีที่เรียนภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่เห็นว่าควรเป็นวิชาที่เรียนในชั้นปีที่ ๑
๕. เรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนิสิต เข้าเรียนในระดับบัณฑิตศึกษานั้น ส่วนใหญ่เห็นควรให้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ แต่ไม่ควรใช้คะแนนสอบเข้าเป็นเกณฑ์ ยกเว้นเพื่อไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับเรื่องการใช้คะแนนสอบเข้าเป็นเกณฑ์จัดระดับผู้เรียนนั้น ส่วนใหญ่เห็นด้วย
๖. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้สอนภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่เห็นว่าควรเป็นทั้งเจ้าของภาษาและอาจารย์ไทย
๗. ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่เห็นว่าควรสอนทั้งภาษาอังกฤษทั่วไปและเฉพาะสาขาวิชา
๘. ความคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักความสำคัญของทักษะต่าง ๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่เห็นว่าการแปลสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือ การอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด
๙. ความเห็นเกี่ยวกับการฟัง
 - ก. แหล่งการฟัง ส่วนใหญ่ฟังจากเทป รองลงมาฟังจากคู่สนทนา
 - ข. ปริมาณเนื้อหาของการฟัง ส่วนใหญ่เห็นว่าควรเน้นการฟังคำบรรยาย/บทความ รองลงมาคือ ข่าว
 - ค. วัตถุประสงค์ของการฟัง ส่วนใหญ่เห็นว่ามียุติประสงค์เพื่อการแปล รองลงมาคือ เพื่อโต้ตอบสนทนา
๑๐. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพูด
 - ก. ทักษะในการพูด ส่วนใหญ่เห็นว่าควรเน้นทักษะด้านสนทนา รองลงมาคือ การอภิปราย/ปาฐกถา
 - ข. ผู้ที่ประสงค์จะพูดด้วย ส่วนใหญ่เห็นว่าประสงค์พูดกับผู้บังคับบัญชา รองลงมาคือ เพื่อนร่วมงาน
 - ค. จุดประสงค์ของการพูด ส่วนใหญ่เห็นว่ามียุติประสงค์เพื่อถามให้ข้อมูล รองลงมาคือ การให้ข้อมูลทางวิชาการและให้เหตุผล

๑๑. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่าน

- ก. เนื้อหาของการอ่าน ส่วนใหญ่เห็นว่า การอ่านตำราเกี่ยวกับสาขางานสำคัญที่สุด รองลงมาคือ วารสาร/เอกสาร และหนังสือพิมพ์
- ข. วัตถุประสงค์ของการอ่าน ส่วนใหญ่เห็นว่าสำคัญเกือบเท่ากันหมด ที่สำคัญที่สุดคือ เพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่ รองลงมาคือ แปล ทำรายงาน เขียนสรุป และ เขียนวิเคราะห์วิจารณ์ ตามลำดับ

๑๒. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียน

- ก. ผู้ที่ต้องการเขียนถึง ส่วนใหญ่เห็นว่า เขียนถึงลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้อง รองลงมาคือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ข. เนื้อหาของการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่เห็นว่า เนื้อหาสำคัญที่สุดคือ การเขียนรายงาน รองลงมาคือ บันทึกข้อความสั้น ๆ และจดหมายธุรกิจ
- ค. วัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน ส่วนใหญ่เห็นว่า เพื่อติดต่อธุรกิจ และให้ความรู้ทางวิชาการ คือ วัตถุประสงค์สำคัญที่สุด รองลงมาคือ เพื่อให้ความรู้ทั่วไป และรายงานผลงาน

๑๓. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแปล

- ก. เนื้อหาของการแปล ส่วนใหญ่เน้นการแปลตำรา รองลงมาคือ ข่าวจากหนังสือพิมพ์ และบทความ
- ข. วัตถุประสงค์ของการแปล ส่วนใหญ่เห็นว่า เพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา รองลงมาคือ เพื่อรายงานหัวหน้างาน

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

จำนวนแบบสอบถามที่รวบรวมมาได้มี ๔๐ ชุด ประกอบด้วยแบบสอบถามที่กรอกโดยอาจารย์ ๑๑ ชุด และนิสิตปริญญาโทอีก ๒๙ ชุด เป็นนิสิตปีที่ ๑ ๑๕ คน นิสิตปีที่ ๒ ๑๒ คน ส่วนที่เหลือไม่ได้ระบุ

ในขณะนี้ มีนิสิต ๑๔ คน กำลังทำวิทยานิพนธ์อยู่ ส่วนอีก ๑๕ คน ยังไม่ได้ทำวิทยานิพนธ์ วิทยานิพนธ์นี้เป็นวิทยานิพนธ์ขอรับพระราชทานปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ ๒๓ คน ปัจจุบันทำงานไปด้วย ส่วนอีก ๖ คน ไม่ได้ประกอบอาชีพใด

ตารางต่อไปนี้จะบ่งชี้ให้เห็นถึงทัศนคติ ความคิดเห็น และความสนใจของอาจารย์ และนิสิตในระดับปริญญาโทต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๑ ตารางแสดงความคิดเห็น เกี่ยวการใช้ภาษาอังกฤษ

ที่	ความคิดเห็น	\bar{X} *	S.D	Mode
ก.	<u>ในกรณีที่เป็นนิสิต</u>			
๑.	ในการทำงานของท่าน ท่านใช้ภาษาอังกฤษ มากน้อย เพียงใด	๒.๓๗๕	๐.๘๒๔	๒.๐๐๐
๒.	ในการทำงานของท่าน ท่านคิดว่าภาษา อังกฤษมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	๓.๖๔๓	๐.๖๒๑	๔.๐๐๐
ข.	<u>ในกรณีที่เป็นอาจารย์</u>			
	ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา มีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด	๓.๗๘๓	๐.๔๒๒	๔.๐๐๐

ในการแสดงความคิดเห็นเรื่องความสำคัญของภาษาอังกฤษ ทั้งอาจารย์และนิสิตมีความเห็นตรงกันว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและมีความจำเป็นในการที่จะต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ส่วนความเห็นของผู้ที่กำลังทำงานอยู่นั้น มีความเห็นเป็นส่วนใหญ่ว่า ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานน้อยมาก

ตารางที่ ๒ ตารางแสดงความคิดเห็นว่าภาษาอังกฤษควร เป็นวิชาเลือกหรือวิชาบังคับ

	บังคับ	เลือก	รวม
อาจารย์	๑๔	๒๖	๔๐
นิสิต	๓๕%	๖๕%	๑๐๐%

จากตารางข้างบนแสดงให้เห็นนิสิตและอาจารย์ส่วนใหญ่ต้องการให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก

ตารางที่ ๓ ตารางแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของภาษาอังกฤษ

จำนวนหน่วยกิต	N	%	หมายเหตุ
๑	๒	๕%	สรุปจากตารางแสดงว่า นิสิตและอาจารย์ส่วนใหญ่ต้องการให้วิชาภาษาอังกฤษมี ๒ หน่วยกิต
๒	๒๗	๖๗.๕%	
๓	๑	๕%	
๖	๑	๒.๕%	
๘	๖	๑๕%	
Non Credit	๑	๒.๕%	

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปีที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ

	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๑ และ ๒	อื่น ๆ	รวม
อาจารย์	๒๖	๒	๑๐	๑	๓๙
นิสิต	๖๕%	๕%	๒๕%	๒.๕%	

จากตารางชี้แจงแสดงให้เห็นว่านิสิตและอาจารย์ส่วนใหญ่ต้องการให้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้น

ปีแรกที่เข้าชั้นมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกเข้าศึกษา

ที่	ความคิดเห็น	ควร	ไม่ควร	ไม่ออกความเห็น	หมายเหตุ
๑.	ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนิสิตเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาหรือไม่	๖๕%	๓๕%	-	๒๖ : ๑๔
๒.	คะแนนที่ได้จากการสอบเข้า จะใช้เป็นเกณฑ์ยกเว้นเพื่อไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่	๕๕%	๔๐%	๕%	๒๒ : ๑๖
๓.	คะแนนที่ได้จากการสอบเข้า ควรใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถหรือไม่	๔๐%	๕๗.๕%	๒.๕%	๑๖ : ๒๓

จากตารางชี้แจงแสดงให้เห็นว่า นิสิตและอาจารย์มีจำนวนเท่าๆกันที่ต้องการให้คะแนนที่สอบเข้าเป็นเกณฑ์ในการยกเว้นไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษ และจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถ แต่อาจารย์และนิสิตเป็นส่วนใหญ่ยังต้องการให้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนิสิตเข้าเรียน

๖. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ทำการสอนภาษาอังกฤษ

ผู้ตอบคำถามทั้งหมดเห็นว่า ผู้ทำการสอนภาษาอังกฤษควรเป็นทั้งอาจารย์ไทยและเจ้าของภาษา (๖๒ % หรือ ๒๕ คน) มีเพียง ๒.๕ % หรือ ๑ คนเท่านั้น ที่ต้องการให้ชาวต่างประเทศ เจ้าของภาษาสอน และเพียง ๓.๕ % หรือ ๑๔ คน ที่ต้องการอาจารย์ไทย

ตารางที่ ๗ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

	ภาษาอังกฤษทั่วไป	ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา	ทั่วไปและเฉพาะสาขาวิชา	อื่น ๆ	รวม
จำนวน	๕	๑๔	๑๙	๒	๔๐
ร้อยละ	๑๒.๕	๓๕	๔๗.๕	๕	๑๐๐

ตารางที่ ๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักของการสอนทักษะต่าง ๆ

ที่	ทักษะ	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	การฟัง	๓๘	๙.๕	๕.๗๘๙	๑.๐๔๔	๐.๗๕๑	-๐.๗๕๗	๓	๑ = ไม่ใช่เลย
๒.	การพูด	๓๘	๙.๕	๕.๕๒๖	๑.๒๐๒	-๐.๗๙๖	-๐.๒๖๒	๕	๒ = น้อยที่สุด
๓.	การอ่าน	๔๐	๑๐๐.๐	๕.๘๒๕	๑.๔๔๘	๒.๗๒๘	-๑.๕๙๙	๒	๓ = น้อย
๔.	การเขียน	๔๐	๑๐๐.๐	๕.๕๕๐	๑.๑๐๘	-๐.๒๘๙	-๐.๔๓๐	๔	๔ = ค่อนข้างน้อย
๕.	การแปล	๔๐	๑๐๐.๐	๕.๙๐๐	๑.๐๕๗	๕.๔๙๔	-๑.๗๑๐	๑	๕ = ปานกลาง
									๖ = มาก
									๗ = มากที่สุด

ตามลำดับความสำคัญจะเห็นว่า อาจารย์และนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ให้ความสำคัญกับทักษะ การแปล การอ่าน การฟัง และการเขียน และการพูด เป็นลำดับก่อนหน้าหลังกัน

ดังนั้น จากตารางจะชี้แสดงให้เห็นว่า ควรจะมีการเรียนการสอนเป็น **เน้นหนักที่ทักษะการแปลและการอ่าน**

การฟัง

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งของการฟัง

ที่	แหล่งของการฟัง	N	ร้อยละ	ลำดับที่	หมายเหตุ
๑.	คู่สนทนา	๒๗	๖๗.๕	๑	
๒.	วิทยุ	๑๐	๒๕	๕	
๓.	โทรทัศน์	๑๑	๒๗.๕	๔	
๔.	เทป	๑๐	๒๕	๕	
๕.	โทรศัพท์	๓	๗.๕	๗	
๖.	การบรรยาย	๒๖	๖๕	๒	
๗.	การประชุม/การรายงาน	๕	๑๒.๕	๖	
๘.	การอภิปราย	๑๔	๓๕	๓	

จากตารางข้างบนนี้แสดงให้เห็นว่า สำหรับทักษะการฟังนั้น ควรเน้นทางด้านคู่สนทนา การบรรยาย และการอภิปราย ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณเนื้อหาของการฟัง

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	บทสนทนา	๓๐	๗๕	๒.๖๓๓	๐.๕๕๖	๐.๖๒๓	๑.๒๑๖	๒	
๒.	คำสั่ง	๒๑	๕๒.๕	๒.๐๔๘	๐.๕๙๐	๐.๓๕๑	๐.๐๐๑	๗	
๓.	ข่าว	๒๕	๖๒.๕	๒.๕๒๐	๐.๕๑๐	- ๒.๑๗๔	-๐.๐๘๕	๓	
๔.	คำบรรยาย/บทความ	๓๑	๗๘.๕	๒.๖๗๗	๐.๕๙๘	๒.๑๕๒	๑.๗๔๔	๑	
๕.	รายงาน	๒๗	๖๗.๕	๒.๑๘๕	๐.๕๕๗	๐.๑๖๔	๐.๐๘๒	๕	
๖.	การประชุม	๒๓	๕๗.๕	๒.๑๓๐	๐.๖๒๖	-๐.๒๐๖	๐.๐๘๕	๖	
๗.	เพลง	๒๔	๖๐	๑.๗๕๐	๐.๖๗๖	๑.๖๖๖	๐.๓๔๖	๘	
๘.	การอภิปราย/ปาฐกถา	๒๗	๖๗.๕	๒.๓๓๓	๐.๖๗๙	๑.๖๕๐	๐.๕๓๐	๔	

จากตารางข้างบนนี้ชี้แจงให้เห็นว่า เนื้อหาของบทเรียนควรเป็นทางด้านการฟังเกี่ยวกับคำบรรยาย/บทความ/บทสนทนา ซึ่งอาจารย์และนิสิตต้องการเน้นหนักมากเป็นพิเศษ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฟัง

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur.	Skew.		
๑.	โต้ตอบทสนทนา	๓๓	๘๒.๕	๒.๖๖๗	๐.๔๗๔	-๑.๕๔๔	-๐.๗๔๑	๑	
๒.	รับคำสั่ง/ปฏิบัติ ตามคำสั่ง	๒๓	๕๗.๕	๒.๒๑๗	๐.๖๗๑	-๐.๖๒๗	-๐.๒๘๐	๕	
๓.	เขียนรายงาน	๓๐	๗๕	๒.๔๐๐	๐.๖๒๑	-๐.๕๓๔	-๐.๕๑๗	๓	
๔.	จดบันทึกโดยสรุป	๒๗	๖๗.๕	๒.๓๗๐	๐.๕๖๕	-๐.๗๔๔	-๐.๑๓๖	๔	
๕.	จดบันทึกอย่างละเอียด	๒๔	๖๐	๑.๗๕๒	๐.๖๕๘	-๐.๕๕๕	๐.๒๔๐	๗	
๖.	แปล	๒๗	๖๗.๕	๒.๔๔๔	๐.๕๗๗	-๐.๗๒๐	-๐.๔๑๖	๒	
๗.	นำไปพูดวิเคราะห์ วิจารณ์	๒๔	๖๐	๒.๒๐๘	๐.๗๗๔	-๑.๑๙๖	-๐.๓๔๕	๖	
๘.	นำไปเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์	๒๘	๗๐	๒.๑๔๓	๐.๗๐๕	-๐.๘๕๔	-๐.๒๐๘	๘	

จากตารางข้างบนนี้แสดงให้เห็นว่า วัตถุประสงค์ของการฟังควร เป็นที่การโต้ตอบทสนทนา
การแปล และการเขียนรายงาน ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสนใจมากที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การพูด

ตารางที่ ๑๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะในการพูด

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	สนทนา	๓๔	๘๕	๒.๗๐๖	๐.๕๖๒	-๑.๑๗๘	-๐.๕๕๖	๑	
๒.	สัมภาษณ์	๒๕	๖๒.๕	๒.๐๘๐	๐.๕๗๒	๐.๕๒๕	๐.๐๒๖	๔	
๓.	โต้วาที	๒๐	๕๐	๑.๕๐๐	๐.๕๑๓	-๒.๒๓๕	-๐.๐๐๐	๖	
๔.	อภิปราย/ปาฐกถา	๒๗	๖๗.๕	๒.๑๘๘	๐.๖๖๒	-๐.๖๘๓	-๐.๐๕๑	๓	
๕.	บรรยาย	๓๑	๗๘.๕	๒.๕๔๘	๐.๕๐๖	-๒.๐๘๘	-๐.๒๐๔	๒	
๖.	สุนทรพจน์	๒๓	๕๗.๕	๑.๖๕๒	๐.๖๔๗	๐.๕๔๐	๐.๔๗๕	๕	

นิสิตและอาจารย์ของคณะสภาศาสตร์ศึกษาศาสตร์ เห็นทักษะการพูดทางด้านบทสนทนามากเป็นพิเศษ

ตารางที่ ๑๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษพูดกับผู้อื่น

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๒๖	๕๕	๑.๗๒๗	๐.๗๐๓	-๐.๗๖๒	๐.๕๕๒	๕	
๒.	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	๒๖	๕๕	๑.๗๒๗	๐.๗๐๓	-๐.๗๖๒	๐.๕๕๒	๖	
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๒๖	๖๕	๒.๑๕๔	๐.๗๘๔	-๑.๒๗๕	-๐.๒๘๗	๒	
๔.	ลูกค้า	๒๔	๖๐	๒.๒๕๐	๐.๗๓๗	-๐.๕๕๖	-๐.๕๘๕	๑	
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	๒๐	๕๐	๑.๗๕๐	๐.๗๘๖	-๑.๑๕๒	๐.๕๕๖	๔	
๖.	ผู้ฟังกลุ่มใหญ่	๒๔	๖๐	๑.๘๓๓	๐.๗๖๑	-๑.๑๘๘	๐.๒๘๘	๓	

กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการจะใช้ภาษาพูดกับลูกค้าและเพื่อนร่วมงาน

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดประสงค์ของการพูด

...ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	ทุกข์ทลาย/กล่าวคำอำลา	๒๕	๖๒.๕	๒.๐๕๐	๐.๖๗๖	-๐.๖๐๖	-๐.๐๕๖	๑๕	
๒.	กล่าวต้อนรับ	๒๗	๖๗.๕	๒.๒๒๒	๐.๖๙๘	-๐.๘๐๔	-๐.๓๓๕	๑๐	
๓.	กล่าวขอบคุณ	๒๖	๖๕	๑.๙๖๒	๐.๗๗๕	-๑.๒๖๙	๐.๐๖๘	๑๗	
๔.	แนะนำตัวเอง/ แนะนำผู้อื่น	๒๖	๖๕	๒.๑๕๔	๐.๗๓๒	-๑.๐๐๔	-๐.๒๕๑	๑๒	
๕.	ถาม/ตอบเรื่อง เวลา	๒๕	๖๒.๕	๒.๐๐๐	๐.๘๖๖	-๑.๗๐๒	๐.๐๐๐	๑๖	
๖.	ถาม/ตอบเรื่องระยะทาง	๒๔	๖๐	๑.๙๕๘	๐.๘๕๙	-๑.๖๖๘	๐.๐๘๔	๑๘	
๗.	ถาม/ตอบเรื่องสถานที่	๒๕	๖๒.๕	๒.๑๒๐	๐.๘๓๓	-๑.๕๒๑	-๐.๒๓๘	๑๓	
๘.	เชื่อ/เชิญ/ตอบรับคำเชิญ/ ปฏิเสธคำเชิญ	๒๓	๕๗.๕	๒.๐๐๐	๐.๗๓๙	-๑.๐๔๘	-๐.๐๐๐	๑๕	
๙.	ขออนุญาต	๒๑	๕๒.๕	๑.๗๑๔	๐.๗๑๗	-๐.๘๐๒	๐.๔๙๕	๒๐	
๑๐.	ให้อนุญาต	๒๑	๕๒.๕	๑.๖๑๙	๐.๖๖๙	-๐.๔๙๘	๐.๖๒๖	๒๑	
๑๑.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง/ผู้อื่น	๒๓	๕๗.๕	๒.๒๖๑	๐.๕๔๑	-๐.๑๘๕	๐.๑๗๕	๙	
๑๒.	หาข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ผู้อื่น	๒๕	๖๒.๕	๒.๒๘๐	๐.๕๔๒	-๐.๓๔๗	๐.๑๕๓	๗	
๑๓.	ถามเพื่อให้ได้ข้อมูล	๒๘	๗๐	๒.๕๗๑	๐.๖๓๔	๐.๕๔๓	-๑.๒๒๖	๑	
๑๔.	ขอความช่วยเหลือ	๒๒	๕๕	๒.๐๔๕	๐.๘๔๔	-๑.๖๐๖	-๐.๐๙๑	๑๔	
๑๕.	ขอบริการ	๒๕	๖๒.๕	๒.๒๔๐	๐.๗๗๙	-๑.๑๕๘	-๐.๔๖๓	๘	
๑๖.	ให้บริการ	๒๒	๕๕	๑.๙๐๙	๐.๗๕๐	-๑.๑๐๖	๐.๑๕๔	๑๙	
๑๗.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานใน หน้าที่/หน่วยงาน	๒๕	๖๒.๕	๒.๒๘๐	๐.๖๗๘	-๐.๖๘๐	-๐.๔๑๐	๗	
๑๘.	ให้ข้อมูลด้านวิชาการ	๓๐	๗๕	๒.๔๖๗	๐.๕๗๑	-๐.๗๔๘	-๐.๔๕๖	๒	
๑๙.	ให้ความช่วยเหลือ	๒๑	๕๒.๕	๒.๒๘๖	๐.๕๖๑	-๐.๓๓๕	๐.๐๓๘	๖	

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๒๐.	ถามหา เหตุผล	๒๕	๖๒.๕	๒.๔๔๐	๐.๖๕๑	-๐.๓๕๓	-๐.๗๔๗	๔	
๒๑.	ให้เหตุผล	๒๕	๖๒.๕	๒.๔๐๐	๐.๖๔๕	-๐.๔๘๐	-๐.๖๐๖	๓	
๒๒.	ถามหาความเห็น	๒๘	๗๐	๒.๒๘๖	๐.๗๖๓	-๑.๐๒๗	-๐.๕๕๐	๕	
๒๓.	ให้ความคิดเห็น	๒๗	๖๗.๕	๒.๓๗๐	๐.๖๖๘	-๐.๖๐๐	-๐.๖๔๓	๕	
๒๔.	ขอคำแนะนำ	๒๘	๗๐	๒.๔๒๔	๐.๕๗๓	-๐.๗๗๕	-๐.๓๓๘	๓	
๒๕.	ให้คำแนะนำ	๒๕	๖๒.๕	๒.๔๐๐	๐.๕๗๗	-๐.๗๑๗	-๐.๒๘๒	๔	
๒๖.	โน้มน้าวใจผู้ฟัง	๒๔	๖๐	๒.๑๖๗	๐.๗๖๑	-๑.๑๔๘	-๐.๒๘๘	๑๑	

จากตารางข้างบนพอจะสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการพูดนั้น เพื่อเป็นการถามและการให้ข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางวิชาการ ซึ่งนิสิตระดับนี้ต้องการมากเป็นพิเศษ เนื่องจากขาดการฝึกฝนทางด้านทักษะ และทางด้านการค้นคว้าในการเรียนรู้

การอ่าน

ตารางที่ ๑๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่าน

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๒๓	๕๗.๕	๒.๒๖๑	๐.๖๘๔	-๐.๗๑๗	-๐.๓๘๒	๖	
๒.	ตาราง	๒๑	๕๒.๕	๒.๑๙๐	๐.๖๘๐	-๐.๖๔๕	-๐.๒๕๑	๗	
๓.	คู่มือ	๒๔	๖๐	๒.๕๔๒	๐.๕๘๘	-๐.๑๑๔	-๐.๘๗๓	๔	
๔.	หนังสือพิมพ์	๒๔	๗๒.๕	๒.๖๒๑	๐.๕๖๑	๐.๔๙๒	-๑.๑๖๔	๓	
๕.	จดหมายติดต่อราชการ/ ธุรกิจ	๒๔	๖๐	๒.๓๗๕	๐.๗๑๑	-๐.๖๒๑	-๐.๗๐๕	๕	
๖.	จดหมายส่วนตัว	๒๐	๕๐	๒.๐๐๐	๐.๗๔๕	-๑.๓๖๖	๐.๐๐๐	๘	
๗.	สัญญาลักษณะ	๒๐	๕๐	๒.๐๐๐	๐.๗๒๕	-๐.๙๓๑	๐.๐๐๐	๘	
๘.	เครื่องหมายจราจร	๒๑	๕๒.๕	๑.๘๑๐	๐.๘๑๔	-๑.๓๖๓	๐.๓๘๑	๙	
๙.	ตำราเกี่ยวกับสาขาวิชา	๓๒	๘๐	๒.๗๘๑	๐.๔๒๐	๐.๐๓๙	-๑.๔๒๙	๑	
๑๐.	งานวิจัย	๓๒	๘๐	๒.๗๘๑	๐.๔๒๐	๐.๐๓๙	-๑.๔๒๙	๑	
๑๑.	วารสาร/เอกสาร	๓๐	๗๕	๒.๖๖๗	๐.๕๔๗	๑.๒๐๑	-๑.๔๐๗	๒	

จากตารางข้างบนนี้พอจะสรุปได้ว่า ความต้องการของอาจารย์และนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
ทางด้านเนื้อหาของวิชาการอ่าน คือ ตำราเกี่ยวกับสาขาวิชา งานวิจัย วารสารและเอกสาร โดยทั้งตำรา
และงานวิจัยนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามได้ความสำคัญมา เป็นอันดับแรก

ตารางที่ ๑๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการอ่าน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	เขียนสรุป	๒๕	๖๒.๕	๒.๕๒๐	๐.๖๕๓	๐.๑๓๐	-๑.๐๕๕	๓	
๒.	ทำรายงาน	๓๐	๗๕	๒.๖๐๐	๐.๕๖๓	๐.๑๗๖	-๑.๐๔๒	๑	
๓.	ค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่	๓๐	๗๕	๒.๕๖๗	๐.๕๖๘	-๐.๑๖๘	-๐.๘๘๒	๒	
๔.	เขียนวิเคราะห์วิจารณ์	๒๗	๖๗.๕	๒.๔๔๔	๐.๘๐๑	-๐.๕๙๙	-๑.๐๑๙	๔	
๕.	แปล	๒๙	๗๒.๕	๒.๓๔๕	๐.๖๗๐	-๐.๖๒๑	-๐.๕๓๓	๕	

วัตถุประสงค์ของการอ่าน ผู้ตอบแบบสอบถามลงความเห็นเห็นว่า ส่วนใหญ่การอ่านจะใช้ในการ
ทำรายงานและค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่

การเขียน

ตารางที่ ๑๗ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกเขียนภาษาอังกฤษเพื่อเขียนถึง

ที่	ผู้ที่ต้องการเขียนถึง	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur	Skew		
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๒๑	๕๓.๕	๑.๘๑๐	๐.๘๑๔	-๑.๓๖๓	๐.๓๘๑	๕	
๒.	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	๒๐	๕๐	๑.๕๕๐	๐.๖๐๕	-๐.๔๕๘	๐.๕๘๓	๗	
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๒๑	๕๒.๕	๒.๐๐๐	๐.๘๓๗	-๑.๕๗๘	๐.๐๐๐	๓	
๔.	ลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้อง	๒๔	๖๐	๒.๓๗๕	๐.๗๑๑	-๐.๖๒๑	-๐.๗๐๕	๑	
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	๑๙	๔๗.๕	๑.๗๓๗	๐.๘๐๖	-๑.๒๖๔	๐.๕๔๓	๖	
๖.	หน่วยราชการ	๒๐	๕๐	๑.๙๐๐	๐.๗๘๘	-๑.๓๐๘	๐.๑๘๖	๕	
๗.	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๒๖	๖๕	๒.๓๐๘	๐.๗๓๖	-๐.๘๗๔	-๐.๕๗๑	๒	

จากตารางข้างบนนี้พอจะสรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า การฝึกการเขียนภาษาอังกฤษนั้น เพื่อเขียนถึงลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้องและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยผู้ตอบแบบสอบถามเฉลี่ยมากกว่าครึ่งลงความเห็นร่วมกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๒๒	๕๖	๒.๐๔๕	๐.๗๘๕	-๑.๓๑๙	-๐.๐๘๓	๖	
๒.	บันทึกข้อความสั้น ๆ	๒๖	๖๕	๒.๕๐๐	๐.๖๔๘	-๐.๐๔๔	-๐.๙๕๕	๓	
๓.	จดหมายส่วนตัว	๒๑	๕๒.๕	๑.๕๗๑	๐.๕๙๘	-๐.๕๖๐	๐.๕๗๖	๙	
๔.	จดหมายธุรกิจ	๒๖	๕๕	๒.๐๔๕	๐.๗๒๒	-๐.๙๒๙	-๐.๐๖๙	๖	
๕.	จดหมายราชการ	๒๓	๕๗.๕	๑.๙๑๓	๐.๗๓๓	-๑.๐๐๘	๐.๑๓๙	๗	
๖.	จดหมายเชื้อเชิญ ทางสังคม	๒๒	๕๕	๑.๘๑๘	๐.๗๓๓	๐.๙๗๓	๐.๓๐๔	๘	
๗.	จดหมายตอบรับ/ ปฏิเสธบทความ	๒๑	๕๒.๕	๒.๑๙๐	๐.๖๘๐	-๐.๖๔๕	-๐.๒๕๑	๕	
๘.	รายงาน	๑๕	๓๗.๕	๒.๓๓๓	๐.๗๒๙	-๐.๖๔๔	-๐.๖๒๘	๔	
๙.	ข้อเสนอ	๓๓	๘๒.๕	๒.๕๑๕	๐.๖๑๙	-๐.๑๐๐	-๐.๙๐๕	๒	
๑๐.	ตำรา	๒๓	๕๗.๕	๒.๕๒๒	๐.๖๖๕	๐.๑๙๔	-๑.๑๐๐	๑	

จากตารางข้างบนนี้พอจะสรุปได้ว่า ทั้งนิสิตและอาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีความเห็น
 เกินครึ่ง (๕๗.๕%) ว่า เนื้อหาของภาษาอังกฤษที่ฝึกเขียนนั้น ควรใช้เขียนตำราเพื่อเผยแพร่ผลงาน
 ใจผู้ตอบในอัตราที่สูง (๘๒.๕%) มีความเห็นว่า การฝึกเขียนภาษานั้น เพื่อใช้เสนอโครงการ หรือข้อเสนอต่าง ๆ
 ที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาเขียน

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับ	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	สั่งงาน	๒๐	๕๐	๒.๐๐๐	๐.๗๙๕	-๑.๓๖๖	-๐.๐๐๐	๑๐	
๒.	สั่งสินค้า	๑๙	๕๗.๕	๑.๙๔๗	๐.๗๐๕	-๐.๗๖๖	๐.๐๗๔	๑๑	
๓.	สั่งยา	๑๙	๕๗.๕	๑.๙๗๔	๐.๖๙๗	๐.๓๒๘	๑.๒๐๕	๑๕	
๔.	ติดต่อธุรกิจ	๒๔	๖๐	๒.๒๕๐	๐.๗๓๗	-๐.๙๕๖	-๐.๕๕๕	๕	
๕.	ติดต่อราชการ	๒๑	๕๒.๕	๒.๐๐๐	๐.๗๗๕	-๑.๒๕๗	-๐.๐๐๐	๑๐	
๖.	ติดต่อส่วนตัว	๒๒	๕๕	๑.๗๒๗	๐.๘๒๗	-๑.๒๘๒	๐.๕๗๔	๑๕	
๗.	เชื้อเชิญ	๒๐	๕๐	๑.๘๖๐	๐.๖๙๖	-๐.๗๓๔	๐.๒๙๒	๑๓	
๘.	บรรยายเหตุการณ์	๒๗	๖๗.๕	๒.๐๗๔	๐.๗๓๐	-๑.๐๑๓	-๐.๑๑๖	๘	
๙.	บรรยายสถานที่	๒๒	๕๕	๒.๑๘๒	๐.๖๖๔	-๐.๕๕๕	-๐.๒๑๒	๗	
๑๐.	บรรยายบุคคล	๒๑	๕๒.๕	๑.๙๐๕	๐.๗๐๐	-๐.๗๖๔	๐.๑๓๒	๑๒	
๑๑.	บรรยายกระบวนการ	๒๔	๖๐	๒.๒๕๐	๐.๖๗๖	-๐.๖๖๖	-๐.๓๕๖	๕	
๑๒.	โน้มน้าวใจผู้อ่าน	๒๑	๕๒.๕	๒.๑๕๓	๐.๗๙๓	-๑.๓๑๒	-๐.๒๗๒	๘	
๑๓.	รายงานผลงาน	๓๐	๗๕	๒.๖๐๐	๐.๖๗๕	๐.๙๕๗	-๑.๔๗๓	๑	
๑๔.	เสนอโครงการ	๒๘	๗๐	๒.๕๗๑	๐.๖๓๔	๐.๕๕๓	-๑.๒๒๖	๒	
๑๕.	เสนอความคิดเห็น	๒๗	๖๗.๕	๒.๕๑๔	๐.๗๕๓	๐.๐๒๗	-๑.๒๓๕	๓	
๑๖.	เสนอข้อโต้แย้งเพื่อหักล้าง	๒๐	๕๐	๒.๔๐๐	๐.๖๘๑	-๐.๔๕๖	-๐.๗๑๒	๔	
๑๗.	ให้ความรู้ทั่วไป	๒๔	๖๐	๒.๒๐๘	๐.๖๕๘	-๐.๕๕๕	-๐.๒๔๐	๖	
๑๘.	ให้ความรู้ทางวิชาการ	๒๘	๗๐	๒.๕๗๑	๐.๕๗๓	-๐.๐๓๘	-๐.๙๓๖	๒	

วัตถุประสงค์การเขียนจากแบบสอบถามผู้ตอบเห็นว่า วัตถุประสงค์ของการเขียนเพื่อเขียน

รายงานผลงาน เสนอโครงการ และให้ความรู้ทางวิชาการ

การแปล

ตารางที่ ๒๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของการแปล

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๑๙	๔๗.๕	๒.๑๕๘	๐.๗๖๕	-๑.๑๔๒	-๐.๒๘๖	๗	
๒.	ข่าวจากวิทยุ	๒๒	๕๕	๓.๓๖๔	๐.๗๒๗	-๐.๖๘๒	-๐.๗๐๔	๕	
๓.	ข่าวจากหนังสือพิมพ์	๒๗	๖๗.๕	๒.๔๘๑	๐.๕๘๐	-๐.๖๐๔	-๐.๕๖๒	๔	
๔.	จดหมายส่วนตัว	๑๙	๔๗.๕	๑.๗๘๘	๐.๙๑๘	-๑.๗๓๘	๐.๕๖๒	๑๐	
๕.	จดหมายร้องเรียน	๑๙	๔๗.๕	๑.๕๒๖	๐.๖๘๗	-๐.๐๘๘	๐.๙๘๘	๑๑	
๖.	จดหมายสมัครงาน	๒๐	๕๐	๑.๙๐๐	๐.๘๕๒	-๑.๖๑๗	๐.๒๐๔	๙	
๗.	จดหมายสั่งของ	๑๘	๔๕	๒.๑๑๑	๐.๙๖๓	-๒.๐๒๗	-๐.๒๔๓	๘	
๘.	บทความ	๒๙	๗๒.๕	๒.๗๒๔	๐.๕๕๕	-๐.๙๕๐	-๑.๐๕๙	๒	
๙.	รายงาน	๓๒	๘๐	๒.๖๘๗	๐.๕๓๕	๑.๕๑๙	-๑.๕๐๖	๓	
๑๐.	ตำรา	๓๒	๘๐	๒.๗๕๐	๐.๕๐๘	๓.๓๗๔	-๑.๙๖๙	๑	
๑๑.	คำพูด	๒๑	๕๒.๕	๒.๒๘๔	๐.๗๘๔	-๑.๐๗๘	-๐.๕๗๖	๖	

จากตารางที่ ๒๐ พอสรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า เนื้อหาของการแปลนั้น
 ทรเป็นตำราในสาขาวิชาการที่ศึกษาอยู่ หรือบทความที่น่าสนใจ เพราะนอกจากจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องแล้ว
 ยังเป็นเรื่องที่น่าสนใจ ติดตาม และทำท่าย กระตุ้นให้เกิดความอยากแปลผลงานนั้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการแปล

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	สารรายงานหัวหน้างาน	๑๘	๔๕	๒.๒๒๒	๐.๘๐๘	-๑.๒๘๔	-๐.๔๕๑	๓	
๒.	ถ่ายทอดให้ผู้ร่วมงาน/ ผู้บังคับบัญชา	๒๗	๖๗.๕	๒.๒๒๒	๐.๘๐๑	-๑.๒๘๐	-๐.๔๓๘	๓	
๓.	ถ่ายทอดให้สื่อมวลชน	๒๕	๖๒.๕	๒.๒๔๐	๐.๘๓๑	-๑.๓๖๘	-๐.๔๙๕	๑	
๔.	ตีพิมพ์	๒๘	๗๐	๒.๒๘๖	๐.๘๑๐	-๑.๒๐๕	-๐.๕๘๘	๒	

จากตารางที่ ๒๑ พบจะสรุปความคิดเห็นจากผู้ตอบแบบสอบถามว่า วัตถุประสงค์ของการแปลนั้น เพื่อต้องการถ่ายทอดผลงาน หรือความก้าวหน้าทางวิชาการให้สื่อมวลชนได้รับการตีพิมพ์ เพื่อเผยแพร่ และขยายโลกทัศน์ของผู้ติดตาม สนใจ ศึกษาผลงานให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

สรุปผลการวิเคราะห์

๑. ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญ และเห็นความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิตที่มีประสบการณ์การทำงานมาแล้ว เห็นว่า ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานน้อยมาก
๒. ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้วิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาเลือก และมีหน่วยกิตเพียง ๒ หน่วยกิต
๓. ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้ใช้ภาษาอังกฤษ เป็นเกณฑ์คัดเลือกในการสอบเข้า แต่ไม่ควรจัดชั้นเรียนตามลำดับคะแนนสอบเข้า
๔. ในเรื่องของผู้ทำการสอน นิสิตและอาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ต้องการให้เป็นทั้งเจ้าของภาษาและอาจารย์ไทย
๕. เนื้อหาของวิชาภาษาอังกฤษนั้น ควรจะเป็นทั้งสองอย่างคือ ทัวไปและเฉพาะสาขาวิชา
๖. ทักษะที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญอันดับแรกคือ การแปล การอ่าน การฟัง การเขียน และการพูด ลำดับรองลงมา
๗. เรื่องการฟัง
 - ๗.๑ แหล่งการฟังที่สามารถจะฝึกทักษะได้ คือ จากคู่สนทนา การบรรยาย และการอภิปราย
 - ๗.๒ เนื้อหาของการฟัง คือ คำบรรยาย บทความ บทสนทนา
 - ๗.๓ วัตถุประสงค์ของการฟัง เพื่อโต้ตอบการสนทนา และการแปล
๘. การพูด
 - ๘.๑ ทักษะการพูด ให้ความสำคัญกับบทสนทนา และการบรรยาย
 - ๘.๒ ผู้ที่ประสงค์จะพูดด้วย ได้แก่ ลูกค้า และเพื่อนร่วมงาน
 - ๘.๓ วัตถุประสงค์ของการพูด เพื่อถามให้ได้ข้อมูลทางวิชาการ
๙. การอ่าน
 - ๙.๑ เนื้อหาการอ่าน คือ ตำราเกี่ยวกับสาขา งานวิจัย วารสารและเอกสาร
 - ๙.๒ วัตถุประสงค์การอ่าน เพื่อใช้ในการทำรายงาน และค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่

๑๐. การเขียน

๑๐.๑ ผู้ที่ต้องการจะเขียนถึง คือ ลูกค้า ผู้เกี่ยวข้อง และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑๐.๒ เนื้อหาการฝึกเขียน คือ ตำรา และข้อเสนอด่าง ๆ

๑๐.๓ วัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน เพื่อเขียนรายงานผลงานเสนอโครงการ และให้ความรู้ทางวิชาการ

๑๑. การแปล

๑๑.๑ เนื้อหาของการแปล คือ ตำราในสาขาวิชา และบทความ

๑๑.๒ วัตถุประสงค์ของการแปล คือ เพื่อถ่ายทอดผลงาน หรือบทความก้าวหน้าทางวิชาการให้สื่อมวลชน หรือเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะวิศวกรรมศาสตร์

๑. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ ได้จากแบบสอบถามที่ส่งตัวอย่างแจกอาจารย์และนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน ๔๔ ฉบับ จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่าการสำรวจครั้งนี้เป็นการตอบคำถามของอาจารย์ที่สอนในระดับบัณฑิตศึกษา ๔๐ คน (๘๑.๖%) และเป็นนิสิตที่กำลังศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน ๔ คน (๑๘.๔%) ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ จำนวนประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์	๔๐	๘๑.๖
นิสิต	๔	๑๘.๔
รวม	๔๔	๑๐๐.๐

ในจำนวนนิสิต ๔ คนนี้ ปรากฏว่าเป็นนิสิตปริญญาโทปีที่ ๑ ๑ คน (๒.๐%) ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เป็นนิสิตปริญญาโทปีที่ ๒ ๓ คน (๑๘.๓%) อีก ๑ คน ตอบว่ากำลังศึกษาในปีอื่น ๆ อยู่

หญิง ในบรรดานิสิต ๔ คนนั้น มีอยู่ ๖ คน (๑๖.๒%) ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดกำลังทำวิทยานิพนธ์ อีก ๓ คน (๖.๑%) ยังไม่ได้ทำวิทยานิพนธ์

นอกจากนี้การวิเคราะห์ภูมิหลังของนิสิตพบว่า นิสิตที่กำลังเรียนปริญญาโทนี้ ๔ คน (๑๖.๓%) เป็นผู้ที่มีงานทำอยู่แล้วในขณะที่ทำการศึกษากอยู่

๒. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๒.๑ ความคิดเห็นทั่วไป เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๒ ความคิดเห็นทั่วไป เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ

ที่	ความคิดเห็น	\bar{X}^*	S.D	Mode	หมายเหตุ
ก.	<u>ในกรณีที่เป็นนิสิต</u>				
๑.	ในการทำงานของท่าน ท่านใช้ภาษาอังกฤษ มากน้อยเพียงใด	๒.๖๐๐	๐.๖๔๔	๒.๐๐๐	๔ = มาก
๒.	ในการทำงานของท่าน ท่านคิดว่าภาษา อังกฤษมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	๓.๗๐๐	๐.๔๘๓	๔.๐๐๐	
ข.	<u>ในกรณีที่ท่านเป็นอาจารย์</u>				
	ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา มีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด	๓.๖๐๕	๐.๖๒๓	๔.๐๐๐	

จากตารางที่ ๒ แสดงว่า นิสิตผู้ตอบคำถามเห็นว่าในการทำงานมีการใช้ภาษาอังกฤษบ้างเล็กน้อย ($\bar{X} = 2.660$) แต่ก็มีความสำคัญค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 3.700$) ผู้ตอบคำถามที่เป็นอาจารย์ก็มีความเห็นว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษามีความจำเป็นค่อนข้างมาก เช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 3.605$)

๒.๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาอังกฤษว่าควร เป็นวิชา เลือกรหรือวิชาบังคับ

ตารางที่ ๓ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อการสอนภาษาอังกฤษ

	บังคับ	เลือก
จำนวน	๑๔	๓๐
ร้อยละ	๓๘.๘	๖๑.๒

จากตารางข้างบนนี้แสดงว่า อาจารย์และนิสิตมีความเห็นว่าภาษาอังกฤษควรเป็นวิชา เลือก (๖๑.๒%) มากกว่าเป็นวิชาบังคับ (๓๘.๘%)

๒.๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของภาษาอังกฤษ

จำนวนหน่วยกิต	น	%	หมายเหตุ
๒	๗	๑๔.๓	จากตารางนี้แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตภาษาอังกฤษของอาจารย์และนิสิตมีแตกต่างกันไป แต่ผู้ตอบจำนวนมากเห็นว่าควรจะเป็น ๘ หน่วยกิต (๕๕.๑%) รองลงมาคือ เห็นว่าควรจะเป็น ๓ หน่วยกิต (๑๘.๕%) สรุปได้ว่าความเห็นที่ว่าควรจะเป็น ๘ หน่วยกิตนั้น มีน้ำหนักมากกว่าอย่างเห็นได้ชัด มีผู้ไม่ออกความเห็น ๑ ราย
๓	๙	๑๘.๕	
๖	๓	๖.๑	
๘	๒๗	๕๕.๑	
๙	๒	๔.๑	

๒.๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเวลาที่จะเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อความเห็นเรื่อง เวลาที่จะเรียนภาษาอังกฤษ

	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๑ และ ๒	อื่น ๆ	รวม
อาจารย์	๘๘.๙	๕๐.๐	๘๖.๗	๗๐.๐	๘๐.๙
นิสิต	๑๑.๑	๕๐.๐	๑๓.๓	๓๐.๐	๑๙.๑
รวม	๓๘.๓	๘๐.๕	๓๑.๙	๒๑.๓	๑๐๐.๐

จากตารางข้างต้นนี้ ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับเวลาที่จะใช้เรียนภาษาอังกฤษนั้น ส่วนมากเห็นว่าควรจะเรียนในปีที่ ๑ ผู้ตอบคำถามจำนวนมาก รองลงมา เห็นว่าควรเรียนทั้งในปีที่ ๑ และ ๒ สำหรับนิสิตความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้กระจายมากคือ มีผู้ตอบในแนวพอ ๆ กันที่เลือกว่าควรเรียนในปีที่ ๑ และ ๒ หรือปีอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาทั้งความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตด้วยกันแล้วกล่าวได้ว่า ความเห็นที่ว่าควรจะเรียนในปีที่ ๑ มีน้ำหนักมากที่สุด (๓๘.๓%) รองลงมาคือ เรียนทั้งปีที่ ๑ และ ๒ (๓๑.๙%)

๒.๕ ความคิดเห็น เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก

ตารางที่ ๖ ความคิดเห็น เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก

ที่	ความคิดเห็น	ควร	ไม่ควร	ไม่ออกความเห็น	หมายเหตุ
๑.	ควรใช้ภาษาอังกฤษ เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก นิสิตเข้าเรียนในระดับบัณฑิตศึกษาหรือไม่	๓๘.๘%	๖๑.๒%	-	๑๔:๓๐
๒.	คะแนนที่ได้ในการสอบเข้า ควรใช้ เป็น เกณฑ์ ยกเว้น เพื่อไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่	๖๕.๓%	๒๖.๕%	๘.๑%	๓๒:๑๓:๕
๓.	คะแนนที่ได้จากการสอบเข้า ควรใช้ เป็น เกณฑ์ในการจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถหรือไม่	๕๕.๑%	๓๐.๖%	๑๔.๓%	๒๗:๑๕:๗

จากตารางที่ ๖ จะเห็นได้ว่า ทั้งอาจารย์และนิสิตส่วนมากในระดับบัณฑิตศึกษามีความเห็นไปในทางเดียวกันว่า ไม่ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนิสิตเข้าเรียน (๖๑.๒%) คะแนนที่ใช้ในการสอบเข้าควรใช้ เป็นเกณฑ์ยกเว้นเพื่อไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษ (๖๕.๓%) และคะแนนที่ได้จากการสอบเข้าควรใช้ เป็นเกณฑ์ในการจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถด้วย (๕๕.๑%)

๒.๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ทำการสอนภาษาอังกฤษ

ผู้ตอบคำถามส่วนมากคือ ๔๑.๖% หรือ ๔๐ คน มีความเห็นว่า ผู้ทำการสอนภาษาอังกฤษควรจะเป็นเจ้าของภาษา และ/หรืออาจารย์ชาวไทย อีก ๑๖.๓% หรือ ๘ คน มีความเห็นว่าควรจะเป็นเจ้าของภาษาเท่านั้น มีผู้รายเดียวหรือ เพียง ๒% ที่ตอบว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษาควรจะเป็นแต่อาจารย์ชาวไทยเท่านั้น

๓.๗ ความคิด เห็น เกี่ยวกับ เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๗ ความคิด เห็นของอาจารย์และนิสิตต่อ เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

	ภาษาอังกฤษทั่วไป	ภาษาอังกฤษ เฉพาะ สาขาวิชา	ทั่วไปและ เฉพาะ สาขาวิชา	อื่น ๆ	รวม
อาจารย์	๕๐.๐	๕๒.๔	๘๘.๖	-	๘๑.๓
นิสิต	๕๐.๐	๑๗.๖	๑๒.๐	-	๑๘.๘
รวม	๑๒.๕	๓๕.๔	๕๒.๑	-	๑๑๐.๐

จากตารางที่ ๗ ผู้ตอบคำถามที่เป็นอาจารย์ในระดับบัณฑิตศึกษาส่วนมากเห็นว่า เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษควรจะเป็นทั้งภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา อีกกลุ่มหนึ่งเห็นว่า ควรสอนแต่ภาษาอังกฤษเฉพาะวิชา นี้เพียงไม่กี่รายที่เห็นว่าควรสอนภาษาอังกฤษทั่วไป สำหรับนิสิต ความคิด เห็น เกี่ยวกับ เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษแต่ละชนิดมีน้ำหนัก เท่ากันค่อนข้างกระจายคือ จำนวนผู้เห็น ด้วยกับแต่ละชนิดมีเท่า ๆ กัน อย่างไรก็ตาม น่าจะสรุปได้ว่า เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษทั่วไปและ เฉพาะสาขาวิชาที่มีผู้เห็นด้วยมากที่สุด

๒.๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักความสำคัญของทักษะต่าง ๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา

ตารางที่ ๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักของการสอนทักษะต่าง ๆ

ที่	ทักษะ	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	การฟัง	๔๔	๑๐๐	๕.๖๕๓	๐.๕๘๑	๒.๕๒๓	-๐.๕๘๒	๓	๑ = ไม้ใช้เลย
๒.	การพูด	๔๔	๑๐๐	๕.๒๘๖	๐.๕๓๕	๒.๒๕๑	-๐.๕๕๕	๕	๒ = น้อยที่สุด
๓.	การอ่าน	๔๔	๑๐๐	๖.๒๖๕	๐.๘๑๑	๐.๗๓๗	-๑.๐๒๐	๑	๓ = น้อย
๔.	การเขียน	๔๔	๑๐๐	๖.๐๒๐	๐.๘๐๓	-๐.๗๓๒	-๐.๒๘๙	๒	๔ = ค่อนข้างน้อย
๕.	การแปล	๔๔	๑๐๐	๕.๕๖๙	๑.๑๓๘	๔.๑๓๒	-๑.๖๔๔	๔	๕ = ปานกลาง ๖ = มาก ๗ = มากที่สุด

จากตารางข้างต้นนี้แสดงว่า ผู้ตอบคำถามเห็นพ้องต้องกันว่า ในการเรียนภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษานั้น ทุกทักษะมีความสำคัญโดยมีลำดับความสำคัญดังนี้คือ การอ่านมีความสำคัญที่สุด ($\bar{X} = 6.265$) รองลงมาคือ การเขียน ($\bar{X} = 6.020$) การฟัง การพูด และการแปล ตามลำดับ

และเมื่อสังเกตจากค่า Kur แล้ว จะเห็นว่า ผู้ตอบคำถามมีความเห็นไปในทางเดียวกันเป็นโค้งยอดแหลมทั้งสิ้น โดยเฉพาะเรื่องการแปล นอกจากนั้น จากค่า skew ก็พบว่าผู้ตอบคำถามมีความเห็นว่าทักษะต่าง ๆ มีความสำคัญค่อนข้างมากทั้งหมด (ค่า Skew ติดลบ)

จากตารางนี้จึงอาจกล่าวได้ว่า ควรเน้นทักษะการอ่านและการเขียนให้มาก

๒.๕ การฟัง

๒.๕.๑ แหล่งของการฟัง

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งของการฟัง

ที่	แหล่งของการฟัง	N	ร้อยละ	ลำดับที่
๑.	คู่สนทนา	๒๐	๔๐.๘	๓
๒.	วิทยุ	๑๑	๒๒.๔	๕
๓.	โทรทัศน์	๑๕	๓๐.๖	๔
๔.	เทป	๒๑	๔๒.๘	๒
๕.	โทรศัพท์	๑	๒.๐	๘
๖.	การบรรยาย	๒๔	๔๘.๐	๑
๗.	การประชุม/การรายงาน	๕	๑๐.๒	๗
๘.	การอภิปราย	๖	๑๒.๒	๖

จากตารางที่ ๔ แสดงว่า ผู้ตอบคำถามประมาณครึ่งหนึ่ง (๔๘%) เห็นว่า ควรฝึกทักษะการฟังจากการบรรยายเป็นแหล่งที่สำคัญที่สุด รองลงมาคือ ฟังจากเทปและคู่สนทนา (๔๒.๘% และ ๔๐.๘%) แหล่งของการฟังที่สำคัญนอกจากนี้ก็ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ การอภิปราย การประชุม/การรายงาน และโทรศัพท์ ตามลำดับ

๒.๔.๒ ปริมาณการฟัง

ตารางที่ ๑๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณเนื้อหาของการฟัง

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	บทสนทนา	๓๖	๗๓.๕๗	๒.๔๑๗	๐.๖๐๔	-๐.๕๘๒	-๐.๔๘๗	๓	๑ = น้อย
๒.	คำสั่ง	๒๗	๕๕.๑๐	๒.๒๙๖	๐.๗๒๔	-๐.๘๕๔	-๐.๕๒๗	๔	๒ = ปานกลาง
๓.	ข่าว	๓๓	๖๖.๓๕	๒.๒๗๓	๐.๗๑๘	-๐.๘๙๐	-๐.๔๖๖	๕	๓ = มาก
๔.	คำบรรยาย/บทความ	๔๒	๘๔.๗๑	๒.๗๖๒	๐.๔๓๑	-๐.๓๙๓	-๑.๒๗๖	๑	
๕.	รายงาน	๓๒	๖๔.๓๑	๒.๕๐๐	๐.๖๗๒	-๐.๐๕๐	-๑.๐๒๐	๒	
๖.	การประชุม	๓๔	๖๘.๓๕	๒.๒๐๖	๐.๗๒๘	-๐.๘๙๗	-๐.๓๔๔	๗	
๗.	เพลง	๒๔	๔๘.๘๘	๑.๕๔๒	๐.๖๕๘	-๐.๒๕๔	-๐.๘๓๓	๘	
๘.	การอภิปราย/ปาฐกถา	๒๙	๕๘.๑๘	๒.๓๗๙	๐.๕๖๑	-๐.๗๙๘	-๐.๑๓๖	๖	

จากตารางที่ ๑๐ ผู้ตอบคำถามเห็นว่า เนื้อหาของการฟังที่มีปริมาณมากที่สุดนั่นคือ คำบรรยาย/บทความ ($\bar{X} = 2.762$) รองลงมาเป็นอันดับที่ ๒ และ ๓ ได้แก่ เนื้อหาการฟังที่เป็นรายงานและบทสนทนา น่าสังเกตว่าเนื้อหาที่เป็นข่าวมีความสำคัญไม่มากนัก คือมาเป็นอันดับ ๕ ในบรรดาเนื้อหาทั้งหมด ๘ ประเภท และเพลงก็มาในอันดับสุดท้าย และค่า \bar{X} มีเพียง ๑.๕๔๒

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากค่า Kur ก็จะได้เห็นว่าความคิดเห็นในเรื่องนี้ค่อนข้างกระจาย คือมีความเห็นไม่ได้ไปในทางเดียวกันนัก (ค่า Kur ติดลบ) แต่การที่ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเป็นไปในทางสูงมากทั้งสิ้น ยกเว้นเนื้อหาที่เป็นเพลง ทำให้ความเบ้ของส่วนโค้งอยู่ทางด้านลบ (ค่า Skew เป็นลบ)

๒.๕.๓ วัตถุประสงค์ของการฟัง

ตารางที่ ๑๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฟัง

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	โต้ตอบการสนทนา	๓๔	๖๙.๓๙	๒.๓๕๓	๐.๕๙๗	-๐.๕๙๕	-๐.๓๔๕	๖	๑ = น้อย
๒.	รับคำสั่ง / ปฏิบัติตามคำสั่ง	๓๐	๖๑.๒๒	๒.๓๖๗	๐.๖๖๙	-๐.๕๘๙	-๐.๕๘๖	๕	๒ = ปานกลาง
๓.	เขียนรายงาน	๓๖	๗๓.๕๗	๒.๕๒๘	๐.๖๕๘	๐.๑๑๕	๑.๓๘๑	๑	๓ = มาก
๔.	จดบันทึกโดยสรุป	๓๖	๗๓.๕๗	๒.๕๐๐	๐.๖๕๕	-๐.๑๙๐	-๐.๕๗๐	๒	
๕.	จดบันทึกอย่าง ละเอียด	๒๕	๕๑.๐๒	๒.๑๒๐	๐.๘๓๓	๑.๕๒๑	-๐.๒๓๘	๘	
๖.	แปล	๒๘	๕๗.๑๔	๒.๒๑๔	๐.๗๘๗	-๑.๒๓๕	-๐.๔๑๑	๗	
๗.	นำไปพูดวิเคราะห์ วิจารณ์	๓๑	๖๓.๒๗	๒.๓๘๗	๐.๗๑๕	-๐.๖๓๕	-๐.๗๕๒	๔	
๘.	นำไปเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์	๓๔	๗๑.๘๓	๒.๔๘๖	๐.๖๑๒	-๐.๓๒๓	-๐.๗๕๘	๓	

ตารางที่ ๑๑ แสดงให้เห็นว่า วัตถุประสงค์ของการฟังที่มีความสำคัญเป็นอันดับ ๑ ได้แก่ การฟังเพื่อเขียนรายงาน รองลงมาได้แก่ ฟังเพื่อจดบันทึกโดยสรุป (ค่า \bar{X} = 2.528 และ ๒.๕๐๐ ตามลำดับ) นอกจากนั้น ได้แก่การฟังเพื่อนำไปพูดและเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ การฟังเพื่อรับและปฏิบัติตามคำสั่งนั้นมาเป็นอันดับที่ ๕ ซึ่งก็สอดคล้องกันดีกับความเห็นเรื่อง เนื้อหาของการฟัง คือ มีความสำคัญเพียงปานกลาง ที่น่าสังเกตคือ เนื้อหาของการฟังที่เป็นบทสนทนานั้นมีปริมาณมากเป็นอันดับที่ ๓ (ดูตารางที่ ๑๐) แต่วัตถุประสงค์ของการฟังเพื่อนำไปโต้ตอบการสนทนานั้น กลับมาเป็นอันดับ ๖ คือ มีวัตถุประสงค์อื่น ๆ ที่สำคัญกว่าจำนวนมาก

การที่ค่า Kur ตัดลบทั้งสิ้น แสดงว่าความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์ของการฟังนี้ค่อนข้างกระจาย แต่ค่า Skew ที่ตัดลบเช่นกันแสดงว่าความคิดเห็นโน้มเอียงไปในทางปริมาณมาก (ค่า \bar{X} เกิน ๒ ทุกรายการ)

๒.๑๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพูด

๒.๑๐.๑ เนื้อหาของการฝึกพูด

ตารางที่ ๑๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของการฝึกพูด

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	สนทนา	๔๑	๘๓.๖๗	๒.๔๖๓	๐.๕๙๖	-๐.๕๓๐	-๐.๕๙๙	๒	๑ = น้อย ๒ = ปานกลาง ๓ = มาก
๒.	สัมภาษณ์	๒๗	๕๕.๑๐	๒.๑๑๑	๐.๖๔๑	-๐.๓๖๖	-๐.๐๙๔	๔	
๓.	โต้วาที	๒๒	๔๔.๙	๑.๖๓๖	๐.๗๒๗	-๐.๖๘๓	๐.๗๐๔	๖	
๔.	อภิปราย/ปาฐกถา	๓๒	๖๔.๓๑	๒.๑๕๖	๐.๖๒๘	-๐.๓๕๙	-๐.๑๑๘	๓	
๕.	บรรยาย	๔๑	๘๓.๖๗	๒.๕๑๒	๐.๕๙๗	-๐.๒๙๒	-๐.๗๙๑	๑	
๖.	สุนทรพจน์	๒๓	๔๖.๙๔	๑.๙๕๗	๑.๑๔๗	๖.๑๘๔	๒.๐๗๐	๕	

จากตารางข้างต้น กล่าวได้ว่าผู้ตอบคำถามเห็นว่า การพูดบรรยาย สนทนา อภิปราย/ปาฐกถา สัมภาษณ์ สุนทรพจน์ และโต้วาที มีความสำคัญเป็นอันดับ ๑ ถึง ๖ ตามลำดับ การที่ค่า kur สดล แสดงว่า ความเห็นในเรื่องนี้กระจาย แต่ที่เห็นไปแนวทางเดียวกันก็คือ เรื่องสุนทรพจน์ ค่า Kur 6.184 แสดงว่า โต้ังความคิดเห็นเรื่องนี้เป็นยอดแหลมชัดเจน นอกจากนั้นก็เป็นรายการ ๑ ที่ค่า Skew เป็นบวก คือ ผู้ตอบคำถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่า เรื่องสุนทรพจน์นี้มีความสำคัญน้อย (โด้ง เบ้ไปแนวทางบวก) ส่วนรายการอื่น ๆ ของทักษะการพูดนั้นถึงมีความคิดเห็นจะกระจายแต่ก็ เป็นไปแนวทางมากทั้งสิ้น

๒.๑๐.๒ ผู้ที่ประสงค์จะพูดด้วย

ตารางที่ ๑๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการจะพูดภาษาอังกฤษด้วย

ที่	ผู้ที่ต้องการพูดด้วย	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๒๔	๔๘.๘๘	๒.๐๔๒	๐.๗๕๑	-๑.๑๒๘	-๐.๐๗๐	๔	
๒.	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	๒๑	๔๒.๘๖	๑.๗๑๘	๐.๖๔๔	-๐.๕๑๐	๐.๓๓๐	๖	
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๓๓	๖๖.๖๖	๒.๓๐๓	๐.๖๓๗	-๐.๕๘๑	-๐.๓๔๙	๑	
๔.	ลูกค้า	๒๓	๔๖.๘๘	๑.๘๗๐	๐.๖๒๖	-๐.๒๐๖	๐.๐๘๕	๕	
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	๒๗	๕๕.๑๐	๒.๑๔๘	๐.๗๑๘	-๐.๙๓๒	-๐.๒๓๐	๒	
๖.	ผู้ฟัง เป็นกลุ่มใหญ่	๒๘	๕๖.๑๘	๒.๐๗๑	๐.๗๖๖	-๑.๒๓๐	-๐.๑๒๕	๓	

จากตารางที่ ๑๓ แสดงว่า ผู้ตอบคำถามเห็นว่าต้องการพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนร่วมงาน เป็นอันดับ ๑ ($\bar{X} = 2.303$) รองลงมาคือ ต้องการพูดกับผู้มาติดต่อราชการ นอกจากนั้นก็มีความต้องการจะพูดกับผู้ฟัง เป็นกลุ่มใหญ่กับลูกค้า กับผู้บังคับบัญชา และผู้อยู่ใต้บังคับบัญชารายข้างแต่ก็ไม่มากนัก ความคิดเห็นในเรื่องนี้ก็ค่อนข้างกระจายเช่นเดียวกัน (ค่า Kur สอดคล้อง)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๑๐.๓ จุดประสงค์ของการพูด

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการพูด

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	ชักทาย/กล่าวคำอำลา	๒๕	๕๑.๐๒	๑.๙๒๐	๐.๗๕๙	-๑.๑๗๙	๐.๑๓๘	๒๑	
๒.	กล่าวต้อนรับ	๒๖	๕๓.๐๖	๒.๑๑๕	๐.๗๑๑	-๐.๘๘๗	-๐.๑๗๑	๑๗	
๓.	กล่าวขอบคุณ	๒๕	๕๑.๐๒	๒.๑๖๐	๐.๖๘๘	-๐.๗๓๑	-๐.๒๑๖	๑๖	
๔.	แนะนำตัว/แนะนำผู้อื่น	๒๙	๕๙.๑๘	๒.๓๑๐	๐.๗๑๒	-๐.๗๙๘	-๐.๕๕๑	๑๒	
๕.	ถาม/ตอบเรื่องเวลา	๒๕	๕๑.๐๒	๑.๙๑๗	๐.๘๓๐	-๑.๕๒๙	๐.๑๖๕	๒๒	
๖.	ถาม/ตอบเรื่องระยะทาง	๒๓	๔๖.๙๔	๑.๗๘๓	๐.๗๓๖	-๐.๙๗๕	๐.๓๗๖	๒๕	
๗.	ถาม/ตอบเรื่องสถานที่	๒๕	๕๑.๐๒	๑.๘๕๐	๐.๖๘๘	-๐.๗๓๑	๐.๒๑๖	๒๔	
๘.	เชื้อเชิญ/ตอบรับคำเชิญ/ ปฏิเสธคำเชิญ	๒๘	๕๗.๑๘	๒.๑๕๓	๐.๗๕๖	-๑.๑๕๙	-๐.๒๕๙	๑๕	
๙.	ขออนุญาต	๒๖	๕๓.๐๖	๑.๙๖๒	๐.๗๒๐	-๐.๙๕๕	๐.๐๕๘	๒๐	
๑๐.	ให้ขออนุญาต	๒๓	๔๖.๙๔	๑.๘๗๐	๐.๗๕๗	-๑.๑๕๐	๐.๒๒๘	๒๓	
๑๑.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง/ผู้อื่น	๓๐	๖๑.๒๒	๒.๓๖๗	๐.๗๑๘	-๐.๖๙๙	-๐.๖๙๒	๙	
๑๒.	หาข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง/ผู้อื่น	๒๙	๕๙.๑๘	๒.๓๗๙	๐.๖๗๗	-๐.๕๗๐	-๐.๖๕๑	๘	
๑๓.	ถามเพื่อให้ได้ข้อมูล	๓๖	๗๓.๕๗	๒.๖๖๗	๐.๕๓๕	๐.๘๘๐	-๑.๓๒๑	๒	
๑๔.	ขอความช่วยเหลือ	๓๕	๗๑.๕๓	๒.๓๑๕	๐.๕๘๓	-๐.๕๓๓	-๐.๑๕๓	๑๑	
๑๕.	ขอบริการ	๓๓	๖๗.๓๕	๒.๒๑๒	๐.๖๐๐	-๐.๒๘๕	-๐.๐๙๙	๑๓	
๑๖.	ให้บริการ	๒๙	๕๙.๑๘	๒.๑๓๘	๐.๖๙๓	-๐.๗๘๗	-๐.๑๘๙	๑๕	
๑๗.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับงาน ในหน้าที่/หน่วยงาน	๓๑	๖๓.๒๗	๒.๓๒๓	๐.๖๕๓	-๐.๖๑๒	-๐.๕๓๖	๑๐	
๑๘.	ให้ข้อมูลด้านวิชาการ	๓๗	๗๕.๕๑	๒.๗๐๓	๐.๕๒๐	๑.๕๙๐	-๑.๕๓๖	๑	
๑๙.	ให้ความช่วยเหลือ	๒๗	๕๕.๑๐	๒.๑๑๑	๐.๕๗๗	๐.๒๕๙	-๐.๐๑๖	๑๘	

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๒๑.	ให้เหตุผล	๓๔	๖๙.๓๙	๒.๕๑๒	๐.๖๐๙	๓๐.๕๖๔	๓๐.๕๙๗	๗	
๒๒.	ถามหาความเห็น	๓๖	๗๓.๕๗	๒.๕๒๘	๐.๖๐๙	๓๐.๐๗๘	๓๐.๕๑๖	๓	
๒๓.	ให้ทัศนคติเห็น	๓๕	๗๑.๕๓	๒.๕๑๔	๐.๖๑๒	๓๐.๑๕๑	๓๐.๘๗๓	๔	
๒๔.	ขอคำแนะนำ	๓๔	๖๙.๓๙	๒.๔๗๑	๐.๖๑๕	๓๐.๓๗๘	๓๐.๗๑๔	๖	
๒๕.	ให้คำแนะนำ	๓๔	๖๙.๓๙	๒.๔๑๒	๐.๖๐๙	๓๐.๕๖๔	๓๐.๕๙๗	๗	
๒๖.	โน้มน้าวใจผู้อื่น	๒๔	๔๘.๙๘	๒.๐๘๓	๐.๗๗๖	-๑.๒๖๓	๓๐.๑๕๐	๑๙	

จากตารางที่ ๑๔ แสดงว่า วัตถุประสงค์ของการพูดที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรกได้แก่ การพูด เพื่อให้ข้อมูลด้านวิชาการ ($\bar{X} = 2.703$) วัตถุประสงค์นี้ยังเป็นอันดับที่ผู้ตอบคำถามจำนวนมากที่สุดให้ความสำคัญด้วย (๗๕.๕๑%) รองลงมาคือ การพูดถามเพื่อให้ได้ข้อมูล เพื่อถามหาความเห็น เพื่อให้ความเห็น เพื่อถามหาเหตุผล และเพื่อขอคำแนะนำตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ตอบคำถามให้ความสำคัญแก่การพูดเพื่อการศึกษาและเพื่อการทำงานเป็นพิเศษ คือมากกว่าการพูดเพื่อการสนทนาโดยทั่วไป เช่น การพูดเพื่อวัตถุประสงค์ที่ ๑ ถึง ๔ ในตาราง นอกจากนี้ ยังเป็นที่น่าสนใจอีกด้วยว่าวัตถุประสงค์ของการพูดที่เป็นฝ่ายเริ่มนั้น มักจะมีความสำคัญมากกว่าการเป็นฝ่ายสนองคำพูด ตัวอย่างการถามหาสำคัญกว่าการให้ข้อมูล การถามหาเหตุผลหรือความเห็นจะมีความสำคัญมากกว่าการให้เหตุผล หรือให้ความเห็น เป็นต้น การพูดเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานในหน้าที่หรือหน่วยงานนั้น มีความสำคัญเป็นอันดับ ๑๐ เมื่อพิจารณาค่า Kur ด้วย ก็จะเห็นว่าทัศนคติเห็นของผู้ตอบคำถามค่อนข้างกระจาย คือ ค่า Kur หักลบเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม ค่า Kur ของวัตถุประสงค์ที่มีความสำคัญเป็นอันดับ ๑ และ ๒ นั้น ก็เป็นบวก คือเป็นไปในทางเดียวกัน

๒.๑๑ การอ่าน

๒.๑๑.๑ เนื้อหาของการอ่าน

ตารางที่ ๑๕ ความคิดเห็นของเนื้อหาของอังกฤษด้านการอ่าน

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๓๐	๖๑.๒๒	๒.๔๖๗	๐.๖๘๑	-๐.๒๔๓	-๐.๙๒๓	๕	
๒.	ตาราง	๒๗	๕๕.๑๐	๒.๓๓๓	๐.๗๓๔	-๐.๘๑๗	-๐.๖๓๑	๗	
๓.	คู่มือ	๓๖	๗๓.๔๗	๒.๗๒๒	๐.๕๑๓	๒.๑๖๔	-๑.๖๘๗	๔	
๔.	หนังสือพิมพ์	๓๓	๖๗.๓๕	๒.๓๖๔	๐.๖๔๔	-๐.๖๖๔	-๐.๖๔๗	๖	
๕.	จดหมายติดต่อ ธุรกิจ/ราชการ	๓๑	๖๓.๒๗	๒.๒๒๖	๐.๗๖๒	-๑.๑๒๑	-๐.๔๑๕	๘	
๖.	จดหมายส่วนตัว	๒๔	๕๑.๐๒	๑.๘๕๐	๐.๘๐๐	-๑.๓๔๔	๐.๓๐๗	๑๐	
๗.	สัญญาสัญญา	๒๕	๕๑.๐๒	๒.๖๐๐	๐.๘๑๖	-๑.๕๘๘	๐.๐๐๐	๙	
๘.	เครื่องหมายจราจร	๒๓	๔๖.๙๔	๑.๗๓๔	๐.๘๑๐	-๑.๕๘๘	๐.๕๓๔	๑๑	
๙.	ตำราเกี่ยวกับสาขางาน	๔๐	๘๑.๖๓	๒.๗๗๕	๐.๕๘๐	-๑.๒๔๓	-๒.๐๗๕	๓	
๑๐.	งานวิจัย	๔๐	๘๑.๖๓	๒.๘๕๐	๐.๓๖๒	๒.๒๖๓	-๒.๐๓๘	๑	
๑๑.	วารสาร/เอกสาร	๔๑	๘๓.๖๗	๒.๗๘๐	๐.๕๒๕	๕.๑๘๗	-๒.๕๑๗	๒	

จากตารางที่ ๑๕ เห็นได้ว่า ผู้ตอบคำถามให้ความสำคัญของการอ่านในแง่ปริมาณแก่เนื้อหาที่เป็นงานวิจัยเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 2.850$) รองลงมาคือ วารสาร/เอกสาร ตำราที่เกี่ยวกับสาขางาน และคู่มือเป็นอันดับ ๒, ๓, ๔ ตามลำดับ (เนื้อหาสามประเภทนี้ \bar{X} เกิน ๒.๗ ทั้งสิ้น และผู้ตอบคำถามก็มีจำนวนประมาณ ๘๐% ที่เดียวที่ให้ความสำคัญแก่เนื้อหาเหล่านี้ เนื้อหาอื่น ๆ นอกจากนั้นก็มีความสำคัญเท่าใดนัก เห็นได้จากค่า Kur ว่า ผู้ตอบคำถามมีความเห็นไปในทางเดียวกัน เป็นโค้งยอดแหลมในเรื่องความสำคัญของเนื้อหาที่เป็นงานวิจัย และวารสาร/เอกสาร ($Kur = 2.263$ และ 5.187) นอกจากนั้น จากการที่ผู้ตอบคำถามให้ความสำคัญแก่เนื้อหา ๒ อย่างดังกล่าว ตลอดจนเนื้อหาที่เป็นตำราเกี่ยวกับสาขางานสูงมากยังเป็นผลให้โค้งเบ้ไปทางมากด้วย (ค่า Skew ติดลบ)

๒.๑๑.๒ วัตถุประสงค์ของการอ่าน

ตารางที่ ๑๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการอ่าน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	เขียนสรุป	๓๘	๗๗.๕๕	๒.๖๘๔	๐.๔๗๑	-๑.๓๘๕	-๐.๘๒๖	๓	
๒.	ทำรายงาน	๔๐	๘๑.๖๓	๒.๗๕๐	๐.๔๓๘	-๐.๕๕๒	-๑.๒๐๐	๑	
๓.	ค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่	๓๗	๗๔.๕๑	๒.๗๓๐	๐.๕๖๐	๓.๓๑๘	-๒.๐๒๓	๒	
๔.	เขียนวิเคราะห์วิจารณ์	๓๖	๗๒.๔๗	๒.๕๘๓	๐.๖๐๔	๐.๔๔๐	-๑.๑๖๕	๔	
๕.	แปล	๓๔	๖๘.๓๘	๒.๓๘๒	๐.๗๗๔	-๐.๘๕๐	-๐.๘๐๘	๕	

จากตารางที่ ๑๖ แสดงว่า ผู้ตอบคำถามให้ความสำคัญของวัตถุประสงค์ของการอ่านเพื่อทำรายงาน เพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่ เพื่อเขียนสรุป เพื่อเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ และ เพื่อแปล เป็นอันดับ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕ ตามลำดับ เบื้องพิจารณาจากค่า Kur ถึงแม้ค่า Kur สำหรับบางทักษะจะติดลบ คือความเห็นในเรื่องนี้กระจายบ้าง แต่ที่เห็นว่าเป็นโด่งยอดแหลมชัดเจนก็คือ การอ่านเพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่ แสดงว่าผู้ตอบคำถามมีความเห็นไปในทางเดียวกันมากในเรื่องนี้

เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ตอบคำถามประมาณ ๗๐% ขึ้นไป ได้ตอบให้ความสำคัญแก่วัตถุประสงค์ของการอ่านทั้ง ๕ ประการดังกล่าวข้างต้น เป็นอันสอดคล้องกับความเห็นในตารางที่ ๔ ซึ่งเกี่ยวกับน้ำหนักการสอนทักษะต่าง ๆ ซึ่งผู้ตอบคำถามก็ให้ความสำคัญแก่ทักษะการอ่านเป็นอันดับแรก

ดังนั้น การสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาจึงควรเน้นการอ่าน โดยเฉพาะการอ่านเพื่อทำรายงาน และเพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่ให้มาก

๒.๑๒ การเขียน

๒.๑๒.๑ ผู้ที่ต้องการเขียนถึง

ตารางที่ ๑๗ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการเขียนถึง

ที่	ผู้ที่ต้องการเขียนถึง	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๒๕	๕๑.๐๒	๑.๘๔๐	๐.๗๕๖	-๑.๐๗๖	๐.๒๗๔	๕	
๒.	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	๒๒	๔๔.๙๐	๑.๖๘๒	๐.๖๕๖	-๐.๕๕๐	๐.๕๐๔	๗	
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๒๔	๔๘.๑๘	๒.๑๗๒	๐.๗๑๑	-๐.๘๘๔	-๐.๒๖๓	๒	
๔.	ลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้อง	๒๘	๕๗.๑๘	๒.๑๔๓	๐.๘๐๓	-๑.๓๗๙	-๐.๒๗๓	๓	
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	๒๗	๕๔.๑๐	๑.๘๘๙	๐.๖๔๑	-๐.๓๖๖	๐.๐๙๔	๔	
๖.	หน่วยราชการ	๒๕	๕๐.๙๘	๑.๗๙๒	๐.๗๗๙	-๑.๑๙๖	๐.๓๙๔	๖	
๗.	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๓๑	๖๑.๒๗	๒.๒๒๖	๐.๗๑๗	-๐.๙๑๕	-๐.๓๖๘	๑	

จากตารางที่ ๑๗ แสดงว่า ผู้ตอบคำถามมีความต้องการเขียนถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาก เป็นอันดับ ๑ รองลงมาคือ การเขียนถึงเพื่อนร่วมงาน ลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้องเป็นอันดับ ๒ และ ๓ ตามลำดับ พิจารณาจากค่า \bar{X} แล้วเห็นได้ว่า ความสำคัญของความต้องการที่จะเขียนถึงใคร ๆ นี้มีไม่มากนัก (ค่า \bar{X} สูงสุดในตารางนี้มีเพียง ๒.๒๒๖) ความคิดเห็นในเรื่องนี้ค่อนข้างกระจาย เห็นได้จากค่า Kur ซึ่งติดลบทั้งสิ้น อย่างไรก็ตามค่า Skew ก็แสดงให้เห็นว่า ความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของผู้ที่ต้องการเขียนถึงเป็นอันดับ ๑, ๒, ๓ นั้น โน้มเอียงไปในทางมาก (ค่า Skew เป็นลบ)

๓.๑๓.๒ เนื้อหาการฝึกเขียนอังกฤษ

ตารางที่ ๑๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาการฝึกเขียนอังกฤษ

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๒๕	๕๑.๐๒	๑.๘๘๐	๐.๖๘๑	-๑.๑๗๐	๐.๒๒๐	๘	
๒.	บันทึกข้อความสั้น ๆ	๓๓	๖๗.๓๕	๒.๕๘๘	๐.๕๖๔	-๐.๘๘๘	-๐.๗๘๘	๓	
๓.	จดหมายส่วนตัว	๒๕	๕๑.๐๒	๑.๘๖๐	๐.๗๖๘	-๑.๑๓๗	๐.๓๖๖	๑๑	
๔.	จดหมายธุรกิจ	๓๐	๖๐.๖๒	๒.๑๐๐	๐.๘๖๓	-๑.๕๐๖	-๐.๑๘๘	๖	
๕.	จดหมายราชการ	๒๕	๕๑.๐๒	๒.๐๓๘	๐.๘๖๓	-๑.๕๑๘	-๐.๐๖๖	๘	
๖.	จดหมายเชิญ ทางสังคม	๒๖	๕๓.๐๖	๑.๘๐๘	๐.๘๕๘	-๑.๕๑๘	๐.๓๗๕	๑๐	
๗.	จดหมายตอบรับ/ ปฏิเสธ	๓๐	๖๐.๖๒	๒.๐๖๗	๐.๗๕๐	-๑.๐๘๕	-๐.๑๐๘	๗	
๘.	บทความ	๒๕	๕๑.๐๒	๒.๖๖๐	๐.๗๖๘	๐.๕๗๖	-๑.๕๘๖	๒	
๙.	รายงาน	๔๓	๘๗.๓๖	๒.๗๘๑	๐.๘๑๒	๐.๒๐๒	-๑.๘๘๑	๑	
๑๐.	ข้อเสนอง	๓๖	๗๓.๔๗	๒.๕๒๘	๐.๘๖๐	-๐.๖๕๐	-๐.๖๓๒	๕	
๑๑.	คำปรา	๓๕	๗๑.๔๓	๒.๓๗๐	๐.๗๗๐	-๐.๘๕๓	-๐.๓๖๘	๕	

จากตารางที่ ๑๘ ผู้ตอบคำถามมีความเห็นว่า เนื้อหาของการฝึกเขียนภาษาอังกฤษในระดับ
 ชั้นมัธยมศึกษา ที่มีความสำคัญมากเป็นลำดับแรกคือ เนื้อหาที่เป็นรายงาน บทความ บันทึกข้อความสั้น ๆ
 และข้อเสนอง (\bar{X} เป็น ๒.๕ ขึ้นไปทั้งสิ้น) เนื้อหาที่เป็นคำปราที่มีความสำคัญปานกลาง ส่วนพวก
 จดหมายนั้น เป็นเนื้อหาสำหรับการฝึกเขียนที่มีความสำคัญปานกลางพอ ๆ กัน

ตารางที่ ๑๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur	Skew		
๑.	สั่งงาน	๒๔	๔๘.๘๘	๑.๕๕๘	๐.๘๐๖	๐.๐๗๙	-๑.๔๓๔	๑๑	
๒.	สั่งสินค้า	๒๔	๔๘.๘๘	๑.๕๕๘	๐.๘๐๖	๐.๐๗๙	-๑.๔๓๔	๑๑	
๓.	สั่งยา	๑๘	๓๖.๓๖	๑.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๑๑๘	๑.๑๒๓	๑๗	
๔.	ติดต่อธุรกิจ	๒๗	๕๕.๑๐	๒.๑๘๘	๐.๗๗๐	-๑.๒๑๔	-๐.๒๖๗	๗	
๕.	ติดต่อราชการ	๒๘	๕๗.๑๔	๒.๐๓๖	๐.๖๘๓	-๐.๗๖๔	-๐.๐๔๗	๑๐	
๖.	ติดต่อส่วนตัว	๒๖	๕๓.๐๖	๑.๘๕๖	๐.๗๘๔	-๑.๒๗๙	๐.๒๘๗	๑๔	
๗.	เชื้อเชิญ	๒๒	๔๔.๘๐	๑.๗๗๓	๐.๗๕๒	-๑.๐๓๖	๐.๔๑๓	๑๖	
๘.	บรรยายเหตุการณ์	๒๘	๕๗.๑๔	๒.๐๗๑	๐.๗๖๖	-๑.๒๓๐	-๐.๑๒๕	๙	
๙.	บรรยายสถานที่	๒๔	๔๘.๘๘	๑.๕๑๗	๐.๘๓๐	-๑.๕๒๙	๐.๑๖๔	๑๓	
๑๐.	บรรยายบุคคล	๒๓	๔๖.๘๘	๑.๕๑๓	๐.๗๙๓	-๑.๓๔๙	๐.๑๖๒	๑๔	
๑๑.	บรรยายกระบวนการ	๓๓	๖๖.๓๖	๒.๕๑๕	๐.๖๖๗	๐.๐๕๐	-๑.๐๖๗	๘	
๑๒.	โน้มน้าวใจผู้อ่าน	๒๓	๔๖.๘๘	๑.๕๕๗	๐.๗๐๖	-๐.๘๒๐	๐.๐๖๑	๑๒	
๑๓.	รายงานผลงาน	๔๓	๘๖.๓๖	๒.๖๘๘	๐.๕๕๘	๒.๑๖๖	-๑.๗๒๐	๑	
๑๔.	เสนอโครงการ	๓๗	๗๔.๕๑	๒.๕๕๕	๐.๖๘๔	๐.๗๘๔	-๑.๓๖๔	๒	
๑๕.	เสนอความคิดเห็น	๓๖	๗๒.๔๗	๒.๔๑๗	๐.๖๘๙	-๐.๔๘๓	-๐.๖๖๘	๕	
๑๖.	เสนอข้อโต้แย้งเพื่อหักล้าง	๒๘	๕๗.๑๔	๒.๑๐๗	๐.๗๓๗	-๑.๐๕๘	-๐.๑๗๔	๘	
๑๗.	ให้ความรู้ทั่วไป	๒๘	๕๗.๑๔	๒.๒๑๔	๐.๖๓๐	-๐.๔๓๐	-๐.๑๘๖	๖	
๑๘.	ให้ความรู้ทางวิชาการ	๓๙	๗๘.๕๙	๒.๕๙๐	๐.๕๘๙	-๐.๒๗๑	-๐.๘๗๙	๓	

จากตารางที่ ๑๕ แสดงว่า ผู้ตอบคำถามเห็นว่าวัตถุประสงค์ของการฝึกเขียนที่สำคัญเป็นอันดับ ๑ และ ๒ และ ๓ ตามลำดับนั้น ได้แก่การฝึกเขียนเพื่อรายงานผลงาน เพื่อเสนอโครงการ และเพื่อให้ความรู้ทางล้านวิชาการ รองลงมาก็เพื่อให้บรรยายกระบวนการ เพื่อเสนอความคิดเห็น และเพื่อให้ความรู้ทั่วไป เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ตอบคำถามให้ความสำคัญแก่การฝึกเขียนภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อธุรกิจ และติดต่อราชการเพียงปานกลาง และความสำคัญของการฝึกเขียนด้วยวัตถุประสงค์อื่น ๆ นั้นก็ค่อนข้างน้อย (\bar{X} ไม่เกิน 2.0)

พิจารณาจากค่า Kur จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์ของการฝึกเขียนนี้กระจายอยู่บ้าง แต่ที่เห็นไปในทางเดียวกันสอดคล้องกับการที่มีความสำคัญก็ได้แก่วัตถุประสงค์เพื่อเขียนรายงานผลงาน เพื่อเสนอโครงการ นอกจากนี้ ยังจะเห็นได้ว่ามีผู้ตอบคำถามเรื่องนี้ถึง ๘๗.๗๖% และ ๗๕.๕๑% ตามลำดับ

หมายเหตุ วัตถุประสงค์ของการฝึกเขียนที่ ๑๕ ซึ่งรวมอยู่ในอันดับที่ ๑๕ คือการฝึกเขียนเพื่อเขียน...

๒.๑๓ การแปล

๒.๑๓.๑ เนื้อหาของการแปล

ตารางที่ ๒๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของการแปล

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๒๕	๕๑.๐๒	๒.๐๘๐	๐.๘๑๒	-๑.๔๕๓	-๐.๑๔๓	๘	
๒.	ข่าวจากวิทยุ	๒๖	๕๔.๙๐	๒.๐๙๑	๐.๘๑๑	-๑.๕๓๗	-๐.๑๗๕	๗	
๓.	ข่าวจากหนังสือพิมพ์	๒๗	๕๕.๑๐	๒.๑๑๑	๐.๗๕๑	-๑.๑๓๑	-๐.๑๘๙	๖	
๔.	จดหมายส่วนตัว	๒๑	๔๒.๘๖	๑.๘๑๐	๐.๗๕๐	-๑.๐๕๓	๐.๓๓๗	๑๑	
๕.	จดหมายร้องเรียน	๒๒	๔๔.๙๐	๑.๘๖๔	๐.๗๗๔	-๑.๒๖๕	๐.๒๕๙	๑๐	
๖.	จดหมายสมัครงาน	๒๒	๔๔.๙๐	๒.๐๔๕	๐.๗๘๕	-๑.๐๘๓	-๑.๓๑๙	๙	
๗.	จดหมายสั่งของ	๒๓	๔๖.๙๔	๒.๑๓๐	๐.๑๘๕	-๑.๔๓๒	-๐.๒๕๕	๕	
๘.	บทความ	๔๑	๘๒.๖๗	๒.๕๓๗	๐.๗๑๑	๐.๑๖๕	-๑.๒๓๔	๓	
๙.	รายงาน	๓๙	๗๙.๕๙	๒.๕๙๐	๐.๖๓๗	๐.๖๙๐	-๑.๓๑๙	๒	
๑๐.	ตำรา	๓๙	๗๙.๕๙	๒.๗๑๘	๐.๕๖๐	๒.๘๗๐	-๑.๙๐๙	๑	
๑๑.	คำพูด	๒๕	๕๐.๙๘	๒.๒๕๐	๐.๗๓๗	-๑.๙๕๖	-๐.๔๕๕	๔	

ตารางที่ ๒๐ แสดงว่า เนื้อหาของการแปลที่มีความสำคัญหรือปริมาณมากเป็นอันดับ ๑ นั่นคือ เนื้อหาที่เป็นตำรา ($\bar{X} = 2.718$) รองลงมาเป็นอันดับ ๒ และ ๓ คือ เนื้อหาที่เป็นรายงานและบทความ เนื้อหาการแปลที่มีความสำคัญอยู่บ้างก็คือ คำพูดและจดหมายสั่งของ ส่วนเนื้อหาอื่น ๆ มีความสำคัญบ้างเล็กน้อย ความคิดเห็นส่วนมากค่อนข้างกระจาย แต่ที่มีความเห็นไปในทางเดียวกันคือ เรื่องเนื้อหาที่มีความสำคัญอันดับ ๑, ๒ และ ๓ ถึงกลางข้างต้น (ค่า Kur สำหรับ ๓ รายการนี้ เป็นบวก) ส่วนค่า Skew ที่คิดลบเป็นส่วนมากนั้นแสดงว่า ความเห็นในเรื่องเนื้อหาต่าง ๆ ของการแปลนี้ เป็นไปในทางมาก

๒.๑๓.๒ วัตถุประสงค์ของการแปล

ตารางที่ ๒๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการแปล

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	เพื่อรายงานหัวหน้างาน	๒๕	๕๑.๐๒	๒.๐๘๐	๐.๗๕๕	-๑.๑๗๔	-๐.๑๓๘	๔	
๒.	เพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา	๓๕	๗๑.๕๕	๒.๓๐๘	๐.๖๕๕	-๐.๗๗๒	-๐.๕๐๑	๒	
๓.	เพื่อถ่ายทอดให้แก่สื่อมวลชน	๒๔	๔๘.๘๘	๒.๒๔๒	๐.๖๒๔	-๐.๔๘๕	-๐.๒๘๐	๓	
๔.	เพื่อตีพิมพ์	๓๑	๖๓.๒๗	๒.๕๑๖	๐.๖๒๖	-๐.๐๕๖	-๐.๙๓๘	๑	

จากตารางที่ ๒๑ จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบคำถามมีความเห็นว่า วัตถุประสงค์ของการแปลที่มีความสำคัญเป็นอันดับ ๑ คือ การแปลเพื่อตีพิมพ์ รองลงมา เป็นอันดับ ๒, ๓ ๔ ตามลำดับ ได้แก่ การแปลเพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา เพื่อถ่ายทอดให้แก่สื่อมวลชน และเพื่อรายงานหัวหน้างานถึงความคิดเห็นจะกระจายพอสมควรจากการพิจารณาค่า Kur ที่ติดลบ แต่ค่า Skew ซึ่งติดลบเช่นเดียวกันก็แสดงว่า ความเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์ของการแปลนี้โน้มเอียงไปในทางมาก

สรุปผลการวิเคราะห์

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน ๔๔ ฉบับ ของอาจารย์และนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ พอจะกล่าวโดยย่อเป็นหัวข้อได้ดังนี้

๑. ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ ผู้ตอบคำถามเห็นว่าในการทำงานอาจใช้ภาษาอังกฤษบ้างเล็กน้อย แต่ก็มีความสำคัญและความจำเป็นมาก
๒. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษว่า ควรเป็นวิชาเลือกหรือวิชาบังคับ ส่วนมากเห็นว่าควรเป็นวิชาเลือก
๓. เรื่องจำนวนหน่วยกิตภาษาอังกฤษ ความเห็นที่ว่าควรเป็น ๘ หน่วยกิต มีน้ำหนักมากกว่าจำนวนอื่น
๔. เรื่องเวลาที่จะเรียนภาษาอังกฤษ ผู้ตอบคำถามจำนวนพอ ๆ กันให้ความเห็นแยกเป็น ๒ ทาง คือ ควรเรียนในปีที่ ๑ และควรเรียนในปีที่ ๑ และ ๒
๕. เรื่องการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก ผู้ตอบคำถามเห็นพ้องว่าไม่ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก ควรใช้เป็นเกณฑ์ในการยกเว้นเพื่อไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษ และควรใช้คะแนนที่ได้จากการสอบเข้า เป็นเกณฑ์ในการจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถ
๖. เรื่องผู้ทำการสอนภาษาอังกฤษ ส่วนมากเห็นว่าควรเป็นทั้งเจ้าของภาษาและ /หรืออาจารย์ไทย
๗. เรื่องเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนมากเห็นว่าควรเป็นทั้งภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา
๘. เรื่องน้ำหนักความสำคัญของทักษะต่าง ๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา ผู้ตอบคำถาม คณะวิศวกรรมศาสตร์เห็นว่า ทุกทักษะมีความสำคัญ แต่ที่มีความสำคัญมากเป็นพิเศษคือ การอ่านและการเขียน
๙. เรื่องการฟัง
 - ก. แหล่งของการฟัง แหล่งสำหรับฝึกทักษะการฟังที่สำคัญที่สุดสำหรับประชากรในกลุ่มตัวอย่างนี้คือ การบรรยาย เทป และคู่มือสนทนา
 - ข. ปริมาณการฟัง เนื้อหาการฟังที่มีปริมาณมากที่สุดคือ คำบรรยาย/บทความ รายงาน และบทสนทนา
 - ค. วัตถุประสงค์ของการฟัง วัตถุประสงค์ที่สำคัญมากเป็นอันดับแรก ๆ คือ การฟังเพื่อเขียนรายงานและ เพื่อจับบันทึก โดยสรุป

๑๐. เรื่องการพูด

- ก. ทักษะการพูด ผู้ตอบคำถามให้ความสำคัญแก่การพูดบรรยาย พูดสนทนา และพูดอภิปราย/ปาฐกถา เป็นอันดับแรก ๆ
- ข. ผู้ที่ประสงค์จะพูดด้วย ผู้ตอบคำถามมีความต้องการจะพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนร่วมงาน เป็นอันดับ ๑ ที่สำคัญอีกรายหนึ่งก็คือ ผู้ที่มาติดต่อราชการ
- ค. จุดประสงค์ของการพูด วัตถุประสงค์ของการพูดที่สำคัญสำหรับผู้ตอบคำถามคือ การให้ข้อมูลทางด้านวิชาการ การถามเพื่อให้ได้ข้อมูล เพื่อถามหาความเห็น

๑๑. เรื่องการอ่าน

- ก. เนื้อหาของการอ่าน เนื้อหาที่มีความสำคัญควรแก่ความสนใจเป็นพิเศษคือ เนื้อหาที่เป็นงานวิจัยวารสาร/เอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับสาขางาน และคู่มือ
- ข. วัตถุประสงค์ของการอ่าน ผู้ตอบคำถามกลุ่มนี้ต้องการอ่านเพื่อทำรายงาน และเพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่ เป็นเบื้องต้น

๑๒. เรื่องการเขียน

- ก. ผู้ที่ต้องการเขียนถึง ผู้ที่ผู้ตอบคำถามต้องการ เขียนถึงมากได้แก่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนร่วมงาน และลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้อง
- ข. เนื้อหาการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ เนื้อหาที่มีความสำคัญในการฝึกเขียนได้แก่ รายงาน บทความ บันทึกข้อความสั้น ๆ และข้อเสนอ
- ค. วัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน วัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ การฝึกเขียนเพื่อรายงาน ผลงาน เพื่อเสนอโครงการ และเพื่อให้ความรู้ทางด้านวิชาการ

๑๓. เรื่องการแปล

- ก. เนื้อหาของการแปล เนื้อหาที่มีความสำคัญคือ ตำรา รายงานและบทความ
- ข. วัตถุประสงค์ของการแปล วัตถุประสงค์ที่สำคัญก็คือ การแปลเพื่อตีพิมพ์ และเพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้ร่วมงาน

คณะวิทยาศาสตร์

จำนวนแบบสอบถามที่รวบรวมมาได้มีทั้งหมด ๔ ชุด ประกอบด้วยแบบสอบถามที่กรอกโดยอาจารย์ ๖ ชุด และนิสิตปริญญาโท ๓ ชุด เป็นนิสิตชั้นปีที่ (๒)๒ คน และไม่ระบุชั้นปีที่ชัดเจน ๑ คน นิสิตทั้ง ๓ คน กำลังทำวิทยานิพนธ์เพื่อขอรับพระราชทานปริญญาในจำนวนนิสิต ๓ คน มีนิสิตที่ทำงานแล้ว ๑ คน ส่วนอีก ๒ คน ไม่ได้ทำงาน

ตารางลำดับต่อไปนี้จะบ่งชี้ให้เห็นทัศนคติ ความคิดเห็น ความสนใจ ของอาจารย์และนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ ที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษทั้งสี่ทักษะคือ การพูด การฟัง การเขียน การอ่าน รวมทั้งการแปลด้วย

ตารางที่ ๑ ตารางแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ

ที่	ความคิดเห็น	\bar{X}	S.D	Mode
ก.	<u>ในกรณีที่เป็นนิสิต</u>			
๑.	ในการทำงานของท่าน ท่านใช้ภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	๒.๐๐๐
๒.	ในการทำงานของท่าน ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	๔.๐๐๐	๐.๐	๔.๐๐๐
ข.	<u>ในกรณีที่เป็นอาจารย์</u>			
	ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษามีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด	๓.๕๐๐	๐.๕๗๗	๓.๐๐

หมายเหตุ ๔ = มาก ๓ = ปานกลาง ๒ = น้อย ๑ = ไม่จำเป็นต้องใช้

จากตารางจะเห็นได้ว่า ถึงแม้ว่านิสิตใช้ภาษาอังกฤษในระดับเกือบปานกลางในการทำงาน แต่ก็มีความเห็นว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมาก สำหรับอาจารย์เห็นว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษามีความจำเป็นในระดับค่อนข้างมาก

ตารางที่ ๒ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อการสอนภาษาอังกฤษ

	บังคับ	เลือก	รวม
จำนวน	๕	๔	๙
ร้อยละ	๕๕.๖%	๔๔.๔%	๑๐๐%

ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ มีความเห็นกำกับกันว่า ภาษาอังกฤษ ควรจะเป็นวิชาบังคับหรือเลือก แต่มีเปอร์เซ็นต์ของความเห็นว่าควรเป็นวิชาบังคับมากกว่า (๕๕.๖%)

ตารางที่ ๓ ตารางแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของภาษาอังกฤษ

จำนวนหน่วยกิต	N	%	หมายเหตุ
๒	๓	๔๒.๘	\bar{X} = ๒.๕๗๑ S.D = ๐.๕๓๕ Mode = ๓.๐๐ แสดงว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรเป็นวิชา ๓ หน่วยกิต
๓	๔	๕๗.๑	
(Missing 2 N)			

ผู้ตอบมีความเห็นกำกับกันว่า ควรเป็นวิชา ๒ หรือ ๓ หน่วยกิต โดยมีจำนวนผู้เห็นว่า ควรเป็นวิชา ๓ หน่วยกิตมากกว่าเล็กน้อย

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปีที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ

	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๑-๒	อื่น ๆ	รวม
จำนวน	๗	-	๒		
ร้อยละ	๗๗.๘%	-	๒๒.๒%		

นิสิตและอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าภาษาอังกฤษควรจะเรียนในชั้นปีที่ ๑

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกเข้าศึกษา

ที่	ความคิดเห็น	ควร	ไม่ควร	ไม่ออก ความเห็น	หมายเหตุ
๑.	ควรใช้ภาษาอังกฤษ เป็นเกณฑ์ในการ คัดเลือกนักศึกษา เข้าเรียนต่อในระดับ บัณฑิตศึกษาหรือไม่	๓๓%	๖๖.๗%	-	๓:๖
๒.	คะแนนที่ได้จากการสอบเข้าจะใช้เป็น เกณฑ์ยกเว้น เพื่อไม่ต้อง เรียนภาษา ภาษาอังกฤษหรือไม่	๕๕.๖%	๓๓.๓%	๑๑.๑%	๕:๓
๓.	คะแนนที่ได้จากการสอบเข้า ควรใช้ เป็นเกณฑ์ในการจัดระดับผู้เรียนตาม ความสามารถหรือไม่	๔๔.๔%	๔๔.๔%	๑๑.๑%	๔:๔

จากตารางบ่งชี้ว่า นิสิตและอาจารย์ไม่ประสงค์จะใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนักศึกษา
เข้าเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา และส่วนใหญ่เห็นว่าคะแนนที่ได้จากการสอบเข้าจะใช้เป็น เกณฑ์ยกเว้น เพื่อไม่
ต้องเรียนภาษาอังกฤษ ส่วนการใช้คะแนนภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการจัดผู้เรียนเข้าชั้นตามความสามารถนั้น
ผู้ตอบมีความเห็นกำกวม

๖. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ทำการสอนภาษาอังกฤษ

ผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าครึ่ง (๕๕.๖) ต้องการให้ผู้ทำการสอนภาษาอังกฤษ เป็นทั้ง เจ้าของภาษา และอาจารย์ไทยมีเพียง ๑๑.๑ เท่านั้น ที่ต้องการอาจารย์ไทย และอีก ๓๓.๓ ที่ต้องการอาจารย์เจ้าของภาษา

ตารางที่ ๗ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

	ภาษาอังกฤษทั่วไป	ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา	ทั่วไปสาขาวิชา	อื่น ๆ	รวม
จำนวน	-	๓	๖	-	๙
ร้อยละ	-	๓๓.๓%	๖๖.๗%		๑๐๐%

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการให้สอนทั้งภาษาอังกฤษทั่วไป และเฉพาะสาขาวิชา

ตารางที่ ๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนทักษะต่าง ๆ

ที่	ทักษะ	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur	Skew		
๑.	การฟัง	๙	๑๐๐%	๕.๘๘๙	๐.๗๘๒	-๑.๐๔๑	๐.๒๑๖	๑	๗ = มากที่สุด
๒.	การพูด	๙	๑๐๐%	๕.๘๘๙	๐.๗๘๒	-๑.๐๔๑	๐.๒๑๖	๑	๖ = มาก
๓.	การอ่าน	๙	๑๐๐%	๕.๘๘๙	๐.๘๒๘	-๒.๐๑๘	๐.๒๖๓	๑	๕ = ปานกลาง
๔.	การเขียน	๙	๑๐๐%	๕.๗๗๘	๐.๖๖๗	-๐.๐๔๐	๐.๒๕๔	๒	๔ = ค่อนข้างน้อย
๕.	การแปล	๙	๑๐๐%	๕.๕๕๖	๑.๑๓๐	-๑.๑๗๑	๐.๑๗๖	๓	๓ = น้อย
									๒ = น้อยที่สุด
									๑ = ไม่ใช่เลย

นิสิตและอาจารย์มีความเห็นไปในแนวเดียวกันคือ ต้องการทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน เป็นอันดับแรก และการเขียนรองลงมา ส่วนการแปลนั้นมีความสำคัญน้อยที่สุด โดยที่ปริมาณความสำคัญอยู่ในระดับค่อนข้างมากทุกทักษะ

การฟัง

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งของการฟัง

ที่	แหล่งของการฟัง		ร้อยละ	ลำดับที่	หมายเหตุ
๑.	คู่สนทนา	๕	๕๕.๖%	๓	
๒.	วิทยุ	๑	๑๑.๑%	๖	
๓.	โทรทัศน์	๒	๒๒.๒%	๕	
๔.	เทป	๗	๗๗.๘%	๑	
๕.	โทรศัพท์	-	-	-	
๖.	การบรรยาย	๖	๖๖.๗%	๒	
๗.	การประชุม/การรายงาน	๒	๒๒.๒%	๕	
๘.	การอภิปราย	๓	๓๓.๓%	๔	

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า แหล่งของการฟังควรมาจากเทป (๗๗.๘%) รองลงมาคือ การบรรยาย และคู่สนทนา เนื่องจากทั้งนี้ เทปเป็นอุปกรณ์ที่หาง่ายสะดวก และเป็นต้นแบบที่ค่อนข้างชัดเจน นิสิตสามารถจะหมุน ทบทวนฟังซ้ำอีกผลใช้ได้

ตารางที่ ๑๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณเนื้อหาของการฟัง

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	บทสนทนา	๖	๖๖.๗	๒.๖๖๗	๐.๕๑๖	-๑.๘๗๕	-๐.๔๖๘	๓	๓ = มาก
๒.	คำสั่ง	๔	๔๔.๔	๒.๖๕๐	๐.๘๕๗	-๑.๒๘๘	-๐.๘๕๕	๖	๒ = ปานกลาง
๓.	ข่าว	๗	๗๗.๘	๒.๑๔๓	๐.๓๗๘	๗.๐๐๐	๒.๖๕๖	๗	๑ = น้อย
๔.	คำบรรยาย/บทความ	๗	๗๗.๘	๒.๘๕๗	๐.๓๗๘	๗.๐๐๐	๒.๖๕๖	๑	
๕.	รายงาน	๕	๕๕.๖	๒.๘๐๐	๐.๔๔๗	๕.๐๐๐	-๒.๒๓๖	๒	
๖.	การประชุม	๖	๖๖.๗	๒.๓๓๓	๐.๘๑๖	-๐.๓๐๐	-๐.๘๕๗	๕	
๗.	เพลง	๓	๓๓.๓	๑.๖๖๗	๐.๕๗๗	๐.๐	-๑.๗๓๒	๘	
๘.	การอภิปราย/ปาฐกถา	๕	๕๕.๖	๒.๔๐๐	๐.๕๔๘	-๓.๓๓๓	๐.๖๐๘	๔	

สรุปว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในส่วนที่เกี่ยวกับปริมาณเนื้อหาของการฟังว่า ควรจะเป็นเรียนรู้ การฟังเพื่อสามารถฟังคำบรรยาย บทความ รายงาน หรือบทสนทนาได้ โดยมีการฝึกค่อนข้างมาก

ตารางที่ ๑๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฟัง

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	โต้ตอบบทสนทนา	๔	๔๔.๔%	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	
๒.	รับคำสั่ง/ปฏิบัติตามคำสั่ง	๓	๓๓.๓%	๒.๓๓๓	๐.๕๗๗	๐.๐	๑.๗๓๒	๖	
๓.	เขียนรายงาน	๔	๔๔.๖%	๒.๘๐๐	๐.๔๘๗	๕.๐๐๐	-๒.๒๓๖	๒	
๔.	จดบันทึกโดยสรุป	๗	๗๗.๘%	๒.๕๗๑	๐.๕๓๕	-๒.๘๐๐	-๐.๓๗๔	๔	
๕.	จดบันทึกอย่างละเอียด	๒	๒๒.๒%	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๕	
๖.	แปล	๓	๓๓.๓%	๒.๓๓๓	๑.๑๕๕	๐.๐	-๑.๗๓๒	๖	
๗.	นำไปพูดวิเคราะห์วิจารณ์	๔	๔๔.๖%	๒.๖๐๐	๐.๕๔๘	-๓.๓๓๓	-๐.๖๐๘	๓	
๘.	นำไปเขียนวิเคราะห์วิจารณ์	๕	๕๕.๖%	๒.๘๐๐	๐.๔๘๗	๕.๐๐๐	-๒.๒๓๖	๒	

ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการฟังคือ เพื่อโต้ตอบโต้ในบทสนทนา และในอันดับรองคือ การฟัง เพื่อจับใจความสำคัญสำหรับนำไปวิเคราะห์ วิจัยวิจารณ์ เพื่อเขียนรายงาน โดยการฝึกเป็นปริมาณมาก และค่อนข้างมาก

การพูด

ตาราง ๑๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะในการพูด

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	สนทนา	๖	๖๖.๗%	๒.๘๓๓	๐.๔๐๘	๖.๐๐๐	-๒.๔๔๔	๑	
๒.	สัมภาษณ์	๒	๒๒.๒%	๒.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๔	
๓.	โต้วาที	๑	๑๑.๑%	๒.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	-	
๔.	อภิปราย/ปาฐกถา	๓	๓๓.๓%	๒.๓๓๓	๐.๕๗๗	๐.๐	๑.๗๓๒	๓	
๕.	บรรยาย	๘	๘๘.๘%	๒.๓๗๕	๐.๕๑๘	-๒.๒๔๐	๐.๖๔๔	๒	
๖.	สุนทรพจน์	๑	๑๑.๑%	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	-	

จากตารางบนพอจะสรุปได้ว่า สาระหรือเนื้อหาของ การพูด ควรจะเป็นบทสนทนา และรองลงมาคือ การบรรยาย ซึ่งสรุปมาจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม และค่า Mean ที่ได้มา

ตารางที่ ๑๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษพูดกับผู้อื่น

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๓	๓๓.๓%	๒.๖๖๗	๐.๕๗๗	๐.๐	-๑.๗๓๒	๑	
๒.	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	๑	๑๑.๑%	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	-	
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๖	๖๖.๗%	๒.๕๐๐	๐.๕๔๘	-๓.๓๓๓	-๐.๐๐๐	๒	
๔.	ลูกค้า	๒	๒๒.๒%	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	-	
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	๑	๑๑.๑%	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	-	
๖.	ผู้ฟังกลุ่มใหญ่	๕	๕๕.๖%	๒.๔๐๐	๐.๕๔๘	-๓.๓๓๓	๐.๖๐๕	๓	

เกี่ยวกับทางด้านกรัง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่าควรจะใช้ภาษาอังกฤษกับผู้บังคับบัญชา หรือเพื่อนร่วมงาน เป็นส่วนใหญ่ แม้จำนวนผู้ตอบว่าควรจะใช้กับเพื่อนร่วมงานเป็นจำนวนเกินกว่าครึ่ง แต่ถ้า Kur และ S.D ยังมีจำนวนมากพอที่เห็นว่า ความคิดเห็นไม่ได้ไปแนวเดียวกัน จึงสรุปว่าการใช้พูดกับผู้บังคับบัญชามาอันดับแรก

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดประสงค์ของการพูด

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	ทักทาย / กล่าวคำอำลา	๓	๓๓.๓%	๑.๓๓๓	๐.๕๗๗	๐.๐	๑.๗๓๒	๑๒	
๒.	กล่าวต้อนรับ	๓	๓๓.๓%	๑.๓๓๓	๐.๕๗๗	๐.๐	๑.๗๓๒	๑๒	
๓.	กล่าวขอบคุณ	๓	๓๓.๓%	๑.๖๖๗	๐.๕๗๗	๐.๐	-๑.๗๓๒	๑๑	
๔.	แนะนำตัวเอง / แนะนำผู้อื่น	๒	-	๑.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	-	ตัดออกหาผลสรุปไม่ได้
๕.	ถาม / ตอบ เรื่อง เวลา	๑	-	๒.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	-	"
๖.	ถาม / ตอบ เรื่อง ระยะทาง	๑	-	๒.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	-	"
๗.	ถาม / ตอบ เรื่อง สถานที่	๑	-	๒.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	-	"
๘.	เชื้อเชิญ / ตอบรับคำเชิญ / ปฏิเสธคำเชิญ	๑	-	๒.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	-	"

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur	Skew		
๙.	ขออนุญาต	-	-	-	-	-	-	-	ข้อมูลไม่ปรากฏ
๑๐.	ให้ขออนุญาต	-	-	-	-	-	-	-	ข้อมูลไม่ปรากฏ
๑๑.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ผู้อื่น	๒	-	๑.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	-	
๑๒.	หาข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ผู้อื่น	๓	๓๓.๓%	๑.๖๖๗	๐.๕๗๗	๐.๐	-๑.๗๓๒	๑๐	
๑๓.	ถามเพื่อให้ได้ข้อมูล	๗	๗๗.๘%	๒.๔๒๘	๐.๕๓๕	-๒.๘๐๐	๐.๓๗๕	๖	
๑๔.	ขอความช่วยเหลือ	๔	๔๔.๔%	๒.๒๕๐	๐.๕๐๐	๔.๐๐๐	๒.๐๐๐	๘	
๑๕.	ขอบริการ	๔	๔๔.๔%	๒.๒๕๐	๐.๕๐๐	๔.๐๐๐	๒.๐๐๐	๘	
๑๖.	ให้บริการ	๓	๓๓.๓%	๒.๐๐๐	๑.๐๐๐	๐.๐	-๐.๐๐๐	๙	
๑๗.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานในหน้าที่/หน่วยงาน	๔	๔๔.๔%	๒.๕๐๐	๑.๐๐๐	๔.๐๐๐	-๒.๐๐๐	๕	
๑๘.	ให้ข้อมูลด้านวิชาการ	๖	๖๖.๗%	๒.๘๓๓	๐.๕๐๘	๖.๐๐๐	-๒.๔๔๘	๑	คัดออกหาผลสรุปไม่ได้
๑๙.	ให้ความช่วยเหลือ	๒	-	๑.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	-	
๒๐.	ถามหา เหตุผล	๗	๗๗.๘%	๒.๔๒๘	๐.๗๘๗	๐.๒๗๓	-๑.๑๑๕	๖	
๒๑.	ให้ เหตุผล	๗	๗๗.๘%	๒.๔๒๘	๐.๗๘๗	๐.๒๗๓	-๑.๑๑๕	๖	
๒๒.	ถามหาความเห็น	๗	๗๗.๘%	๒.๕๗๑	๐.๕๓๕	-๒.๘๐๐	-๐.๓๗๕	๔	
๒๓.	ให้ความคิดเห็น	๗	๗๗.๘%	๒.๗๑๔	๐.๕๘๘	-๐.๘๕๐	-๑.๒๓๐	๒	
๒๔.	ขอคำแนะนำ	๖	๖๖.๗%	๒.๖๖๗	๐.๕๗๖	-๑.๘๗๕	-๐.๙๖๘	๓	
๒๕.	ให้คำแนะนำ	๕	๕๕.๖%	๒.๔๐๐	๐.๕๕๘	-๓.๓๓๓	๐.๖๖๘	๗	
๒๖.	โน้มน้าวใจผู้ฟัง	๓	๓๓.๓%	๒.๖๖๗	๐.๕๗๗	-๐.๐	-๑.๗๓๒	๓	

จากตารางข้างบนนี้พอสรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมุ่งหวังว่าการเรียนการสอนทักษะการพูดนั้นก็เพื่อจุดประสงค์ที่จะสามารถให้ข้อมูลทางวิชาการแก่ผู้สนใจซักถาม หรือแสดงความคิดเห็นเมื่อมีการสัมมนาอภิปราย หรือให้คำบรรยาย ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่องานด้านวิชาการโดยตรง

การอ่าน

ตารางที่ ๑๕. ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาภาษาอังกฤษด้านการอ่าน

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๓	๓๓.๓%	๒.๐๐๐	๑.๐๐๐	๐.๐	-๐.๐๐๐	๕	
๒.	ตาราง	๕	๕๕.๖%	๒.๒๐๐	๐.๘๓๗	-๐.๖๑๒	-๐.๕๑๒	๕	
๓.	คู่มือ	๖	๖๖.๗%	๒.๖๖๗	๐.๕๑๖	-๑.๘๗๕	-๐.๕๖๘	๓	
๔.	หนังสือพิมพ์	๗	๗๗.๘%	๒.๐๐๐	๐.๘๑๖	-๑.๒๐๐	๐.๐๐๐	๕	
๕.	จดหมายติดต่อธุรกิจ/ ราชการ	๓	๓๓.๓%	๒.๐๐๐	๑.๐๐๐	๐.๐	-๐.๐๐๐	๕	
๖.	จดหมายส่วนตัว	๒	๒๒.๒%	๑.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๖	
๗.	สัญญาสัญญา	๓	๓๓.๓%	๒.๐๐๐	๑.๐๐๐	๐.๐	-๐.๐๐๐	๕	
๘.	เครื่องหมายจราจร	-	-	-	-	-	-		
๙.	ตำราเกี่ยวกับสาขางาน	๗	๗๗.๘%	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	
๑๐.	งานวิจัย	๗	๗๗.๘%	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	
๑๑.	วารสาร/เอกสาร	๘	๘๘.๘%	๒.๘๗๕	๐.๓๕๔	๘.๐๐๐	-๒.๘๒๘	๒	

ผู้ตอบแบบสอบถามมุ่งหวังจะให้เนื้อหาของ การอ่าน เน้นทางด้านตำราเกี่ยวกับสาขางาน (E.A.P.)

และงานวิจัยต่าง ๆ จากค่า S.D Kur และ Skew แสดงความเห็นไปในแนวเดียวกัน ไม่มีการแตก

แยกความคิด และผลสรุปจากร้อยละตอบแบบสอบถามนั้นค่อนข้างมาก (๗๗.๘%)

ตารางที่ ๑๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการอ่าน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew	
๑.	เขียนสรุป	๖	๖๖.๗%	๒.๖๖๗	๐.๕๑๖	-๑.๘๗๕	-๐.๙๖๘	๓
๒.	ทำรายงาน	๖	๖๖.๗%	๒.๘๓๓	๐.๔๐๘	๖.๐๐๐	-๒.๕๕๕	๑
๓.	ค้นคว้าเกี่ยวกับงาน ในหน้าที่	๗	๗๗.๘%	๒.๗๑๔	๐.๕๘๘	-๐.๘๔๐	-๑.๒๓๐	๒
๔.	เขียนวิเคราะห์วิจารณ์	๖	๖๖.๗%	๒.๖๖๗	๐.๕๑๖	-๑.๘๗๕	-๐.๙๖๘	๓
๕.	แปล	๔	๔๔.๔%	๒.๒๕๐	๐.๙๕๗	-๑.๒๘๙	-๐.๘๕๕	๔

จากตารางบนนี้พอจะสรุปได้ว่า นิสิตและอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มีความเห็นว่าวัตถุประสงค์ของการอ่านภาษาอังกฤษนั้น ก็เพื่อนำมาใช้ในการค้นคว้าทำรายงาน หรือค้นคว้าตำราเกี่ยวกับงานในหน้าที่ จึงมีความเห็นว่าเป็นทววิชาการอ่านสำหรับนิสิตคณะวิทยาศาสตร์นั้น ควรจะเป็นภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา (E.A.P) เมื่ออาจารย์และนิสิตส่วนใหญ่มีความต้องการด้านนี้ และเห็นถึงประโยชน์ที่พึงจะได้รับ

การเขียน

ตารางที่ ๑๗ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อเขียนถึง

ที่	ผู้ที่ต้องการเขียนถึง	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๓	๓๓.๓%	๒.๖๖๗	๐.๕๗๗	๐.๐	-๑.๗๓๒	๑	ตัดออกหาผลสรุปไม่ได้
๒.	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	๑	๑๑.๑%	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	-	
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๓	๓๓.๓%	๒.๓๓๓	๐.๕๗๗	๐.๐	๑.๗๓๒	๒	
๔.	ลูกค้า / ผู้เกี่ยวข้อง	๓	๓๓.๓%	๒.๖๖๗	๐.๕๗๗	๐.๐	๑.๗๓๒	๑	
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	-	-	-	-	-	-	-	
๖.	หน่วยราชการ	-	-	-	-	-	-	-	
๗.	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๓	๓๓.๓%	๒.๓๓๓	๐.๕๗๗	๐.๐	๑.๗๓๒	๒	

จากตารางนี้พอจะสรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าการฝึกการเขียนภาษาอังกฤษนั้น ก็เพื่อเขียนให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้เกี่ยวข้องลูกค้าที่มาติดต่อ

ตารางที่ ๑๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาฝึกเขียนภาษาอังกฤษ

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๒	๒๒.๒%	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๒	
๒.	บันทึกข้อความสั้น ๆ	๔	๔๔.๔%	๒.๕๐๐	๐.๕๗๗	-๖.๐๐๐	-๐.๐๐๐	๒	
๓.	จดหมายส่วนตัว	-	-	-	-	-	-	-	ข้อมูลไม่ปรากฏ
๔.	จดหมายธุรกิจ	๒	๒๒.๒%	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๒	
๕.	จดหมายราชการ	๑	-	๑.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	-	ตัดออกข้อมูลไม่เพียงพอ
๖.	จดหมาย เชื้อเชิญทางสังคม	-	-	-	-	-	-	-	"
๗.	จดหมายตอบรับ/ปฏิเสธบทความ	๑	-	๑.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	-	"
๘.	รายงาน	๑	-	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	-	"
๙.	ข้อเสนอ	๘	๘๘.๘%	๒.๘๗๕	๐.๓๕๔	๘.๐๐๐	-๒.๘๒๘	๑	
๑๐.	ตำรา	๗	๗๗.๘%	๒.๔๒๘	๐.๕๓๕	-๒.๘๖๐	-๐.๓๗๕	๓	

จากตารางที่ ๑๘ พอสรุปได้ว่า เนื้อหาการฝึกเขียนภาษาอังกฤษนั้น ควรมุ่งไปในด้านการฝึกเขียนเพื่อร่างข้อเสนอโครงการ หรือด้านที่เกี่ยวข้องกับสาขางานวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นงานทางด้านวิชาการ ที่นิสิตเห็นว่าควรจะได้มีทักษะและฝึกฝนพอสมควร เพราะสามารถนำไปใช้ในหน้าที่การงานได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur	Skew		
๑.	สั่งงาน	๒	-	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	-	ข้อมูลไม่เพียงพอ
๒.	สั่งสินค้า	๑	-	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	-	"
๓.	สั่งยา	-	-	-	-	-	-	-	"
๔.	ติดต่อธุรกิจ	๔	๔๔.๔%	๒.๒๕๐	๐.๕๐๐	๔.๐๐๐	๒.๐๐๐	๖	
๕.	ติดต่อราชการ	๑	-	๒.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	-	ข้อมูลไม่เพียงพอ
๖.	ติดต่อส่วนตัว	๒	-	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	-	"
๗.	เชื่อเชิญ	-	-	-	-	-	-	-	"
๘.	บรรยายเหตุการณ์	๑	-	๒.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	-	"
๙.	บรรยายสถานที่	-	-	-	-	-	-	-	"
๑๐.	บรรยายบุคคล	-	-	-	-	-	-	-	"
๑๑.	บรรยายกระบวนการ	๒	-	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	-	"
๑๒.	โน้มน้าวใจผู้อ่าน	๑	-	๒.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	-	"
๑๓.	รายงานผลงาน	๘	๘๘.๘%	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	
๑๔.	เสนอโครงการ	๔	๔๔.๔%	๓.๕๐๐	๐.๕๗๗	-๖.๐๐๐	๐.๐๐๐	๔	
๑๕.	เสนอความคิดเห็น	๕	๕๕.๖%	๒.๔๐๐	๐.๕๔๘	-๓.๓๓๓	๐.๖๐๘	๕	
๑๖.	เสนอข้อโต้แย้งเพื่อหักล้าง	๔	๔๔.๔%	๒.๒๕๐	๐.๕๐๐	๔.๐๐๐	๒.๐๐๐	๖	
๑๗.	ให้ความรู้ทั่วไป	๔	๕๕.๖%	๒.๖๐๐	๐.๕๔๘	-๓.๓๓๓	-๐.๖๐๘	๓	
๑๘.	ให้ความรู้ทางวิชาการ	๗	๗๗.๘%	๒.๗๑๔	๐.๔๘๘	-๐.๘๔๐	-๑.๕๓๐	๒	

จากตารางข้างบนนี้พอจะสรุปจากคำตอบส่วนใหญ่ (๘๘.๘%) ว่า วัตถุประสงค์ของการฝึกเขียนนั้นไว้เพื่อรายงานผลงาน โดยเฉพาะค่า mean มีอันดับสูงสุด (๓.๐๐๐) ส่วนในลำดับรองลงมานั้น การฝึกเขียนคือการเขียนเพื่อให้ความรู้ทางวิชาการเป็นภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาโดยเฉพาะ

การแปล

ตารางที่ ๒๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของ การแปล

ที่	เนื้อหาของ การแปล	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๒		๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐		ข้อมูลไม่เพียงพอ
๒.	ข่าวจากวิทยุ	๓	๓๓.๓%	๒.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๔	
๓.	ข่าวจากหนังสือพิมพ์	๓	๓๓.๓%	๒.๖๖๗	๐.๕๗๗	๐.๐	-๑.๗๓๒	๒	
๔.	จดหมายส่วนตัว	-	-	-	-	-	-	-	ข้อมูลไม่ปรากฏ
๕.	จดหมายร้องเรียน	-	-	-	-	-	-	-	"
๖.	จดหมายสมัครงาน	๑	-	๒.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	-	ข้อมูลไม่เพียงพอ
๗.	จดหมายสั่งของ	๒		๒.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	-	"
๘.	บทความ	๘	๘๘.๘%	๒.๖๒๕	๐.๕๑๘	-๒.๒๔๐	๐.๖๔๔	๑	
๙.	รายงาน	๘	๘๘.๘%	๒.๖๒๕	๐.๕๑๘	-๒.๒๔๐	๐.๖๔๔	๑	
๑๐.	ตำรา	๗	๗๗.๘%	๒.๕๗๑	๐.๕๓๕	-๒.๘๐๐	๐.๓๗๕	๓	
๑๑.	คำพูด	๒	-	๒.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	-	

สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของ การแปล ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า การเรียนการสอน เรื่องการแปลควรมีเนื้อหาเกี่ยวกับทางด้านบทความ (ซึ่งเข้าใจว่าเป็นบทความเชิงวิชาการที่ปรากฏในหนังสือ นิตยสารวิชาการต่าง ๆ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการสูง เป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{X} = 2.625$) ซึ่งก็รวมถึง ข่าวจากหนังสือพิมพ์ที่เป็นเหตุการณ์ประจำวัน และที่เกี่ยวกับสาขางานในหน้าที่ รวมทั้งความสามารถที่จะแปล ตำราต่าง ๆ ได้ อันเป็นผลเพื่อการเพิ่มพูนความรู้ และขยายความรู้ ความกว้างขวางของวงการและสาขางาน ของตนให้กว้างขวางออกไป

ตารางที่ ๒๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการแปล

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	การรายงานหัวหน้างาน	๓	๓๓.๓%	๒.๖๖๗	๐.๕๗๗	๐.๐	๑.๗๓๒	๑	
๒.	ถ่ายทอดให้ผู้ร่วมงาน/ ผู้บังคับบัญชา	๕	๕๕.๖%	๒.๖๐๐	๐.๔๔๘	๓.๓๓๓	-๐.๖๐๕	๓	
๓.	ถ่ายทอดให้สื่อมวลชน	๒	-	๑.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	-	
๔.	ตีพิมพ์	๔	๔๔.๔%	๒.๗๕๐	๐.๕๐๐	๔.๐๐๐	-๒.๐๐๐	๑	

จากตารางข้างบนพอจะสรุปได้ว่า นิสิตและอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มีความเห็นว่าวัตถุประสงค์ของการแปลนั้น ก็เพื่อรายงานให้หัวหน้างานทราบ แต่จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามก็น้อยเกินครึ่ง (๓๓.๓%) ดังนั้นจะเห็นว่า จุดประสงค์ของการแปลเพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่ นั้น ถึงแม้จะอยู่ในลำดับรอง แต่จำนวนผู้ตอบมีมากกว่า (๔๔.๔%)

จึงพอสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการแปลนั้นก็เพื่อตีพิมพ์ เผยแพร่ ถ่ายทอดให้หัวหน้างานผู้ร่วมงาน และผู้เกี่ยวข้อง ได้รับทราบถึงผลความก้าวหน้า เคลื่อนไหวในวงการวิทยาศาสตร์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุป

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

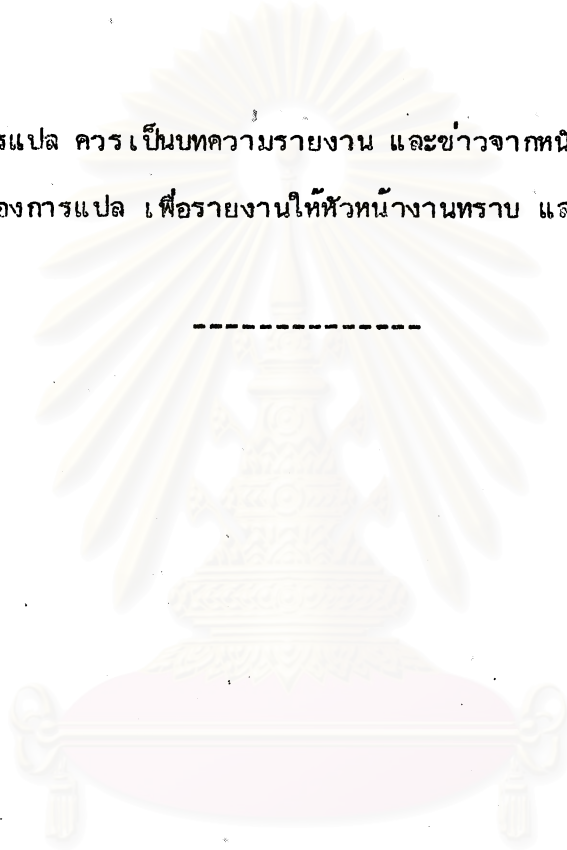
๑. อาจารย์บัณฑิตศึกษาของคณะวิทยาศาสตร์มีความเห็นว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 3.50$) ส่วนนิสิตเห็นว่ามีความสำคัญมาก ($\bar{X} = 4.00$)
๒. ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ประสงค์จะให้วิชาภาษาอังกฤษ เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ และต้องการให้ภาษาอังกฤษ เริ่มเรียนในชั้นปีที่ ๑
๓. เรื่องเนื้อหาของวิชาภาษาอังกฤษ ผู้ตอบเห็นว่าควรมีเนื้อหา เป็นภาษาอังกฤษทั่วไป และเฉพาะ สาขาวิชา ควรมีจำนวนหน่วยกิต ประมาณ ๒-๓ หน่วยกิต
๔. ส่วนในเรื่องผู้สอนนั้น ควรจะเป็นทั้ง เจ้าของภาษาและอาจารย์ไทย
๕. ทักษะที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญเป็นอันดับ คือ การฟัง การพูด และการอ่าน ส่วนการเขียน และการแปลอยู่ในลำดับรองลงมา
๖. เรื่องการฟัง
 - ๖.๑ แหล่งของการฟังที่จะฝึกทักษะได้ดี คือ เทป การบรรยาย และคู่สนทนา
 - ๖.๒ เนื้อหาของการฟัง คือ ฟังคำบรรยาย บทความ รายงานทสนทนา
 - ๖.๓ วัตถุประสงค์ของการฟัง คือ ได้ตอบทสนทนา จับใจความสำคัญเพื่อนำไปเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์
๗. เรื่องการพูด
 - ๗.๑ เนื้อหาของการพูด คือ บทสนทนา และการบรรยาย
 - ๗.๒ ผู้ที่ประสงค์จะพูดด้วย คือ ผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน
 - ๗.๓ จุดประสงค์ของการพูด คือ ให้ข้อมูลทางวิชาการและแสดงความคิดเห็นได้
๘. เรื่องการอ่าน
 - ๘.๑ เนื้อหาของการอ่าน คือ ตำราเกี่ยวกับสาขางานและงานวิจัยต่าง ๆ
 - ๘.๒ วัตถุประสงค์ของการอ่าน เพื่อนำไปใช้ในการค้นคว้าทำรายงาน และค้นคว้าตำราเกี่ยวกับงานในหน้าที่

๙. เรื่องการเขียน

- ๙.๑ ผู้ที่ต้องการจะเขียนถึง คือ ผู้บังคับบัญชา ลูกค้ำผู้เกี่ยวข้อง รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ๙.๒ เนื้อหาการฝึกเขียน เพื่อร่างข้อเสนอโครงการ หรือการเขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ
- ๙.๓ วัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน เพื่อรายงานผลงาน และให้ความรู้ทางวิชาการ

๑๐. เรื่องการแปล

- ๑๐.๑ เนื้อหาของการแปล ควรเป็นบทความรายงาน และข่าวจากหนังสือพิมพ์
- ๑๐.๒ วัตถุประสงค์ของการแปล เพื่อรายงานให้หัวหน้างานทราบ และเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะเภสัชศาสตร์

๑. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้ได้จากแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างแจกอาจารย์และนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ จำนวน ๔๐ ฉบับ จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า การสำรวจคั้งนี้เป็นการตอบคำถามของอาจารย์ที่สอนในระดับบัณฑิตศึกษา ๒๑ คน (๕๒.๕%) และเป็นนิสิตที่กำลังศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน ๑๙ คน (๔๕.๐%) และมีผู้ไม่ระบุ ๑ ราย ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ จำนวนประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์	๒๑	๕๒.๕
นิสิต	๑๙	๔๕.๐
ไม่ตอบ	๑	๒.๕
รวม	๔๐	๑๐๐.๐

ในจำนวนนิสิต ๑๙ คนนี้ ปรากฏว่าเป็นนิสิตปริญญาโทปีที่ ๑ ๕ คน (๑๒.๕%) เป็นนิสิตปริญญาโทปีที่ ๒ ๖ คน (๑๕.๐%) ประกาศนียบัตรชั้นสูง ๑ คน (๒.๕%) นอกนั้นไม่ระบุ

อนึ่ง ในบรรดานิสิต ๑๙ คนนี้ มีอยู่ ๑๔ คน (๓๕.๐%) กำลังทำวิทยานิพนธ์อีก ๕ คน (๑๐%)

ยังไม่ได้ทำวิทยานิพนธ์

นอกจากนี้การวิเคราะห์ภูมิหลังของนิสิตพบว่า นิสิตที่กำลังเรียนปริญญาโทนี้ ๑๔ คน (๓๗.๕%)

เป็นผู้มีงานทำอยู่แล้วในขณะที่ทำการศึกษายู่ อีก ๓ คน (๗.๕%) เป็นผู้ไม่ได้ทำงาน

๒. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๒.๑ ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๒ ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ

ที่	ความคิดเห็น	\bar{X} *	S.D	Mode
ก.	<u>ในกรณีที่เป็นนิสิต</u>			
๑.	ในการทำงานของท่าน ท่านใช้ภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด	๓.๒๓๕	๐.๕๖๒	๓.๐๐๐
๒.	ในการทำงานของท่าน ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	๓.๗๖๒	๐.๔๓๖	๔.๐๐๐
ข.	<u>ในกรณีที่ท่านเป็นอาจารย์</u>			
	ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษามีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด	๓.๗๑๐	๐.๕๒๙	๔.๐๐๐

จากตารางที่ ๒ แสดงว่า ผู้ตอบคำถามเห็นว่าในการทำงานมีการใช้ภาษาอังกฤษมากพอสมควร ($\bar{X} = 3.235$) และภาษาอังกฤษมีความสำคัญค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 3.762$) ส่วนผู้ตอบคำถามที่เป็นอาจารย์มีความเห็นว่า ภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษามีความจำเป็นค่อนข้างมาก เช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 3.710$)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาอังกฤษว่าควร เป็นวิชาเลือกหรือวิชาบังคับ

ตารางที่ ๓ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อการสอนภาษาอังกฤษ

	บังคับ	เลือก	รวม
อาจารย์	๕๒.๒	๕๓.๓	๕๒.๖
นิสิต	๔๗.๘	๔๖.๗	๔๗.๔
รวม	๖๐.๕	๓๙.๕	๑๐๐.๐

จากตารางข้างบนนี้แสดงว่า อาจารย์มีความเห็นว่าภาษาอังกฤษน่าจะเป็นวิชาบังคับมากกว่าวิชาเลือก (๕๒:๘) และนิสิตมีแนวโน้มอยากให้เป็นวิชาบังคับมากกว่า (๕๑:๗) กล่าวโดยสรุปคือ ทั้งอาจารย์และนิสิตมีความเห็นพ้องกันว่าภาษาอังกฤษควรเป็นวิชาบังคับ (๖๐.๕%) มากกว่า เป็นวิชาเลือก (๓๙.๕%)

๒.๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของวิชาภาษาอังกฤษ

จำนวนหน่วยกิต	N	%	หมายเหตุ
๒	๑๑	๒๗.๕	จากตารางนี้แสดงว่า ผู้ตอบจำนวนมากเห็นว่า
๓	๕	๑๐.๐	ควรเป็น ๘ หน่วยกิต (๓๗.๕%) รองลงมาเห็นว่า
๔	๑	๒.๕	ควรจะเป็น ๒ หน่วยกิต (๒๗.๕%) สรุปได้ความว่า
๕	๑๕	๓๗.๕	ความเห็นว่าควรจะเป็น ๘ หน่วยกิตนั้น มีน้ำหนัก
๘	๗	๑๗.๕	กว่าความเห็นอื่นอย่างเห็นได้ชัด

๒.๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเวลาที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อความเห็นเรื่องเวลาที่จะเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ

	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๑ และ ๒	อื่น ๆ	รวม
อาจารย์	๕๗.๔	๑๐๐.๐	๕๑.๗	๑๐๐.๐	๕๘.๕
นิสิต	๕๒.๖	๐.๐	๕๘.๓	๐.๐	๕๑.๕
รวม	๕๗.๖	๓.๐	๓๖.๕	๓.๐	๑๐๐.๐

จากตารางข้างต้นความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับเวลาที่จะเรียนภาษาอังกฤษนั้น ส่วนมากเห็นว่า ควรจะเริ่มเรียนในปีที่ ๑ และผู้ตอบคำถามจำนวนมาก รองลงมาเห็นว่าควรที่จะเริ่มเรียนทั้งในปีที่ ๑ และ ๒ สำหรับนิสิตมีความเห็นคล้ายคลึงกับอาจารย์ กล่าวคือ เห็นว่าควรที่จะเริ่มเรียนในปีที่ ๑ รองลงไปคือ เรียนทั้งในปีที่ ๑ และ ๒ สรุปได้ว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าควรเรียนในปีที่ ๑ (๕๗.๖%) รองลงไปคือ เรียนในปีที่ ๑ และ ๒ (๓๖.๕%)

๒.๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก

ตารางที่ ๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก

ที่	ความคิดเห็น	ควร	ไม่ควร	ไม่ออกความเห็น	หมายเหตุ
๑.	ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก นิสิตเข้าเรียนในระดับบัณฑิตศึกษาหรือไม่	๓๐.๐	๖๗.๕	๒.๕	๑๒:๒๗:๑
๒.	คะแนนที่ใช้ในการสอบเข้า ควรใช้เป็น เกณฑ์ ยกเว้นเพื่อไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษ หรือไม่	๔๒.๕	๔๗.๕	๑๐.๐	๑๗:๑๔:๔
๓.	คะแนนที่ได้จากการสอบเข้า ควรใช้เป็นเกณฑ์ ในการจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถหรือไม่	๔๒.๕	๔๗.๕	๑๐.๐	๑๗:๑๔:๔

จากตารางที่ ๖ จะเห็นว่าทั้งอาจารย์และนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาส่วนมากมีความเห็นไปในทางเดียวกันว่า ไม่ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนิสิตเข้าเรียน (๖๗.๕) ส่วนในข้อที่ว่าคะแนนที่ใช้ในการสอบเข้าควรใช้เป็นเกณฑ์ยกเว้นเพื่อไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่นั้น ผู้ตอบคำถามมีความเห็นก้ำกึ่งกันระหว่างควร (๔๒.๕) และไม่ควร (๔๗.๕%) (๑๗:๑๔) และในข้อที่ว่าคะแนนที่ได้จากการสอบเข้าควรใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถหรือไม่ ผู้ตอบคำถามก็มีความเห็นก้ำกึ่งในอัตราส่วนเท่ากันกับคำตอบข้อ ๒ กล่าวคือ เห็นว่าควร ๔๒.๕% และไม่ควร ๔๗.๕% (๑๗:๑๔) อย่างไรก็ตามทั้งสองคำตอบมีผู้เห็นว่าไม่ควรมากกว่าควร

๒.๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ทำการสอนภาษาอังกฤษ

ผู้ตอบคำถามส่วนมากคือ ๘๗.๕% หรือ ๓๑ คน มีความเห็นว่าผู้ทำการสอนภาษาอังกฤษควรเป็นเจ้าของภาษา และ/หรืออาจารย์ชาวไทย มีเพียงส่วนน้อยที่เห็นว่าควรจะเป็นเจ้าของภาษาเท่านั้น

๒.๗ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๗ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

	ภาษาอังกฤษทั่วไป	ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา	ทั่วไปและเฉพาะสาขาวิชา	อื่น ๆ	รวม
อาจารย์	๓๓.๓	๔๒.๓	๓๔.๘	-	๕๓.๘
นิสิต	๖๖.๗	๗.๗	๖๕.๒	-	๕๖.๒
รวม	๗.๗	๓๓.๓	๕๙.๐	-	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๗ ผู้ตอบคำถามที่เป็นอาจารย์ในระดับบัณฑิตศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษควรจะเป็นภาษาอังกฤษเฉพาะวิชา ความเห็นรองลงมาคือ เห็นว่าควรเป็นภาษาอังกฤษทั่วไปและเฉพาะสาขาวิชา แต่ผู้ตอบคำถามที่เป็นนิสิตส่วนใหญ่เห็นว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษาควรจะเป็นภาษาอังกฤษทั่วไปและเฉพาะสาขา มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เห็นว่าควรเป็นภาษาอังกฤษทั่วไป

ดังนั้น เราจึงสรุปจากตารางข้างต้นได้ว่า ส่วนใหญ่ต้องการให้เนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษทั่วไปและเฉพาะสาขาวิชา (๕๙%) รองลงไปคือ ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชานั้น (๓๓.๓%) ส่วนภาษาอังกฤษทั่วไปอย่างเดียวนั้นมีคนเป็นจำนวนน้อยที่เลือกคำตอบนี้ (๗.๗%)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักของการสอนทักษะต่าง ๆ

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักของการสอนทักษะต่าง ๆ

ที่	ทักษะ	N	%	\bar{X}	S.D	ปริมาณ Kur	Skew	ลำดับที่	หมายเหตุ
๑.	การฟัง	๔๐	๑๐๐	๖.๐๗๕	๐.๗๓๐	-๑.๐๕๓	-๐.๑๑๗	๒	๑ = ไม่ใช่เลย
๒.	การพูด	๔๐	๑๐๐	๕.๘๐๐	๐.๗๘๑	-๐.๗๓๖	๐.๐๕๒	๔	๒ = น้อยที่สุด
๓.	การอ่าน	๓๘	๘๗.๕	๖.๒๓๑	๐.๘๑๐	-๑.๓๑๔	-๐.๕๕๖	๑	๓ = น้อย
๔.	การเขียน	๔๐	๑๐๐	๖.๐๗๕	๐.๘๒๔	-๐.๖๕๖	-๐.๔๒๔	๒	๔ = ค่อนข้างน้อย
๕.	การแปล	๓๘	๘๗.๕	๖.๐๐๐	๐.๘๘๔	-๐.๕๘๒	-๐.๔๗๕	๓	๕ = ปานกลาง ๖ = มาก ๗ = มากที่สุด

จากตารางที่ ๕ แสดงให้เห็นว่า ลำดับความสำคัญของทักษะการอ่านมาเป็นอันดับ ๑ และการฟัง และการเขียนมีความสำคัญเป็นอันดับ ๒ โดยมีการแปล และการพูด มีความสำคัญเป็นอันดับ ๓ และ ๔ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจากจำนวนผู้ตอบอาจกล่าวได้ว่า ผู้ตอบคำถามเห็นว่าทักษะทั้ง ๕ ดังกล่าวแล้วนั้น ควรมีการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยเฉพาะการอ่าน ($\bar{X} = 6.231$) และการเขียน และการฟัง ($\bar{X} = 6.075$)

แต่จากค่า Kur เราจะเห็นว่าความคิดเห็นต่อเรื่องนี้ค่อนข้างกระจาย (Kur ติดลบ) อย่างไรก็ตาม จากค่า Skew เราจะพบว่าผู้ตอบคำถามเห็นว่าทักษะต่าง ๆ มีความสำคัญค่อนข้างมาก (ค่า Skew ติดลบ)

กล่าวโดยสรุปทักษะที่ควรเน้นมากที่สุดคือ การอ่าน การฟัง และการเขียน

๒.๕ การฟัง

๒.๕.๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งของการฟัง

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งของการฟัง

ที่	แหล่งของการฟัง	N	ร้อยละ	ลำดับที่
๑.	คู่สนทนา	๒๕	๖๒.๕	๑
๒.	วิทยุ	๖	๑๕.๐	๕
๓.	โทรทัศน์	๑๓	๓๒.๕	๓
๔.	เทป	๒๒	๕๕.๐	๒
๕.	โทรศัพท์	๑	๒.๕	๖
๖.	การบรรยาย	๒๒	๕๕.๐	๒
๗.	การประชุม/การรายงาน	๔	๑๐.๐	๔
๘.	การอภิปราย	๖	๑๕.๐	๕

จากตารางที่ ๔ แสดงว่า ผู้ตอบคำถามส่วนมากเห็นว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษานั้น ควรฝึกฟังจากคู่สนทนา (๖๒.๕%) และมีจำนวนไม่น้อยที่เห็นว่าควรฟังจากเทปและการบรรยาย (๕๕%) นอกจากนี้แล้ว การฝึกฟังจากโทรทัศน์ การประชุม/รายงาน การอภิปรายและวิทยุ และจากโทรศัพท์ มีความสำคัญเป็นอันดับที่ ๓, ๔, ๕ และ ๖ ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๔.๒ ปริมาณการฟัง

ตารางที่ ๑๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณเนื้อหาของการฟัง

ที่	เนื้อหา	N	%	\bar{X}	S.D	ปริมาณ Kur	Skew	ลำดับที่	หมายเหตุ
๑.	บทสนทนา	๓๖	๘๐	๒.๕๘๓	๐.๕๕๔	-๐.๒๓๖	-๐.๘๘๑	๒	๑ = น้อย
๒.	คำสั่ง	๒๓	๕๕	๒.๐๐๐	๐.๖๙๐	-๐.๖๘๕	๐.๐๐๐	๗	๒ = ปาน
๓.	ข่าว	๒๙	๗๒.๕	๒.๒๐๗	๐.๔๑๒	๐.๓๕๒	๑.๕๒๗	๖	กลาง
๔.	คำบรรยาย/บทความ	๓๗	๘๒.๕	๒.๗๘๔	๐.๔๗๔	๔.๔๗๘	-๒.๒๐๓	๑	๓ = มาก
๕.	รายงาน	๓๒	๘๐	๒.๔๓๗	๐.๖๑๔	-๐.๔๗๑	-๐.๖๑๔	๓	
๖.	การประชุม	๒๘	๗๐	๒.๒๘๖	๐.๖๕๙	-๐.๖๒๓	-๐.๓๗๖	๕	
๗.	เพลง	๒๐	๕๐	๑.๗๐๐	๐.๗๓๓	-๐.๘๓๔	๐.๕๕๓	๘	
๘.	การอภิปราย/ปาฐกถา	๓๐	๗๕	๒.๔๓๓	๐.๖๗๙	-๐.๔๐๒	-๐.๘๖๕	๔	

จากตารางที่ ๑๐ นี้แสดงว่า ผู้ตอบมีความเห็นว่าเนื้อหาของการฟังควรจะเน้นเรื่อง คำบรรยาย/บทความมากที่สุด ($\bar{X} = 2.784$) รองลงมาเป็นอันดับ ๒ และ ๓ คือ บทสนทนา ($\bar{X} = 2.583$) และรายงาน (2.437) ที่เหลือออกนั้นผู้ตอบคำถามเห็นว่าควรเน้นในระดับปานกลาง และเป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ตอบคำถามเห็นว่าควรเน้น เรื่องการฟังจากเพลง เป็นอันดับสุดท้าย

เราอาจกล่าวได้ว่า ความคิดเห็นในเรื่องนี้ค่อนข้างกระจาย แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณา จากค่า Kur จะเห็นได้ว่าโค้งความเห็นว่าเนื้อหาของการฟังควรเป็นคำบรรยาย/บทความ มีลักษณะ เป็นโค้งยอดแหลม คือ ผู้ตอบคำถามมีความเห็นไปในทางเดียวกัน (ค่า Kur = 4.473) และเมื่อพิจารณา ค่า Skew ด้วยแล้ว ก็จะเห็นได้ว่าความคิดเห็นในเรื่องนี้เป็นไปเ็นทางมาก

๒.๔.๓ วัตถุประสงค์ของการฟัง

ตารางที่ ๑๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฟัง

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	\bar{X}	S.D	ปริมาณ Kur	Skew	อันดับที่	หมายเหตุ
๑.	โต้ตอบการสนทนา	๓๘	๘๔	๒.๖๕๘	๐.๕๘๒	๑.๕๘๑	-๑.๕๓๐	๑	๑ = น้อย
๒.	รับคำสั่ง/ปฏิบัติตามคำสั่ง	๒๓	๕๗.๕	๒.๑๗๔	๐.๗๗๘	-๑.๒๒๐	-๐.๓๒๔	๘	๒ = ปานกลาง
๓.	เขียนรายงาน	๓๕	๘๗.๕	๒.๕๗๑	๐.๕๕๘	-๐.๓๑๐	-๐.๘๓๗	๓	
๔.	จดบันทึกโดยสรุป	๒๘	๗๒.๕	๒.๓๑๐	๐.๗๖๑	-๐.๕๗๒	-๐.๖๐๖	๖	๓ = มาก
๕.	จดบันทึกอย่างละเอียด	๒๕	๖๒.๕	๒.๒๔๐	๐.๗๒๓	-๐.๕๐๘	-๐.๔๐๕	๗	
๖.	แปล	๓๐	๗๕	๒.๖๐๐	๐.๖๒๑	๐.๘๓๑	-๑.๓๓๐	๒	
๗.	นำไปพูดวิเคราะห์วิจารณ์	๓๐	๗๕	๒.๔๐๐	๐.๖๒๑	-๐.๕๓๔	-๐.๕๑๗	๕	
๘.	นำไปเขียนวิเคราะห์วิจารณ์	๒๗	๖๗.๕	๒.๕๘๑	๐.๗๐๐	-๐.๑๘๓	-๑.๐๑๘	๔	

จากตารางที่ ๑๑ แสดงให้เห็นว่าวัตถุประสงค์ของการฟังที่มีความสำคัญเป็นอันดับ ๑ ได้แก่ การฟังเพื่อโต้ตอบการสนทนา ($\bar{X} = 2.658$) รองลงมาได้แก่ การฟังเพื่อการแปล ($\bar{X} = 2.600$) นอกจากนี้ได้แก่การฟังเพื่อเขียนรายงาน เพื่อนำไปเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ และเพื่อนำไปพูดวิเคราะห์วิจารณ์ โดยมีความสำคัญเป็นอันดับ ๓, ๔ และ ๕ ตามลำดับที่น่าสนใจคือ เนื้อหาของการฟังบทสนทนา ซึ่งผู้ตอบคำถามให้ความสำคัญเป็นอันดับ ๒ (ดูตาราง ๑๐) นั้นสอดคล้องกันดีกับความเห็นเรื่องวัตถุประสงค์ของการฟังเพื่อโต้ตอบการสนทนา คือ มีความสำคัญเป็นอันดับ ๑

เมื่อพิจารณาจากค่า Kur จะเห็นว่า ความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์ค่อนข้างกระจาย แต่ค่า Kur ที่ติดลบแสดงว่า ความคิดเห็นโน้มเอียงไปในทางปริมาณมาก (\bar{X} เกิน ๒ เกือบทั้งสิ้น)

๒.๑๐ การพูด

๒.๑๐.๑ เนื้อหาของการฝึกพูด

ตารางที่ ๑๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของการฝึกพูด

ที่	ทักษะ	N	%	\bar{X}	S.D	Kur	Skew	ลำดับที่	หมายเหตุ
๑.	สนทนา	๓๘	๙๕	๒.๗๖๓	๐.๔๓๑	-๐.๓๕๕	-๑.๒๘๕	๑	๑ = น้อย
๒.	สัมภาษณ์	๒๖	๖๕	๒.๑๕๔	๐.๕๖๕	๑.๓๗๐	๐.๖๑๖	๕	๒ = ปานกลาง
๓.	โต้วาที	๒๑	๕๒.๕	๑.๕๒๕	๐.๕๕๘	๐.๓๕๘	๑.๐๗๘	๖	
๔.	อภิปราย/ปาฐกถา	๓๑	๗๗.๕	๒.๑๘๕	๐.๖๐๑	-๐.๒๓๐	-๐.๐๘๕	๓	๓ = มาก
๕.	บรรยาย	๓๑	๗๗.๕	๒.๓๘๗	๐.๖๑๕	-๐.๕๖๓	-๐.๕๕๗	๒	
๖.	สุนทรพจน์	๒๓	๕๗.๕	๑.๗๓๕	๐.๖๑๕	-๐.๕๐๘	๐.๒๑๒	๕	

จากตารางข้างต้นนี้เราอาจกล่าวได้ว่า ผู้ตอบคำถามให้ความเห็นเกี่ยวกับทักษะในการพูดว่า การสนทนามีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{X} = 2.763$) รองลงมาคือ การบรรยาย ($\bar{X} = 2.387$) และการอภิปราย/ปาฐกถา การสัมภาษณ์ สุนทรพจน์ และโต้วาที มีความสำคัญเป็นอันดับ ๓, ๔, ๕ และ ๖ ตามลำดับ

จากการที่ค่า Kur ส่วนใหญ่มีค่าลบแสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ค่อนข้างกระจาย แต่หากดูค่า Skew ของทักษะการพูดในการสนทนาแล้วจะเห็นว่าผู้ตอบให้ความสำคัญอย่างมาก ($Skew = -1.289$)

๒.๑๐.๒ ผู้ที่ประสงค์จะพูดด้วย

ตารางที่ ๑๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการจะพูดภาษาอังกฤษด้วย

ที่	ผู้ที่ต้องการพูดด้วย	N	%	\bar{X}	S.D	ปริมาณ Kur	Skew	อันดับที่	หมายเหตุ
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๒๕	๖๒.๕	๑.๘๔๐	๐.๘๐๐	-๑.๓๔๔	๐.๓๐๗	๔	๑ = น้อย
๒.	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	๒๒	๕๕	๑.๓๖๔	๐.๕๘๑	๑.๑๙๙	๑.๓๕๐	๖	๒ = ปานกลาง
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๒๘	๗๐	๑.๘๒๑	๐.๘๑๙	-๑.๔๑๒	๐.๓๕๓	๕	
๔.	ลูกค้า	๒๗	๖๗.๕	๒.๐๓๗	๐.๘๕๔	-๑.๖๔๘	-๐.๐๗๔	๓	๓ = มาก
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	๓๐	๗๕	๒.๐๖๗	๐.๗๘๕	-๑.๓๓๒	-๐.๑๒๑	๒	
๖.	ผู้ฟัง เป็นกลุ่มใหญ่	๓๑	๗๗.๕	๒.๐๔๗	๐.๘๓๑	-๑.๕๓๐	-๐.๑๘๙	๑	

ตารางที่ ๑๓ แสดงว่า ผู้ตอบคำถามต้องการพูดกับผู้ฟังเป็นกลุ่มใหญ่เป็นอันดับ ๑ ($\bar{X} = 2.097$)

รองลงมาคือ พูดกับผู้มาติดต่อราชการ นอกนั้นก็แสดงความต้องการที่จะพูดกับลูกค้า ผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงานเป็นอันดับรองลงมา จากการที่ค่า Kur ติดลบแสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ค่อนข้างกระจาย

๒.๑๐.๓ จุดประสงค์ของการพูด

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการพูด

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	\bar{X}	S.D	ปริมาณ	Kur	Skew	อันดับที่	หมายเหตุ
๑.	ชักทาย/กล่าวคำอำลา	๒๔	๗๒.๕	๒.๑๗๒	๐.๗๑๑	๐.๘๘๔	-๐.๒๖๓	๑๖	๑=น้อย	
๒.	กล่าวต้อนรับ	๒๗	๖๗.๕	๒.๑๑๑	๐.๖๘๘	๐.๘๐๔	-๐.๑๕๔	๑๘	๒=ปาน	
๓.	กล่าวขอบคุณ	๒๗	๖๗.๕	๒.๑๘๕	๐.๖๘๑	๐.๗๑๑	-๐.๒๔๗	๑๔	กลาง	
๔.	แนะนำตัว/แนะนำผู้อื่น	๓๑	๗๗.๕	๒.๒๘๐	๐.๖๔๓	๐.๕๘๕	-๐.๓๔๒	๑๒	๓=มาก	
๕.	ถาม/ตอบเรื่องเวลา	๒๓	๕๗.๕	๑.๘๗๐	๐.๖๘๘	๐.๗๕๐	๐.๑๗๘	๒๓		
๖.	ถาม/ตอบเรื่องระยะทาง	๒๓	๕๗.๕	๑.๖๐๘	๐.๗๒๒	๐.๕๘๗	๐.๗๗๓	๒๕		
๗.	ถาม/ตอบเรื่องสถานที่	๒๔	๖๐	๑.๘๕๘	๐.๗๕๑	๐.๑๒๘	๐.๐๗๐	๒๑		
๘.	เชื้อเชิญ/ตอบรับคำเชิญ/ ปฏิเสธคำเชิญ	๒๕	๖๒.๕	๒.๐๐๐	๐.๗๐๗	๐.๘๕๖	๐.๐๐๐	๒๐		
๙.	ขออนุญาต	๒๓	๕๗.๕	๑.๘๐๓	๐.๗๘๓	๐.๓๕๘	๐.๑๖๒	๒๒		
๑๐.	ให้อนุญาต	๒๒	๕๕	๑.๘๑๘	๐.๗๓๓	๐.๘๗๓	๐.๓๐๔	๒๔		
๑๑.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ผู้อื่น	๒๗	๖๗.๕	๒.๔๘๑	๐.๗๕๓	๐.๒๔๑	-๑.๑๐๐	๖		
๑๒.	หาข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ผู้อื่น	๒๗	๖๗.๕	๒.๔๘๑	๐.๗๐๐	๐.๑๕๓	-๑.๐๑๘	๖		
๑๓.	ถามเพื่อให้ได้ข้อมูล	๓๕	๘๗.๕	๒.๔๕๗	๐.๗๔๑	๐.๔๐๗	-๐.๘๘๓	๘		
๑๔.	ขอความช่วยเหลือ	๓๐	๗๕	๒.๔๓๓	๐.๖๒๖	๐.๔๕๓	-๐.๖๓๕	๘		
๑๕.	ขอบริการ	๒๖	๖๕	๒.๒๓๑	๐.๖๕๓	๐.๕๕๘	-๐.๒๖๑	๑๓		
๑๖.	ให้บริการ	๒๕	๖๒.๕	๒.๑๒๐	๐.๘๓๓	๐.๕๒๑	-๐.๒๓๘	๑๗		
๑๗.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานใน หน้าที่/หน่วยงาน	๓๒	๘๐	๒.๕๓๑	๐.๗๖๑	๐.๐๖๐	-๑.๒๘๑	๔		
๑๘.	ให้ข้อมูลด้านวิชาการ	๓๕	๘๗.๕	๒.๘๐๐	๐.๕๓๑	๖.๕๒๐	-๒.๖๘๕	๑		
๑๙.	ให้ความช่วยเหลือ	๒๓	๕๗.๕	๒.๑๗๔	๐.๗๑๗	๐.๘๘๓	-๐.๒๗๓	๑๕		
๒๐.	ถามหาเหตุผล	๒๖	๖๕	๒.๔๖๒	๐.๗๖๑	๐.๓๗๖	-๑.๐๔๒	๗		

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	\bar{X}	S.D	ปริมาณ Kur	Skew	อันดับที่	หมายเหตุ
๒๑.	ให้เหตุผล	๒๘	๗๐	๒.๕๓๖	๐.๖๙๓	๐.๒๖๘	-๑.๒๑๖	๓	
๒๒.	ถามหาความเห็น	๒๔	๗๒.๕	๒.๕๕๒	๐.๗๓๖	๐.๓๓๗	-๑.๓๔๕	๒	
๒๓.	ให้ความคิดเห็น	๓๑	๗๗.๕	๒.๕๑๖	๐.๗๒๔	๐.๐๓๖	-๑.๑๘๕	๔	
๒๔.	ขอคำแนะนำ	๓๐	๗๕	๒.๓๖๗	๐.๗๖๕	-๐.๘๓๖	-๐.๗๕๕	๑๐	
๒๕.	ให้คำแนะนำ	๒๗	๖๗.๕	๒.๓๓๓	๐.๘๓๒	-๑.๑๕๖	-๐.๗๒๑	๑๑	
๒๖.	โน้มน้าวใจผู้อื่น	๒๔	๖๐	๒.๐๘๓	๐.๘๓๐	-๑.๔๒๙	-๐.๑๖๔	๑๔	

ตารางที่ ๑๔ แสดงว่า ผู้ตอบคำถามเน้นวัตถุประสงค์ของการพูดเพื่อใช้ในการให้ข้อมูลทางวิชาการ โดยให้ความสำคัญมา เป็นอันดับ ๑ ($\bar{X} = 2.800$) และเป็นรายการที่ผู้ตอบคำถามจำนวนมากให้ความสำคัญมาก ด้วย (87.5%) รองลงมาผู้ตอบเน้นที่การพูดเพื่อถามหาความเห็น เพื่อให้เหตุผล เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานใน หน้าที่/หน่วยงาน และเพื่อให้ความคิดเห็น เป็นอันดับที่ ๒, ๓, ๔ และ ๕ ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังเป็นที่ น่าสังเกตด้วยว่า ผู้ตอบคำถามให้ความสำคัญแก่การพูดเพื่อการศึกษา และเพื่อการทำงานค่อนข้างมาก คือ มากกว่าการพูดเพื่อการสนทนาโดยทั่ว ๆ ไป เช่น การทักทาย/การอำลา หรือการถาม/ตอบเรื่องเวลา หรือ เรื่องระยะทาง เป็นต้น

เมื่อพิจารณาค่า Kur จะเห็นว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการพูดค่อนข้างกระจายคือ ค่า Kur ติดลบเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามค่า Kur ของวัตถุประสงค์ที่มีความสำคัญ เป็นอันดับหนึ่งและสองนั้น เป็นบวก คือ ความคิดเห็นเป็นไปในทางเดียวกัน และจากการที่ค่า Skew เป็นลบแสดงว่า ความคิดเห็น ดังกล่าว เป็นไปในทางมาก

๒.๑๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่าน

๒.๑๑.๑ เนื้อหาของการอ่าน

ตารางที่ ๑๕ ความคิดเห็นของเนื้อหาอังกฤษก้นการอ่าน

ที่	เนื้อหา	N	%	\bar{X}	S.D	ปริมาณ Kur	Skew	อันดับที่	หมายเหตุ
๑.	คำสั่ง	๒๒	๕๕	๑.๗๗๓	๐.๖๘๕	-๐.๖๘๗	๐.๓๒๙	๘	๑ = น้อย
๒.	ตาราง	๒๔	๖๐	๒.๐๘๓	๐.๗๑๗	-๐.๙๑๒	-๐.๑๒๕	๗	๒ = ปาน
๓.	คู่มือ	๒๔	๗๒.๕	๒.๖๒๑	๐.๖๒๒	๑.๑๖๔	-๑.๕๕๑	๔	กลาง
๔.	หนังสือพิมพ์	๓๑	๗๗.๕	๒.๔๘๔	๐.๕๗๐	-๐.๗๑๘	-๐.๕๑๑	๖	๓ = มาก
๕.	จดหมายติดต่อธุรกิจ/ ราชการ	๒๘	๗๐	๒.๕๐๐	๐.๖๓๘	-๐.๐๘๙	-๐.๙๒๐	๕	
๖.	จดหมายส่วนตัว	๒๑	๕๒.๕	๑.๗๖๒	๐.๗๖๘	-๑.๐๙๕	๐.๔๕๓	๙	
๗.	สัญญาลักษณะ	๑๙	๔๗.๕	๑.๕๗๙	๐.๖๐๗	-๐.๕๐๒	๐.๔๙๘	๑๑	
๘.	เครื่องหมายจราจร	๒๐	๕๐	๑.๖๕๐	๐.๗๔๕	-๐.๗๖๒	๐.๖๙๗	๑๐	
๙.	ตำราเกี่ยวกับสาขาวิชา	๓๕	๘๗.๕	๒.๙๑๔	๐.๖๘๔	๘.๐๒๙	-๓.๐๙๔	๑	
๑๐.	งานวิจัย	๓๖	๙๐	๒.๘๓๓	๐.๕๔๗	๗.๙๖๐	-๒.๘๑๙	๓	
๑๑.	วารสาร/เอกสาร	๓๓	๘๒.๕	๒.๘๗๙	๐.๓๓๑	๔.๑๗๐	-๒.๔๓๓	๒	

ตารางที่ ๑๕ แสดงให้เห็นชัดเจนว่า ความต้องการอ่านตำราเกี่ยวกับสาขาวิชา ($\bar{X} = 2.914$) วารสาร/เอกสาร ($\bar{X} = 2.879$) และงานวิจัย ($\bar{X} = 2.833$) ได้รับความสนใจมากเป็นอันดับที่ ๑, ๒ และ ๓ ตามลำดับ โดยมีจำนวนผู้เลือกข้อดังกล่าวมากกว่าข้ออื่น ๆ (ประมาณ ๘๒-๙๐%) จากการสังเกตค่า Skew ของคำตอบทั้ง ๓ จะเห็นว่า ผู้ตอบคำถามมีความเห็นไปในทางเดียวกัน (ค่า Kur เป็นบวก) ส่วนค่า Skew มีค่าเป็นลบ และมากด้วย แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นคล้ายตามกันว่าเนื้อหาทั้ง ๓ นั้น มีความสำคัญมากสำหรับการอ่านในระดับบัณฑิตศึกษา

๒.๑๑. วัตถุประสงค์ของการอ่าน

ตารางที่ ๑๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการอ่าน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	\bar{X}	S.D	ปริมาณ Kur	Skew	อันดับที่	หมายเหตุ
๑.	เขียนสรุป	๓๓	๘๒.๕	๒.๖๐๖	๐.๖๐๙	๐.๘๑๕	-๑.๓๑๖	๔	๑ น้อย
๒.	ทำรายงาน	๓๒	๘๐	๒.๗๕๐	๐.๕๐๘	๓.๓๗๔	-๑.๙๖๙	๒	๒ ปานกลาง
๓.	ค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่	๓๔	๘๕	๒.๙๔๑	๐.๒๓๙	๑๔.๒๔๔	-๓.๙๒๕	๑	๓ มาก
๔.	เขียนวิเคราะห์วิจารณ์	๓๔	๘๕	๒.๗๐๖	๐.๕๗๕	๒.๗๓๔	-๓.๘๘๘	๓	
๕.	แปล	๓๐	๗๕	๒.๖๐๐	๐.๖๗๕	๓.๕๕๗	-๑.๔๗๓	๔	

ตารางที่ ๑๖ แสดงให้เห็นว่าวัตถุประสงค์ของการอ่านเพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่นั้น มีความสำคัญเป็นอันดับ ๑ ($\bar{X} = 2.941$) และการอ่านเพื่อทำรายงาน และเพื่อเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ มีความสำคัญเป็นอันดับ ๒ และ ๓ ตามลำดับ ส่วนการอ่านเพื่อเขียนสรุป และเพื่อแปล มีความสำคัญเป็นอันดับรอง ๆ ลงไป

เมื่อพิจารณาตัว Kur จะเห็นว่าค่า Kur เป็นบวกแสดงว่าผู้ตอบมีความเห็นไปในทางเดียวกัน และการที่ค่า Skew ติดลบแสดงว่า ความคิดเห็นนั้นเป็นไปในทางมาก

อนึ่ง จากตารางที่ ๔ เราทราบว่าผู้ตอบคำถามเห็นว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษาคควรเน้นการอ่านมาก และจากตารางที่ ๑๖ นี้เราจึงทราบว่า ผู้ตอบคำถามต้องการฝึกทักษะการอ่านเพื่อใช้ค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่

๒.๑๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียน

๒.๑๒.๑ ผู้ที่ต้องการเขียนถึง

ตารางที่ ๑๗ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการเขียนถึง

ที่	ผู้ที่ต้องการเขียนถึง	N	%	\bar{X}	S.D	ปริมาณ Kur	Skew	อันดับที่	หมายเหตุ
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๒๓	๕๗.๕	๑.๖๕๖	๐.๘๗๖	-๑.๓๘๐	๐.๖๗๑	๕	๑ = น้อย
๒.	ผู้ญาติผู้บังคับบัญชา	๒๒	๕๕	๑.๓๑๘	๐.๕๖๘	๒.๑๔๔	๑.๖๖๖	๗	๒ = ปานกลาง
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๒๓	๕๗.๕	๑.๕๖๕	๐.๖๖๒	-๐.๓๔๗	๐.๗๖๗	๖	๓ = มาก
๔.	ลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้อง	๒๕	๖๒.๕	๒.๑๖๐	๐.๘๕๐	-๑.๕๕๘	-๐.๓๒๗	๔	
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	๒๕	๖๒.๕	๒.๒๘๐	๐.๗๓๗	-๐.๘๒๑	-๐.๕๐๘	๑	
๖.	หน่วยราชการ	๒๕	๖๒.๕	๒.๒๐๐	๐.๗๐๗	-๐.๘๔๖	-๐.๓๐๗	๒	
๗.	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๒๕	๖๒.๕	๒.๑๗๒	๐.๗๕๕	-๑.๑๕๑	-๐.๓๐๖	๓	

จากตารางที่ ๑๗ เราอาจสรุปได้ว่า ผู้ตอบคำถามแสดงความต้องการที่จะใช้ภาษาอังกฤษเขียนถึงผู้มาติดต่อราชการมากเป็นอันดับ ๑ ($\bar{X} = 2.280$) รองลงมาคือ เขียนถึงหน่วยราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นอันดับ ๒ และ ๓ ตามลำดับ อาจกล่าวได้ว่าความคิดเห็นในเรื่องนี้ค่อนข้างกระจาย โดยเห็นได้จากการที่ค่า Kur ตลบเป็นส่วนใหญ่ และจากค่า Skew เราอาจตีความได้ว่าความเห็นเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการเขียนถึงในอันดับต้น ๆ นั้น โน้มเอียงไปในทางมาก (ค่า Skew เป็นลบ)

๒.๑๒.๒ เนื้อหาการฝึกเขียนอังกฤษ

ตารางที่ ๑๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาการฝึกเขียนอังกฤษ

ที่	เนื้อหา	N	%	\bar{X}	S.D	ปริมาณ Kur	Skew	อันดับที่	หมายเหตุ
๑.	คำสั่ง	๒๑	๕๒.๕	๑.๗๖๒	๐.๗๐๐	-๐.๗๖๔	๐.๓๖๘	๑๑	๑ = น้อย
๒.	บันทึกข้อความสั้น ๆ	๒๙	๗๒.๕	๒.๓๑๐	๐.๗๖๑	-๐.๙๗๒	-๐.๖๐๖	๕	๒ = ปาน
๓.	จดหมายส่วนตัว	๒๕	๖๒.๕	๑.๘๐๐	๐.๗๖๔	-๑.๑๓๗	๐.๓๖๖	๑๐	กลาง
๔.	จดหมายธุรกิจ	๒๙	๗๒.๕	๒.๒๗๖	๐.๗๕๑	-๑.๐๐๑	-๐.๕๑๔	๗	๓ = มาก
๕.	จดหมายราชการ	๒๗	๖๗.๕	๒.๑๔๘	๐.๗๗๐	-๑.๒๑๔	-๐.๒๖๗	๘	
๖.	จดหมายเชื้อเชิญ ทางสังคม	๒๕	๖๒.๕	๒.๐๐๐	๐.๗๖๔	-๑.๒๑๓	๐.๐๐๐	๙	
๗.	จดหมายตอบรับ/ ปฏิเสธ	๒๕	๖๒.๕	๒.๒๘๐	๐.๘๔๓	-๑.๓๓๐	-๐.๕๕๕	๖	
๘.	บทความ	๒๐	๕๐	๒.๓๕๐	๐.๗๔๕	-๐.๗๖๒	-๐.๖๙๗	๕	
๙.	รายงาน	๓๘	๙๕	๒.๗๑๑	๐.๕๑๕	๑.๗๓๒	-๑.๕๗๗	๑	
๑๐.	ข้อเสนอ	๓๐	๗๕	๒.๔๐๐	๐.๖๗๕	-๐.๕๑๗	-๐.๖๙๓	๓	
๑๑.	ตำรา	๒๘	๗๐	๒.๕๓๖	๐.๖๓๗	-๐.๑๘๖	-๑.๐๖๘	๒	

เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ตอบคำถามจำนวนมากที่สุดถึง ๙๕% มีความเห็นคล้อยตามกันว่า เนื้อหาการฝึกเขียนภาษาอังกฤษนั้น ควรเน้นการฝึกเขียนรายงานมากที่สุด ($\bar{X} = 2.711$) รองลงมาคือ เขียนตำรา และข้อเสนอ เป็นอันดับ ๒ และ ๓ ตามลำดับ ส่วนเนื้อหาที่เป็นจดหมาย นั้นได้รับความสนใจเพียงปานกลาง ส่วนคำสั่งนั้นได้รับการจัดลำดับความสำคัญไว้ท้ายสุด

๒.๑๒.๓ วัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	\bar{X}	S.D	ปริมาณ Kur	Skew	อันดับที่	หมายเหตุ
๑.	สั่งงาน	๒๓	๕๗.๕	๑.๖๕๒	๐.๗๗๕	-๐.๘๙๖	๐.๗๒๓	๑๗	๑ = น้อย
๒.	สั่งสินค้า	๒๓	๕๗.๕	๒.๑๓๐	๐.๘๒๐	-๑.๘๔๑	-๐.๒๗๗	๑๑	๒ = ปาน
๓.	สั่งยา	๒๔	๖๐	๒.๔๑๗	๐.๗๑๗	-๐.๘๘๕	-๐.๘๓๘	๖	กลาง
๔.	ติดต่อธุรกิจ	๓๐	๗๕	๒.๓๐๐	๐.๗๕๐	-๐.๘๕๗	-๐.๕๖๘	๙	๓ = มาก
๕.	ติดต่อราชการ	๒๗	๖๗.๕	๒.๒๒๒	๐.๗๕๑	-๑.๐๖๔	-๐.๓๘๘	๑๐	
๖.	ติดต่อส่วนตัว	๒๖	๖๕	๑.๘๘๕	๐.๘๑๖	-๑.๕๓	๐.๒๒๔	๑๔	
๗.	ซื้อ-ขาย	๒๓	๕๗.๕	๑.๖๕๒	๐.๗๗๕	-๐.๘๙๖	๐.๗๒๓	๑๗	
๘.	บรรยายเหตุการณ์	๒๑	๕๒.๕	๒.๐๘๕	๐.๗๖๘	-๑.๒๐๖	-๐.๑๗๐	๑๒	
๙.	บรรยายสถานที่	๒๑	๕๒.๕	๑.๘๑๐	๐.๖๐๒	-๐.๑๐๐	๐.๐๗๑	๑๖	
๑๐.	บรรยายบุคคล	๒๑	๕๒.๕	๑.๘๕๗	๐.๕๗๓	๐.๓๑๘	-๐.๐๓๖	๑๕	
๑๑.	บรรยายกระบวนการ	๒๖	๖๕	๒.๓๐๘	๐.๗๘๘	-๑.๐๖๘	-๐.๖๒๘	๘	
๑๒.	โน้มน้าวใจผู้อ่าน	๒๑	๕๒.๕	๒.๐๕๘	๐.๘๐๕	-๑.๘๑๗	-๐.๐๙๐	๑๓	
๑๓.	รายงานผลงาน	๓๕	๘๗.๕	๒.๗๑๔	๐.๕๑๘	๒.๐๐๒	-๑.๖๔๔	๑	
๑๔.	เสนอโครงการ	๓๒	๘๐	๒.๖๕๖	๐.๖๐๒	๑.๖๗๐	-๑.๖๐๑	๒	
๑๕.	เสนอความคิดเห็น	๒๘	๗๐	๒.๖๐๗	๐.๖๘๕	๑.๐๗๗	-๑.๕๓๒	๓	
๑๖.	เสนอข้อโต้แย้งเพื่อหักล้าง	๒๓	๕๗.๕	๒.๔๓๕	๐.๗๖๘	-๐.๘๑๘	-๐.๙๑๖	๕	
๑๗.	ให้ความรู้ทั่วไป	๓๐	๗๕	๒.๓๓๓	๐.๗๑๖	-๐.๗๕๘	-๐.๕๘๔	๗	
๑๘.	ให้ความรู้ทางวิชาการ	๓๐	๗๕	๒.๖๐๐	๐.๖๗๕	๒.๘๕๗	-๑.๕๗๓	๔	

ตารางที่ ๑๔ นี้แสดงว่า มีวัตถุประสงค์ของการฝึกเขียนอยู่ ๓ ประการ ที่ผู้ตอบเน้นมากเป็นพิเศษ คือ เขียนเพื่อรายงานผลงาน (\bar{X} = 2.714) เขียนเพื่อเสนอโครงการ (\bar{X} = 2.656) และเพื่อเสนอความคิดเห็น (\bar{X} = 2.607) โดยจัดลำดับความสำคัญเป็น ๑, ๒ และ ๓ ตามลำดับ โดยเฉพาะวัตถุประสงค์ ๒ ประการแรกมีผู้ให้ความสำคัญมากถึง ๘๐-๘๗% จุดประสงค์อื่น ๆ ผู้ตอบเห็นว่าควรเน้นปานกลางก็เพียงพอ โดยเราจะดูลำดับความสำคัญที่จัดไว้จากตารางข้างต้น

จากการที่ค่า Kur ของวัตถุประสงค์ที่สำคัญมาก ๆ เป็นบวก เราอาจกล่าวได้ว่า ผู้ตอบมีความเห็นพ้องต้องกัน และความเห็นนั้นยังโน้มเอียงไปในทางมาก (ค่า Skew เป็นลบ)

๒.๑๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแปล

๒.๑๓.๑ เนื้อหาของการแปล

ตารางที่ ๒๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของการแปล

ที่	เนื้อหา	N	%	\bar{X}	S.D	ปริมาณ Kur	Skew	อันดับที่	หมายเหตุ
๑.	คำสั่ง	๑๙	๔๗.๕	๒.๐๕๓	๐.๘๔๘	-๑.๖๒๓	-๐.๑๐๗	๖	๑ = น้อย
๒.	ข่าวจากวิทยุ	๒๑	๕๒.๕	๑.๙๕๒	๐.๖๖๙	-๐.๔๙๘	๐.๐๕๒	๘	๒ = ปานกลาง
๓.	ข่าวจากหนังสือพิมพ์	๒๙	๗๒.๕	๒.๒๔๑	๐.๖๘๙	-๐.๗๖๗	-๐.๓๕๗	๕	๓ = มาก
๔.	จดหมายส่วนตัว	๑๗	๔๒.๕	๑.๖๔๗	๐.๖๐๖	-๐.๔๗๙	๐.๓๑๐	๑๐	
๕.	จดหมายร้องเรียน	๑๙	๔๗.๕	๑.๕๗๙	๐.๗๖๙	-๐.๕๔๒	๐.๙๓๗	๑๑	
๖.	จดหมายสมัครงาน	๒๐	๕๐	๒.๐๐๐	๐.๗๙๕	-๑.๓๖๖	-๐.๐๐๐	๗	
๗.	จดหมายสั่งของ	๒๑	๕๒.๕	๑.๙๐๕	๐.๘๘๙	-๑.๗๖๘	๐.๑๙๙	๙	
๘.	บทความ	๓๔	๘๕	๒.๖๑๘	๐.๖๐๔	๐.๙๔๖	-๑.๓๖๑	๓	
๙.	รายงาน	๓๔	๘๕	๒.๖๔๗	๐.๕๔๔	๐.๖๓๘	-๑.๒๓๓	๒	
๑๐.	ตำรา	๓๔	๘๕	๒.๘๕๓	๐.๓๕๙	๒.๔๙๖	-๒.๐๘๖	๑	
๑๑.	คำพูด	๒๖	๖๕	๒.๕๓๘	๐.๕๘๒	-๐.๒๓๔	-๐.๘๒๐	๔	

จากตารางที่ ๒๐ นี้ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างถึง ๘๕% มีความเห็นว่าเนื้อหาของการแปลควรเน้นการแปลตำรามากที่สุด ($\bar{X} = 2.853$) รองลงไปคือ แปลรายงาน ($\bar{X} = 2.647$) บทความ และคำพูด โดยจัดลำดับความสำคัญเป็น ๒, ๓ และ ๔ ตามลำดับ นอกเหนือจากนั้น ก็มีความสำคัญในระดับปานกลาง โดยพิจารณาได้จากค่า \bar{X} และจำนวนผู้ตอบคำถามที่น่าสังเกตคือ ในบรรดาเนื้อหาการแปลที่เน้นเรื่องจดหมายนั้น จดหมายสมัครงานได้รับความสนใจมากกว่าจดหมายประเภทอื่น ๆ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาการแปลข้ออื่น ๆ ค่อนข้างกระจาย แต่ข้อที่ผู้ตอบให้ความสำคัญมาก ๆ นั้น ความคิดเห็นเป็นไปในทางเดียวกัน (ค่า Kur เป็นบวก) และในขณะเดียวกันค่า Skew เป็นลบ แสดงว่าผู้ตอบให้ความสำคัญต่อเนื้อหาเหล่านี้มาก

๒.๑๓.๒ วัตถุประสงค์ของการแปล

ตารางที่ ๒๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการแปล

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	\bar{X}	S.D	ปริมาณ Kur	Skew	อันดับที่	หมายเหตุ
๑.	เพื่อรายงาน หัวหน้างาน	๒๓	๕๗.๕	๒.๑๗๔	๐.๗๑๗	-๐.๔๙๓	-๐.๒๗๓	๓	๑ = น้อย
๒.	เพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา	๓๐	๗๕	๒.๒๐๐	๐.๗๑๔	-๐.๕๑๑	-๐.๓๑๖	๒	๒ = ปานกลาง
๓.	เพื่อถ่ายทอดให้แก่สื่อมวลชน	๒๔	๖๐	๒.๐๕๒	๐.๗๕๑	-๑.๑๒๘	-๐.๐๗๐	๔	๓ = มาก
๔.	เพื่อตีพิมพ์	๓๔	๘๕	๒.๔๗๗	๐.๗๐๖	-๐.๒๖๓	-๐.๕๘๖	๑	

จากตารางที่ ๒๑ นี้พบว่า ผู้ตอบคำถามมากถึง ๘๕% เน้นวัตถุประสงค์ของการแปลเพื่อตีพิมพ์ โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับ ๑ ($\bar{X} = 2.477$) รองลงไปจึงเน้นการแปลเพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา และเพื่อรายงานหัวหน้างาน โดยจัดความสำคัญไว้เป็นอันดับ ๒ และ ๓ ตามลำดับ อย่างไรก็ตามผู้ตอบก็ไม่ได้เห็นความสำคัญมากนัก โดยดูได้จากค่า \bar{X} ไม่สูงมากนัก และความคิดถึงกล่าวอ้างแตกต่างกันมากในระหว่างผู้ออกความเห็นข้างต้น (ค่า Kur ตัดลบ)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓. สรุปผลการวิเคราะห์

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม จำนวน ๔๐ ฉบับของอาจารย์และนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ พอจะกล่าวโดยย่อเป็นหัวข้อได้ดังนี้

๑. ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ ผู้ตอบคำถามเห็นว่าในการทำงานมีการใช้ภาษาอังกฤษมากพอสมควร จึงมีความสำคัญและความจำเป็นค่อนข้างมาก
๒. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ภาษาอังกฤษควรเป็นวิชาเลือกหรือวิชาบังคับ ส่วนมากเห็นว่าควรเป็นวิชาบังคับ
๓. เรื่องจำนวนหน่วยกิต ส่วนใหญ่เห็นว่าควรเป็น ๘ หน่วยกิต
๔. เรื่องเวลาเรียนภาษาอังกฤษ ผู้ตอบคำถามส่วนมากเห็นว่าควรเรียนในปีที่ ๑
๕. เรื่องการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก ผู้ตอบคำถามเห็นว่าไม่ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกเข้าเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา ส่วนในข้อที่ว่าควรใช้คะแนนที่สอบเข้า เป็นเกณฑ์ในการยกเว้นเพื่อไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษ และเป็นเกณฑ์ในการจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถหรือไม่นั้น ผู้ตอบมีความเห็นกำกวมกัน อย่างไรก็ตามจำนวนผู้เห็นไม่ควรมีมากกว่า
๖. เรื่องผู้ทำการสอนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรเป็นเจ้าของภาษา และ/หรืออาจารย์ไทย
๗. เรื่องเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ผู้ตอบเห็นว่าควรมีเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษทั่วไป และเฉพาะสาขาวิชา
๘. เรื่องน้ำหนักการสอนทักษะต่าง ๆ ส่วนมากเห็นว่าควรเน้นทักษะการอ่านมากที่สุด รองลงไปเป็นอันดับสองคือ การฟังและการเขียน และอันดับ ๓ คือ การแปล
๙. เรื่องการฟัง
 - ๙.๑ แหล่งการฟัง แหล่งที่จะฝึกทักษะได้ดีและควรเน้นคือ คู่สนทนา รองลงไปคือ เทป และการบรรยาย
 - ๙.๒ เนื้อหาการฟัง ควรเน้นคำบรรยาย/บทความมากที่สุด รองลงมาคือ บทสนทนา และรายงาน
 - ๙.๓ วัตถุประสงค์ของการฟังที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรกคือ ฟังเพื่อโต้ตอบการสนทนา รองลงมาคือ เพื่อแปล

๑๐. เรื่องการพูด

- ๑๐.๑ ทักษะการพูด กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญแก่การสนทนา การบรรยาย และการอภิปราย/ปาฐกถา เป็นอันดับแรก ๆ
- ๑๐.๒ ผู้ที่ประสงค์จะพูดด้วย ส่วนใหญ่เน้นการพูดกับผู้ฟัง เป็นกลุ่มใหญ่ ที่สำคัญรองลงมาคือพูดกับผู้มาติดต่อราชการ
- ๑๐.๓ วัตถุประสงค์ของการพูดที่สำคัญเป็นอันดับแรก ๆ คือ เพื่อให้ข้อมูลด้านวิชาการ และถามหาความเห็น

๑๑. เรื่องการอ่าน

- ๑๑.๑ เนื้อหาการอ่านที่ได้รับความนิยมมากเป็นพิเศษคือ ตำราเกี่ยวกับสาขางาน รองลงไปคือวารสาร/เอกสาร และงานวิจัย
- ๑๑.๒ วัตถุประสงค์ของการอ่าน ส่วนมากเห็นว่าเป็นเพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่ เพื่อทำรายงาน และเพื่อเขียนวิเคราะห์วิจารณ์

๑๒. เรื่องการเขียน

- ๑๒.๑ ผู้ที่ต้องการเขียนสิ่ง กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่าต้องการเขียนถึงผู้มาติดต่อราชการ และหน่วยราชการ
- ๑๒.๒ เนื้อหาการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ เนื้อหาที่มีความสำคัญในการฝึกเขียนได้แก่ รายงาน ตำรา และข้อเสนอ
- ๑๒.๓ วัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน ที่สำคัญที่สุดคือ การฝึกเขียนเพื่อรายงานผลงาน รองลงไปได้แก่ การเขียนเพื่อเสนอโครงการ และเพื่อเสนอความคิดเห็น

๑๓. เรื่องการแปล

- ๑๓.๑ เนื้อหาของการแปล ส่วนใหญ่เห็นว่าควรเน้นที่การแปลตำรา รายงาน และบทความ
- ๑๓.๒ วัตถุประสงค์ของการแปล ผู้ตอบเน้นที่การแปลเพื่อตีพิมพ์ รองลงไปคือ แปลเพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา

คณะสัตวแพทยศาสตร์

๑. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้ ได้จากแบบสอบถาม ๔ ฉบับ ซึ่งอาจารย์ที่สอนในระดับบัณฑิตศึกษา
ของ คณะสัตวแพทยศาสตร์ เป็นผู้ตอบทั้งหมด ไม่มีผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาเลย
ตารางที่ ๑ จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง คณะสัตวแพทยศาสตร์

จำนวนอาจารย์	จำนวนนิสิต	รวม
๔	-	๔

จึงควรตั้งข้อสังเกตว่า ข้อมูลที่นำมาใช้วิเคราะห์ครั้งนี้ ได้มาจากประชากรจำนวนเพียงเล็กน้อย
เท่านั้น และเป็นประชากรเพียงประเภทเดียวคือ มีแต่อาจารย์ในระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากในปีการ
ศึกษา ๒๕๒๓ คณะสัตวแพทยศาสตร์ ยังไม่มีนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาเลย

๒. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๒.๑ ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๒ ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ

ที่	ความคิดเห็น	\bar{X}^*	S.D	Mode	หมายเหตุ
ก.	<u>ในกรณีที่เป็นนิสิต</u>				
๑.	ในการทำงานของท่าน ท่านใช้ภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด	-	-	-	๔ = มาก
๒.	ในการทำงานของท่าน ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	-	-	-	
ข.	<u>ในกรณีที่ท่านเป็นอาจารย์</u>				
	ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษามีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด	๔.๐๐๐	-	๔.๐๐๐	

จากตารางนี้แสดงว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา มีความสำคัญ
ค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 4.000$) มีผู้ไม่ออกความเห็นหนึ่งราย

๒.๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษว่าควรจะเป็นวิชา เลือกลงหรือวิชาบังคับ

ตารางที่ ๓ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อการสอนภาษาอังกฤษ

	บังคับ	เลือก	รวม
อาจารย์	๒๕.๐ ^๑	๗๕.๐ ^๓	๑๐๐.๐ ^๔
นิสิต	-	-	-
รวม	๒๕.๐ ^๑	๗๕.๐ ^๓	๑๐๐.๐ ^๔

จากตารางนี้แสดงว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าภาษาอังกฤษควรจะเป็นวิชา เลือกลงมากกว่า

(๓:๑)

๒.๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของวิชาภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของภาษาอังกฤษ

จำนวนหน่วยกิต	น	%	หมายเหตุ
๒	๑	๒๕.๐	จากตารางนี้จะเห็นได้ว่า ความเห็นของอาจารย์ในเรื่องจำนวนหน่วยกิตของภาษาอังกฤษนั้นแตกต่างกันไปมากคือ มีทั้งผู้ที่เห็นว่าควรเป็น ๒ หน่วยกิต ๓ หน่วยกิต และ ๔ หน่วยกิต (มีผู้ไม่ออกความเห็น ๑ ราย)
๓	๑	๒๕.๐	
๔	๑	๒๕.๐	

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปีที่เรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อความเห็นเรื่อง เวลาเรียนภาษาอังกฤษ

	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๑ และ ๒	อื่น ๆ	รวม
อาจารย์	๗๕.๐ ^๓		๒๕.๐ ^๑		๑๐๐.๐ ^๔
นิสิต	-		-		-
รวม	๗๕.๐ ^๓		๒๕.๐ ^๑		๑๐๐.๐ ^๔

จากตารางนี้แสดงว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่าควรจะเรียนภาษาอังกฤษในปีที่ ๑ มากกว่าปีที่ ๒ (๗๕%) มีเพียง ๒๕% เท่านั้น ที่มีความเห็นว่าน่าจะจะได้เรียนภาษาอังกฤษทั้งในปีที่ ๑ และ ๒

๒.๕ ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก

ตารางที่ ๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก

ที่	ความคิดเห็น	ควร	ไม่ควร	ไม่ออกความเห็น	หมายเหตุ
๑.	ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนิสิตเข้าเรียนในระดับบัณฑิตศึกษาหรือไม่	๒๕.๐%	๗๕.๐%	-	๑:๓
๒.	คะแนนที่ใช้ในการสอบเข้า ควรใช้เป็นเกณฑ์ ยกเว้นเพื่อไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่	๗๕.๐%	๒๕.๐%	-	๓:๑
๓.	คะแนนที่ได้จากการสอบเข้า ควรใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถหรือไม่	๗๕.๐%	๒๕.๐%	-	๓:๑

จากตารางนี้แสดงว่า ผู้ตอบส่วนมาก (๗๕.๐%) เห็นว่าไม่ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนิสิตเข้าเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา นอกจากนี้ก็เห็นว่าคะแนนที่ใช้ในการสอบเข้า ควรใช้เป็นเกณฑ์ยกเว้นเพื่อไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษ และเป็นเกณฑ์ในการจัดระดับผู้เรียนตามความ

๒.๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ทำ การสอนภาษาอังกฤษ

ผู้ตอบคำถาม ๕๖% เห็นว่าผู้ทำการสอนภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา ควรจะเป็นเจ้าของภาษา
อีก ๕๖% เห็นว่าควรเป็นเจ้าของภาษาและ/หรืออาจารย์ไทย ไม่มีผู้ใดเห็นว่าควร เป็นอาจารย์ไทย เท่านั้น

๒.๗ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๗ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

	ภาษาอังกฤษ ทั่วไป	ภาษาอังกฤษ เฉพาะ สาขาวิชา	ทั่วไปและ เฉพาะ สาขาวิชา	อื่น ๆ	รวม
อาจารย์		๑๖๐.๐๐ ^๒	๑๖๐.๐๐ ^๑	๑๐๐.๐๐ ^๑	๑๖๐.๐๐ ^๔
นิสิต		-	-	-	-
รวม		๕๐.๐๐ ^๒	๒๕.๐๐ ^๑	๑๐๐.๐๐ ^๑	๑๐๐.๐๐ ^๔

จากตารางข้างบนนี้แสดงว่า อาจารย์ในระดับบัณฑิตศึกษาเห็นว่า เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษน่าจะเป็น
ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขามากกว่า หรืออาจจะมีภาษาอังกฤษทั่วไปบ้าง (มีผู้ไม่ออกความเห็น ๑ ราย)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักความสำคัญของทักษะต่าง ๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา

ตารางที่ ๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักของการสอนทักษะต่าง ๆ

ที่	ทักษะ	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่ ความสำคัญ	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	การฟัง	๓	๗๕.๐	๖.๓๓๓	๐.๕๗๗	๐.๐	๑.๗๓๒	๑	๑ =ไม่ใช้เลย
๒.	การพูด	๓	๗๕.๐	๖.๓๓๓	๑.๑๕๕	๐.๐	-๑.๗๓๒	๑	๒ =น้อยที่สุด
๓.	การอ่าน	๔	๑๐๐.๐	๖.๒๕๐	๐.๕๐๐	๔.๐๐๐	๒.๐๐๐	๒	๓ =น้อย
๔.	การเขียน	๔	๑๐๐.๐	๖.๐๐๐	๐.๘๑๖	๑.๕๖๐	-๐.๐๐๐	๓	๔ =ค่อนข้างน้อย
๕.	การแปล	๔	๑๐๐.๐	๕.๗๕๐	๐.๘๕๗	-๑.๒๘๘	๐.๘๕๕	๔	๕ =ปานกลาง ๖ =มาก ๗ =มากที่สุด

จากตารางนี้แสดงว่า ผู้ตอบคำถาม มีความเห็นว่าทักษะการฟัง และการพูดมีความสำคัญมากพอ ๆ กันเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การอ่าน การเขียน และการแปล ตามลำดับ

๒.๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการฟัง

๒.๘.๑ แหล่งการฟัง

ตารางที่ ๙ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งของการฟัง

ที่	แหล่งของการฟัง	N	ร้อยละ	ลำดับที่
๑.	คู่สนทนา	๓	๗๕.๐%	๑
๒.	วิทยุ	-	-	-
๓.	โทรทัศน์	๒	๕๐.๐%	๒
๔.	เทป	๑	๒๕.๐%	๓
๕.	โทรศัพท์	-	-	-
๖.	การบรรยาย	๒	๕๐.๐%	๒
๗.	การประชุม/การรายงาน	๒	๕๐.๐%	๒
๘.	การอภิปราย	-	-	-

จากตารางนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบคำถามส่วนมากเห็นว่าแหล่งของการฟังที่สำคัญเป็นอันดับแรกได้แก่คู่สนทนา รองลงมาได้แก่โทรทัศน์ การบรรยาย และการรายงาน มีผู้ตอบคำถามเพียง ๑ รายที่ตอบว่าได้เทปเป็นแหล่งการฟังด้วย ไม่มีผู้ใดเห็นว่าวิทยุ โทรศัพท์ และการอภิปราย จะเป็นแหล่งของการฟัง

๒.๕.๒ ปริมาณการฟัง

ตารางที่ ๑๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณเนื้อหาของการฟัง

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur	Skew		
๑.	บทสนทนา	๒	๕๐.๐	๒.๕๐๐	๐.๗๖๗	-	-	๓	๑ = น้อย
๒.	คำสั่ง	-	-	-	-	-	-	-	๒ = ปานกลาง
๓.	ข่าว	๑	๒๕.๐	๓.๐๐๐	-	-	-	๑	๓ = มาก
๔.	คำบรรยาย/บทความ	๔	๑๐๐.๐	๓.๐๐๐	-	-	-	๑	
๕.	รายงาน	๓	๗๕.๐	๒.๖๖๗	๐.๕๗๗	-	-๑.๗๓๒	๒	
๖.	การประชุม	๓	๗๕.๐	๒.๖๖๗	๐.๕๗๗	-	-๑.๗๓๒	๒	
๗.	เพลง	-	-	-	-	-	-	-	
๘.	การอภิปราย/ปาฐกถา	-	-	-	-	-	-	-	

จากตารางที่ ๑๐ แสดงว่า เนื้อหาของการฟังที่เป็นข่าวและคำบรรยาย/บทความ นั้น มีปริมาณมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ เนื้อหาที่เป็นรายงานและการประชุม เนื้อหาที่เป็นบทสนทนามีบ้าง ส่วนที่เป็นคำสั่ง เพลง และการอภิปราย/ปาฐกถา ไม่มีเลย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๔.๓ วัตถุประสงค์ของการฟัง

ตารางที่ ๑๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฟัง

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	โต้ตอบบทสนทนา	๒	๕๐.๐	๓.๐๐๐	-	-	-	๑	๑ = น้อย
๒.	รับคำสั่ง/ปฏิบัติตามคำสั่ง	-	-	-	-	-	-	-	๒ = ปานกลาง
๓.	เขียนรายงาน	๔	๑๐๐.๐	๒.๕๐๐	๐.๕๗๗	-๖.๐๐๐	-๐.๐๐๐	๒	๓ = มาก
๔.	จดบันทึกโดยสรุป	๒	๕๐.๐	๓.๐๐๐	-	-	-	๑	
๕.	จดบันทึกอย่างละเอียด	๑	๒๕.๐	๑.๐๐๐	-	-	-	๓	
๖.	แปล	๑	๒๕.๐	๓.๐๐๐	-	-	-	๑	
๗.	นำไปพูดวิเคราะห์วิจารณ์	๑	๒๕.๐	๓.๐๐๐	-	-	-	๑	
๘.	นำไปเขียนวิเคราะห์วิจารณ์	๓	๗๕.๐	๓.๐๐๐	-	-	-	๑	

ตารางที่ ๑๑ แสดงว่า ผู้ตอบคำถามเห็นว่าวัตถุประสงค์ของการฟังอันได้แก่ เพื่อโต้ตอบ การสนทนา จดบันทึกโดยสรุป แปล นำไปพูดวิเคราะห์วิจารณ์ นำไปเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ นั้น มีความสำคัญมาพอ ๆ กัน เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ เพื่อเขียนรายงาน และเพื่อจดบันทึกอย่างละเอียด ตามลำดับ ไม่มีผู้ใดเห็นว่าต้องฟังภาษาอังกฤษเพื่อรับคำสั่งหรือปฏิบัติตามคำสั่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๑๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพูด

๒.๑๐.๑ เนื้อหาของการพูด

ตารางที่ ๑๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของการฝึกพูด

ที่	ทักษะ	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	สนทนา	๔	๑๐๐.๐	๒.๕๐๐	๐.๕๗๗	-๒.๐๐๐	-๐.๐๐๐	๓	๑ = น้อย
๒.	สัมภาษณ์	๓	๗๕.๐	๒.๖๖๗	๐.๕๗๗	๐.๐	-๑.๗๓๒	๒	๒ = ปานกลาง
๓.	โต้วาที	๑	๒๕.๐	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	๓ = มาก
๔.	อภิปราย/ปาฐกถา	๒	๕๐.๐	๒.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๔	
๕.	บรรยาย	๒	๕๐.๐	๒.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๕	
๖.	สุนทรพจน์	-	-	-	-	-	-	-	

จากตารางนี้แสดงว่า ผู้ตอบคำถามเห็นว่าควรฝึกทักษะในการพูดโต้วาทีมากเป็นอันดับหนึ่ง พูดสัมภาษณ์ และพูดสนทนา เป็นอันดับ ๒ และ ๓ ตามลำดับ ส่วนการฝึกทักษะในการพูดอภิปราย/ปาฐกถา และพูดบรรยาย ควรฝึกบ้าง แต่ไม่มีผู้ใดเห็นว่าต้องฝึกพูดสุนทรพจน์เลย

๒.๑๖.๒ ผู้ที่ประสงค์จะพูดด้วย

ตารางที่ ๑๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการจะพูดภาษาอังกฤษด้วย

ที่	ผู้ที่ต้องการพูดด้วย	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur	Skew		
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๑	๒๕.๐	๒.๐๐๐	-	-	-	๑	๑ = น้อย
๒.	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	-	-	-	-	-	-	-	๒ = ปานกลาง
๓.	เพื่อนร่วมงาน	-	-	-	-	-	-	-	๓ = มาก
๔.	ลูกค้า	-	-	-	-	-	-	-	
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	๓	๗๕.๐	๑.๖๖๗	๐.๕๗๗	-	-๑.๗๓๒	๒	
๖.	ผู้ฟัง เป็นกลุ่มใหญ่	๑	๒๕.๐	๒.๐๐๐	-	-	-	๑	

จากตารางที่ ๑๓ แสดงว่า ผู้ตอบคำถามเห็นว่า ควรได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษเพราะต้องการพูดกับผู้บังคับบัญชา และผู้ฟัง เป็นกลุ่มใหญ่ เป็นส่วนมาก และเพราะต้องการพูดกับผู้มาติดต่อราชการบ้าง แต่ไม่มีผู้ใดเห็นว่า ต้องพูดภาษาอังกฤษกับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน หรือลูกค้าแต่อย่างใด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๑๐.๓ จุดประสงค์ของการพูด

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการพูด

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	ชักทาย/กล่าวคำอำลา	๒	๕๐.๐	๒.๐๐๐	-	-	-	๖	
๒.	กล่าวต้อนรับ	๒	๕๐.๐	๒.๐๐๐	-	-	-	๖	
๓.	กล่าวขอบคุณ	๒	๕๐.๐	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	-	-	๘	
๔.	แนะนำตัว/แนะนำผู้อื่น	๒	๕๐.๐	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	-	-	๘	
๕.	ถาม/ตอบเรื่องเวลา	๑	๒๕.๐	๓.๐๐๐	-	-	-	๑	
๖.	ถาม/ตอบเรื่องระยะทาง	๑	๒๕.๐	๓.๐๐๐	-	-	-	๑	
๗.	ถาม/ตอบเรื่องสถานที่	๑	๒๕.๐	๓.๐๐๐	-	-	-	๑	
๘.	เชื้อเชิญ/ตอบรับคำเชิญ/ ปฏิเสธคำเชิญ	๑	๒๕.๐	๒.๐๐๐	-	-	-	๖	
๙.	ขออนุญาต	-	-	-	-	-	-	-	
๑๐.	ให้อุญาต	-	-	-	-	-	-	-	
๑๑.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ ผู้อื่น	๑	๒๕.๐	๓.๐๐๐	-	-	-	๑	
๑๒.	หาข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ ผู้อื่น	๑	๒๕.๐	๒.๐๐๐	-	-	-	๖	
๑๓.	ถามเพื่อให้ได้ข้อมูล	๒	๕๐.๐	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	-	-	๘	
๑๔.	ขอความช่วยเหลือ	๒	๕๐.๐	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	-	-	๘	
๑๕.	ขอบริการ	๓	๗๕.๐	๒.๓๓๓	๐.๕๗๗	-	๑.๗๓๒	๕	
๑๖.	ให้บริการ	๒	๕๐.๐	๒.๐๐๐	-	-	-	๖	
๑๗.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานใน หน้าที่/หน่วยงาน	๓	๗๕.๐	๒.๓๓๓	๐.๕๗๗	-	๑.๗๓๒	๕	
๑๘.	ให้ข้อมูลด้านวิชาการ	๔	๑๐๐.๐	๒.๗๕๐	๐.๕๐๐	๔.๐๐๐	-๒.๐๐๐	๒	

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur	Skew		
๑๙.	ให้ความช่วยเหลือ	๒	๕๐.๐	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	-	-	๔	
๒๐.	ถามหาเหตุผล	๑	๒๕.๐	๓.๐๐๐	-	-	-	๑	
๒๑.	ให้เหตุผล	๒	๕๐.๐	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	-	-	๔	
๒๒.	ถามหาความเห็น	๒	๕๐.๐	๓.๐๐๐	-	-	-	๑	
๒๓.	ให้ความคิดเห็น	๒	๕๐.๐	๓.๐๐๐	-	-	-	๑	
๒๔.	ขอคำแนะนำ	๓	๗๕.๐	๒.๖๖๗	๐.๕๗๗	-	-๑.๗๓๒	๓	
๒๕.	ให้คำแนะนำ	๒	๕๐.๐	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	-	-	๔	
๒๖.	โน้มน้าวใจผู้อื่น	๑	๒๕.๐	๓.๐๐๐	-	-	-	๑	

จากตารางที่ ๑๔ จะเห็นว่า ผู้ตอบคำถามเห็นว่าวัตถุประสงค์ของการพูดที่มีความสำคัญเป็นอันดับ ๑ ได้แก่ เพื่อถาม/ตอบเรื่องเวลา ถาม/ตอบเรื่องระยะทาง ถามตอบเรื่องสถานที่ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ผู้อื่น ถามหาเหตุผล ถามหาความเห็น ให้ความคิดเห็น และเพื่อโน้มน้าวใจผู้อื่น ที่มีความสำคัญเป็นอันดับ ๒ ได้แก่ วัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลด้านวิชาการ อันดับ ๓ ได้แก่ การพูดเพื่อขอคำแนะนำ อันดับ ๔ ได้แก่ การพูดเพื่อกล่าวขอบคุณ เพื่อแนะนำตัว/ผู้อื่น ถามเพื่อให้ได้ข้อมูล ขอความช่วยเหลือ ให้ความช่วยเหลือ ให้เหตุผล และให้คำแนะนำ วัตถุประสงค์อื่น ๆ นอกจากนี้ก็มีความสำคัญบ้างแต่ไม่มากนัก

สถาบันวิจัยประชากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๑๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่าน

๒.๑๑.๑ เนื้อหาของการอ่าน

ตารางที่ ๑๕ ความคิดเห็นของเนื้อหาของอังกฤษด้านการอ่าน

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				X̄	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๓	๗๕.๐	๒.๖๖๗	๐.๕๗๗	๐.๐	-๑.๗๓๒	๒	
๒.	ตาราง	-	-	-	-	-	-	-	
๓.	คู่มือ	๑	๒๕.๐	๒.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๓	
๔.	หนังสือพิมพ์	๑	๒๕.๐	๒.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๓	
๕.	จดหมายติดต่อธุรกิจ/ ราชการ	๓	๗๕.๐	๒.๖๖๗	๐.๕๗๗	๐.๐	-๑.๗๓๒	๒	
๖.	จดหมายส่วนตัว	๑	๒๕.๐	๑.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๔	
๗.	สัญญาลักษณะ	๑	๒๕.๐	๒.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๓	
๘.	เครื่องหมายจราจร	-	-	-	-	-	-	-	
๙.	ตำราเกี่ยวกับสาขา งาน	๔	๑๐๐.๐	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	
๑๐.	งานวิจัย	๔	๑๐๐.๐	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	
๑๑.	วารสาร/เอกสาร	๔	๑๐๐.๐	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	

ตารางที่ ๑๕ แสดงว่า เนื้อหาของภาษาอังกฤษด้านการอ่านนั้น เป็นตำราเกี่ยวกับสาขา
งานวิจัย และวารสาร/เอกสาร มีปริมาณมากเป็นอันดับ ๑ รองลงมาได้แก่ คำสั่ง และจดหมายธุรกิจ/
ราชการ เนื้อหาที่มีปริมาณปานกลางได้แก่ คู่มือ หนังสือพิมพ์ และสัญญาลักษณะ และที่มีปริมาณเพียงเล็กน้อย
คือ เนื้อหาจดหมายส่วนตัว ไม่มีผู้ใดเห็นว่าจะมีปริมาณเนื้อหาการอ่านเป็นตารางและเครื่องหมายจราจร

๒.๑๑.๒ วัตถุประสงค์ของการอ่าน

ตารางที่ ๑๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการอ่าน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	เขียนสรุป	๒	๕๐.๐	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๓	
๒.	ทำรายงาน	๓	๗๕.๐	๒.๖๖๗	๐.๕๗๗	๐.๐	-๑.๗๓๒	๒	
๓.	ค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่	๔	๑๐๐.๐	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	
๔.	เขียนวิเคราะห์วิจารณ์	๒	๕๐.๐	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	
๕.	แปล	๓	๗๕.๐	๒.๓๓๓	๐.๕๗๗	๐.๐	-๑.๗๓๒	๔	

จากตารางที่ ๑๖ แสดงว่า ผู้ตอบคำถามเห็นว่าวัตถุประสงค์ของการอ่านเพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่ และเพื่อเขียนวิเคราะห์วิจารณ์มีความสำคัญเป็นอันดับ ๑ เพื่อทำรายงานและเพื่อเขียนสรุปมีความสำคัญเป็นอันดับ ๒ และ ๓ ตามลำดับ ส่วนที่จะอ่านเพื่อแปลนั้นมีน้อยมาก

๒.๑๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียน

๒.๑๒.๑ ผู้ที่ต้องการเขียนถึง

ตารางที่ ๑๗ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการเขียนถึง

ที่	ผู้ที่ต้องการเขียนถึง	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	ผู้บังคับบัญชา	-	-	-	-	-	-	-	๑ = น้อย
๒.	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	-	-	-	-	-	-	-	๒ = ปานกลาง
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๑	๒๕.๐	๒.๐๐๐	-	-	-	๑	๓ = มาก
๔.	ลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้อง	-	-	-	-	-	-	-	
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	๒	๕๐.๐	๒.๐๐๐	-	-	-	๑	
๖.	หน่วยราชการ	-	-	-	-	-	-	-	
๗.	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๒	๕๐.๐	๒.๐๐๐	-	-	-	๑	

จากตารางที่ ๑๗ แสดงว่า ผู้ตอบคำถามมีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนไม่มากนัก ดังจะเห็นได้ว่า ผู้ที่ต้องการเขียนถึงมีเพียงเพื่อนร่วมงาน ผู้มาติดต่อราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเท่านั้น และความสำคัญของการที่จะเขียนถึงก็เพียงปานกลาง ($\bar{X} = 2.000$)

๒.๑๒.๒ เนื้อหาการฝึกเขียนอังกฤษ

ตารางที่ ๑๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาการฝึกเขียนอังกฤษ

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	-	-	-	-	-	-	-	
๒.	บันทึกข้อความสั้น ๆ	-	-	-	-	-	-	-	
๓.	จดหมายส่วนตัว	๑	๒๕.๐	๒.๐๐๐	-	-	-	๔	
๔.	จดหมายธุรกิจ	-	-	-	-	-	-	-	
๕.	จดหมายราชการ	๑	๒๕.๐	๒.๐๐๐	-	-	-	๔	
๖.	จดหมายเชื้อเชิญ ทางสังคม	๒	๕๐.๐	๑.๕๐๐	๐.๗๐๗	-	-	๕	
๗.	จดหมายตอบรับ/ ปฏิเสธ	๒	๕๐.๐	๒.๐๐๐	-	-	-	๔	
๘.	บทความ	๑	๒๕.๐	๒.๐๐๐	-	-	-	๔	
๘.	รายงาน	๔	๑๐๐.๐	๒.๗๕๐	๐.๕๐๐	๔.๐๐๐	-๒.๐๐๐	๒	
๑๐.	ข้อเสนอ	๒	๕๐.๐	๓.๐๐๐	-	-	-	๑	
๑๑.	ตำรา	๓	๗๕.๐	๒.๖๖๗	๐.๕๗๗	-	-๑.๗๓๒	๓	

จากตารางที่ ๑๘ แสดงว่า เนื้อหาการฝึกเขียนภาษาอังกฤษที่เป็นข้อเสนอแนะ มีความสำคัญ
หรือมีปริมาณมากที่สุด การฝึกเขียนรายงานและเขียนตำรามีความสำคัญเป็นอันดับ ๒ และ ๓ ตามลำดับ
การฝึกเขียนเนื้อหาอื่น ๆ ก็มีความสำคัญบ้างเล็กน้อย ไม่มีผู้ใดคิดว่าเนื้อหาการเขียนจะเป็นคำสั่ง
บันทึกข้อความสั้น ๆ หรือจดหมายธุรกิจเลย

๒.๑๒.๓ วัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	สั่งงาน	-	-	-	-	-	-	-	
๒.	สั่งสินค้า	-	-	-	-	-	-	-	
๓.	สั่งยา	-	-	-	-	-	-	-	
๔.	ติดต่อธุรกิจ	-	-	-	-	-	-	-	
๕.	ติดต่อราชการ	-	-	-	-	-	-	-	
๖.	ติดต่อส่วนตัว	๑	๒๕.๐	๒.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	
๗.	เชื้อเชิญ	-	-	-	-	-	-	-	
๘.	บรรยายเหตุการณ์	-	-	-	-	-	-	-	
๙.	บรรยายสถานที่	-	-	-	-	-	-	-	
๑๐.	บรรยายบุคคล	-	-	-	-	-	-	-	
๑๑.	บรรยายกระบวนการ	-	-	-	-	-	-	-	
๑๒.	โน้มน้าวใจผู้อ่าน	-	-	-	-	-	-	-	
๑๓.	รายงานผลงาน	๒	๕๐.๐	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๓	
๑๔.	เสนอโครงการ	๔	๑๐๐.๐	๒.๗๕๐	๐.๕๐๐	๔.๐๐๐	-๒.๐๐๐	๑	
๑๕.	เสนอความคิดเห็น	๒	๕๐.๐	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๓	
๑๖.	เสนอข้อโต้แย้งเพื่อหักล้าง	๑	๒๕.๐	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	
๑๗.	ให้ความรู้ทั่วไป	๒	๕๐.๐	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๓	
๑๘.	ให้ความรู้ทางวิชาการ	๔	๑๐๐.๐	๒.๗๕๐	๐.๕๐๐	๔.๐๐๐	-๒.๐๐๐	๒	

จากตารางที่ ๑๔ จะเห็นได้ว่า วัตถุประสงค์ของการฝึกเขียนเพื่อเสนอข้อโต้แย้งเพื่อหักล้างนั้น มีความสำคัญเป็นอันดับ ๑ รองลงมาคือ เพื่อเสนอโครงการและเพื่อให้ความรู้ทางวิชาการ ที่มีความสำคัญเป็นอันดับ ๓ คือ วัตถุประสงค์เพื่อรายงานผลงาน เพื่อเสนอความคิดเห็น และเพื่อให้ความรู้ทั่วไป วัตถุประสงค์ที่มีความสำคัญบ้างอีกอันหนึ่งคือ เพื่อติดต่อส่วนตัว วัตถุประสงค์นอกเหนือจากนี้ ผู้ตอบคำถาม ไม่ได้ให้ความสำคัญเลย

๑๓. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแปล

๒.๑๓.๑ เนื้อหาของการแปล

ตารางที่ ๒๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของการแปล

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	-	-	-	-	-	-	-	
๒.	ข่าวจากวิทยุ	-	-	-	-	-	-	-	
๓.	ข่าวจากหนังสือพิมพ์	๑	๒๕.๐	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	
๔.	จดหมายส่วนตัว	-	-	-	-	-	-	-	
๕.	จดหมายร้องเรียน	-	-	-	-	-	-	-	
๖.	จดหมายสมัครงาน	-	-	-	-	-	-	-	
๗.	จดหมายสั่งของ	-	-	-	-	-	-	-	
๘.	บทความ	๔	๑๐๐.๐	๓.๖๖๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	
๙.	รายงาน	๔	๑๐๐.๐	๒.๕๐๐	๐.๕๗๗	-๖.๐๐๐	-๐.๐๐๐	๓	
๑๐.	ตำรา	๔	๑๐๐.๐	๒.๗๕๐	๐.๕๐๐	๔.๐๐๐	-๒.๐๐๐	๒	
๑๑.	คำพูด	๑	๒๕.๐	๓.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑	

จากตารางนี้จะเห็นได้ว่า เนื้อหาของการแปลมีไม่มากนัก และที่มีความสำคัญหรือมีปริมาณมากที่สุด

คือ การแปลบทความ คำพูด และข่าวจากหนังสือพิมพ์ รองลงมาคือการแปลตำรา และแปลรายงานตามลำดับ

๑๓.๒ วัตถุประสงค์ของการแปล

ตารางที่ ๒๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการแปล

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	เพื่อรายงานหัวหน้างาน	-	-	-	-	-	-	-	
๒.	เพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้ ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา	๒	๕๐.๐	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๐	๐.๐	๒	
๓.	เพื่อถ่ายทอดให้แก่สื่อมวลชน	๒	๕๐.๐	๒.๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๓	
๔.	เพื่อตีพิมพ์	๔	๑๐๐.๐	๒.๗๕๐	๐.๕๐๐	๔.๐๐๐	-๒.๐๐๐	๑	

จากตารางที่ ๒๑ แสดงว่า ผู้ตอบคำถามเห็นวัตถุประสงค์ของการแปล เพื่อตีพิมพ์นั้นมีความสำคัญเป็นอันดับ ๑ และเพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา เพื่อถ่ายทอดให้แก่สื่อมวลชน ก็มีความสำคัญเป็นลำดับ ๒ และ ๓ ตามลำดับ

๓. สรุปผลการวิเคราะห์

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลคณะสัตวแพทยศาสตร์ดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า อาจารย์ในระดับบัณฑิตศึกษาของคณะสัตวแพทยศาสตร์ (ไม่มีข้อมูลจากนิสิต) มีความเห็นเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษาว่า ควรจะเป็นวิชาเลือก และควรจะเรียนในปีที่ ๑ แต่ไม่ควรใช้ เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนิสิตเข้าเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา ผู้ทำการสอนควรจะเป็นเจ้าของภาษามากกว่า และเนื้อหาของวิชาน่าจะเป็นภาษาอังกฤษ เฉพาะสาขาวิชา

เกี่ยวกับทักษะต่าง ๆ ในการเรียนนั้น อาจารย์คณะสัตวแพทยศาสตร์ให้ความสำคัญแก่การฟัง และการพูดมากที่สุด

การฟังนั้น แหล่งของการฟังที่สำคัญคือคู่สนทนา เนื้อหาจะเป็นข่าวและคำบรรยาย/บทความมาก และต้องฟังเพื่อโต้ตอบการสนทนา เพื่อนำไปวิเคราะห์วิจารณ์ เป็นสำคัญ

การพูดที่สำคัญคือ การพูดโต้ว่าที และต้องการพูดกับผู้บังคับบัญชาและผู้ฟัง เป็นกลุ่มใหญ่เป็นส่วนมาก วัตถุประสงค์ของการพูดที่สำคัญได้แก่ การพูดถามตอบเรื่องต่าง ๆ ในการสนทนาทั่ว ๆ ไป และการให้เหตุผล ให้ความเห็น

ส่วนการอ่าน เนื้อหาการอ่านนั้น เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสาขางานเป็นส่วนใหญ่ และเป็นการอ่านเพื่อค้นคว้าและเพื่อนำไปวิเคราะห์วิจารณ์

ส่วนการเขียน ผู้ตอบคำถามไม่ต้องการเขียนถึงใครมากนัก เป็นการเขียนข้อเสนอเป็นส่วนมาก เพื่อเสนอข้อโต้แย้ง เพื่อหักล้าง เป็นวัตถุประสงค์สำคัญ ตลอดจนเพื่อให้ความรู้ทางด้านวิชาการ และเพื่อเสนอโครงการ

สำหรับการแปล เนื้อหาที่สำคัญในการแปลคือ บทความและคำพูด การแปลคำราก็มีความสำคัญบ้างค่อนข้างมาก และแปลเพื่อตีพิมพ์เป็นวัตถุประสงค์สำคัญที่สุด

อนึ่ง ดังที่กล่าวไว้ในตอนต้นแล้วว่า ประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนั้นมีจำนวนน้อย และมีเพียงประเภทเดียว จึงควรสังเกตด้วยว่า ข้อมูลมีจำนวนน้อยเกินไปกว่าที่จะหาค่าทางสถิติได้ การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น จึงเป็นเรื่องของความคิดเห็นทั่ว ๆ ไปเป็นส่วนใหญ่ ไม่มีรายละเอียดเกี่ยวกับว่าความคิดเห็นเหล่านั้นกระจายหรือไม่ หรือเป็นไปในทางเดียวกันมากน้อยเพียงใด

คณะทันตแพทยศาสตร์

๑. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ได้จากแบบสอบถามที่ส่งตัวอย่างแจกอาจารย์และนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษา คณะทันตแพทยศาสตร์ จำนวน ๒๘ ฉบับ จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า การสำรวจครั้งนี้เป็นการตอบคำถามของอาจารย์ที่สอนในระดับบัณฑิตศึกษา ๑๗ คน (๖๐.๗%) และเป็นนิสิตที่กำลังศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน ๑๑ คน (๓๙.๓%) ดังที่แสดงในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ จำนวน ~~ประชากร~~ ของกลุ่มตัวอย่าง

	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์	๑๗	๖๐.๗
นิสิต	๑๑	๓๙.๓
รวม	๒๘	๑๐๐.๐

ในจำนวนนิสิต ๑๑ คนนี้ ปรากฏว่าเป็นนิสิตปริญญาโทปีที่ ๑ ๘ คน (๗๒.๖%) เป็นนิสิตปริญญาโทปีที่ ๒ ๓ คน (๑๐.๗%)

อนึ่ง ในบรรดานิสิต ๑๑ คนนั้น มีอยู่ ๓ คน (๑๐.๗%) กำลังทำวิทยานิพนธ์อีก ๒ คน (๗.๑%) ยังไม่ได้ทำวิทยานิพนธ์ และอีก ๘ คน (๗๒.๘%) ไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์เพื่อให้อัตราเรียน

นอกจากนี้การวิเคราะห์ภูมิหลังของนิสิตพบว่า นิสิตที่กำลังเรียนปริญญาโทนี้ ๑๑ คน (๓๙.๓%) เป็นผู้ที่มีงานทำอยู่แล้วในขณะที่ทำการศึกษาอยู่ อีก ๑ คน (๓.๖%) เป็นผู้ที่ยังไม่มีงานทำ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๒.๑ ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๒ ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ

ที่	ความคิดเห็น	\bar{X} *	S.D	Mode
ก.	<u>ในกรณีที่ เป็นนิสิต</u>			
๑.	ในการทำงานของท่าน ท่านใช้ภาษาอังกฤษ อังกฤษมากน้อยเพียงใด	๒.๖๓๖	๐.๕๐๕	๓.๐๐๐
๒.	ในการทำงานของท่าน ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษ มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	๓.๖๑๕	๐.๕๖๖	๔.๐๐๐
ข.	<u>ในกรณีที่ท่านเป็นอาจารย์</u>			
	ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา มีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด	๓.๗๕๐	๐.๔๔๒	๔.๐๐๐

จากตารางข้างบนนี้แสดงว่า นิสิตเห็นว่าในการทำงานมีการใช้ภาษาอังกฤษบ้างพอควร ($\bar{X} = 2.636$) แต่ก็คิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญในการทำงานค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 3.615$) ส่วนอาจารย์ที่สอนในระดับบัณฑิตศึกษาก็เห็นว่า ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นค่อนข้างมาก เช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 3.750$)

๒.๒ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อการสอนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๓ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อการสอนภาษาอังกฤษ

	บังคับ	เลือก	รวม
อาจารย์	๗๑.๔	๔๐.๐	๑๑๑.๔
นิสิต	๒๘.๖	๔๐.๐	๖๘.๖
รวม	๑๐๐.๐	๘๐.๐	๑๘๐.๐

จากตารางข้างบนนี้แสดงว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ควรให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับมากกว่าวิชาเลือก (๑๐๐:๘) แต่นิสิตส่วนใหญ่กลับมีความเห็นว่าควรให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับ (๘๐:๒) อย่างไรก็ตาม โดยสรุปแล้วความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตกำลังกันในการที่จะให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับหรือวิชาเลือก (๑๔:๑๔)

๒.๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของภาษาอังกฤษ

จำนวนหน่วยกิต	N	%	
๑	๓	๑๐.๓	จากตารางนี้แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของภาษาอังกฤษมีแตกต่างกันไป ผู้ตอบจำนวนหนึ่ง เห็นว่าควรจะเป็น ๒ หน่วยกิต (๓๕.๓%) รองลงมาคือ เห็นว่าควรเป็น ๔ หน่วยกิต (๒๔.๐) และ ๕ หน่วยกิต (๑๗.๕%) ตามลำดับ.
๒	๑๐	๓๕.๓	
๔	๕	๑๗.๕	
๕	๗	๒๔.๐	
๕	๓	๑๐.๓	

๒.๔ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อความเห็นในการเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อความเห็นในการเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ

	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๑ และ ๒	อื่น ๆ	รวม
อาจารย์	๕๓.๓		๖๖.๗		๕๙.๓
นิสิต	๕๖.๗		๓๓.๓		๕๐.๗
รวม	๕๕.๖		๕๕.๕		๑๐๐.๐

จากตารางข้างบนนี้แสดงว่า ความคิดเห็นของอาจารย์กำลังกันในการที่จะให้นิสิตเริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นปีที่ ๑ หรือทั้งปีที่ ๑ และ ๒ ในระดับมัธยมศึกษา สำหรับนิสิตนั้นมีความเห็นว่าการเริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นปีที่ ๑ มากกว่าทั้งปีที่ ๑ และ ๒ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาความคิดเห็นโดยรวมแล้ว สรุปได้ว่าควรสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาในชั้นปีที่ ๑ (๕๕.๖%) ส่วนความเห็นรองลงมาคือ สอนทั้งปีที่ ๑ และ ๒ ด้วย (๕๕.๕%) มีผู้ไม่ออกความเห็น ๑ คน

๒.๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก

ตารางที่ ๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก

ที่	ความคิดเห็น	ควร	ไม่ควร	ไม่ออกความเห็น	หมายเหตุ
๑.	ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนิสิตเข้าเรียนในระดับบัณฑิตศึกษาหรือไม่	๒๑.๔	๗๘.๖		๖:๒๒
๒.	คะแนนที่ใช้ในการสอบเข้า ควรใช้เป็นเกณฑ์ ยกเว้นเพื่อไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่	๓๓.๑	๕๗.๑	๑๐.๗	๙:๑๖:๓
๓.	คะแนนที่ได้จากการสอบเข้า ควรใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถหรือไม่	๔๒.๔	๔๒.๔	๑๔.๓	๑๒:๑๒:๔

จากตารางข้างบนนี้แสดงว่า ผู้ตอบส่วนมาก (๗๘.๖%) เห็นว่าไม่ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนิสิตเข้าเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา นอกจากนี้ผู้ตอบ (๕๗.๑%) ยังมีความเห็นว่าไม่ควรใช้คะแนนที่ได้จากการสอบเข้าเป็นเกณฑ์ ยกเว้นเพื่อไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม ผู้ตอบมีความคิดเห็นก้ำกึ่งกัน (๔๒.๔% - ๔๒.๔%) ในกรณีที่ว่าควรใช้คะแนนที่ได้จากการสอบเข้า เป็นเกณฑ์ในการจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถหรือไม่ นอกจากนี้ก็ยังมีผู้ตอบบางคนที่ไม่ออกความเห็น

๑.๖ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๘ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

	ภาษาอังกฤษทั่วไป	ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา	ทั่วไปและเฉพาะสาขาวิชา	อื่น ๆ	รวม
อาจารย์	๘๐.๐ ^๔	๖๐.๐ ^๓	๕๕.๖ ^{๑๐}	-	๖๐.๗ ^{๑๗}
นิสิต	๒๖.๐ ^๑	๔๐.๐ ^๒	๕๕.๘ ^๘	-	๓๘.๓ ^{๑๖}
รวม	๑๓.๐ ^๕	๑๓.๐ ^๕	๖๔.๓ ^{๑๘}	-	๑๐๐.๐ ^{๒๘}

จากตารางข้างบนนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่า ทั้งอาจารย์และนิสิตส่วนมาก (๖๔.๓%) มีความเห็นคล้อยตามกันเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่จะเรียนในระดับบัณฑิตศึกษาว่าควรเป็นทั้งภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา ส่วนความเห็นรองลงมา (๑๗.๘%) นั้น อาจารย์และนิสิตส่วนหนึ่งเห็นว่าควรเป็นภาษาอังกฤษทั่วไปอย่างเดียวเท่า ๆ กับที่ควรจะเป็นภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาอย่างเดียว

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษานั้น ควรเป็นภาษาอังกฤษทั้งแบบทั่วไปและภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชารวมกัน มากกว่าที่จะแยกสอนแต่ภาษาอังกฤษทั่วไป หรือภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาแต่เพียงอย่างเดียว

๒.๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักของการสอนทักษะต่าง ๆ

ตารางที่ ๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักของการสอนทักษะต่าง ๆ

ที่	ทักษะ	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	การฟัง	๒๘	๑๐๐	๕.๘๘๓	๐.๖๘๕	-๐.๗๒๑	๐.๑๓๘	๔	๑ = ไม่ใช่เลย
๒.	การพูด	๒๘	๑๐๐	๕.๖๔๓	๐.๗๘๐	-๐.๕๘๐	๐.๒๔๓	๕	๒ = น้อยที่สุด
๓.	การอ่าน	๒๘	๑๐๐	๖.๑๔๓	๐.๘๔๘	-๐.๑๘๗	-๐.๖๘๐	๑	๓ = น้อย
๔.	การเขียน	๒๘	๑๐๐	๕.๘๓๘	๐.๗๖๖	-๐.๒๓๐	๐.๑๒๕	๓	๔ = ค่อนข้างน้อย
๕.	การแปล	๒๘	๑๐๐	๕.๙๖๔	๑.๐๗๑	๕.๘๗๑	-๑.๘๗๓	๒	๕ = ปานกลาง ๖ = มาก ๗ = มากที่สุด

จากตารางข้างบนนี้แสดงว่า ผู้ตอบให้ความสำคัญกับทักษะการอ่านมากที่สุด ($\bar{X} = 6.143$) รองลงมาคือ การแปล ($\bar{X} = 5.964$) และการเขียน การฟัง การพูด ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่า Kur จะเห็นว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบเกี่ยวกับทักษะการแปล มีความพิงต้องกันอย่างมาก ในขณะที่ทักษะอื่น ๆ มีความคิดเห็นกระจัดกระจาย และจากค่า Skew แสดงว่า ผู้ตอบเห็นว่าทักษะที่จัดว่าสำคัญค่อนข้างมาก คือ การแปลและการอ่าน (ค่า Skew เป็นลบ)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๘ การฟัง

๒.๘.๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งของการฟัง

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งของการฟัง

ที่	แหล่งของการฟัง	N	ร้อยละ	ลำดับที่
๑.	คู่สนทนา	๑๘	๖๔.๓	๑
๒.	วิทยุ	๔	๓๒.๑	๕
๓.	โทรทัศน์	๗	๒๕.๐	๖
๔.	เทป	๑๔	๕๐.๐	๒
๕.	โทรศัพท์	๒	๗.๑	๗
๖.	การบรรยาย	๑๓	๔๖.๔	๓
๗.	การประชุม/การรายงาน	๑๐	๓๕.๗	๔
๘.	การอภิปราย	๗	๒๕.๐	๖

จากตารางข้างบนนี้แสดงว่า ผู้ตอบกว่าครึ่งเห็นว่า การเรียนภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา ควรฝึกทักษะการฟังจากคู่สนทนา เป็นแหล่งสำคัญที่สุด (๖๔.๓%) รองลงมาคือ ฟังจากเทป (๕๐.๐%) ส่วนการฝึกฟังจากการบรรยาย การประชุม/การรายงาน, วิทยุ, โทรทัศน์, การอภิปรายและโทรศัพท์ มีความสำคัญรองลงมาตามลำดับ

๒.๔.๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณเนื้อหาของการฟัง

ตารางที่ ๑๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณเนื้อหาของการฟัง

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	บทสนทนา	๒๑	๗๕	๒.๔๗๖	๐.๖๐๒	-๐.๓๙๔	๐.๖๖๒	๓	๑ = น้อย
๒.	คำสั่ง	๑๙	๖๗.๘๖	๒.๑๕๘	๐.๗๖๕	-๑.๑๔๒	๐.๒๘๖	๗	๒ = ปานกลาง
๓.	ข่าว	๑๘	๖๔.๒๙	๒.๓๓๓	๑.๐๒๙	๑๐.๑๙๕	๒.๘๗๕	๖	
๔.	คำบรรยาย/บทความ	๒๓	๘๒.๑๔	๒.๖๙๖	๐.๕๗๐	-๑.๒๙๑	๐.๙๑๑	๑	๓ = มาก
๕.	รายงาน	๑๗	๖๐.๗๑	๒.๔๗๑	๐.๕๑๔	-๓.๒๖๗	๐.๑๓๖	๔	
๖.	การประชุม	๑๗	๖๐.๗๑	๒.๔๑๒	๐.๕๐๗	-๒.๑๐๙	๐.๓๙๔	๕	
๗.	เพลง	๑๕	๕๓.๕๗	๑.๖๐๐	๐.๘๒๘	-๐.๗๘๕	๐.๙๔๑	๘	
๘.	การอภิปราย/ปาฐกถา	๒๑	๗๕	๒.๖๑๙	๐.๔๙๘	-๑.๙๑๓	๐.๕๒๙	๒	

จากตารางข้างบนนี้แสดงว่า ผู้ตอบเห็นว่า เนื้อหาการฟังที่มีปริมาณมากที่สุดคือ คำบรรยาย/บทความ ($\bar{X} = 2.696$) รองลงมาคือ การอภิปราย/ปาฐกถา ($\bar{X} = 2.619$) มอนั้นผู้ตอบเห็นว่าควรเน้นในระดับปานกลาง และเป็นที่น่าสังเกตมากกว่า เพลงอยู่ในอันดับสุดท้าย และมีผู้ตอบออกความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้น้อยที่สุดด้วย เมื่อพิจารณาค่า Kur จะเห็นว่าความคิดเห็นในเรื่องนี้ค่อนข้างกระจาย (ค่า Kur คิดลบเป็นส่วนมาก)

ศูนย์วิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๔.๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฟัง

ตารางที่ ๑๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฟัง

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	โต้ตอบการสนทนา	๒๓	๔๓.๑๘	๒.๖๕๒	๐.๕๘๗	-๑.๖๘๗	-๐.๖๘๔	๒	๑ = น้อย
๒.	รับคำสั่ง/ปฏิบัติตามคำสั่ง	๑๓	๔๖.๔๓	๒.๑๕๔	๐.๖๘๔	-๐.๔๕๖	-๐.๒๐๓	๔	๒ = ปานกลาง
๓.	เขียนรายงาน	๒๑	๗๕	๒.๕๗๑	๐.๕๐๗	-๑.๑๑๕	-๐.๓๑๑	๕	
๔.	จดบันทึกโดยสรุป	๑๗	๖๐.๗๑	๒.๕๒๔	๐.๕๑๔	-๒.๒๖๗	-๐.๑๓๐	๕	๓ = มาก
๕.	จดบันทึกอย่างละเอียด	๑๓	๔๖.๔๓	๒.๓๘๔	๐.๖๕๐	-๐.๓๓๒	-๐.๕๗๒	๖	
๖.	แปล	๒๒	๗๘.๕๗	๒.๖๘๒	๐.๕๗๗	-๑.๔๓๖	-๐.๘๓๔	๑	
๗.	นำไปพูดวิเคราะห์วิจารณ์	๑๔	๖๗.๘๖	๒.๕๗๔	๐.๕๐๗	-๒.๑๑๕	-๐.๓๔๘	๓	
๘.	นำไปเขียนวิเคราะห์วิจารณ์	๑๖	๕๗.๑๘	๒.๓๑๒	๐.๗๐๔	-๐.๖๔๓	-๐.๕๓๗	๗	

จากตารางที่ ๑๑ นี้แสดงว่า ผู้ตอบเห็นว่าวัตถุประสงค์ทางการฟังที่สำคัญที่สุดคือ เพื่อการแปล (\bar{X} = 2.682) รองลงมาคือ เพื่อโต้ตอบการสนทนา (\bar{X} = 2.652) ซึ่งก็สอดคล้องกันดีกับเนื้อหาของ การฟัง ซึ่งบทสนทนาอยู่ในอันดับค่อนข้างสำคัญ (อันดับที่ ๓ ในตารางที่ ๑๐) นอกจากนั้นก็ฟังเพื่อนำไป พูตรวิเคราะห์วิจารณ์ เพื่อเขียนรายงาน และเพื่อจดบันทึกโดยสรุป ตามลำดับ

การที่ค่า Kur ที่วัดทั้งหมดแสดงว่า ความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์ของการฟังนี้ ค่อนข้างกระจาย แต่ค่า Skew ที่วัดทั้งหมดเช่นกันแสดงว่าความคิดเห็นเป็นไปในทางปริมาณมาก

๒.๔ การพูด

๒.๔.๑ เนื้อหาของการฝึกพูด

ตารางที่ ๑๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของการฝึกพูด

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	สนทนา	๒๓	๘๒.๑๔	๒.๕๖๕	๐.๕๐๗	-๒.๑๑๓	-๐.๒๘๒	๑	๑ = น้อย
๒.	สัมภาษณ์	๑๔	๕๐	๒.๑๔๓	๐.๖๖๓	-๐.๓๑๐	-๐.๑๕๑	๔	๒ = ปานกลาง
๓.	โต้วาที	๑๑	๓๘.๒๘	๑.๘๑๘	๐.๗๕๑	-๐.๘๗๘	๐.๓๒๘	๖	๓ = มาก
๔.	อภิปราย/ปาฐกถา	๑๘	๖๔.๒๘	๒.๓๘๘	๐.๖๐๘	-๐.๕๑๓	-๐.๔๐๘	๓	
๕.	บรรยาย	๖๑	๘๕	๒.๔๒๘	๐.๗๕๖	-๐.๕๖๗	-๐.๘๒๘	๒	
๖.	สุนทรพจน์	๑๒	๔๓.๘๖	๒.๐๐๐	๐.๗๓๘	-๐.๘๕๖	๐.๐๐๐	๕	

จากตารางที่ ๑๒ นี้แสดงว่า ผู้ตอบคิดว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษานั้น ควรเน้นการพูด สนทนามากที่สุด ($\bar{X} = 2.565$) รองลงมาคือ พูดบรรยาย พูดอภิปราย สัมภาษณ์ สุนทรพจน์ และโต้วาที ตามลำดับ การหาค่า Kur คิดลบ แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้กระจายไม่เป็นไปในทางเดียวกัน

๒.๕.๒ ผู้ที่ประสงค์จะพูดด้วย

ตารางที่ ๑๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการจะพูดภาษาอังกฤษด้วย

ที่	ผู้ที่ต้องการพูดด้วย	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๑๓	๔๖.๕๓	๒.๖๐๐	๐.๘๑๖	-๑.๔๕๕	-๐.๐๐๐	๓	
๒.	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	๑๖	๕๖.๘๖	๑.๘๑๗	๐.๗๙๓	-๑.๒๖๑	๐.๑๖๑	๕	
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๑๗	๖๐.๗๑	๑.๘๕๑	๐.๕๖๖	๐.๕๙๑	-๐.๐๕๑	๔	
๔.	ลูกค้า	๑๕	๕๓.๕๗	๒.๑๓๓	๐.๗๕๓	-๐.๕๗๐	-๐.๒๖๗	๒	
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	๑๘	๖๔.๒๙	๑.๘๘๙	๐.๕๖๓	๐.๕๑๓	-๐.๐๑๖	๖	
๖.	ผู้ฟัง เป็นกลุ่มใหญ่	๑๘	๖๔.๒๙	๒.๑๖๗	๐.๖๑๘	-๐.๑๖๑	-๐.๐๙๓	๑	

จากตารางที่ ๑๓ แสดงว่า ผู้ตอบเห็นว่าความต้องการพูดภาษาอังกฤษกับผู้ฟัง เป็นกลุ่มใหญ่ เป็นอันดับ ๑ ($\bar{X} = 2.167$) รองลงมาคือ ต้องการพูดกับลูกค้า ($\bar{X} = 2.133$) และผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และผู้มาติดต่อราชการ ตามลำดับ ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นไปในทางปรับายค่อนข้างมาก (ค่า Skew ติดลบเป็นส่วนมาก)

๒.๕.๓ จุดประสงค์ของการพูด

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการพูด

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	ชักทาย/กล่าวคำอำลา	๒๐	๗๑.๔๓	๒.๒๕๐	๐.๖๓๙	-๐.๔๓๙	-๐.๒๕๓	๑๖	
๒.	กล่าวต้อนรับ	๒๐	๗๑.๔๓	๒.๒๕๐	๐.๗๘๖	-๑.๑๕๒	-๐.๔๙๖	๑๖	
๓.	กล่าวขอบคุณ	๑๘	๖๔.๒๙	๒.๓๓๓	๐.๖๘๖	-๐.๕๘๔	-๐.๕๔๗	๑๕	
๔.	แนะนำตัว/แนะนำผู้อื่น	๒๓	๘๒.๑๔	๒.๒๑๗	๐.๖๐๐	-๐.๒๐๒	-๐.๐๙๒	๑๗	
๕.	ถาม/ตอบเรื่องเวลา	๑๕	๕๓.๕๗	๑.๙๓๓	๐.๕๙๔	๐.๕๓๗	-๐.๐๐๔	๒๒	
๖.	ถาม/ตอบเรื่องระยะทาง	๑๕	๕๓.๕๗	๑.๙๓๓	๐.๕๙๔	๐.๕๓๗	-๐.๐๐๔	๒๒	
๗.	ถาม/ตอบเรื่องสถานที่	๑๕	๕๓.๕๗	๒.๐๐๐	๐.๖๕๕	-๐.๑๗๙	-๐.๐๐๐	๒๑	
๘.	เชื้อเชิญ/ตอบรับคำเชิญ ปฏิเสธคำเชิญ	๑๘	๖๔.๒๙	๒.๑๖๗	๐.๖๑๘	-๐.๑๐๑	-๐.๐๙๓	๑๙	
๙.	ขออนุญาต	๑๔	๕๐	๑.๘๕๗	๐.๖๖๓	-๐.๓๑๐	๐.๑๕๑	๒๔	
๑๐.	ให้อุญาต	๑๓	๔๖.๔๓	๑.๙๒๓	๐.๖๔๑	๐.๐๖๑	๐.๐๕๓	๒๓	
๑๑.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ ผู้อื่น	๑๙	๖๗.๘๖	๒.๕๒๖	๐.๕๑๓	-๒.๒๓๕	-๐.๑๑๕	๑๐	
๑๒.	หาข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ ผู้อื่น	๑๖	๕๗.๑๔	๒.๕๖๒	๐.๕๑๒	-๒.๒๑๙	-๐.๒๗๙	๘	
๑๓.	ถามเพื่อให้ได้ข้อมูล	๒๒	๗๘.๕๗	๒.๕๙๑	๐.๕๐๓	-๒.๐๓๗	-๐.๓๙๗	๖	
๑๔.	ขอความช่วยเหลือ	๑๙	๖๗.๘๖	๒.๓๖๘	๐.๕๙๗	-๐.๕๔๖	-๐.๓๐๕	๑๓	
๑๕.	ขอบริการ	๑๗	๖๐.๗๑	๒.๓๕๓	๐.๖๐๖	-๐.๔๗๙	-๐.๓๑๐	๑๔	
๑๖.	ให้บริการ	๑๖	๕๗.๑๔	๒.๑๘๗	๐.๖๕๕	-๐.๓๗๓	-๐.๑๙๗	๑๘	
๑๗.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับงาน ในหน้าที่/หน่วยงาน	๑๗	๖๐.๗๑	๒.๔๗๑	๐.๗๑๗	-๐.๐๘๗	-๑.๐๓๕	๑๑	
๑๘.	ให้ข้อมูลด้านวิชาการ	๒๔	๘๕.๗๑	๒.๖๒๕	๐.๕๗๖	-๐.๘๕๙	-๑.๒๘๑	๓	
๑๙.	ให้ความช่วยเหลือ	๑๕	๕๓.๕๗	๒.๑๓๓	๐.๗๔๓	-๐.๙๗๐	-๐.๒๒๗	๒๐	
๒๐.	ถามหาเหตุผล	๑๗	๖๐.๗๑	๒.๗๖๕	๐.๔๓๗	-๐.๑๕๙	-๑.๓๗๒	๒	

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

ที่	วัตถุประสงค	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๒๑.	ให้เหตุผล	๑๘	๖๔.๒๘	๒.๗๗๘	๐.๕๒๘	๐.๑๓๗	-๑.๕๖๑	๑	
๒๒.	ถามหาความเห็น	๒๐	๗๑.๕๓	๒.๖๐๐	๐.๕๙๘	๐.๗๘๓	-๑.๒๕๕	๕	
๒๓.	ให้ความคิดเห็น	๑	๖๕.๒๘	๒.๖๑๑	๐.๕๐๒	-๑.๙๘๗	-๐.๕๙๘	๙	
๒๔.	ขอคำแนะนำ	๑๙	๖๗.๘๖	๒.๕๗๘	๐.๖๐๗	๐.๕๘๒	-๑.๑๖๘	๗	
๒๕.	ให้คำแนะนำ	๑๘	๖๘.๒๘	๒.๕๕๖	๐.๕๑๑	-๒.๑๙๙	-๐.๒๕๕	๘	
๒๖.	โน้มน้าวใจผู้อื่น	๑๖	๕๗.๑๔	๒.๕๓๗	๐.๓๒๗	-๐.๒๘๘	-๐.๙๕๒	๑๒	

จากตารางที่ ๑๔ นี้แสดงว่า ผู้ตอบเห็นว่าวัตถุประสงคที่สำคัญที่สุดของการพูดคือ เพื่อให้เหตุผล ($\bar{X} = 2.778$) รองลงมาคือ เพื่อถามหาเหตุผล ($\bar{X} = 2.765$) นอกนั้นก็พูดเพื่อให้ข้อมูลทางวิชาการ ให้ความคิดเห็น และถามความเห็น ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ตอบจำนวนมากที่สุด (85.71%) ให้ความสำคัญกับการพูดเพื่อให้ข้อมูลทางวิชาการ แม้ว่าจะมีความสำคัญเป็นอันดับ ๓ ก็ตาม

อย่างไรก็ตาม การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงคของการพูดค่อนข้างกระจาย (ค่า Kur เป็นลบส่วนใหญ่) และเป็นไปในทางค่อนข้างมากด้วย (ค่า Skew เป็นลบเป็นส่วนใหญ่)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๑๐ การอ่าน

๒.๑๐.๑ เนื้อหาของการอ่าน

ตารางที่ ๑๕ ความคิดเห็นของเนื้อหาภาษาอังกฤษค่านการอ่าน

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๑๗	๖๐.๓๑	๒.๒๙๔	๐.๘๔๔	-๑.๒๙๖	-๐.๖๔๙	๖	
๒.	ตาราง	๑๖	๕๓.๑๔	๒.๐๐๐	๐.๗๓๐	-๐.๙๐๗	๐.๐๐๐	๗	
๓.	คู่มือ	๑๔	๖๔.๒๙	๒.๖๖๗	๐.๔๘๕	-๑.๕๙๔	-๐.๗๗๓	๓	
๔.	หนังสือพิมพ์	๒๑	๗๕	๒.๔๒๙	๐.๕๙๘	-๐.๕๖๐	-๐.๔๗๖	๔	
๕.	จดหมายติดต่อดูธุรกิจ/ ราชการ	๒๐	๗๑.๔๓	๒.๓๕๐	๐.๕๘๗	-๐.๕๕๒	-๐.๒๑๒	๕	
๖.	จดหมายส่วนตัว	๑๔	๕๐	๑.๘๕๗	๐.๕๓๔	๑.๑๕๐	-๐.๒๑๖	๘	
๗.	สัญญาลักษณะ	๑๓	๔๖.๔๓	๑.๙๒๓	๐.๗๖๐	-๑.๐๕๓	๐.๑๓๖	๘	
๘.	เครื่องหมายจราจร	๑๓	๔๖.๔๓	๑.๗๖๙	๐.๘๓๒	-๑.๓๓๙	๐.๔๙๙	๑๐	
๙.	คำร่าเกี่ยวกับสาขางาน	๒๔	๘๔.๗๑	๒.๙๑๗	๐.๒๘๒	๙.๑๒๔	-๓.๒๒๐	๑	
๑๐.	งานวิจัย	๒๖	๙๒.๓๑	๒.๘๖๖	๐.๓๖๘	๒.๓๒๘	-๒.๐๓๙	๒	
๑๑.	วารสาร/เอกสาร	๒๔	๘๔.๗๑	๒.๙๑๗	๐.๒๘๒	๙.๑๒๔	-๓.๒๒๐	๑	

จากตารางที่ ๑๕ แสดงว่า ผู้ตอบให้ความสำคัญกับการอ่าน วารสาร/เอกสาร และการอ่าน คำร่าเกี่ยวกับสาขางานมากเป็นอันดับ ๑ ทั้ง ๒ อย่าง ($\bar{X} = 2.917$) และผู้ตอบต่างก็มีความเห็นไปในทางเดียวกันเป็นอย่างมากด้วย (ค่า Kur = 9.124, ค่า Skew = -3.220) เนื้อหาในการอ่าน ภาษาอังกฤษที่ผู้ตอบให้ความสำคัญรองลงมาก็คือ งานวิจัย คู่มือ และหนังสือพิมพ์ ตามลำดับ และความคิดเห็นของผู้ตอบเกี่ยวกับเนื้อหาอื่น ๆ นอกเหนือจาก ๓ อันดับแรกคือเข้างกระจาย (ค่า Kur ติดลบ เป็นส่วนมาก)

๑๐.๒ วัตถุประสงค์ของการอ่าน

ตารางที่ ๑๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการอ่าน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	เขียนสรุป	๒๐	๗๑.๔๓	๒.๗๐๐	๐.๔๗๐	-๑.๒๔๒	-๐.๙๔๕	๕	
๒.	ทำรายงาน	๒๑	๗๕	๒.๗๖๒	๐.๔๓๖	-๐.๒๗๖	-๑.๓๒๗	๓	
๓.	ค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่	๑๔	๖๔.๒๙	๒.๘๓๓	๐.๓๘๓	๒.๐๔๐	-๑.๙๕๖	๒	
๔.	เขียนวิเคราะห์วิจารณ์	๑๙	๖๗.๘๖	๒.๗๓๗	๐.๔๕๒	-๐.๗๑๘	-๑.๑๗๐	๔	
๕.	แปล	๑๗	๖๐.๗๑	๒.๙๔๑	๐.๒๔๓	๑๗.๐๐๐	-๔.๑๒๓	๑	

จากตารางที่ ๑๖ นี้แสดงว่า ผู้ตอบมีความเห็นพ้องต้องกันอย่างมาก (ค่า Kur = 17.000) ว่าวัตถุประสงค์ของการอ่านที่สำคัญที่สุดคือ อ่านเพื่อการแปล (\bar{X} = 2.941) รองลงมาคือ อ่านเพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่ อ่านเพื่อทำรายงาน เพื่อเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ และเพื่อเขียนสรุป ตามลำดับ อย่างไรก็ตามปรากฏว่า มีผู้ตอบจำนวนมากที่สุด (๗๕%) ที่ให้ความสำคัญในการอ่านเพื่อทำรายงาน แม้ว่าความสำคัญของรายการนี้จะอยู่ในอันดับที่ ๓ และการที่ค่า Skew เป็นลบ แสดงว่า มีผู้แสดงความคิดเห็น เป็นปริมาณมาก

สรุปได้ว่า การเขียนภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษานั้น ควรเป็นการอ่านเพื่อการแปล ค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่ และเพื่อทำรายงานมากที่สุด ตามลำดับ

๒.๑๑ การเขียน

๒.๑๑.๑ ผู้ที่ต้องการเขียนถึง

ตารางที่ ๑๗ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการเขียนถึง

ที่	ผู้ที่ต้องการเขียนถึง	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๑๓	๔๖.๔๓	๑.๘๒๓	๐.๘๖๒	-๑.๖๘๐	๐.๑๖๔	๔	
๒.	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	๑๒	๔๒.๘๖	๑.๗๕๐	๐.๗๕๔	-๐.๘๖๘	๐.๔๗๘	๗	
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๑๓	๔๖.๔๓	๑.๗๖๙	๐.๗๒๕	-๐.๗๕๕	๐.๓๙๕	๕	
๔.	ลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้อง	๑๕	๕๓.๕๗	๒.๒๐๐	๐.๖๗๖	-๐.๕๐๕	-๐.๒๕๖	๑	
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	๑๗	๖๐.๗๑	๑.๗๖๕	๐.๕๖๒	๐.๐๕๓	-๐.๐๘๓	๖	
๖.	หน่วยราชการ	๑๖	๕๗.๑๔	๒.๐๖๒	๐.๘๒๙	-๑.๙๖๐	-๐.๑๓๖	๓	
๗.	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑๕	๖๗.๘๖	๒.๑๕๘	๐.๗๖๕	-๑.๑๔๒	-๐.๒๘๖	๒	

จากตารางที่ ๑๗ แสดงว่า ผู้ตอบต้องการเขียนถึงลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้องเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 2.200$) รองลงมาคือ เขียนถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และหน่วยราชการ ตามลำดับ จากค่า Kur ที่ติดลบ เป็นส่วนมากแสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ไม่เป็นไปในทางเดียวกัน

๑.๑๑.๒ เนื้อหาการฝึกเขียนอังกฤษ

ตารางที่ ๑๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๑๒	๘๒.๘๖	๒.๐๘๓	๐.๗๕๓	-๑.๒๖๑	-๐.๑๖๑	๑๐	
๒.	บันทึกข้อความอื่น ๆ	๑๗	๖๐.๗๑	๒.๔๗๑	๐.๖๒๔	-๐.๒๒๓	-๐.๗๕๐	๕	
๓.	จดหมายส่วนตัว	๑๔	๕๐	๒.๒๘๖	๐.๕๖๔	-๑.๐๓๔	๑.๖๖๗	๘	
๔.	จดหมายธุรกิจ	๑๔	๖๒.๒๙	๒.๔๔๔	๐.๗๐๕	-๐.๒๕๒	-๐.๙๑๔	๖	
๕.	จดหมายราชการ	๑๔	๖๗.๘๖	๒.๒๑๑	๐.๗๑๓	-๐.๘๒๑	-๐.๓๖๖	๙	
๖.	จดหมายเพื่อเชิญทางสังคม	๑๔	๕๓.๕๗	๒.๐๖๗	๐.๗๐๔	-๐.๖๖๙	-๐.๐๘๒	๑๑	
๗.	จดหมายตอบรับ/ปฏิเสธ	๑๓	๕๖.๕๓	๒.๓๐๘	๐.๗๕๑	-๐.๗๗๖	-๐.๖๑๑	๗	
๘.	บทความ	๑๑	๓๙.๒๙	๒.๕๕๕	๐.๘๒๐	๐.๖๖๙	-๑.๕๐๕	๔	
๙.	รายงาน	๒๔	๘๕.๗๑	๒.๖๖๗	๐.๘๖๓	-๑.๕๖๘	-๐.๗๕๕	๑	
๑๐.	ข้อเสนอม	๑๔	๕๐	๒.๖๘๓	๐.๔๘๗	-๑.๘๓๘	-๐.๖๗๐	๒	
๑๑.	คำปรา	๒๑	๗๕	๒.๖๑๙	๐.๖๖๙	๑.๔๒๘	-๑.๕๘๘	๓	

จากตารางที่ ๑๘ นี้ ผู้ตอบจำนวนมากที่สุด (๘๕.๗๑%) ให้ความสำคัญกับการฝึกเขียนรายงานภาษาอังกฤษมากที่สุด (\bar{X} = 2.667) แต่ความเห็นก็ค่อนข้างกระจาย รองลงมาคือผู้ตอบเห็นว่าควรเน้นการฝึกเขียน ข้อเสนอม คำปรา และบทความ ตามลำดับ อย่างไรก็ตามความเห็นในเรื่องนี้ค่อนข้างกระจาย (ค่า Kur เป็นลบ) และมีปริมาณค่อนข้างมาก (ค่า Skew เป็นลบเป็นส่วนใหญ่)

๒.๑๑.๓ วัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	สั่งงาน	๑๓	๔๖.๕๓	๒.๐๗๗	๐.๘๖๒	-๑.๖๘๐	-๐.๑๖๔	๑๔	
๒.	สั่งสินค้า	๑๔	๕๐	๒.๓๕๗	๐.๗๔๕	-๐.๖๓๗	-๐.๗๓๑	๑๒	
๓.	สั่งยา	๑๓	๔๖.๕๓	๒.๕๓๘	๐.๖๖๐	๐.๖๔๕	-๑.๑๙๑	๗	
๔.	ติดต่อธุรกิจ	๑๕	๕๓.๕๗	๒.๖๐๐	๐.๖๓๒	๑.๒๖๔	-๑.๔๐๗	๕	
๕.	ติดต่อราชการ	๑๘	๖๔.๒๙	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	๐.๑๑๘	-๑.๑๒๓	๘	
๖.	ติดต่อส่วนตัว	๑๖	๕๗.๑๔	๒.๔๓๗	๐.๕๑๒	-๒.๒๑๙	๐.๒๗๙	๑๐	
๗.	ซื้อเชิญ	๑๓	๔๖.๕๓	๒.๐๗๗	๐.๘๖๒	-๑.๖๘๐	-๐.๑๖๔	๑๔	
๘.	บรรยายเหตุการณ์	๑๖	๕๗.๑๔	๒.๔๓๗	๐.๘๑๔	-๐.๕๕๙	-๑.๐๔๓	๑๐	
๙.	บรรยายสถานที่	๑๓	๔๖.๕๓	๒.๒๓๑	๐.๗๒๕	-๐.๗๕๕	-๐.๓๙๕	๑๓	
๑๐.	บรรยายบุคคล	๑๕	๕๓.๕๗	๒.๔๖๗	๐.๗๔๓	-๐.๑๐๖	-๑.๐๗๔	๙	
๑๑.	บรรยายกระบวนการ	๑๖	๕๗.๑๔	๒.๕๖๒	๐.๖๒๙	๐.๖๓๓	-๑.๑๘๓	๖	
๑๒.	โน้มน้าวใจผู้อ่าน	๑๔	๕๐	๒.๔๒๙	๐.๗๕๖	-๐.๓๔๙	-๐.๙๖๗	๑๑	
๑๓.	รายงานผลงาน	๒๓	๘๒.๑๔	๒.๘๒๖	๐.๓๘๘	๑.๕๒๒	-๑.๘๔๓	๑	
๑๔.	เสนอโครงการ	๒๐	๗๑.๕๓	๒.๘๐๐	๐.๔๑๐	๐.๖๙๙	-๑.๖๒๔	๒	
๑๕.	เสนอความคิดเห็น	๑๖	๕๗.๑๔	๒.๕๖๒	๐.๖๒๙	๐.๖๓๓	-๑.๑๘๓	๖	
๑๖.	เสนอข้อโต้แย้งเพื่อหักล้าง	๑๔	๕๐	๒.๕๐๐	๐.๗๖๐	๐.๑๕๘	-๑.๒๒๙	๘	
๑๗.	ให้ความรู้ทั่วไป	๑๖	๕๗.๑๔	๒.๗๕๐	๐.๔๕๗	-๐.๔๕๐	-๑.๒๗๘	๓	
๑๘.	ให้ความรู้ทางวิชาการ	๒๓	๘๒.๑๔	๒.๖๙๖	๐.๕๕๙	๒.๔๑๕	-๑.๗๓๕	๔	

จากตารางที่ ๑๔ ผู้ตอบจำนวนมากที่สุด (๘๒.๑๔%) มีความเห็นคล้อยตามกันว่า วัตถุประสงค์สำคัญที่สุดในการฝึกเขียนคือ การเขียนรายงานผลงาน ($\bar{X} = 2.826$) รองลงมาคือ การฝึกเขียนเสนอโครงการ ให้ความรู้ทั่วไป และให้ความรู้ทางวิชาการ ตามลำดับ จากค่า Skew ที่เป็นลบเป็นส่วนมากเกือบทั้งหมด แสดงว่าการแสดงความคิดเห็น เป็นไปในทางมาก

๖.๑๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแปล

๒.๑๒.๑ เนื้อหาของการแปล

ตารางที่ ๒๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของการแปล

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๑๔	๕๐	๒.๔๒๘	๐.๗๕๖	-๐.๓๔๘	-๐.๕๖๗	๕	
๒.	ข่าวจากวิทยุ	๑๓	๔๖.๔๓	๒.๐๗๗	๐.๗๖๐	-๑.๐๕๓	-๐.๑๓๖	๑๐	
๓.	ข่าวจากหนังสือพิมพ์	๑๓	๔๖.๔๓	๒.๓๘๕	๐.๖๕๐	-๐.๓๓๒	-๐.๕๗๒	๖	
๔.	จดหมายส่วนตัว	๑๑	๓๙.๒๙	๒.๐๙๑	๐.๕๓๘	-๐.๘๖๒	๐.๑๕๕	๙	
๕.	จดหมายร้องเรียน	๑๑	๓๙.๒๙	๑.๘๐๘	๐.๗๐๑	-๐.๘๕๓	๐.๑๒๓	๑๑	
๖.	จดหมายสมัครงาน	๑๑	๓๙.๒๙	๒.๓๖๔	๐.๕๐๕	-๑.๕๖๔	๐.๖๖๑	๗	
๗.	จดหมายสั่งของ	๑๓	๔๖.๔๓	๒.๓๐๘	๐.๗๕๑	-๐.๗๗๖	-๐.๖๖๑	๘	
๘.	บทความ	๒๒	๗๘.๕๗	๒.๗๗๓	๐.๕๖๘	๕.๕๕๘	-๒.๓๘๔	๓	
๙.	รายงาน	๒๑	๗๕	๒.๙๐๕	๐.๓๐๑	๗.๕๖๒	-๒.๘๗๕	๒	
๑๐.	ตำรา	๒๓	๘๒.๑๔	๒.๙๑๓	๐.๒๘๘	๘.๖๐๕	-๓.๑๔๐	๑	
๑๑.	คำพูด	๑๖	๕๗.๑๔	๒.๕๖๒	๐.๖๒๘	๐.๖๓๓	-๑.๑๘๓	๔	

จากตารางที่ ๒๐ แสดงว่า เนื้อหาของการแปลที่ผู้ตอบให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกคือ

เนื้อหาที่เป็นตำรา ($\bar{X} = 2.913$) โดยผู้ตอบจำนวนมากที่สุด (82.14%) มีความเห็นคล้ายตามกันอย่างมาก (Kur = 8.605) ที่ให้ความสำคัญกับการแปลตำราเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ เนื้อหาที่เป็นรายงาน บทความ และคำพูด ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่ารายการในอันดับ ๑-๔ นี้ ผู้ตอบต่างเห็นคล้ายตามกัน และเป็นไปในทางมากด้วย (ค่า Kur เป็นบวก, ค่า Skew เป็นลบ) ส่วนอันดับอื่น ๆ ความเห็นค่อนข้างกระจาย โดยเฉพาะเนื้อหาที่เป็นข่าวจากวิทยุ และหนังสือพิมพ์นั้น ผู้ตอบให้ความสำคัญน้อยมาก

๒.๑๒.๒ วัตถุประสงค์ของการแปล

ตารางที่ ๒๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการแปล

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	เพื่อรายงานหัวหน้างาน	๑๓	๕๖.๕๓	๒.๑๕๔	๐.๘๐๑	-๑.๒๘๒	-๐.๓๐๗	๔	
๒.	เพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา	๒๑	๗๕	๒.๔๒๘	๐.๕๙๘	-๐.๕๖๐	-๐.๔๗๖	๒	
๓.	เพื่อถ่ายทอดให้แก่สื่อมวลชน	๑๕	๕๓.๕๗	๒.๒๖๗	๐.๗๙๘	-๑.๑๓๒	-๐.๕๕๕	๓	
๔.	เพื่อตีพิมพ์	๒๔	๘๕.๗๑	๒.๖๖๗	๐.๔๘๒	-๑.๕๖๘	-๐.๗๕๕	๑	

จากตารางที่ ๒๑ ผู้ตอบจำนวนมากที่สุด (๘๕.๗๑%) มีความเห็นว่า วัตถุประสงค์ของการแปลเพื่อตีพิมพ์ มีความสำคัญเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 2.667$) รองลงมาคือ แปลเพื่อถ่ายทอดให้ผู้ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา สื่อมวลชน และเพื่อรายงานหัวหน้างาน ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ค่อนข้างกระจาย และเป็นไปในทางมาก (ค่า Kur & Skew ติดลบ)

๓. สรุปผลการวิเคราะห์

๑. ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ ผู้ตอบเห็นว่าต้องใช้ภาษาอังกฤษพอสมควรในการทำงาน และเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นมาก
๒. ความเห็นของอาจารย์และนิสิตกำลังกันในการที่จะให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ หรือวิชาเลือก
๓. ผู้ตอบส่วนใหญ่เห็นว่า ภาษาอังกฤษควร เป็น ๒ หน่วยกิต
๔. ผู้ตอบเห็นว่าควรสอนภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาในชั้นปีที่ ๑
๕. ผู้ตอบเห็นว่าไม่ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็น เกณฑ์ ในการคัดเลือกนิสิต เข้า เรียนในระดับบัณฑิตศึกษา หรือใช้คะแนนที่ได้จากการสอบเข้า เป็น เกณฑ์ ในการยกเว้น เพื่อไม่ต้อง เรียนภาษาอังกฤษ แต่ผู้ตอบมีความเห็นกำลังกันในการที่จะใช้คะแนนที่ได้จากการสอบเข้า เป็น เกณฑ์ ในการจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถหรือไม่
๖. ผู้ตอบเห็นว่า เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษานั้น ควรจะเป็นภาษาอังกฤษทั่วไปและเฉพาะสาขาวิชา
๗. ผู้ตอบให้ความสำคัญกับทักษะการอ่านมากที่สุด รองลงมาคือ การแปล การเขียน การฟัง การพูด ตามลำดับ
๘. เรื่องการฟัง
 - ก. ผู้ตอบเห็นว่า แหล่งสำคัญที่สุดในการฝึกทักษะในการฟังคือ จากคู่มือสนทนา รองลงมาคือ เทป และการบรรยาย
 - ข. ผู้ตอบเห็นว่า เนื้อหาของการฟังที่มีปริมาณมากที่สุดคือ คำบรรยาย/บทความ รองลงมาคือ การอภิปราย/ปาฐกถา
 - ค. วัตถุประสงค์สำคัญที่สุดของการฟังคือ เพื่อการแปล รองลงมาคือ เพื่อโต้ตอบการสนทนา
๙. เรื่องการพูด
 - ก. ผู้ตอบคิดว่าควร เป็นทักษะการพูดเพื่อสนทนามากที่สุด รองลงมาคือ พูดบรรยาย
 - ข. ผู้ตอบต้องการพูดภาษาอังกฤษกับผู้ฟัง เป็นกลุ่มใหญ่มากที่สุด รองลงมาคือ พูดกับลูกค้า
 - ค. วัตถุประสงค์สำคัญของการพูดคือ เพื่อให้เหตุผล เพื่อถามหาเหตุผล และเพื่อให้ข้อมูลทางวิชาการ

๑๐. เรื่องการอ่าน

ก. ผู้ตอบให้ความสำคัญกับการอ่านวารสาร / เอกสาร และการอ่านตำราเกี่ยวกับสาขางานมากที่สุด

ข. วัตถุประสงค์ของการอ่านที่ผู้ตอบเห็นว่าสำคัญที่สุดคือ อ่านเพื่อการแปล รองลงมาคือ เพื่อค้นคว้า เกี่ยวกับงานในหน้าที่ และทำรายงาน

๑๑. เรื่องการเขียน

ก. ผู้ตอบต้องการเขียนถึงลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้อง เป็นอันดับแรก

ข. ผู้ตอบให้ความสำคัญกับการฝึกเขียนรายงานมากที่สุด รองลงมาคือ การฝึกเขียนข้อเสนอ และตำรา

ค. วัตถุประสงค์สำคัญที่สุดในการฝึกเขียนคือ การเขียนเพื่อรายงานผลงาน รองลงมาคือ เขียนเพื่อเสนอโครงการ

๑๒. เรื่องการแปล

ก. ผู้ตอบเห็นว่าเนื้อหาที่สำคัญที่สุดในการแปลคือ ตำรา รองลงมาคือ รายงานและบทความ

ข. วัตถุประสงค์ของการแปลที่สำคัญที่สุดคือ เพื่อตีพิมพ์ รองลงมาคือ เพื่อถ่ายทอดผู้ร่วมงาน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะแพทยศาสตร์

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับผู้กรอกแบบสอบถาม

๑. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ ประกอบด้วย อาจารย์และนิสิตในระดับที่ ๑ ในปีการศึกษา ๒๕๒๓ เป็นจำนวน ๔๗ คน ดังรายละเอียดในตารางที่ ๑ ตารางที่ ๑ จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

	อาจารย์	นิสิต
จำนวนประชากร	๕๖	๕๘
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	๓๒	๑๕
ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	๖๘.๑	๓๑.๙

ในจำนวนนิสิต เป็นนิสิตปีที่ ๑ ของบัณฑิตวิทยาลัยทั้งหมด และในจำนวนนี้มีร้อยละ ๒๗.๗ (๑๓ คน) ไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์เพื่อให้ได้ปริญญา และร้อยละ ๔.๓ (๒ คน) ยังไม่ได้ทำวิทยานิพนธ์ นิสิตในกลุ่มนี้เป็นนิสิตระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงทั้งหมด ในจำนวนนี้มีที่ไม่ได้ทำงานร้อยละ ๔.๓ (๒ คน) และกำลังทำงานอยู่ร้อยละ ๒๗.๗ (๑๓ คน)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒. มาวิเคราะห์ความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๒ แสดงปริมาณการใช้ภาษาอังกฤษและความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน ตามความคิดเห็นของอาจารย์นิสิต วิทยาลัยศึกษาศาสตร์

ที่	ความคิดเห็น	\bar{X} *	S.D.	Mode
ก.	<u>ในกรณีที่เป็นนิสิต</u>			
๑.	ในการทำงานของท่าน ท่านใช้ภาษาอังกฤษ มากน้อยเพียงใด?	๒.๕๓๓	๐.๖๔๐	๓.๐๐๐
๒.	ในการทำงานของท่าน ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษ มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด?	๓.๔๐๐	๐.๗๓๗	๔.๐๐๐
ข.	<u>ในกรณีที่เป็นอาจารย์</u>			
	ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา มีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด?	๓.๗๗๔	๐.๗๖๒	๔.๐๐๐

หมายเหตุ

- ๑ = ไม่สำคัญ, ไม่จำเป็นเลย
- ๒ = สำคัญ น้อย, จำเป็นน้อย
- ๓ = สำคัญพอประมาณ, จำเป็นปานกลาง
- ๔ = สำคัญมาก, จำเป็นมาก

จากตารางจะเห็นว่า นิสิตเห็นว่าจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในระดับเกือบปานกลางในการทำงาน และคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญในระดับปานกลางค่อนข้างไปทางมาก สำหรับอาจารย์ที่สอนในระดับนี้เห็นว่า ภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษามีความจำเป็นมาก

ตอนที่ ๒

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา (Required)

๑. Grad English เป็นวิชาบังคับ (Required) หรือควรเป็นวิชาเลือก (Elective)

ตารางที่ ๓ แสดงความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับนี้

ตารางที่ ๓ ภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาควรเป็นวิชาบังคับหรือวิชาเลือก

	บังคับ	เลือก	ไม่ตอบ
จำนวน	๒๙	๑๖	๒
ร้อยละ	๖๑.๗	๓๔.๐	๔.๓

จะเห็นได้ว่า อาจารย์และนิสิตส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๖๑.๗) เห็นว่าภาษาอังกฤษควรเป็นวิชาบังคับ และมีส่วนน้อย (ร้อยละ ๓๔.๐) เห็นว่าภาษาอังกฤษควรเป็นวิชาเลือก

๒. ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา

จำนวนหน่วยกิต	N	%	คำอธิบาย
๐	๔	๑๔.๑	จากตารางนี้จะเห็นว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๓๔.๐) คิดว่าควรจัดให้เป็นวิชา ๘ หน่วยกิต รองลงมา (ร้อยละ ๒๕.๕) คิดว่าควรจัดให้เป็นวิชา ๙ หน่วยกิต และมีร้อยละ ๑๙.๑ ก็คิดว่าไม่ควรให้หน่วยกิต หรือเว้นไว้ไม่ตอบ มีร้อยละ ๑๐.๖ เห็นว่าควรเป็นวิชา ๑ หน่วยกิต แต่โดยเฉลี่ยแล้ว ภาษาอังกฤษในระดับนี้ควรเป็นวิชา ๖-๗ หน่วยกิต (\bar{X} = 6.763, S.D. 2.945, S.E. 0.478,
๑	๕	๑๐.๗	
๒	๒	๔.๓	
๓	๑	๒.๑	
๔	๑	๒.๑	
๕	๑	๒.๑	
๖	-	-	
๗	-	-	
๘	๑๖	๓๔.๐	
๙	๑๓	๒๕.๕	

๓. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปีที่ควรเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๕ ให้รายละเอียดเกี่ยวกับปีของการเรียนภาษาอังกฤษว่าควรเรียนในปีที่ ๑ ปีที่ ๒ หรือทั้ง ๒ ปี

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปีที่ควรเรียนภาษาอังกฤษ

	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๑ และ ๒	อื่น ๆ	ไม่ตอบ
จำนวน	๒๐	๑	๑๘	๒	๖
ร้อยละ	๔๒.๖	๒.๑	๓๘.๓	๔.๓	๑๒.๘

จากตารางจะเห็นได้ว่า อาจารย์และนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ มีความเห็นว่าควรเรียนภาษาอังกฤษในปีที่ ๑ เรียนในปีที่ ๑ และ ๒ เป็นปริมาณใกล้เคียงกัน คือเป็นร้อยละ ๔๒.๖ และ ๓๘.๓ ตามลำดับ และมีเพียงร้อยละ ๒.๑ เท่านั้น ที่คิดว่าควรเรียนเฉพาะในปีที่ ๒

๔. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกเข้าเรียนระดับบัณฑิตศึกษา

ตารางที่ ๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก

ที่	ความคิดเห็น	จำนวน ร้อยละ	ควร	ไม่ควร	ไม่ออกความเห็น
๑.	ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนิสิต เข้าเรียนในระดับบัณฑิตศึกษาหรือไม่?	จำนวน ๖	๒๕ ๕๓.๒	๑๘ ๓๘.๓	๔ ๘.๕
๒.	คะแนนที่ได้จากการสอบเข้าควรให้เป็นเกณฑ์ยกเว้นเพื่อไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่?	จำนวน ๖	๑๘ ๕๐.๕	๒๒ ๕๖.๘	๖ ๑๒.๘
๓.	คะแนนที่ได้จากการสอบเข้าควรใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถหรือไม่?	จำนวน ๖	๑๗ ๓๖.๒	๒๔ ๕๑.๑	๖ ๑๒.๘

จากตารางจะเห็นได้ว่า อาจารย์และนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๕๓.๒) เห็นว่า ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกเข้าเรียน และร้อยละ ๓๘.๓ เห็นว่าไม่ควร ส่วนการใช้คะแนนสอบเข้าเป็นเกณฑ์ยกเว้นการเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่นั้น มีความเห็นก้ำกึ่งกันคือ ร้อยละ ๕๖.๘ เห็นว่า ไม่ควรใช้เป็นเกณฑ์เพื่อยกเว้น และร้อยละ ๕๐.๕ เห็นว่าควรใช้

นอกจากนี้ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๕๑.๑) เห็นว่า ไม่ควรใช้คะแนนสอบคัดเลือกเพื่อการจัดระดับ

๕. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้สอนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๗ แสดงความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะแพทยศาสตร์
เกี่ยวกับผู้สอนภาษาอังกฤษว่า ควรเป็นคนไทยชาวต่างประเทศเจ้าของภาษา หรือทั้งคนไทยและ
เจ้าของภาษา

ตารางที่ ๗ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้สอนภาษาอังกฤษ

	เจ้าของภาษา	อาจารย์ไทย	เจ้าของภาษาและอาจารย์ไทย	ไม่ตอบ
จำนวน	๘	๑	๓๗	๑
ร้อยละ	๑๗.๐	๒.๑	๗๘.๑	๒.๑

จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๗๘.๑) เห็นว่าผู้สอนภาษาอังกฤษควรประกอบไปด้วยอาจารย์
ชาวไทยและอาจารย์ชาวต่างประเทศ มีเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ ๑๗) ที่คิดว่าควรเป็นแต่ชาวต่างประเทศ
และร้อยละ ๒.๑ เท่านั้น ที่คิดว่าควรเป็นแต่อาจารย์ไทย

๖. ความคิดเห็นเกี่ยวกับ เนื้อหาภาษาอังกฤษ

เนื้อหาภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็นภาษาอังกฤษทั่วไป ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา

ตารางที่ ๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับ เนื้อหาภาษาอังกฤษ

	ภาษาอังกฤษทั่วไป	ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา	ทั่วไปและเฉพาะสาขาวิชา	ไม่ตอบ
จำนวน	๑๑	๑๐	๒๔	๑
ร้อยละ	๒๓.๔	๒๑.๓	๕๓.๒	๒.๑

จากตารางจะเห็นว่า อาจารย์และนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ของคณะแพทยศาสตร์ ส่วนใหญ่
(ร้อยละ ๕๓.๒) มีความเห็นว่า เนื้อหาภาษาอังกฤษควรเป็นทั้งภาษาอังกฤษทั่วไปและเฉพาะสาขาวิชา
รองลงมา (ร้อยละ ๒๓.๔) คิดว่าควรเป็นแต่ภาษาอังกฤษทั่วไป และในปริมาณน้อยกว่าเล็กน้อย
(ร้อยละ ๒๑.๓) คิดว่าควรเป็นแต่เพียงภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาแพทย์

ตอนที่ ๓

แผนภูมิภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา

ตอนที่ ๓ ให้รายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะภาษาอังกฤษตามความต้องการของอาจารย์และนิสิตบัณฑิตศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ โดยจำแนกไปตามวัตถุประสงค์ รูปแบบภาษาและทิศทางการใช้ทักษะภาษาต่าง ๆ

๑. ความคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักของการเรียนการสอนทักษะต่าง ๆ

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักของการสอนทักษะต่าง ๆ

ที่	ทักษะ	N	%	ปริมาณ				ลำดับ ความสำคัญ	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur.	Skew.		
๑.	การฟัง	๔๕	๙๓.๘	๖.๓๑๑	๐.๗๐๑	-๐.๘๐๓	-๐.๕๒๑	๑	๑ ไม่ใช้เลย
๒.	การพูด	๔๕	๙๓.๘	๖.๐๔๔	๐.๖๗๓	-๐.๖๘๗	-๐.๐๕๑	๒	๒ ใช้น้อยที่สุด
๓.	การอ่าน	๔๕	๙๓.๘	๕.๘๒๒	๐.๘๐๖	-๑.๓๗๒	๐.๓๔๑	๓	๓ ใช้น้อย
๔.	การเขียน	๔๕	๙๓.๘	๕.๖๔๔	๐.๘๕๗	๐.๘๐๕	-๐.๓๖๐	๕	๔ ใช้ค่อนข้างน้อย
๕.	การแปล	๔๕	๙๓.๘	๕.๗๕๖	๐.๘๕๗	-๐.๕๗๓	-๐.๑๗๓	๔	๕ ใช้ปานกลาง ๖ ใช้มาก ๗ ใช้มากที่สุด

จากตารางที่ ๔ จะเห็นได้ว่า อาจารย์และนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาให้ความสำคัญในการสอนทักษะภาษาอังกฤษต่าง ๆ โดยให้ความสำคัญกับการฟังมากที่สุด รองลงมาคือการพูด โดยให้ในระดับมากถึงมากที่สุด สำคัญเป็นลำดับที่ ๓, ๔ และ ๕ คือ การอ่าน การแปล และการเขียน โดยให้ความสำคัญในระดับก่อนไปทางมาก โดยเฉลี่ยแล้วความสำคัญของการสอนทักษะต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก - มากที่สุด โดยการฟังมีความสำคัญที่ ๑ และการเขียนเป็นลำดับที่ ๕

๒. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

๒.๑ วิธีฝึกฟังภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๑๐ แสดงความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตบัณฑิตของคณะแพทยศาสตร์ เกี่ยวกับวิธีฝึกฟังภาษาอังกฤษว่าควรฝึกจากแหล่งใด

ตารางที่ ๑๐ วิธีฝึกฟังภาษาอังกฤษ

ที่	วิธีฝึกฟัง	N	ร้อยละ	ลำดับที่
๑.	คู่สนทนา	๓๘	๘๐.๘	๑
๒.	วิทยุ	๑๔	๒๙.๘	๗
๓.	โทรทัศน์	๘	๑๖.๓	๕
๔.	เทป	๓๐	๖๓.๘	๒
๕.	โทรศัพท์	๘	๑๖.๐	๘
๖.	การบรรยาย	๒๓	๔๘.๕	๓
๗.	การประชุม/การรายงาน	๑๖	๓๔.๐	๖
๘.	การอภิปราย	๑๗	๓๖.๒	๔

จากตารางจะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๘๐.๘) เห็นว่า ควรฝึกฟังจากคู่สนทนา รองลงมา (ร้อยละ ๖๓.๘) เป็นการฝึกฟังจากเทป และรองลงมาเป็นลำดับที่ ๓, ๔ และ ๕ คือ การฝึกฟังจากการบรรยาย (ร้อยละ ๔๘.๕) ฝึกฟังจากโทรทัศน์ (ร้อยละ ๓๖.๓) และฝึกฟังจากการอภิปราย (ร้อยละ ๓๖.๒) ลำดับที่ ๖ คือ ฝึกฟังจากการประชุม/การรายงาน (ร้อยละ ๓๔.๐) รองสุดท้ายและสุดท้ายคือ ฝึกฟังจากวิทยุ (ร้อยละ ๒๙.๘) และจากโทรศัพท์ (ร้อยละ ๑๖.๐)

๒.๒ เนื้อหาของการฟัง

ตารางที่ ๑๑ ปริมาณเนื้อหาของการฟัง

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	บทสนทนา	๓๔	๘๒.๔๘	๒.๖๑๕	๐.๕๙๐	๐.๗๕๖	-๑.๒๘๕	๑	๑ = น้อย
๒.	คำสั่ง	๓๕	๗๔.๔๗	๒.๐๐๐	๐.๗๒๘	-๑.๐๓๐	๐.๐๐๐	๗	๒ = ปานกลาง
๓.	ข่าว	๓๕	๗๔.๔๗	๒.๒๑๐	๐.๕๘๕	-๐.๑๖๓	-๐.๐๓๘	๖	๓ = มาก
๔.	คำบรรยาย/บทความ	๓๗	๗๘.๗๒	๒.๔๘๖	๐.๖๐๗	-๐.๓๕๘	-๐.๗๓๕	๒	
๕.	รายงาน	๓๓	๗๐.๒๑	๒.๓๕๕	๐.๖๐๙	-๐.๕๗๘	-๐.๔๔๔	๓	
๖.	การประชุม	๓๔	๗๒.๓๔	๒.๒๕๔	๐.๖๗๖	-๐.๗๐๗	-๐.๔๓๔	๔	
๗.	เพลง	๓๑	๖๕.๕๖	๑.๗๗๕	๐.๗๑๗	-๐.๕๑๕	๐.๓๖๘	๘	
๘.	การอภิปราย /ปาฐกถา	๓๓	๗๐.๒๑	๒.๒๗๓	๐.๘๐๑	-๑.๒๐๙	-๐.๕๔๘	๕	

จากตารางจะเห็นได้ว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๘๒.๔๘) ให้ความสำคัญแก่การฝึกฟัง บทสนทนามากที่สุด และรองลงมาคือ ฝึกฟังคำบรรยาย/บทความ, ฝึกฟังรายงาน การประชุม การอภิปราย/ปาฐกถา มีการฝึกฟังข่าว คำสั่ง และเพลง เป็นลำดับที่ ๖, ๗ และ ๘ ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑๓ วัตถุประสงค์ของการฝึก

ตารางที่ ๑๒ วัตถุประสงค์ของการฝึก

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur.	Skew.		
๑.	โต้ตอบการสนทนา	๓๘	๘๒.๑๘	๒.๗๑๕	๐.๕๑๐	๑.๘๗๕	๑.๖๑๗	๑	๑ = น้อย
๒.	รับคำสั่ง / ปฏิบัติตามคำสั่ง	๓๔	๗๒.๓๔	๒.๑๗๖	๐.๖๗๓	-๐.๖๙๕	-๐.๒๒๒	๗	๒ = ปานกลาง ๓ = มาก
๓.	เขียนรายงาน	๓๕	๗๔.๔๗	๒.๔๕๗	๐.๖๕๗	-๐.๓๒๓	๑.๘๒๒	๒	
๔.	จดบันทึกโดยสรุป	๓๕	๗๔.๔๗	๒.๔๐๐	๐.๗๓๖	๐.๖๕๕	-๐.๘๐๙	๓	
๕.	จดบันทึกอย่างละเอียด	๓๑	๖๕.๙๖	๒.๐๐๐	๐.๗๗๕	-๑.๒๘๙	๐.๐๖๖	๘	
๖.	แปล	๓๘	๘๐.๘๕	๒.๒๘๙	๐.๖๑๑	-๐.๕๒๑	-๐.๒๔๐	๖	
๗.	นำไปพูดวิเคราะห์วิจารณ์	๓๖	๗๖.๐๐	๒.๓๓๓	๐.๖๓๓	-๐.๕๙๐	-๐.๓๙๙	๕	
๘.	นำไปเขียนวิเคราะห์วิจารณ์	๓๕	๗๔.๔๗	๒.๓๗๑	๑.๐๓๑	๓.๐๕๖	๐.๘๗๘	๔	

จากตารางจะเห็นได้ว่า วัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดของการฝึก คือ เพื่อโต้ตอบการสนทนา รองลงมาคือ เพื่อเขียนรายงาน เพื่อจดบันทึกโดยสรุป เพื่อนำไปเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ เพื่อนำไปพูดวิเคราะห์วิจารณ์ เพื่อแปล เพื่อรับคำสั่ง / ปฏิบัติตามคำสั่ง และจดบันทึกโดยสรุป โดยวัตถุประสงค์ทั้งหมดนี้ควรมีการฝึกทั้งในปริมาณปานกลาง - มาก

๓. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

๓.๑ เนื้อหาของการฝึกทักษะการพูด

ตารางที่ ๑๓ เนื้อหาของการฝึกทักษะการพูด

ที่	ทักษะ	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur.	Skew.		
๑.	สนทนา	๔๑	๘๗.๒๓	๒.๘๐๕	๐.๔๐๑	๐.๕๗๘	-๑.๕๘๘	๑	๑ = น้อย
๒.	สัมภาษณ์	๓๕	๗๔.๕๗	๒.๑๗๑	๐.๗๐๗	-๐.๘๘๔	-๐.๒๕๗	๓	๒ = ปานกลาง
๓.	โต้วาที	๒๘	๕๙.๕๗	๑.๕๗๑	๐.๖๙๐	-๐.๔๒๖	๐.๘๑๗	๖	๓ = มาก
๔.	อภิปราย/ปาฐกถา	๓๓	๗๐.๒๑	๒.๓๐๓	๐.๗๒๘	-๐.๘๘๒	-๐.๕๕๗	๒	
๕.	บรรยาย	๓๕	๗๒.๓๘	๒.๑๑๘	๐.๗๒๘	-๑.๐๒๗	-๐.๑๘๖	๔	
๖.	สุนทรพจน์	๒๘	๖๑.๗๐	๑.๖๒๑	๐.๗๗๕	-๐.๘๒๑	๐.๘๐๑	๕	

จากตารางจะเห็นได้ว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๘๗.๒๓) เห็นว่า ควรฝึกทักษะการพูดจากการสนทนามากที่สุด และรองลงมาคือ ฝึกการพูดอภิปราย/ปาฐกถา รองลงมา เป็นลำดับที่ ๓ คือ ฝึกทักษะการพูดจากการสัมภาษณ์ และการฝึกพูดจากการโต้วาทีที่มีความสำคัญน้อยที่สุด โดยส่วนรวมแล้วการฝึกทักษะพูดวิธีต่าง ๆ นี้ควรเป็นปริมาณปานกลาง - มาก ยกเว้นการโต้วาทีซึ่งควรเป็นปริมาณน้อย - ปานกลาง

๓.๒ ต้องการฝึกพูดภาษาอังกฤษ เพื่อพูดกับใครบ้าง

ตารางที่ ๑๔ ผู้ที่ควรฝึกพูดภาษาอังกฤษด้วย

ที่	ผู้ที่ฝึกพูดด้วย	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur.	Skew.		
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๒๔	๕๙.๕๗	๑.๖๗๙	๐.๘๑๙	-๑.๑๕๘	๐.๖๘๒	๓	๑ = น้อย
๒.	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	๒๔	๕๙.๕๗	๑.๖๔๓	๐.๘๒๖	-๑.๐๖๒	๐.๗๘๐	๖	๒ = ปานกลาง
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๓๕	๗๔.๕๗	๑.๘๘๓	๐.๘๗๓	-๑.๗๐๗	๐.๑๑๕	๑	๓ = มาก
๔.	ลูกค้า	๒๓	๕๘.๙๕	๑.๖๕๒	๐.๘๘๕	-๑.๒๗๔	๐.๗๘๖	๕	
๕.	ผู้มาติดต่องาน	๒๔	๕๙.๕๗	๑.๖๗๙	๐.๖๗๐	-๐.๖๔๒	๐.๔๗๙	๓	
๖.	ผู้ฟัง เป็นกลุ่มใหญ่	๒๙	๖๑.๗๐	๑.๘๓๑	๐.๗๕๓	-๑.๑๕๗	๐.๑๑๖	๒	

จากตารางจะเห็นว่า ผู้ตอบซึ่งเป็นอาจารย์และนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะแพทยศาสตร์ ซึ่งอยู่ในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ควรฝึกพูดภาษาอังกฤษ เพื่อพูดกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด และควรฝึก เพื่อพูดกับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาน้อยที่สุด ทั้งนี้ปริมาณการฝึกพูดเพื่อพูดกับบุคคลต่าง ๆ ส่วนใหญ่เป็น ระหว่างน้อย - ปานกลาง

๓.๓ วัตถุประสงค์ของการฝึกพูด

ตารางที่ ๑๕ วัตถุประสงค์ของการฝึกพูด

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew.		
๑.	ทักทาย/กล่าวคำอำลา	๓๔	๗๒.๓๔	๒.๑๑๘	๐.๗๒๔	-๑.๐๒๗	-๐.๑๘๖	๑๓	๑ = น้อย
๒.	กล่าวต้อนรับ	๓๒	๖๘.๐๔	๒.๑๕๖	๐.๗๒๓	-๐.๔๘๑	-๐.๒๔๘	๑๑	๒ = ปานกลาง
๓.	กล่าวขอบคุณ	๓๓	๗๐.๒๑	๒.๒๑๒	๐.๖๔๖	-๐.๘๒๕	-๐.๓๑๔	๑๐	๓ = มาก
๔.	แนะนำตัวเอง/ แนะนำผู้อื่น	๓๓	๗๐.๒๑	๒.๑๕๒	๐.๖๖๗	-๐.๖๔๒	-๐.๑๗๘	๑๒	
๕.	ถาม/ตอบเรื่อง เวลา	๓๒	๖๘.๐๔	๑.๙๓๗	๐.๗๑๖	-๐.๙๔๔	๐.๐๙๒	๒๐	
๖.	ถาม/ตอบเรื่อง ระยะทาง	๓๒	๖๘.๐๔	๑.๘๗๕	๐.๗๐๗	-๐.๘๙๐	๐.๑๘๒	๒๓	
๗.	ถาม/ตอบเรื่อง สถานที่	๓๒	๖๘.๐๔	๑.๙๖๙	๐.๗๔๐	-๐.๐๙๖	๐.๐๕๐	๑๘	
๘.	เชื้อเชิญ/ตอบรับ- คำเชิญ/ปฏิเสธคำเชิญ	๒๔	๖๑.๗๐	๑.๗๒๔	๐.๕๙๑	-๐.๔๐๒	๐.๑๓๒	๒๔	
๙.	ขออนุญาต	๒๔	๕๙.๕๗	๑.๗๑๔	๐.๖๕๙	-๐.๖๒๓	๐.๓๗๖	๒๕	
๑๐.	ให้อนุญาต	๒๔	๕๙.๕๗	๑.๗๑๔	๐.๖๐๐	-๐.๔๔๓	๐.๑๘๑	๒๕	
๑๑.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง/ผู้อื่น	๒๔	๖๑.๗๐	๒.๒๗๖	๐.๕๒๘	-๐.๓๖๐	๐.๒๔๖	๖	
๑๒.	หาข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง/ผู้อื่น	๒๔	๖๑.๗๐	๒.๐๓๔	๐.๖๘๐	-๐.๖๗๖	-๐.๐๔๒	๑๗	
๑๓.	ถามเพื่อให้ได้ข้อมูล	๓๒	๖๘.๐๔	๒.๔๓๗	๐.๕๖๔	-๐.๘๖๑	-๐.๓๑๔	๒	
๑๔.	ขอความช่วยเหลือ	๓๓	๗๐.๒๑	๑.๙๓๙	๐.๗๘๘	-๑.๓๕๔	๐.๑๑๐	๑๔	
๑๕.	ขอบริการ	๓๑	๖๕.๙๖	๑.๙๓๕	๐.๗๗๒	-๑.๒๖๗	๐.๑๑๔	๒๑	
๑๖.	ให้บริการ	๓๒	๖๘.๐๔	๒.๐๖๒	๐.๖๖๙	๐.๑๑๘	-๐.๐๗๐	๑๖	

ตารางที่ ๑๕ (ต่อ)

ที่	วัตถุประสงค์	n	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{x}	S.D	Kur	Skew		
๑๗.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับงาน ในหน้าที่/หน่วยงาน	๓๒	๖๘.๐๘	๒.๓๔๔	๐.๖๕๓	-๐.๖๐๓	-๐.๔๘๖	๓	๑ น้อย
๑๘.	ให้ข้อมูลด้านวิชาการ	๓๒	๗๖.๖๐	๒.๖๓๘	๐.๕๔๓	๐.๔๒๔	-๑.๑๖๓	๑	๒ ปานกลาง
๑๙.	ให้ความช่วยเหลือ	๓๖	๖๑.๗๐	๒.๐๖๘	๐.๗๐๔	-๐.๘๕๐	-๐.๐๘๗	๑๕	๓ มาก
๒๐.	ถามหาเหตุผล	๒๔	๖๕.๘๖	๒.๓๒๓	๐.๖๕๓	-๐.๖๑๒	-๐.๔๓๖	๔	
๒๑.	ให้เหตุผล	๓๑	๖๓.๘๗	๒.๒๖๗	๐.๖๔๐	-๐.๕๕๔	-๐.๒๕๑	๗	
๒๒.	ถามหาความเห็น	๓๔	๖๘.๐๘	๒.๒๕๐	๐.๖๗๒	-๐.๖๘๘	-๐.๓๔๐	๘	
๒๓.	ให้คิดเห็น	๓๔	๗๒.๓๔	๒.๒๖๕	๐.๖๖๖	-๐.๖๗๘	-๐.๓๕๔	๘	
๒๔.	ขอคำแนะนำ	๓๓	๗๐.๒๑	๒.๓๐๓	๐.๗๒๘	-๐.๘๘๒	-๐.๕๔๗	๕	
๒๕.	ให้คำแนะนำ	๓๓	๗๐.๒๑	๒.๐๘๑	๐.๖๗๘	-๐.๖๘๖	-๐.๑๑๑	๑๔	
๒๖.	โหม้หน้าใจผู้ฟัง	๓๐	๖๓.๘๗	๑.๘๓๓	๐.๘๒๘	-๑.๕๓๐	๐.๑๒๘	๒๒	

จากตารางจะเห็นได้ว่า วัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดของการฝึกพูดคือ เพื่อให้ข้อมูลด้านวิชาการ โดยควรฝึกเป็นปริมาณค่อนข้างมาก รองลงมาเป็นลำดับที่ ๒, ๓, ๔ และ ๕ คือการฝึกพูดเพื่อถามหาข้อมูล เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานในหน้าที่หน่วยงาน เพื่อถามหาเหตุผล และเพื่อขอคำแนะนำ การฝึกพูดเพื่อขออนุญาตและให้อุญาต เป็นลำดับสุดท้าย โดยส่วนรวมแล้วผู้ตอบมีความเห็นว่าปริมาณการฝึกพูดเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ นั้น ควรจะมีปริมาณปานกลาง - มาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๔. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

๔.๑ สิ่งที่ควรฝึกอ่าน

ตารางที่ ๑๖ สิ่งที่ควรฝึกอ่าน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๒๔	๖๑.๙๐	๑.๙๓๑	๐.๗๐๔	-๐.๘๕๐	๐.๐๙๗	๗	๑ = น้อย
๒.	ตาราง	๒๔	๕๙.๕๗	๑.๗๕๐	๐.๖๔๕	-๐.๕๕๕	๐.๒๗๘	๘	๒ = ปานกลาง
๓.	คู่มือ	๓๓	๗๐.๒๑	๒.๕๑๕	๐.๗๑๒	๐.๐๓๔	-๑.๑๖๐	๔	๓ = มาก
๔.	หนังสือพิมพ์	๓๔	๗๒.๓๔	๒.๔๕๑	๐.๖๑๓	-๐.๕๙๑	-๐.๖๐๓	๕	
๕.	จดหมายติดต่อบุรกีจ / ราชการ	๒๔	๕๙.๕๗	๒.๒๑๔	๐.๘๓๓	-๑.๔๒๐	-๐.๔๓๖	๖	
๖.	จดหมายส่วนตัว	๒๗	๕๗.๔๕	๑.๗๗๘	๐.๖๔๑	-๐.๕๙๕	๐.๒๒๒	๘	
๗.	สัญญาลักษณะ	๒๖	๕๕.๓๒	๑.๕๓๘	๐.๖๔๗	-๐.๒๗๒	๐.๘๐๗	๑๐	
๘.	เครื่องหมายจราจร	๒๖	๕๕.๓๒	๑.๔๖๒	๐.๕๘๒	-๐.๒๓๔	๐.๘๒๐	๑๑	
๙.	ตำราเกี่ยวกับสาขาวิชา	๓๗	๗๘.๗๒	๒.๗๐๓	๐.๖๖๑	๒.๖๗๘	-๒.๐๓๓	๓	
๑๐.	งานวิจัย	๓๔	๗๒.๓๔	๒.๗๓๕	๐.๕๔๘	-๐.๘๐๕	-๑.๑๑๗	๒	
๑๑.	วารสาร / เอกสาร	๓๕	๗๘.๕๗	๒.๗๗๑	๐.๕๒๖	-๐.๑๘๘	-๑.๓๕๑	๑	

จากตารางจะเห็นว่า สิ่งที่อาจารย์และนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ เห็นว่า ควรฝึกอ่านมากที่สุดเป็นปริมาณใกล้เคียงกันคือ วารสาร/เอกสาร งานวิจัยและตำราเกี่ยวกับสาขาวิชา โดยควรฝึกอ่านเป็นปริมาณค่อนข้างมาก ส่วนการฝึกอ่าน สัญญาลักษณะและเครื่องหมายจราจรนั้น ควรมี ปริมาณน้อยที่สุด

๒. วัตถุประสงค์ของการฝึกอ่าน

ตารางที่ ๑๗ วัตถุประสงค์ของการฝึกอ่าน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew.		
๑.	เขียนสรุป	๓๓	๗๖.๒๑	๒.๓๓๓	๐.๖๔๕	-๐.๖๐๑	-๐.๕๔๐	๔	๑ = น้อย
๒.	ทำรายงาน	๓๘	๘๐.๘๕	๒.๕๕๓	๐.๖๐๒	๐.๐๓๗	-๐.๕๙๘	๒	๒ = ปานกลาง
๓.	คิดว่าเกี่ยวกับงานในหน้าที่	๓๔	๗๒.๓๕	๒.๗๓๕	๐.๔๔๘	-๐.๘๐๔	-๑.๑๑๗	๑	๓ = มาก
๔.	เขียนวิเคราะห์วิจารณ์	๓๕	๗๔.๔๗	๒.๒๘๖	๐.๗๘๙	-๑.๑๔๐	-๐.๕๖๙	๕	
๕.	แปล	๓๓	๗๖.๒๑	๒.๕๔๕	๐.๕๖๔	-๐.๔๔๘	-๐.๗๔๔	๓	

จากตารางจะเห็นได้ว่า วัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดของการฝึกอ่าน คือ เพื่อคิดว่าเกี่ยวกับงานในหน้าที่ รองลงมาคือ เพื่อทำรายงาน ลำดับที่ ๓, ๔, และ ๕ คือ เพื่อแปล เพื่อเขียนสรุป และเพื่อเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ เป็นที่น่าสังเกตว่า วัตถุประสงค์ทั้ง ๕ ข้อนี้ การได้รับการฝึกในปริมาณค่อนข้างมากทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๕. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

๕.๑ ควรฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อเขียนถึงใครบ้าง

ตารางที่ ๑๘ ผู้ที่ควรเขียนถึงในการฝึกทักษะการเขียน

ที่	ผู้ที่ควรฝึกเขียนถึง	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur.	Skew.		
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๒๘	๕๙.๕๗	๑.๖๔๓	๐.๗๓๑	-๐.๗๕๒	๐.๖๘๘	๖	๑ = น้อย
๒.	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	๒๗	๕๗.๔๕	๑.๔๘๑	๐.๖๔๓	๐.๐๖๘	๑.๐๑๒	๗	๒ = ปานกลาง
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๓๐	๖๓.๘	๑.๖๖๗	๐.๗๕๘	-๐.๕๑๑	๐.๖๖๐	๒	๓ = มาก
๔.	ลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้อง	๒๘	๖๑.๗๐	๑.๖๕๕	๐.๘๑๔	-๑.๐๖๔	๐.๗๓๘	๓	
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	๒๘	๖๑.๗๐	๑.๗๘๓	๐.๗๒๖	-๐.๙๖๓	๐.๓๔๓	๑	
๖.	หน่วยราชการ	๒๘	๖๑.๗๐	๑.๖๕๕	๐.๘๑๔	-๑.๐๖๔	๐.๗๓๘	๓	
๗.	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๓๑	๖๕.๙๖	๑.๖๔๕	๐.๘๓๘	-๑.๑๑๘	๐.๗๗๖	๕	

จากตารางจะเห็นได้ว่า อาจารย์และนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ของคณะแพทยศาสตร์ เห็นว่า ควรฝึกเขียนถึงผู้มาติดต่อราชการมากที่สุด รองลงมาคือ ฝึกเขียนถึงเพื่อนร่วมงาน ลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้อง และหน่วยราชการ และเห็นว่าควรฝึกเขียนถึงผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาน้อยที่สุด สำหรับปริมาณการฝึกเขียนถึงบุคคลต่าง ๆ นั้น ควรเป็นปริมาณเกือบปานกลางทุกคน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑.๒ เนื้อหาการฝึกเขียนอังกฤษ

ตารางที่ ๑๔ เนื้อหาของการฝึกเขียน

ที่	เนื้อหาของการฝึกเขียน	N	%	ปริมาณ			Skew.	ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur.			
๑.	คำสั่ง	๒๔	๖๑.๙๐	๑.๕๘๖	๐.๗๓๓	-๐.๕๖๖	๐.๘๕๐	๑๑	๑ = น้อย
๒.	บันทึกข้อความสั้น ๆ	๓๒	๖๘.๐๙	๒.๑๗๕	๐.๖๐๙	-๐.๕๘๒	-๐.๔๐๐	๓	๒ = ปานกลาง
๓.	จดหมายส่วนตัว	๓๐	๖๓.๙	๑.๘๖๗	๐.๖๒๙	-๐.๓๒๑	๐.๐๙๘	๙	๓ = มาก
๔.	จดหมายธุรกิจ	๒๘	๕๙.๕๗	๑.๙๖๘	๐.๖๙๓	-๐.๗๖๘	๐.๐๔๗	๖	
๕.	จดหมายราชการ	๓๐	๖๓.๙	๑.๙๐๐	๐.๖๖๓	-๐.๕๕๗	๐.๑๐๗	๘	
๖.	จดหมายเชื้อเชิญทางสังคม	๒๘	๕๙.๕๗	๑.๘๕๗	๐.๗๕๖	-๑.๑๘๙	๐.๒๘๙	๑๐	
๗.	จดหมายตอบรับ/ปฏิเสธ	๓๑	๖๕.๙๖	๑.๙๐๓	๐.๗๕๖	-๑.๑๒๒	๐.๑๖๑	๗	
๘.	บทความ	๒๐	๔๒.๕๕	๒.๑๐๐	๐.๗๘๘	-๑.๓๐๘	-๐.๑๘๖	๕	
๙.	รายงาน	๓๕	๗๔.๔๗	๒.๗๑๔	๐.๔๕๘	-๑.๐๘๒	-๐.๙๙๒	๑	
๑๐.	ข้อเสนอ	๓๑	๖๕.๙๖	๒.๒๕๘	๐.๘๑๕	-๑.๒๘๕	-๐.๕๒๘	๔	
๑๑.	ตำรา	๓๕	๗๔.๔๗	๒.๕๘๖	๐.๖๑๒	-๐.๓๒๓	-๐.๗๕๘	๒	

สถาบันวิทยบริการ

จากตารางจะเห็นว่า อาจารย์และนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ของคณะแพทยศาสตร์ มีความเห็นว่า เนื้อหาที่ควรได้รับการฝึกเขียนมากที่สุดคือ รายงาน รองลงมาคือ ตำรา บันทึกข้อความสั้น ๆ ข้อเสนอ และบทความ โดยควรฝึกเป็นปริมาณค่อนข้างมาก ส่วนที่เห็นว่าควรฝึกเขียนน้อยคือ จดหมายเชื้อเชิญทางสังคม และคำสั่ง โดยควรฝึกเป็นปริมาณน้อย - ปานกลาง

๕.๓ วัตถุประสงค์ของการฝึกเขียนอังกฤษ

ตารางที่ ๒๐ วัตถุประสงค์ของการฝึกเขียนอังกฤษ

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				X̄	S.D	Kur.	Skew.		
๑.	สั่งงาน	๒๘	๕๙.๕๗	๑.๕๒๙	๐.๖๙๐	๐.๖๒๙	๑.๓๖๗	๑๗	๑ = น้อย
๒.	สั่งสินค้า	๒๘	๕๙.๕๗	๑.๖๐๗	๐.๗๓๗	-๐.๖๕๕	๐.๗๙๖	๑๓	๒ = ปานกลาง
๓.	สั่งยา	๒๗	๕๗.๕๕	๑.๘๘๙	๐.๘๕๗	-๑.๕๘๘	๐.๒๒๓	๘	๓ = มาก
๔.	ติดต่อบริษัท	๒๙	๖๑.๗๐	๑.๘๖๒	๐.๖๙๓	-๐.๗๘๗	๐.๑๘๙	๙	
๕.	ติดต่อบริษัทราชการ	๒๙	๖๑.๗๐	๑.๗๒๙	๐.๗๙๗	-๑.๑๘๐	๐.๕๕๕	๑๒	
๖.	ติดต่อบริษัทส่วนตัว	๒๘	๕๙.๕๗	๑.๘๒๑	๐.๘๑๙	-๑.๕๑๒	๐.๓๕๓	๑๐	
๗.	ซื้อเชิญ	๒๗	๕๗.๕๕	๑.๕๑๙	๐.๖๕๓	-๐.๑๘๙	๐.๘๖๕	๑๕	
๘.	บรรยายเหตุการณ์	๒๘	๕๙.๕๗	๑.๗๕๐	๐.๘๕๙	-๑.๕๐๓	๐.๕๒๒	๑๑	
๙.	บรรยายสถานที่	๒๕	๕๓.๑๙	๑.๓๒๐	๐.๕๕๗	๑.๘๕๑	๑.๕๘๙	๑๘	
๑๐.	บรรยายบุคคล	๒๖	๕๕.๓๒	๑.๕๖๒	๐.๗๐๖	๐.๗๐๕	๑.๒๕๕	๑๖	
๑๑.	บรรยายกระบวนการ	๒๗	๕๗.๕๕	๒.๐๓๗	๐.๘๐๘	-๑.๕๕๕	๐.๐๗๐	๖	
๑๒.	โน้มน้าวใจผู้อ่าน	๒๗	๕๗.๕๕	๑.๕๙๓	๐.๗๙๗	-๐.๗๖๘	๐.๙๐๕	๑๔	
๑๓.	รายงานผลงาน	๒๘	๘๐.๘๕	๒.๖๘๙	๐.๕๗๑	-๑.๓๙๕	-๐.๘๒๖	๑	
๑๔.	เสนอโครงการ	๓๑	๖๕.๙๖	๒.๑๖๑	๐.๗๗๙	-๑.๒๕๗	-๐.๒๙๗	๔	
๑๕.	เสนอความคิดเห็น	๓๐	๖๓.๘๖	๒.๑๓๓	๐.๗๓๐	-๑.๐๑๙	-๐.๒๑๕	๕	
๑๖.	เสนอข้อโต้แย้ง เพื่อหักล้าง	๒๗	๕๗.๕๕	๑.๙๒๖	๐.๘๒๙	-๑.๕๓๐	๐.๑๕๙	๗	
๑๗.	ให้ความรู้ทั่วไป	๓๐	๖๓.๘๖	๒.๒๓๓	๐.๖๒๖	-๐.๕๕๓	-๐.๒๐๑	๓	
๑๘.	ให้ความรู้ทางวิชาการ	๓๓	๗๐.๒๑	๒.๕๕๕	๐.๖๖๖	-๐.๓๒๑	-๐.๘๓๙	๒	

จากตารางจะเห็นได้ว่า วัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดของการฝึกเขียนคือ เพื่อรายงานผลงาน

รองลงมาคือ เพื่อให้ความรู้ทางวิชาการ เพื่อให้ความรู้ทั่วไป เพื่อเสนอโครงการ เพื่อเสนอความคิดเห็น และเพื่อบรรยายกระบวนการ โดยมีปริมาณการฝึกระดับปานกลาง - มาก

• ทักษะการแปลภาษาอังกฤษ

๖.๑ เนื้อหาของการแปล

ตารางที่ ๒๑ เนื้อหาของการฝึกแปล

ที่	เนื้อหา	N	อ	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur.	Skew.		
๑.	คำสั่ง	๒๗	๕๗.๘๕	๑.๘๑๕	๐.๘๓๘	-๑.๕๖๘	๐.๓๗๔	๖	๑ = น้อย
๒.	ข่าวจากวิทยุ	๒๖	๕๕.๓๒	๑.๘๐๘	๐.๗๔๘	-๑.๐๗๘	๐.๓๓๘	๗	๒ = ปานกลาง
๓.	ข่าวจากหนังสือพิมพ์	๒๗	๕๗.๔๕	๑.๘๒๖	๐.๖๗๕	-๐.๖๒๘	๐.๐๘๗	๘	๓ = มาก
๔.	จดหมายส่วนตัว	๒๕	๕๓.๑๘	๑.๖๘๐	๐.๗๕๗	-๐.๘๑๐	๐.๗๓๓	๑๐	
๕.	จดหมายร้องเรียน	๒๕	๕๓.๑๘	๑.๕๔๐	๐.๖๕๑	๐.๕๐๗	๑.๒๒๗	๑๑	
๖.	จดหมายสมัครงาน	๒๖	๕๕.๓๒	๑.๖๘๒	๐.๗๘๘	-๑.๐๖๘	๐.๖๒๘	๑๒	
๗.	จดหมายสั่งของ	๒๕	๕๓.๑๘	๑.๖๘๐	๐.๘๐๓	-๑.๐๘๓	๐.๖๗๑	๑๓	
๘.	บทความ	๓๒	๖๘.๐๘	๒.๕๖๒	๐.๕๐๘	-๒.๐๖๓	-๐.๒๖๕	๑๔	
๙.	รายงาน	๓๒	๖๘.๐๘	๒.๖๕๖	๐.๔๘๓	-๑.๖๒๘	-๐.๖๕๑	๑๕	
๑๐.	ตำรา	๓๗	๗๘.๗๒	๒.๘๑๑	๐.๓๘๗	๐.๗๗๘	-๑.๖๕๕	๑๖	
๑๑.	คำพูด	๓๑	๖๕.๘๖	๒.๒๘๐	๐.๖๘๓	-๐.๗๖๐	-๐.๕๖๐	๑๗	

จากตารางจะเห็นได้ว่า อาจารย์และนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ของคณะแพทยศาสตร์ ที่ให้ความ
เห็นว่า เนื้อหาที่ควรได้รับการฝึกแปลมากที่สุดคือ ตำรา รองลงมาคือ รายงาน บทความ คำพูด และ
ข่าวจากหนังสือพิมพ์ โดยควรฝึกแปลในปริมาณปานกลาง - มาก ส่วนเนื้อหาที่ควรฝึกแปลน้อยที่สุดคือ
จดหมายร้องเรียน โดยควรฝึกเป็นปริมาณน้อย - ปานกลาง

๖.๒ วัดถุประสงคของการฝึกแปล

ตารางที่ ๒๒ วัดถุประสงคของการฝึกแปล

ที่	วัดถุประสงค	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur.	Skew.		
๑.	รายงานหัวหน้างาน	๒๔	๕๔.๕๗	๑.๘๘๓	๐.๗๘๖	-๑.๓๑๔	๐.๑๔๗	๔	๑ = น้อย
๒.	ถ่ายทอคให้แก่ผู้ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา	๓๐	๖๓.๘	๒.๑๖๗	๐.๘๓๔	-๑.๔๘๗	-๐.๓๓๓	๒	๒ = ปานกลาง ๓ = มาก
๓.	ถ่ายทอคให้แก่สื่อมวลชน	๒๔	๖๑.๗๐	๑.๙๖๖	๐.๘๒๓	-๑.๕๑๔	๐.๐๖๖	๓	
๔.	ตีพิมพ์	๓๔	๗๒.๓๔	๒.๕๕๔	๐.๕๖๑	-๐.๓๘๑	-๐.๗๘๒	๑	

จากตารางจะเห็นได้ว่า วัดถุประสงคที่สำคัญที่สุดของการฝึกแปลคือ เพื่อตีพิมพ์ รองลงมาคือ เพื่อถ่ายทอคให้แก่ผู้ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา เพื่อถ่ายทอคให้แก่สื่อมวลชน และเพื่อรายงานหัวหน้างาน เป็นประการสุดท้าย สำหรับปริมาณการฝึกเพื่อวัดถุประสงคที่ได้รับความสำคัญเป็นที ๑ และ ๒ นั้น ควรฝึกในปริมาณปานกลาง - มาก ส่วนวัดถุประสงคที่ได้รับความสำคัญเป็นลำดับที่ ๓ และ ๔ ควรฝึกในปริมาณ เกือบปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลของคณะแพทยศาสตร์

กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ ๓๓ คน ซึ่งเป็นร้อยละ ๖๘.๑ ของอาจารย์บัณฑิตศึกษาทั้งหมด และนิสิต ๑๕ คน ซึ่งเป็นร้อยละ ๓๑.๙ ของนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาทั้งหมด สรุปความคิดเห็นได้ดังนี้

๑. ในการทำงานนิสิตตอบว่า มีการใช้ภาษาอังกฤษจริง ๆ ในระดับเกือบปานกลาง โดยที่นิสิตเห็นว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญค่อนข้างมากในการทำงาน ส่วนอาจารย์เห็นว่า ภาษาอังกฤษในระดับนี้สำคัญและมีความจำเป็นมาก

๒. อาจารย์และนิสิตร้อยละ ๖๑.๗ เห็นว่า ภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาควรเป็นวิชาบังคับ อีกร้อยละ ๓๘.๓ เห็นว่าควรเป็นวิชาเลือก และร้อยละ ๔.๓ ไม่ออกความคิดเห็น

๓. ส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๓๘.๓) เห็นว่า การเรียนภาษาอังกฤษควรเรียนทั้งในปีที่ ๑ และ ๒ ของการศึกษาระดับนี้ โดยมีหน่วยกิต ๖ - ๗ หน่วยโดยเฉลี่ย และส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๕๓.๒) เห็นว่า ควรให้คะแนนภาษาอังกฤษ เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนิสิตเข้าเรียน

๔. เกี่ยวกับผู้สอนภาษาอังกฤษ ร้อยละ ๗๘.๑ เห็นว่า ควรเป็นทั้งอาจารย์ไทยและอาจารย์ต่างประเทศ

๕. เกี่ยวกับเนื้อหาภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๕๓.๒) เห็นว่า ควรเป็นทั้งภาษาอังกฤษทั่วไปและเฉพาะสาขาวิชา

การเรียงลำดับความสำคัญของการสอนทักษะภาษาอังกฤษต่าง ๆ มีดังนี้คือ การฟัง มีความสำคัญเป็นอันดับที่ ๑ สำคัญรองลงมาคือ การพูด การอ่าน การแปล และการเขียน

๗. ทักษะฟัง

๗.๑ วิธีฝึกฟังที่ควรใช้มากที่สุดคือ ฝึกจากคู่สนทนา รองลงมาคือ จากเทป และจากการบรรยาย

๗.๒ เนื้อหาของการฟังที่ควรฝึกมากที่สุดคือ บทสนทนา รองลงมาคือ คำบรรยาย/บทความ และรายงาน

๗.๓ วัตถุประสงค์ของการฝึกฟังที่สำคัญที่สุดคือ เพื่อโต้ตอบการสนทนา รองลงมาคือ เพื่อเขียนรายงาน และเพื่อจดบันทึกโดยสรุป

๘. ทักษะพูด

- ๘.๑ เนื้อหาที่ควรฝึกพูดมากที่สุดคือ การสนทนา รองลงมาคือ อภิปราย/ปาฐกถา และสัมภาษณ์
- ๘.๒ ผู้ที่ควรฝึกพูดภาษาอังกฤษด้วยมากที่สุดคือ เพื่อนร่วมงาน รองลงมาคือ ผู้ฟัง เป็นกลุ่มใหญ่ และผู้มาติดต่องาน
- ๘.๓ วัตถุประสงค์ของการฝึกพูดที่สำคัญที่สุดคือ ให้ข้อมูลด้านวิชาการ รองลงมาคือ เพื่อถามเพื่อให้ได้ข้อมูล และให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานในหน้าที่และหน่วยงาน

๙. ทักษะอ่าน

- ๙.๑ สิ่งที่ใช้ฝึกอ่านมากที่สุดคือ วารสาร/เอกสาร รองลงมาคือ งานวิจัย และตำราเกี่ยวกับสาขางาน
- ๙.๒ วัตถุประสงค์ของการฝึกอ่านที่สำคัญที่สุดคือ เพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่ รองลงมาคือ เพื่อทำรายงานและแปล

๑๐. ทักษะเขียน

- ๑๐.๑ เพื่อฝึกทักษะการเขียน ผู้ที่ควรเขียนถึงมากที่สุดคือ ผู้มาติดต่องาน รองลงมาคือ เขียนถึงเพื่อนร่วมงานและถึงลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้อง และหน่วยราชการ
- ๑๐.๒ เนื้อหาของการฝึกเขียนที่สำคัญมากที่สุดคือ เขียนรายงาน รองลงมาคือ ตำราและบันทึกข้อความสั้น ๆ
- ๑๐.๓ วัตถุประสงค์ของการฝึกเขียนที่สำคัญที่สุดคือ ทำรายงานผลงาน รองลงมาคือ เพื่อให้ความรู้ทางวิชาการ และให้ความรู้ทั่วไป

๑๑. ทักษะแปล

- ๑๑.๑ เนื้อหาของการฝึกแปลที่สำคัญที่สุดคือ ตำรา รองลงมาคือ รายงานและบทความ
- ๑๑.๒ วัตถุประสงค์ของการฝึกแปลที่สำคัญที่สุดคือ เพื่อตีพิมพ์ รองลงมาคือ เพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา และเพื่อถ่ายทอดให้แก่สื่อมวลชน

คณะนิเทศศาสตร์

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้ ได้จากแบบสอบถาม ๓๒ ฉบับ อาจารย์ผู้ตอบเป็นผู้สอนในระดับบัณฑิตศึกษา ของคณะนิเทศศาสตร์ นิสิตผู้ตอบเป็นผู้กำลังศึกษาอยู่ในระดับบัณฑิตศึกษาของคณะนี้เช่นกัน

ตารางที่ ๑ จำนวนประชากร *กลุ่มตัวอย่าง*

ประชากร	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์	๒	๖.๓
นิสิต	๓๐	๙๓.๗
รวม	๓๒	๑๐๐.๐

จากจำนวนประชากรทั้งหมด ๓๒ จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่เป็นนิสิต (๙๓.๗% ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด) เป็นนิสิตปีที่ ๑ ของบัณฑิตวิทยาลัย ๑๓ คน (๔๐.๖%) เป็นนิสิตปีที่ ๒ ๑๐ คน (๓๑.๓%) อีก ๗ คนไม่ระบุว่ากำลังศึกษาอยู่ปีใด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๒ ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ

ที่	ความคิดเห็น	\bar{X}	S.D	Mode	หมายเหตุ
ก.	ในกรณีที่เป็นนิสิต				
๑.	ในการทำงานของท่าน ท่านใช้ภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด	๒.๖๓๐	๑.๐๐๖	๓.๐๐๐	
๒.	ในการทำงานของท่าน ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด	๓.๕๖๗	๐.๘๑๗	๔.๐๐๐	
ข.	ในกรณีที่ เป็นอาจารย์				
	ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา มีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด	๓.๘๑๘	๐.๔๐๕	๔.๐๐๐	

หมายเหตุ : ๑) มีผู้ไม่ออกความเห็น ๔ ราย :

๒) ๑ = ไม่สำคัญ/จำเป็น ๒ = น้อย ๓ = ปานกลาง ๔ = มาก

จากตารางนี้แสดงว่า ทั้งอาจารย์และนิสิตมีความเห็นคล้ายตามกันว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญมาก โดยเฉพาะอาจารย์เห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 3.818$) ส่วนนิสิตนั้นเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญในการทำงานค่อนข้างมากเช่นกัน ($\bar{X} = 3.567$)

๒. ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษว่าควรเป็นวิชาเลือกหรือบังคับ

ตารางที่ ๓ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อการสอนภาษาอังกฤษ

	บังคับ	เลือก
จำนวน	๗	๒๕
ร้อยละ	๒๑.๙	๗๘.๑

จากตารางนี้แสดงให้เห็นว่า ทั้งนิสิตและอาจารย์ต้องการให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก

๓. ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของวิชาภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของภาษาอังกฤษ

จำนวนหน่วยกิต	N	%	หมายเหตุ
๒	๓	๙.๔	$\bar{X} = 5.750$ S.D = 2.652 Mode = 8.00
๓	๑๐	๓๑.๓	
๔	๑	๓.๑	
๖	๑	๓.๑	
๘	๑๕	๔๖.๙	
๙	๒	๖.๓	
รวม	๓๒	๑๐๐.๐	

จากตารางจะเห็นได้ว่า มีความเห็นแตกต่างกัน ๒ พวก คือ มีผู้เห็นว่าควรเป็นวิชา ๘ หน่วยกิต
พวกหนึ่ง (ร้อยละ ๔๖.๙%) และมีผู้เห็นว่า ควรเป็นวิชา ๓ หน่วยกิตอีกพวกหนึ่ง (ร้อยละ ๓๑.๓%)

๔. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปีที่เรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตเกี่ยวกับปีที่เรียนภาษาอังกฤษ

	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ทั้ง ๒ ปี	เว้นไว้ไม่ตอบ
จำนวน	๑๓	-	๑๗	๒
ร้อยละ	๔๐.๖	๐.๐	๕๓.๑	๖.๓

จากตารางนี้แสดงว่า มีผู้เห็นว่าควรสอนทั้ง ๒ ปีมากกว่าผู้ที่เห็นว่าควรสอนเฉพาะปีที่ ๑ เท่านั้น และไม่มีผู้ใดเห็นว่าควรสอนเฉพาะปีที่ ๒

๕. ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก

ตารางที่ ๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก

ที่	ความคิดเห็น	ควร	ไม่ควร	ไม่ออกความเห็น	หมายเหตุ
๑.	ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนิสิต เข้าเรียนในระดับบัณฑิตศึกษาหรือไม่	๘๔.๕%	๑๕.๖%	-	๒๗:๕
๒.	คะแนนที่ใช้ในการสอบเข้าควรใช้ เป็นเกณฑ์ ยกเว้นเพื่อไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่	๔๐.๖%	๕๖.๓%	๓.๑%	๑๓:๑๘:๑
๓.	คะแนนที่ได้จากการสอบเข้าควรใช้ เป็นเกณฑ์ ในการจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถหรือไม่	๓๑.๓%	๖๕.๖%	๓.๑%	๑๖:๒๑:๑

จากตารางนี้แสดงว่า ผู้ตอบ (๘๔.๕%) ต้องการให้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนิสิต เข้าเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา ส่วนเรื่องการให้คะแนนที่ใช้ในการสอบเป็นเกณฑ์ ยกเว้นการเรียนภาษาอังกฤษนั้น ไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดว่า ควรยกเว้นหรือไม่ แม้จะมีแนวโน้มเห็นว่าไม่ควรก็ตาม สำหรับเรื่องการให้คะแนนสอบได้ เป็นเกณฑ์จัดระดับผู้เรียนนั้น ส่วนใหญ่แล้ว เห็นด้วย

๖. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ทำการสอนภาษาอังกฤษ

ผู้ตอบส่วนใหญ่ (๗๕.๐%) ต้องการทั้งเจ้าของภาษาและอาจารย์ไทย เป็นผู้ทำการสอนภาษาอังกฤษ
ในระดับบัณฑิตศึกษา ส่วนที่เหลือ (๒๕.๐%) ต้องการเจ้าของภาษาเท่านั้น

๗. ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๗ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อเนื้อหาวิชา

	ภาษาอังกฤษทั่วไป	ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา	ทั่วไปและเฉพาะสาขาวิชา
จำนวน	๔	๗	๒๑
ร้อยละ	๑๒.๕	๒๑.๔	๖๕.๖

จากตารางนี้แสดงว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าควรสอนภาษาอังกฤษทั่วไปและเฉพาะสาขาวิชา

๘. ความคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักความสำคัญของทักษะต่าง ๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักของการสอนทักษะต่าง ๆ

ที่	ทักษะ	N	%	ลำดับ ที่	ปริมาณ				หมายเหตุ
					\bar{X}	S.D	Kur	Skew	
๑.	การฟัง	๓๒	๑๐๐.๐	๓	๖.๐๓๑	๐.๗๔๐	- ๑.๐๘๖	-๐.๐๕๐	๑ =ไม่ใช้เลย
๒.	การพูด	๓๒	๑๐๐.๐	๕	๕.๕๘๔	๑.๐๗๓	๑๐.๓๓๗	-๒.๕๒๔	๒ =น้อยที่สุด
๓.	การอ่าน	๓๒	๑๐๐.๐	๑	๖.๕๐๖	๐.๗๕๖	- ๐.๖๗๓	-๐.๘๕๕	๓ =น้อย
๔.	การเขียน	๓๒	๑๐๐.๐	๔	๕.๘๑๒	๑.๑๗๖	๘.๒๗๕	-๒.๒๗๘	๔ =ค่อนข้างน้อย
๕.	การแปล	๓๒	๑๐๐.๐	๒	๖.๑๖๕	๑.๒๑๒	๙.๘๓๒	-๒.๖๘๒	๕ =ปานกลาง ๖ =มาก ๗ =มากที่สุด

จากตารางนี้แสดงว่า ผู้ตอบให้ความสำคัญแก่การอ่าน การแปล การฟัง การเขียน และการพูด ตามลำดับไป ความต้องการในแต่ละทักษะค่อนข้างสูง (ค่า Skew เป็นลบหมด) สรุปได้ว่า ควรมีการสอนทุกทักษะ โดยเฉพาะการอ่าน และการแปลมาก ๆ

๕. ความเห็นเกี่ยวกับการฟัง

ก. แหล่งการฟัง

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งของการฟัง

ที่	แหล่งของการฟัง	น	ร้อยละ	ลำดับที่
๑.	คู่มือสนทนา	๑๗	๕๓.๑	๑
๒.	วิทยุ	๖	๑๘.๘	๕
๓.	โทรทัศน์	๔	๑๒.๕	๖
๔.	เทป	๑๖	๕๐.๐	๒
๕.	โทรศัพท์	-	-	-
๖.	การบรรยาย	๑๗	๕๓.๑	๑
๗.	การประชุม/การรายงาน	๗	๒๑.๙	๔
๘.	การอภิปราย	๕	๑๕.๑	๓

จากตารางนี้แสดงว่า ผู้ตอบมากกว่าครึ่งหนึ่งฟังภาษาอังกฤษจากคู่มือสนทนา และการบรรยาย (๕๓.๑% เท่ากัน) รองลงมาฟังจากเทป (๕๐.๐%) แหล่งการฟังอื่น ๆ ได้แก่ การอภิปราย การประชุม/การรายงาน และวิทยุ ตามลำดับ ฟังน้อยมากที่สุด จากโทรทัศน์ และที่ไม่เป็นแหล่งการฟังเลยคือ โทรศัพท์

ข. ปริมาณการฟัง

ตารางที่ ๑๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณเนื้อหาของการฟัง

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	บทสนทนา	๒๔	๔๐.๖	๒.๕๘๖	๐.๖๓๘	๐.๖๘๖	-๑.๒๗๔	๒	๑= น้อย
๒.	คำสั่ง	๒๐	๖๒.๕	๒.๑๐๐	๐.๕๕๓	๐.๗๖๖	๐.๐๘๓	๗	๒= ปานกลาง
๓.	ข่าว	๒๕	๗๘.๑	๒.๔๘๐	๐.๖๕๓	-๐.๑๕๒	-๐.๘๘๕	๓	๓= มาก
๔.	คำบรรยาย/บทความ	๒๘	๘๗.๕	๒.๘๙๓	๐.๓๑๕	๕.๖๑๔	-๒.๖๘๖	๑	
๕.	รายงาน	๒๔	๗๕.๐	๒.๓๗๕	๐.๖๘๗	-๐.๕๑๔	-๐.๕๕๒	๔	
๖.	การประชุม	๒๓	๗๑.๗	๒.๒๑๗	๐.๖๐๐	-๐.๒๐๒	-๐.๐๕๒	๖	
๗.	เพลง	๑๔	๕๗.๑	๑.๗๘๕	๐.๖๓๑	-๐.๓๑๑	๐.๑๗๓	๘	
๘.	การอภิปราย/ปาฐกถา	๓๐	๘๓.๓	๒.๓๓๓	๐.๖๖๑	-๐.๖๓๐	-๐.๕๘๕	๕	

จากตารางข้างบนนี้แสดงว่า เนื้อหาของวิชาการฟังควรเน้นเรื่องคำบรรยาย/บทความมากที่สุด (๒.๘๙๓) อันดับรองลงมาคือ เรื่องบทสนทนา (๒.๕๘๖) ในเรื่องอื่น ๆ นั้น ผู้ตอบให้ความสำคัญปานกลาง ที่น่าสนใจที่สุดคือ ผู้ตอบสนใจการฟังจากเพลงน้อยมาก มีผู้แสดงความเห็นเรื่องนี้เพียง ๕๕.๕% เท่านั้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

• วัตถุประสงค์ของการฟัง

ตารางที่ ๑๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฟัง

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	โต้ตอบการสนทนา	๒๖	๘๑.๓	๒.๗๓๑	๐.๖๐๔	๓.๘๔๐	-๒.๑๙๑	๑	๑ = น้อย
๒.	รับคำสั่ง / ปฏิบัติตามคำสั่ง	๒๐	๖๒.๕	๒.๑๐๐	๐.๖๔๑	-๐.๒๕๐	-๐.๑๘๐	๗	๒ = ปานกลาง
๓.	เขียนรายงาน	๒๖	๘๑.๓	๒.๕๓๘	๐.๕๐๘	-๒.๑๔๕	-๐.๑๖๔	๓	๓ = มาก
๔.	จดบันทึกโดยสรุป	๒๓	๗๑.๙	๒.๓๔๘	๐.๖๔๗	-๐.๕๔๐	-๐.๔๗๕	๖	
๕.	จดบันทึกอย่างละเอียด	๑๗	๕๓.๑	๑.๘๘๓	๐.๖๘๗	-๐.๖๗๔	๐.๑๖๑	๘	
๖.	แปล	๒๔	๗๕.๐	๒.๗๐๘	๐.๕๖๔	-๑.๑๔๕	-๐.๘๗๘	๒	
๗.	นำไปพูดวิเคราะห์วิจารณ์	๒๕	๗๘.๑	๒.๔๘๐	๐.๕๘๖	-๐.๕๔๐	-๐.๕๕๒	๔	
๘.	นำไปเขียนวิเคราะห์วิจารณ์	๒๗	๘๔.๔	๒.๔๐๗	๐.๖๓๖	-๐.๔๘๘	-๐.๕๘๔	๕	

จากตารางข้างบนนี้แสดงว่า ผู้ตอบเน้นเรื่องการฟังเพื่อโต้ตอบการสนทนามากที่สุด ($\bar{X} = 2.731$,

Skew = -2.191) ความสำคัญรองลงมาคือ เพื่อแปล วัตถุประสงค์อื่น ๆ มีความสำคัญปานกลาง

เรียงลำดับกันมาคือ เขียนรายงาน นำไปพูดวิเคราะห์วิจารณ์ นำไปเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ และจดบันทึกโดยสรุป ที่ออกความเห็นน้อยที่สุด (๕๓.๑%) คือ การนำไปจดบันทึกอย่างละเอียด แสดงว่าผู้ตอบไม่เห็นประโยชน์ด้านนี้

๑๐. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพูด

ก. ทักษะในการพูด

ตารางที่ ๑๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะในการพูด

ที่	ทักษะ	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur	Skew		
๑.	สนทนา	๒๙	๙๐.๖	๒.๗๕๙	๐.๕๗๗	๔.๗๓๘	-๒.๓๗๑	๑	๑ = น้อย
๒.	สัมภาษณ์	๒๕	๒๘.๑	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	-๐.๕๓๘	-๐.๗๖๙	๓	๒ = ปานกลาง
๓.	โต้วาที	๑๗	๔๓.๘	๑.๕๗๑	๐.๕๑๔	-๒.๒๖๗	๐.๑๓๐	๖	๓ = มาก
๔.	อภิปราย/ปาฐกถา	๒๕	๗๕.๐	๒.๑๖๗	๐.๗๖๑	-๑.๑๔๘	-๐.๒๙๘	๔	
๕.	บรรยาย	๒๖	๘๑.๓	๒.๔๒๓	๐.๗๐๓	-๐.๔๔๗	-๐.๘๒๙	๒	
๖.	สุนทรพจน์	๑๖	๕๐.๐	๑.๘๑๒	๐.๖๕๕	-๐.๓๗๓	๐.๑๙๗	๕	

จากตารางนี้แสดงว่า ผู้ตอบเห็นว่าควรเน้นทักษะด้านการสนทนามากที่สุด (๒.๗๕๙) รองลงมา (๒.๕๒๓) ควรเน้นทักษะด้านการพูดบรรยาย ทักษะอื่น ๆ ไม่ควรเน้นมากนัก ความเห็นเกี่ยวกับทักษะด้านการพูดโต้วาที และสุนทรพจน์นั้น มีผู้เห็นความสำคัญน้อยมากคือ เพียง ๔๓.๘ และ ๕๐.๐ ตามลำดับ และเห็นว่าควรเน้นในระดับค่อนข้างน้อย (ค่า Skew เป็นบวก)

ข. ผู้ที่ประสงค์จะพูดด้วย

ตารางที่ ๑๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการจะพูดภาษาอังกฤษด้วย

ที่	ผู้ที่ต้องการพูดด้วย	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๒๐	๖๒.๕	๑.๗๕๐	๐.๗๘๖	-๑.๑๕๒	๐.๔๙๖	๕	๑ = น้อย
๒.	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	๑๖	๕๐.๐	๑.๔๓๗	๐.๖๒๙	๐.๖๓๓	๑.๑๘๓	๖	๒ = ปานกลาง
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๒๒	๖๘.๘	๑.๘๐๘	๐.๘๖๘	-๑.๖๘๗	๐.๑๘๗	๓	๓ = มาก
๔.	ลูกค้า	๒๑	๖๕.๖	๒.๐๐๐	๐.๘๘๔	-๑.๘๒๐	-๐.๐๐๐	๒	
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	๒๔	๗๕.๐	๒.๐๔๒	๐.๘๕๙	-๑.๖๖๘	-๐.๐๘๔	๑	
๖.	ผู้ฟัง เป็นกลุ่มใหญ่	๒๑	๖๕.๖	๑.๘๑๐	๐.๗๕๐	-๑.๐๕๓	๐.๓๓๗	๔	

จากตารางนี้แสดงว่า ผู้ตอบแสดงความเห็นในระดับปานกลางเกี่ยวกับผู้ที่ประสงค์จะพูดภาษาอังกฤษด้วย แม้จะเห็นว่าใช้ภาษาอังกฤษเพื่อพูดกับผู้มาติดต่อราชการ และลูกค้า (๒.๐๔๒ และ ๒.๐๐๐ ตามลำดับ) มากกว่ากับผู้อื่นก็ตาม ความเห็นในเรื่องนี้ก็อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการพูดกับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชานั้นค่อนข้างน้อย (๑.๔๓๗)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค. จุดประสงค์ของการพูด

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการพูด

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	\bar{X}	S.D	ปริมาณ Kur	Skew	ลำดับที่	หมายเหตุ
๑.	หักทหาย/กล่าวคำอำลา	๒๕	๗๘.๑	๒.๐๐๐	๐.๘๑๖	-๑.๔๘๘	-๐.๐๐๐	๑๘	๑ =น้อย
๒.	กล่าวต้อนรับ	๒๔	๗๕.๐	๒.๑๖๗	๐.๕๖๕	๐.๒๓๗	๐.๐๕๙	๑๔	๒ =ปานกลาง
๓.	กล่าวขอบคุณ	๒๓	๗๑.๙	๒.๐๘๗	๐.๖๖๘	-๐.๕๓๖	-๐.๐๙๖	๑๕	๓ =มาก
๔.	แนะนำตัว/แนะนำผู้อื่น	๒๓	๗๑.๙	๒.๒๑๗	๐.๖๗๑	-๐.๖๒๗	-๐.๒๘๐	๑๑	
๕.	ถาม/ตอบเรื่องเวลา	๑๙	๕๙.๔	๑.๖๘๔	๐.๕๘๒	-๐.๔๔๓	๐.๑๒๐	๒๓	
๖.	ถาม/ตอบเรื่องระยะทาง	๑๙	๕๙.๔	๑.๗๓๗	๐.๖๕๓	-๐.๕๐๖	๐.๓๑๔	๒๑	
๗.	ถาม/ตอบเรื่องสถานที่	๒๖	๖๒.๕	๑.๘๕๐	๐.๖๗๑	-๐.๕๔๘	๐.๑๗๗	๑๙	
๘.	เชื้อเชิญ ตอบรับ/ปฏิเสธ	๑๗	๕๓.๑	๒.๐๕๙	๐.๕๕๖	๐.๙๙๑	๐.๐๕๑	๑๗	
๙.	ขออนุญาต	๑๕	๔๖.๙	๑.๘๐๐	๐.๖๗๖	-๐.๕๐๕	๐.๒๕๖	๒๐	
๑๐.	ให้อนุญาต	๑๔	๔๓.๘	๑.๗๑๔	๐.๗๒๖	-๐.๗๓๒	๐.๕๑๖	๒๒	
๑๑.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ ผู้อื่น	๒๑	๖๕.๖	๒.๕๒๔	๐.๕๑๒	-๒.๒๑๑	-๐.๑๐๓	๖	
๑๒.	หาข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ ผู้อื่น	๒๑	๖๕.๖	๒.๓๘๑	๐.๕๙๐	-๐.๖๐๘	-๐.๒๙๘	๗	
๑๓.	ถามเพื่อให้ได้ข้อมูล	๒๒	๖๘.๘	๒.๕๔๕	๐.๖๗๑	๐.๔๔๑	-๑.๒๒๑	๓	
๑๔.	ขอความช่วยเหลือ	๑๘	๕๖.๓	๒.๒๗๘	๐.๕๗๕	-๐.๒๕๕	-๐.๐๓๒	๘	
๑๕.	ขอบริการ	๑๗	๕๓.๑	๒.๑๗๖	๐.๗๒๘	-๐.๘๙๐	-๐.๒๙๐	๑๒	
๑๖.	ให้บริการ	๑๗	๕๓.๑	๒.๑๑๘	๐.๖๐๐	๐.๒๓๕	-๐.๐๒๐	๑๓	
๑๗.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับงาน ในหน้าที่	๒๕	๗๘.๑	๒.๖๘๐	๐.๕๕๗	๑.๘๔๑	-๑.๕๘๔	๑	
๑๘.	ให้ข้อมูลด้านวิชาการ	๒๒	๖๘.๘	๒.๕๔๕	๐.๕๙๖	๐.๐๒๕	-๐.๙๓๓	๓	
๑๙.	ให้ความช่วยเหลือ	๑๕	๔๖.๙	๒.๐๖๗	๐.๕๙๔	๐.๕๓๗	๐.๐๐๔	๑๖	
๒๐.	ถามหาเหตุผล	๑๕	๔๖.๙	๒.๖๖๗	๐.๔๘๘	-๑.๖๑๕	-๐.๗๘๘	๒	

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่
				X	S.D	Kur	Skew	
๒๑.	ให้เหตุผล	๑๗	๕๓.๑	๒.๕๒๔	๐.๕๑๔	-๒.๒๖๗	-๐.๑๓๐	๔
๒๒.	ถามหาความเห็น	๑๔	๔๖.๙	๒.๒๖๗	๐.๕๙๔	-๐.๑๗๑	๐.๐๙๑	๕
๒๓.	ให้ความคิดเห็น	๑๙	๕๙.๔	๒.๒๖๓	๐.๖๕๓	-๐.๕๐๖	-๐.๓๑๔	๑๐
๒๔.	ขอคำแนะนำ	๑๙	๕๙.๔	๒.๕๒๖	๐.๖๑๒	๐.๐๓๘	-๐.๔๒๔	๕
๒๕.	ให้คำแนะนำ	๑๘	๕๖.๓	๒.๒๗๔	๐.๖๖๙	-๐.๕๐๔	-๐.๓๘๒	๘
๒๖.	โน้มน้าวใจผู้อื่น	๒๑	๖๕.๖	๒.๓๘๑	๐.๗๔๐	-๐.๖๕๔	-๐.๗๗๔	๗

จากตารางนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่ (๗๕.๑%) เห็นว่า สำหรับวัตถุประสงค์ของการพูดนั้น เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานในหน้าที่ (๒.๖๕๐) ที่สำคัญรองลงมาคือ การถามหาเหตุผล การถามเพื่อให้ได้ข้อมูล การให้ข้อมูลทางวิชาการ การให้เหตุผล การขอคำแนะนำ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ผู้อื่น ตามลำดับ จุดประสงค์ด้านอื่น ๆ นั้น เห็นว่าควรเน้นปานกลาง วัตถุประสงค์ที่ควรเน้นเพียงเล็กน้อยคือ การพูดเพื่อถาม/ตอบเรื่องเวลา ให้อนุญาต ถาม/ตอบเรื่องระยะทาง ขออนุญาต ถาม/ตอบเรื่องสถานที่ (เรียงจากน้อยที่สุดขึ้นมา) วัตถุประสงค์ที่มีผู้ออกความเห็นน้อยที่สุด (๔๓.๘%) และเห็นว่าควรเน้นน้อยที่สุดด้วย ($\bar{X} = 1.714$) คือ พูดให้อนุญาต รองลงมาคือ ขออนุญาต (มีผู้ออกความเห็น ๔๖.๙%) ซึ่งข้อนี้เป็นที่น่าสนใจมากเพราะธรรมเนียมไทย มักจะทำอะไรโดยถือวิสาสะเป็นส่วนใหญ่ ต่างกับธรรมเนียมฝรั่งที่ต้องขออนุญาตทุกครั้ง แม้แต่การจะหยิบดินสอ ไปใช้ชั่วประเดี๋ยวประด๋าว คนไทยส่วนใหญ่จึงไม่เห็นความสำคัญของการพูดเพื่อขอ/ให้อนุญาต ทั้ง ๆ ที่เป็น เรื่องสำคัญมากในการติดต่อกับชาวต่างประเทศ

๑๑. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่าน

ก. เนื้อหาของการอ่าน

ตารางที่ ๑๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของการอ่าน

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๑๘	๕๖.๓	๒.๑๑๑	๐.๕๘๓	๐.๔๑๓	๐.๐๑๖	๗	๑ = น้อย ๒ = ปานกลาง ๓ = มาก
๒.	ตาราง	๑๔	๔๓.๘	๒.๐๗๑	๐.๖๑๖	๐.๑๖๕	-๐.๐๒๔	๘	
๓.	คู่มือ	๑๙	๕๙.๕	๒.๖๘๔	๐.๕๘๒	๒.๕๕๐	-๑.๗๖๖	๕	
๔.	หนังสือพิมพ์	๒๘	๘๗.๕	๒.๗๕๐	๐.๕๔๑	-๐.๕๕๔	-๑.๒๒๑	๓	
๕.	จดหมายติดต่อธุรกิจ/ ราชการ	๒๔	๗๕.๐	๒.๑๖๗	๐.๗๖๑	-๑.๑๔๘	-๐.๒๕๘	๕	
๖.	จดหมายส่วนตัว	๑๕	๔๖.๙	๒.๑๓๓	๐.๘๓๔	-๑.๕๙๙	-๐.๒๗๔	๖	
๗.	สัญญาฉบับ	๑๕	๔๖.๙	๑.๘๖๗	๐.๗๔๓	-๐.๙๗๐	๐.๒๒๗	๙	
๘.	เครื่องหมายจราจร	๑๕	๔๖.๙	๑.๖๖๗	๐.๘๑๖	-๑.๐๒๒	๐.๗๕๐	๑๐	
๙.	ตำราเกี่ยวกับสาขางาน	๒๘	๘๗.๕	๒.๘๒๑	๐.๓๙๐	๑.๒๓๔	-๑.๗๗๕	๑	
๑๐.	งานวิจัย	๒๘	๘๗.๕	๒.๗๕๐	๐.๕๔๑	-๐.๕๕๔	-๑.๒๒๑	๓	
๑๑.	วารสาร/เอกสาร	๒๗	๘๕.๕	๒.๘๑๕	๐.๓๙๖	๑.๐๒๑	-๑.๗๑๘	๒	

จากตารางนี้แสดงว่า ผู้ตอบ (๘๕-๘๗ %) ต้องการการอ่านตำราเกี่ยวกับสาขางาน และวารสาร/เอกสาร หนังสือพิมพ์ และงานวิจัย มากเป็นอันดับ ๑, ๒, ๓ ตามลำดับ เมื่อดูจากค่า \bar{X} , S.D, Kur และ Skew จะเห็นได้ชัดว่าผู้ตอบมีความเห็นคล้ายตามกันว่าเนื้อหาของการอ่านทั้ง ๔ ประเภทนั้น มีความสำคัญมาก เนื้อหาที่สำคัญรองลงมาได้แก่ คู่มือ ที่มีความสำคัญควรเน้นปานกลางคือ เนื้อหาเกี่ยวกับจดหมายติดต่อธุรกิจ/ราชการ จดหมายส่วนตัว คำสั่ง ตาราง ตามลำดับ เนื้อหาที่ผู้ตอบคิดว่าไม่สำคัญนัก คือ เนื้อหาเกี่ยวกับสัญญาฉบับ และเครื่องหมายจราจร

ข. วัตถุประสงค์ของการอ่าน

ตารางที่ ๑๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการอ่าน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	เขียนสรุป	๒๓	๗๑.๙	๒.๓๘๘	๐.๖๘๗	-๐.๕๕๖	-๐.๘๗๕	๕	๑ = น้อย
๒.	ทำรายงาน	๒๗	๘๘.๕	๒.๗๐๕	๐.๘๖๕	-๑.๒๖๑	-๐.๙๕๖	๒	๒ = ปานกลาง
๓.	ค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่	๒๖	๘๑.๓	๒.๖๑๕	๐.๖๘๗	๑.๖๑๓	-๑.๕๘๘	๓	๓ = มาก
๔.	เขียนวิเคราะห์วิจารณ์	๒๑	๖๕.๖	๒.๓๘๑	๐.๗๘๖	-๐.๖๕๕	-๐.๗๗๕	๔	
๕.	แปล	๒๖	๘๑.๓	๒.๘๘๕	๐.๓๒๖	๘.๔๑๕	-๒.๕๕๘	๑	

จากตารางนี้เป็นที่น่าสังเกตว่า วัตถุประสงค์ของการอ่านทั้ง ๕ ประการ ได้รับการเน้นหนักค่อนข้างมาก (ค่า Skew เป็นลบหมด) ผู้ตอบไม่น้อยกว่า ๖๕% ที่เห็นความสำคัญของการอ่านมาก วัตถุประสงค์ที่ได้รับการเน้นหนักมากเป็นอันดับ ๑ คือ การแปล รองลงมาคือ การทำรายงาน การค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่ การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ และการเขียนสรุป ตามลำดับ

เป็นที่น่าสนใจมากกว่า การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของคณะนิเทศศาสตร์ ต้องการศึกษากาษา อังกฤษด้านการแปลมาก (ผู้ตอบ = ๘๑% และค่า \bar{X} = ๒.๘๘๕) เมื่อดูเทียบกับตารางที่ ๑๑ เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฟังแล้ว ก็จะพบว่าจุดประสงค์ของการฟังเพื่อการแปลนั้น ก็มาเป็นอันดับที่ ๒ และมีผู้ตอบถึง ๗๕%

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑๒. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียน

ก. ผู้ที่ต้องการเขียนถึง

ตารางที่ ๑๗ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการเขียนถึง

ที่	ผู้ที่ต้องการเขียนถึง	น	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur	Skew		
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๑๖	๕๐.๐	๑.๖๘๗	๐.๗๙๓	-๑.๐๐๖	๐.๖๖๒	๖	๑ = น้อย
๒.	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	๑๗	๕๓.๑	๑.๕๒๙	๐.๖๒๔	-๐.๒๒๓	๐.๗๕๐	๗	๒ = ปานกลาง
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๒๑	๖๕.๖	๑.๘๑๐	๐.๗๕๐	-๑.๐๕๓	๐.๓๓๗	๕	๓ = มาก
๔.	ลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้อง	๒๔	๗๕.๐	๒.๐๐๐	๐.๖๕๙	-๐.๔๔๘	-๐.๐๐๐	๔	
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	๒๔	๗๕.๐	๒.๐๕๒	๐.๘๐๖	-๑.๔๓๔	-๐.๐๗๙	๓	
๖.	หน่วยราชการ	๒๓	๗๑.๙	๒.๐๘๗	๐.๘๔๘	-๑.๖๐๗	-๐.๑๗๕	๒	
๗.	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๒๘	๘๗.๕	๒.๒๕๐	๐.๗๕๒	-๑.๐๓๗	-๐.๔๕๘	๑	

จากตารางนี้แสดงว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่ (๘๗.๕%) เห็นว่าผู้ที่ต้องการเขียนถึงมากที่สุดคือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รองลงมาคือหน่วยราชการ ผู้มาติดต่อราชการและลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้อง ตามลำดับ แต่ความต้องการนี้อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ความต้องการที่จะเขียนถึงเพื่อนร่วมงาน ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และผู้บังคับบัญชานั้นค่อนข้างน้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื้อหาการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๑๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ

ที่	เนื้อหา	n	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{y}	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสั่ง	๑๘	๕๖.๓	๑.๘๘๘	๐.๗๕๘	-๑.๑๑๘	๐.๑๘๘	๑๐	๑ = น้อย
๒.	บันทึกข้อความสั้น ๆ	๒๒	๖๘.๘	๒.๘๐๘	๐.๕๕๐	-๐.๖๒๖	-๐.๓๗๘	๕	๒ = ปานกลาง
๓.	จดหมายส่วนตัว	๑๘	๕๖.๓	๑.๘๓๓	๐.๘๕๗	-๑.๕๗๘	๐.๓๕๐	๑๑	๓ = มาก
๔.	จดหมายธุรกิจ	๒๒	๖๘.๘	๒.๐๕๕	๐.๘๕๘	-๑.๖๐๖	-๐.๐๕๐	๘	
๕.	จดหมายราชการ	๒๐	๖๒.๕	๒.๑๕๐	๐.๘๑๓	-๑.๓๘๘	-๐.๒๖๖	๖	
๖.	จดหมายเชื้อเชิญทางสังคม	๑๘	๕๖.๓	๒.๐๐๐	๐.๘๖๖	-๑.๗๗๗	-๐.๐๐๐	๙	
๗.	จดหมายตอบรับ/ปฏิเสธ	๑๘	๕๖.๓	๒.๐๕๖	๐.๘๐๖	-๑.๓๗๖	-๐.๑๐๖	๗	
๘.	บทความ	๑๘	๕๖.๓	๒.๕๕๖	๐.๖๑๖	๐.๓๘๗	-๑.๐๘๕	๑	
๙.	รายงาน	๒๔	๗๖.๖	๒.๘๑๘	๐.๗๓๓	-๐.๕๖๖	-๐.๘๕๐	๔	
๑๐.	ข้อเสนอ	๒๔	๗๖.๖	๒.๕๐๐	๐.๗๒๖	-๐.๐๑๖	-๑.๑๓๓	๒	
๑๑.	คำปราศรัย	๒๓	๗๑.๗	๒.๘๗๘	๐.๗๓๐	-๐.๑๖๘	-๑.๐๖๘	๓	

จากตารางนี้แสดงว่า ผู้ตอบเห็นว่าเนื้อหาการฝึกเขียนภาษาอังกฤษนั้น ควรเน้นการฝึกเขียนบทความมากที่สุด (๒.๕๕๖) รองลงมาคือ ฝึกการเขียน ข้อเสนอ คำปราศรัย รายงาน และบันทึกข้อความสั้น ๆ ตามลำดับ เนื้อหาที่ควรเน้นปานกลางคือ ฝึกการเขียนจดหมายราชการ จดหมายตอบ/ปฏิเสธ จดหมายธุรกิจ จดหมายเชื้อเชิญทางสังคม การฝึกเขียนคำสั่งและจดหมายส่วนตัว มีความสำคัญ เป็นอันดับท้าย

เป็นที่น่าสังเกตว่า มีผู้ออกความเห็นในเรื่องฝึกเขียนรายงานมากที่สุด (๗๖.๖%) แต่ความเข้มของความต้องการ (๒.๘๑๘) น้อยกว่าเรื่องฝึกเขียนบทความ (๒.๕๕๖) ซึ่งมีผู้ออกความเห็นเพียง ๕๖.๓% เท่านั้น

ค. วัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	สั่งงาน	๑๖	๕๐.๐	๑.๖๘๗	๐.๗๙๓	-๑.๐๐๖	๐.๖๖๒	๑๘	๑ = น้อย
๒.	สั่งสินค้า	๑๕	๔๖.๙	๑.๗๓๓	๐.๘๘๔	-๑.๔๙๔	๐.๖๐๑	๑๗	๒ = ปานกลาง
๓.	สั่งยา	๑๖	๕๐.๐	๑.๗๕๐	๑.๒๙๑	๘.๑๘๔	๒.๖๕๖	๑๖	๓ = มาก
๔.	ติดต่อบุคลากร	๒๑	๖๕.๖	๒.๐๔๘	๐.๘๐๕	-๑.๔๑๗	-๐.๐๙๐	๑๓	
๕.	ติดต่อบุคลากร	๒๕	๗๘.๑	๒.๐๐๐	๐.๘๑๖	-๑.๔๘๘	๐.๐๐๐	๑๔	
๖.	ติดต่อบุคลากร	๒๑	๖๕.๖	๒.๑๘๘	๐.๘๕๔	-๑.๕๘๘	-๐.๒๙๔	๑๒	
๗.	เชื้อเชิญ	๑๘	๕๖.๓	๑.๗๗๘	๐.๘๐๘	-๑.๒๘๔	๐.๕๕๑	๑๕	
๘.	บรรยายเหตุการณ์	๒๕	๗๘.๑	๒.๓๖๐	๐.๗๐๐	-๐.๖๔๑	-๐.๖๘๓	๕	
๙.	บรรยายสถานที่	๒๒	๖๘.๘	๒.๒๗๓	๐.๗๖๗	-๑.๐๔๒	-๐.๕๒๙	๘	
๑๐.	บรรยายบุคคล	๑๘	๕๖.๓	๒.๒๑๑	๐.๗๘๗	-๑.๒๐๘	-๐.๕๑๐	๑๑	
๑๑.	บรรยายกระบวนการ	๒๑	๖๕.๖	๒.๔๗๖	๐.๖๘๐	-๑.๑๐๒	-๐.๙๖๒	๒	
๑๒.	โน้มน้าวใจผู้อ่าน	๒๐	๖๒.๕	๒.๓๕๐	๐.๘๗๕	-๑.๒๒๔	-๐.๗๙๗	๖	
๑๓.	รายงานผลงาน	๒๖	๘๑.๓	๒.๕๐๐	๐.๗๐๗	-๐.๐๑๔	-๑.๑๐๓	๑	
๑๔.	เสนอโครงการ	๒๕	๗๘.๑	๒.๓๖๐	๐.๘๐๒	-๑.๐๘๓	-๐.๖๗๑	๗	
๑๕.	เสนอความคิดเห็น	๒๔	๗๕	๒.๔๑๗	๐.๗๗๖	-๐.๖๓๙	-๐.๙๑๘	๔	
๑๖.	เสนอข้อโต้แย้งเพื่อหักล้าง	๑๘	๕๖.๓	๒.๒๖๓	๐.๘๐๖	-๑.๒๐๔	-๐.๕๔๓	๙	
๑๗.	ให้ความรู้ทั่วไป	๒๓	๗๑.๙	๒.๒๖๑	๐.๖๘๘	-๐.๗๑๗	-๐.๓๙๒	๑๐	
๑๘.	ให้ความรู้ทางวิชาการ	๒๕	๗๘.๑	๒.๔๕๐	๐.๗๑๒	-๐.๓๗๖	-๐.๙๐๒	๓	

จากตารางนี้แสดงว่า วัตถุประสงค์ของการเขียนที่ควรได้รับการเน้นมากที่สุดคือ เขียนรายงานผลงาน (๒.๕๐๐) มีผู้เห็นความสำคัญข้อนี้ถึง ๘๑.๓% วัตถุประสงค์ของการเขียนที่ควรเน้นรองลงมาคือ เขียนบรรยายกระบวนการ ให้ความรู้ทางวิชาการ เสนอความคิดเห็น และบรรยายเหตุการณ์ ตามลำดับ สำหรับวัตถุประสงค์อื่นนั้นควรเน้นระดับปานกลาง ที่เห็นว่าควรเน้นค่อนข้างน้อยคือ สั่งงาน สั่งสินค้า สั่งยา และ เชื้อเชิญ

๑๓. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแปล

ก. เนื้อหาของการแปล

ตารางที่ ๒๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของการแปล

ที่	เนื้อหา	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur	Skew		
๑.	คำสิ่ง	๑๗	๕๓.๑	๑.๘๖๔	๐.๘๐๘	-๑.๓๘๒	-๐.๓๕๓	๔	๑ = น้อย
๒.	ข่าวจากวิทยุ	๒๖	๘๑.๓	๒.๘๖๒	๐.๖๘๗	-๐.๒๗๒	-๐.๘๐๗	๖	๒ = ปานกลาง
๓.	ข่าวจากหนังสือพิมพ์	๒๖	๘๑.๓	๒.๕๓๘	๐.๖๘๗	๐.๖๖๔	-๑.๑๑๔	๔	๓ = มาก
๔.	จดหมายส่วนตัว	๑๗	๕๓.๑	๑.๘๖๔	๐.๗๖๘	-๐.๘๘๐	๐.๒๘๖	๕	
๕.	จดหมายร้องเรียน	๑๖	๕๐.๐	๑.๖๒๕	๐.๗๑๘	-๐.๕๕๑	๐.๗๓๑	๑๐	
๖.	จดหมายสมัครงาน	๑๘	๕๖.๓	๒.๐๐๐	๐.๘๐๗	-๑.๘๘๒	-๐.๖๐๐	๗	
๗.	จดหมายสั่งของ	๑๗	๕๓.๑	๑.๘๘๓	๐.๘๖๗	-๑.๕๑๖	๐.๑๑๗	๘	
๘.	บทความ	๒๘	๘๖.๖	๒.๘๖๘	๐.๘๖๘	๘.๖๘๖	-๒.๘๖๕	๑	
๙.	รายงาน	๒๘	๘๗.๕	๒.๖๐๗	๐.๖๒๕	๐.๘๘๗	-๑.๓๘๘	๓	
๑๐.	ตำรา	๒๘	๘๗.๕	๒.๗๕๐	๐.๕๘๕	๔.๘๓๔	-๒.๓๐๖	๒	
๑๑.	คำพูด	๑๘	๕๕.๔	๒.๘๗๔	๐.๖๘๗	-๐.๐๘๘	-๐.๘๘๘	๕	

จากตารางนี้แสดงว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่ (๘๖.๖%) ต้องการให้เนื้อหาของวงการแปลเน้นเรื่องบทความ ในปริมาณมากที่สุด ($\bar{X} = 2.828$) เมื่อพิจารณาจาก SD แล้วจะพบว่า มีค่าน้อยที่สุด ถ้า Kur เป็นบวกมากที่สุด และค่า Skew เป็นค่าลบมากที่สุด แสดงว่านอกจากมีผู้แสดงความเห็นเป็นจำนวนมากแล้ว ความคิดเห็นยังไม่แตกต่างกันอีกด้วย นอกจากนี้ เนื้อหาที่วงการแปลค่อนข้างมาก ยังมีอีกหลายเรื่องคือ ตำรา รายงาน ข่าวจากหนังสือพิมพ์ คำพูด และข่าวจากวิทยุ เนื้อหาอื่น ๆ ที่เหลือควรได้รับการเน้นปานกลาง เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ออกความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของการแปลทุก ๆ ประเภทนี้ มีปริมาณเกิน ๕๐% (๕๐%-๘๐%)

ข. วัตถุประสงค์ของการแปล

ตารางที่ ๒๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการแปล

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur	Skew		
๑.	เพื่อรายงานหัวหน้างาน	๒๔	๗๕.๐	๒.๑๒๕	๐.๗๕๗	-๑.๓๕๖	-๐.๒๓๗	๔	๑ =น้อย
๒.	เพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้ร่วมงาน/ ผู้บังคับบัญชา	๒๕	๘๗.๑	๒.๒๔๐	๐.๗๗๕	-๑.๑๕๘	-๐.๔๖๓	๓	๒ =ปานกลาง ๓ =มาก
๓.	เพื่อถ่ายทอดให้แก่สื่อมวลชน	๒๖	๘๑.๓	๒.๓๐๘	๐.๗๓๖	-๐.๘๗๔	-๐.๕๗๑	๒	
๔.	เพื่อตีพิมพ์	๒๕	๗๘.๑	๒.๔๘๐	๐.๗๗๐	-๐.๒๗๕	-๑.๑๑๗	๑	

จากตารางนี้จะพบสิ่งที่น่าสนใจได้ว่า มีผู้แสดงความเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการแปลในทุก ๆ ประเภทค่อนข้างสูง คือมีปริมาณ ๗๕% - ๘๑% วัตถุประสงค์ที่เห็นว่าสำคัญที่สุดคือ แปลเพื่อตีพิมพ์ ($\bar{X} = 2.480$) วัตถุประสงค์อีก ๓ ประเภทก็มีความสำคัญใกล้เคียงกัน คือ เพื่อถ่ายทอดให้แก่สื่อมวลชน เพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา และเพื่อรายงานหัวหน้างาน ตามลำดับ แต่เป็นที่น่าสนใจได้ว่าวัตถุประสงค์ ทั้ง ๔ ประเภท มีค่า SD สูงมาก และค่า Kur เป็นลบหมด แสดงว่าความคิดเห็นแตกต่างกันมาก

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการแปลทั้ง ๔ ประเภทนี้ ควรเน้นความสำคัญปานกลางเท่านั้น

สรุป

จากการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างคณะนิเทศศาสตร์ ๓๒ ฉบับ พบสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

๑. ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่เห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นมาก
๒. ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษว่าควรเป็นวิชา เสี่ยงหรือบังคับ ส่วนใหญ่เห็นว่าควรเป็นวิชา เสี่ยง
๓. ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่เห็นว่าควรเป็น ๘ หน่วยกิต

และควรเรียนทั้ง ๒ ปี

๔. เรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ เป็น เกณฑ์ในการคัดเลือกนิสิต เข้า เรียนในระดับบัณฑิตศึกษา ส่วนใหญ่เห็นควรให้ใช้ภาษาอังกฤษ เป็น เกณฑ์ แต่ไม่ควรใช้คะแนนสอบ เข้า เป็น เกณฑ์ ยกเว้น เพื่อไม่ต้อง เรียน ภาษาอังกฤษ สำหรับ เรื่อง การใช้คะแนนสอบ เข้า เป็น เกณฑ์จัดระดับผู้เรียนนั้น ส่วนใหญ่เห็นด้วย

๕. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้สอนภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่เห็นว่าควร เป็น ทั้ง เจ้าของภาษาและอาจารย์ไทย

๖. ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่เห็นว่าควรสอนทั้งภาษาอังกฤษทั่วไป และ เฉพาะสาขาวิชา

๗. ความคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักความสำคัญของทักษะต่าง ๆ กัน ในการเรียนภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่เห็นว่าการอ่านสำคัญที่สุด รองลงมาคือ การแปล การฟัง การเขียน และการพูด

๘. ความเห็นเกี่ยวกับการฟัง

ก. แหล่งการฟัง ส่วนใหญ่ฟังจากคู่สนทนา และการบรรยาย รองลงมาคือฟังจากเทป

ข. ปริมาณเนื้อหาของ การฟัง ส่วนใหญ่เห็นว่าควรเน้นการฟังคำบรรยาย/บทความ รองลงมาคือ บทสนทนา

ค. วัตถุประสงค์ของการฟัง ส่วนใหญ่เห็นว่า มีวัตถุประสงค์ เพื่อโต้ตอบการสนทนา รองลงมาคือเพื่อแปล

๙. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพูด

ก. ทักษะในการพูด ส่วนใหญ่เห็นว่าควร เน้นทักษะด้านการสนทนา รองลงมาคือการพูดบรรยาย

ข. ผู้ที่ประสงค์จะพูดด้วย ส่วนใหญ่เห็นว่า ประสงค์จะพูดกับผู้มาติดต่อราชการ รองลงมาคือพูดกับลูกค้า

ค. จุดประสงค์ของการพูด ส่วนใหญ่เห็นว่า มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานในหน้าที่

รองลงมาคือ การถามหาเหตุผล และการถามเพื่อให้ได้ข้อมูล

๑๐. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่าน

- ก. เนื้อหาของการอ่าน ส่วนใหญ่เห็นว่า การอ่านตำรา เกี่ยวกับสาขาวิชาสำคัญที่สุด รองลงมาคือ วารสาร/เอกสาร หนังสือนิตยสาร
- ข. วัตถุประสงค์ของการอ่าน ส่วนใหญ่เห็นว่าสำคัญเกือบเท่ากันหมด ที่สำคัญที่สุดคือ เพื่อการแปล รองลงมาคือ การทำรายงาน การค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่ การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ และการเขียนสรุป ตามลำดับ

๑๑. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียน

- ก. ผู้ที่ต้องการเขียนถึง ส่วนใหญ่เห็นว่า เขียนถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมาคือ หน่วยราชการ
- ข. เนื้อหาของการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่เห็นว่า เนื้อหาสำคัญที่สุดคือ การเขียนบทความ รองลงมาคือ เขียนข้อเสนอ และตำรา
- ค. วัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน ส่วนใหญ่เห็นว่า เพื่อเขียนรายงานผลงาน รองลงมาคือ เพื่อเขียนบรรยายกระบวนการ และเพื่อให้ความรู้ทางวิชาการ

๑๒. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแปล

- ก. เนื้อหาของการแปล ส่วนใหญ่เห็นว่า การแปลบทความสำคัญที่สุด รองลงมาคือ ตำรา รายงาน และข่าวจากนิตยสาร
- ข. วัตถุประสงค์ของการแปล ส่วนใหญ่เห็นว่า เพื่อตีพิมพ์สำคัญที่สุด รองลงมาคือ เพื่อถ่ายทอด ให้แก่สื่อมวลชน และเพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของ ๑๒ คน

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ ๑ ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ

ที่	ความคิดเห็น	\bar{X} *	S.D	Mode
ก.	<u>ในกรณีที่เป็นนิสิต</u>			
๑.	ในการทำงานของท่าน ท่านใช้ภาษาอังกฤษ มากน้อยเพียงใด?	๒.๖๔๔	๐.๗๘๑	๓.๐๐๐
๒.	ในการทำงานของท่าน ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษ มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด?	๓.๖๑๔	๐.๖๘๗	๔.๐๐๐
ข.	<u>ในกรณีที่ เป็นอาจารย์</u>			
	ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา มีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด?	๓.๖๙๓	๐.๖๒๔	๔.๐๐๐

*

หมายเหตุ ๑ = ไม่สำคัญเลย ๒ = น้อย ๓ = ปานกลาง ๔ = มาก

จากตารางข้างบนนี้แสดงให้เห็นได้ว่า ทั้งอาจารย์และนิสิตโดยมากมีความเห็นคล้ายตามกันว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมาก กล่าวคือ นิสิตคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญในการทำงานค่อนข้างมาก และในการทำงานของนิสิตเอง นิสิตก็ใช้ภาษาอังกฤษมากพอควร ส่วนอาจารย์ที่สอนในระดับบัณฑิตศึกษา โดยมากก็เห็นว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษานั้น มีความจำเป็นค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 3.693$)

๒. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลภาษาอังกฤษควรเป็นวิชาเลือกหรือวิชาบังคับ

ตารางที่ ๒ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อการสอนภาษาอังกฤษ

	บังคับ	เลือก	รวม
อาจารย์	๗๘ ๔๘.๑%	๗๕ ๔๔.๖%	๑๕๓ ๔๖.๕%
นิสิต	๘๔ ๕๑.๙%	๘๓ ๕๕.๙%	๑๖๗ ๕๓.๖%
รวม	๑๖๒ ๔๙.๑%	๑๖๘ ๕๐.๙%	* ๓๓๐ ๑๐๐.๐%

$$\chi^2 = 0.27873$$

*missing = ๗ คน

$$df = 1$$

$$p < 0.05$$

จากตารางข้างบนนี้แสดงว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ก็ากิ่งกันในการที่จะให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับหรือวิชาเลือก (๗๘:๗๕) เช่นเดียวกับนิสิตเองก็มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ก็มีแนวโน้มว่าอยากจะให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับ (๘๓:๘๔) แต่ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (๘.๐๕) คือเห็นว่าโดยสรุปแล้ว ภาษาอังกฤษควรเป็นวิชาเลือก (๕๐.๙%) มากกว่าเป็นวิชาบังคับ (๔๙.๑%)

มีผู้ไม่ออกความคิดเห็น ๗ คน

๓. ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๓. ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของภาษาอังกฤษ

จำนวนหน่วยกิต	น	%	คำอธิบาย
๑	๑๒	๓.๖	จากตารางนี้แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษานั้นแตกต่างกันมาก มีผู้ตอบจำนวนมากเห็นว่าควรจะเป็น ๘ หน่วยกิต (๓๖.๒%) รองลงมา (๒๒.๖%) เห็นว่าควรจะเป็นเพียง ๒ หน่วยกิตเท่านั้น แต่เมื่อคิดโดยเฉลี่ยแล้วปรากฏว่า ภาษาอังกฤษในระดับนี้ควรจะเป็น ๕-๖ หน่วยกิต ($\bar{X} = 5.417, SE=0.163$) แต่อย่างไรก็ตาม ความคิดเห็นนี้อาจแตกต่างกันในแต่ละคณะวิชา ซึ่งอาจมีความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกันก็ได้
๒	๗๖	๒๒.๖	
๓	๔๕	๑๓.๔	
๔	๑๕	๕.๖	
๕	๑	๐.๓	
๖	๘	๒.๔	
๗	๒๒	๖.๒	
๘	๓๖	๑๐.๗	

๔. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปีที่ควรเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อความเห็นในการเรียนภาษาอังกฤษ

	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๑+๒	อื่น ๆ	รวม
อาจารย์	๗๐ ๔๔.๓%	๕ ๔๕.๕%	๔๒ ๔๔.๔%	๑๑ ๕๕.๐%	๑๓๘ ๔๕.๑%
นิสิต	๘๘ ๕๕.๗%	๖ ๕๔.๕%	๖๕ ๕๕.๖%	๔ ๔๕.๐%	๑๖๓ ๕๕.๕%
รวม	๑๕๘ ๕๑.๖%	๑๑ ๓.๖%	๑๐๗ ๓๔.๒%	๒๐ ๖.๕%	๓๐๖* ๑๐๐.๐%

$$\chi^2 = 0.85301$$

*missing = ๓๑ คน

$$df = 3$$

$$p = 0.05$$

จากตารางที่ ๔ นี้ แสดงให้เห็นแน่ชัดว่า ทั้งอาจารย์และนิสิตมีความเห็นคล้ายตามกันว่า ภาษาอังกฤษควรเริ่มเรียนในปีที่ ๑ ของบัณฑิตศึกษา (๕๑.๖%) แต่ก็มีอาจารย์และนิสิตอีกจำนวนหนึ่ง (๓๔.๒%) ที่คิดว่าภาษาอังกฤษควรมีการเรียนการสอนทั้งระดับปีที่ ๑ และปีที่ ๒ ด้วย มีผู้ตอบจำนวนน้อยมาก (๓.๖%) ที่คิดว่าควรมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับปีที่ ๒ เท่านั้น ความคิดเห็นทั้งของอาจารย์และนิสิตต่อความเห็นดังกล่าวแล้วไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p = ๐.๐๕$) จึงทำให้สรุปได้ว่า ควรสอนภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาในปีที่ ๑ หรือไม่ก็ทำการสอนทั้งปีที่ ๑ และ ๒ ด้วยก็ได้ (ไม่ออกความคิดเห็น ๓๑ คน)

๕. ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก

ที่	ความคิดเห็น	ควร	ไม่ควร	ไม่ออกความเห็น
๑.	ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนิสิตเข้าเรียนในระดับบัณฑิตศึกษาหรือไม่?	๑๗๖ ๕๒.๒%	๑๕๔ ๔๕.๗%	๗ ๒.๑%
๒.	คะแนนที่ได้จากการสอบเข้า ควรใช้เป็นเกณฑ์ ยกเว้นเพื่อไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่?	๑๕๔ ๔๗.๒%	๑๕๓ ๔๕.๔%	๒๔ ๗.๔%
๓.	คะแนนที่ได้จากการสอบเข้า ควรใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถหรือไม่?	๑๓๔ ๔๑.๒%	๑๗๐ ๕๐.๔%	๒๔ ๘.๓%

จากตารางที่ ๕ แสดงว่า ผู้ตอบโดยมาก (๕๒.๒%) เห็นว่า ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการสอบคัดเลือกนิสิตเข้าเรียนในระดับบัณฑิตศึกษาคด้วย และเห็นด้วยว่า (๕๐.๔%) คะแนนที่ได้จากการสอบเข้า นั้น ควรใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถได้ด้วย แต่สำหรับความเห็นที่ว่าคะแนนที่สอบเข้า นั้น ควรใช้เป็นเกณฑ์ในการยกเว้นเพื่อไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่นั้น ผู้ตอบมีความเห็นไม่แตกต่างกันมากนัก แม้จะมีแนวโน้มว่าเห็นด้วยก็ตาม

ดังนั้น เราจึงพอสรุปได้ว่าภาษาอังกฤษนั้น อาจใช้เป็นเกณฑ์ (๑) ในการสอบเข้าเรียนในบัณฑิตศึกษา (๒) ในการยกเว้นว่าควรเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่ และ (๓) ยังใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเพื่อจัดระดับผู้เรียนตามระดับความสามารถได้อีกด้วย

๖. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้สอนภาษาอังกฤษ

ผู้ตอบคำถามส่วนมาก คือ ๗๒.๑% หรือ ๒๔๓ คน เห็นว่า ผู้ทำการสอนภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษาควรจะเป็นเจ้าของภาษา และ/หรือ อาจารย์ไทย มีเพียง ๒๒.๘% (๗๗ คน) เห็นว่า ควรเป็นเจ้าของภาษาเท่านั้น และเพียง ๔.๒% (๑๔ คน) เท่านั้นที่เห็นว่า ผู้สอนควรเป็นอาจารย์ชาวไทยเท่านั้น

๗. ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๗ ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตต่อเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

	ภาษาอังกฤษทั่วไป	ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา	ทั่วไปและเฉพาะสาขาวิชา	อื่น ๆ	รวม
อาจารย์	๑๗ ๔๑.๕%	๕๖ ๕๖.๖%	๗๗ ๔๑.๒%	๑ ๑๐๐.๐%	๑๕๑ ๔๖.๐%
นิสิต	๒๔ ๕๘.๕%	๔๓ ๔๓.๔%	๑๑๐ ๕๘.๘%	๐ ๐.๐%	๑๗๗ ๕๔.๐
รวม	๔๑ ๑๒.๕%	๙๙ ๓๐.๒%	๑๘๗ ๕๗.๐%	๑ ๐.๓%	* ๓๒๘ ๑๐๐.๐%

$$\chi^2 = 7.71321$$

*missing = ๔ คน

$$df = 2$$

$$p < .05$$

เป็นที่น่าสังเกตมากที่ทั้งอาจารย์และนิสิตส่วนมาก (๕๗.๐%) มีความเห็นคล้อยตามกันเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่จะเรียนในระดับบัณฑิตศึกษานั้น ควรจะเป็นภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาด้วย ความเห็นรองลงมา (๓๐.๒%) ก็คือ ควรจะเป็นภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา แต่เพียงอย่างเดียว และมีเพียงส่วนน้อย (๑๒.๕%) ที่คิดว่าควรจะเป็นภาษาอังกฤษทั่ว ๆ ไปเท่านั้น ความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษตามลำดับที่ตั้งกล่าวแล้ว ของอาจารย์และนิสิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p = .๐๕$)

ดังนั้นเราจึงพอสรุปได้ว่า ภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษาควรจะเป็นภาษาอังกฤษทั้งแบบภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษเฉพาะสาขารวมกัน มากกว่าการที่จะแยกสอนแต่ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา หรือภาษาอังกฤษทั่วไปแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น และความคิดเห็นดังกล่าวแล้วนี้ ทั้งอาจารย์และนิสิตมีความเห็นสอดคล้องกัน (ไม่ออกความคิดเห็น ๔ คน)

๘. ความคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักความสำคัญของทักษะต่าง ๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา

ตารางที่ ๘ ความเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักของการสอนทักษะต่าง ๆ

ที่	ทักษะ	N	%	ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur	Skew		
๑.	การฟัง	๓๒๘	๕๗.๓๒	๕.๘๘๖	๐.๕๒๓	๓.๘๙๓	-๑.๐๓๘	๓	* ๑ = ไม่ใช่เลย
๒.	การพูด	๓๒๘	๕๗.๖๒	๕.๖๐๘	๐.๐๓๗	๓.๐๕๒	-๑.๐๕๓	๔	๒ = น้อยที่สุด
๓.	การอ่าน	๓๓๒	๕๘.๘๖	๖.๑๐๕	๐.๕๖๗	๕.๓๖๕	-๑.๔๘๕	๑	๓ = น้อย
๔.	การเขียน	๓๓๑	๕๘.๖๒	๕.๘๓๗	๐.๘๙๓	๒.๐๓๒	-๐.๗๒๗	๕	๔ = ค่อนข้างน้อย
๕.	การแปล	๓๓๒	๕๘.๕๒	๕.๙๑๖	๑.๐๖๒	๓.๙๖๔	-๑.๕๐๕	๒	๕ = ปานกลาง ๖ = มาก ๗ = มากที่สุด

จากตารางที่ ๘ นี้แสดงให้เห็นว่า ความสำคัญของทักษะการอ่าน การแปล การฟัง การเขียน และการพูดเป็น ๑, ๒, ๓, ๔ และ ๕ ตามลำดับ และผู้ตอบมีความเห็นว่า ทักษะทั้ง ๕ ดังกล่าวแล้วนั้น ควรมีการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษามาก ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การอ่าน และการแปล และเมื่อพิจารณาของลักษณะความโค้งของการกระจายแล้ว จะเห็นได้ว่าคะแนนความคิดเห็นต่อทักษะทั้ง ๕ นั้น ต่างก็เป็นโค้งยอดแหลมทั้งสิ้น (ค่า Kur มากกว่า ๐) ซึ่งก็แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบโดยมาก ไม่แตกต่างกันมากนัก และการที่ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นแต่ละทักษะสูงมากเช่นนี้ทำให้ความเบ้ของส่วนโค้งต่างก็อยู่ทางด้านลบทั้งสิ้น (ค่า Skew เป็นลบ)

ดังนั้น จากตารางนี้ทำให้เราสามารถกล่าวได้ว่า อาจารย์และนิสิตเห็นว่า การเรียนภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษานั้น ควรมีการเรียนการสอน การฟัง พูด อ่าน เขียน และแปลมาก ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านและการแปล

๕. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการฟัง

ก. แหล่งของการฟัง

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งของการฟัง

ที่	แหล่งของการฟัง	N	ร้อยละ	ลำดับที่
๑.	คู่สนทนา	๑๙๖	๕๘.๒%	๑
๒.	วิทยุ	๗๐	๒๐.๘%	๗
๓.	โทรทัศน์	๘๘	๒๖.๕%	๔
๔.	เทป	๑๖๓	๔๘.๕%	๓
๕.	โทรศัพท์	๒๐	๕.๙%	๘
๖.	การบรรยาย	๑๗๗	๕๒.๕%	๒
๗.	การประชุม/การรายงาน	๗๔	๒๒.๐%	๖
๘.	การอภิปราย	๘๑	๒๔.๐%	๕

จากตารางข้างบนนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบมากกว่าครึ่งคิดว่าภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษานั้น ควรฝึกการฟังภาษาอังกฤษจากคู่สนทนา และการบรรยาย (๕๘.๒% และ ๕๒.๕%) มากกว่าการฝึกฟังจากแหล่งอื่น ๆ นอกจากนี้แล้ว การฝึกฟังจากเทป โทรทัศน์ การอภิปราย การประชุม/การรายงาน วิทยุ และโทรศัพท์ มีความสำคัญเป็นอันดับที่ ๓, ๔, ๕, ๖, ๗ และ ๘

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข. ปริมาณการฟัง

ตารางที่ ๑๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณเนื้อหาของการฟัง

ที่	เนื้อหา	N	%	* ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur.	Skew.		
๑.	บทสนทนา	๒๖๒	๗๕.๕๘	๒.๕๗๓	๐.๕๘๑	๐.๐๐	-๐.๕๘๘	๒	๑* = น้อย
๒.	คำสั่ง	๑๘๕	๕๕.๘๑	๒.๑๑๑	๐.๗๐๒	-๔.๕๕	๐.๑๕๘	๗	๒ = ปานกลาง
๓.	ข่าว	๒๓๓	๖๗.๕๗	๒.๕๐๘	๐.๖๖๘	๓.๕๕๓	.๕๑๖	๕	๓ = มาก
๔.	คำบรรยาย/บทความ	๒๗๘	๘๐.๖๒	๒.๗๓๗	๐.๕๘๐	๑.๕๘๖	-๑.๕๖๗	๑	
๕.	รายงาน	๒๒๓	๖๘.๖๗	๒.๔๑๓	๐.๖๒๓	-๐.๕๘๘	-๐.๕๖๘	๓	
๖.	การประชุม	๒๑๓	๖๑.๗๗	๒.๒๓๐	๐.๖๖๕	-๐.๗๗๖	-๐.๖๕๖	๖	
๗.	เพลง	๑๗๗	๕๑.๓๓	๑.๗๐๖	๐.๖๘๖	-๐.๘๒๕	๐.๕๕๓	๘	
๘.	การอธิบาย/ปาฐกถา	๒๓๐	๖๖.๗๐	๒.๓๗๕	๐.๖๗๓	-๐.๖๘๖	-๐.๖๑๓	๔	

จากตารางที่ ๑๐. ซึ่งบ่งชี้แสดงว่า ผู้ตอบมีความเห็นว่า เนื้อหาของวิชาภาษาอังกฤษควรจะเน้น เรื่องการฟังคำบรรยาย/บทความ มากที่สุด (๒.๗๓๗) เป็นอันดับแรก รองลงมา (๒.๕๗๓) ควรเน้นเรื่อง การฟังบทสนทนา นอกนั้นผู้ตอบเห็นว่า ควรเน้นในระดับปานกลาง และเป็นที่น่าสนใจ เกตมมากที่สุดที่ผู้ตอบเห็นว่า ควรเน้นเรื่องการฟังจากเพลง เป็นอันดับสุดท้ายใน ระดับค่อนข้างน้อย และมีผู้ออกความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องนี้เพียง ๕๑.๓๓% เท่านั้น ซึ่งก็นับว่าน้อยที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค. วัตถุประสงค์ของการฟัง

ตารางที่ ๑๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฟัง

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	* ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur.	Skew.		
๑.	โต้ตอบการสนทนา	๒๖๒	๗๗.๗๔	๒.๖๔๔	๐.๕๕๔	๐.๘๒๕	-๑.๓๓๖	๑	* ๑ = น้อย
๒.	รับคำสั่ง/ปฏิบัติ ตามคำสั่ง	๑๘๘	๕๕.๗๘	๒.๑๗๐	๐.๖๘๘	-๐.๘๘๐	-๐.๒๓๕	๗	๒ = ปานกลาง ๓ = มาก
๓.	เขียนรายงาน	๒๔๗	๗๓.๒๕	๒.๕๓๘	๐.๕๘๔	-๐.๒๒๕	-๐.๘๗๒	๒	
๔.	จัดบันทึกโดยสรุป	๒๒๘	๖๗.๖๕	๒.๔๒๕	๐.๖๕๖	-๐.๕๓๔	-๐.๗๑๓	๖	
๕.	จัดบันทึกอย่างละเอียด	๑๗๖	๕๓.๒๒	๒.๐๖๘	๐.๗๓๐	-๑.๑๐๕	-๐.๑๐๖	๘	
๖.	แปล	๒๓๐	๖๘.๒๕	๒.๔๘๓	๐.๖๓๒	-๐.๓๔๒	-๐.๘๒๕	๓	
๗.	นำไปวิเคราะห์ วิจารณ์	๒๓๐	๖๘.๒๕	๒.๔๓๕	๐.๖๔๔	-๐.๕๑๑	-๐.๗๒๑	๔	
๘.	นำไปเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์	๒๓๕	๖๙.๕๕	๒.๔๓๖	๐.๗๔๐	-๑.๓๗๕	-๐.๒๕๘	๕	

จากตารางข้างบนนี้แสดงว่า ผู้ตอบคิดว่าควรเน้นเรื่องการฟังเพื่อโต้ตอบการสนทนา เป็น วัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุด (๒.๖๔๔) รองลงมา (๒.๕๓๘) ควรเป็นวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการนำไปเขียนรายงาน ส่วนวัตถุประสงค์อื่น ๆ ควรเน้นในระดับปานกลาง หรือค่อนข้างมาก ตามลำดับความสำคัญที่แสดงไว้แล้วในตารางที่ ๑๑ เช่น เน้นเรื่องวัตถุประสงค์เพื่อการแปล และเพื่อนำไปเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ เป็นอันดับที่ ๓ และ ๔ เป็นต้น

นอกจากนี้ตารางข้างบนนี้ยังแสดงว่า ผู้ตอบเห็นว่าการฟังเพื่อการจัดบันทึกอย่างละเอียดนั้น ควรเน้น เป็นอันดับสุดท้าย (๒.๐๖๘) และมีผู้ให้ความคิดเห็นเรื่องดังกล่าวนี้เพียง ๕๒.๒๒% เท่านั้น ซึ่งถือว่าน้อยที่สุด อย่างไรก็ตามความคิดเห็นของผู้ตอบเกี่ยวกับเรื่องนั้นแตกต่างกันมาก (ค่า Kur น้อยกว่า ๐)

๑๐. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพูด

ก. ทักษะในการพูด

ตารางที่ ๑๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะในการพูด

ที่	ทักษะ	n	%	* ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{v}	S.D	Kur.	Skew.		
๑.	สนทนา	๒๘๒	๖๖.๖๕	๒.๖๗๑	๐.๕๖๙	๐.๕๒๕	-๐.๒๔๓	๑	*
๒.	สัมภาษณ์	๒๐๔	๖๐.๕๓	๒.๑๘๑	๐.๖๕๔	๐.๖๕๔	-๐.๑๘๗	๔	๑ = น้อย
๓.	โต้วาที	๑๖๐	๔๗.๔๗	๑.๖๐๖	๐.๖๖๕	-๐.๖๒๔	๐.๖๕๕	๖	๒ = ปานกลาง
๔.	อภิปราย/ปาฐกถา	๒๒๖	๖๗.๐๖	๒.๒๑๒	๐.๖๗๕	-๐.๕๓๘	-๐.๒๕๑	๓	๓ = มาก
๕.	บรรยาย	๒๕๕	๗๕.๓๗	๒.๕๐๒	๐.๖๕๐	-๐.๖๐๕	-๐.๖๒๕	๒	
๖.	สุนทรพจน์	๑๖๗	๕๙.๕๕	๑.๗๕๐	๐.๗๕๙	๕.๒๘๒	๑.๒๐๘	๕	

จากตารางที่ ๑๒ นี้ แสดงว่า ผู้ตอบคิดว่าภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษานั้น ควรเน้นทักษะในการพูดการสนทนาให้มากที่สุด (๒.๖๗๑) รองลงมา (๒.๕๐๒) ควรเน้นทักษะการพูดการบรรยาย ส่วนทักษะการพูดการอภิปราย/ปาฐกถา การสัมภาษณ์ ควรได้รับการเน้นในระดับปานกลาง และควรเน้นเรื่องการพูดเพื่อกล่าวสุนทรพจน์ และโต้วาที ให้น้อยลงไปตามลำดับ เพราะทักษะทั้งสองนี้ มีผู้เห็นความสำคัญเพียง ๔๗-๔๙% เท่านั้น และเห็นว่าควรเน้นในระดับค่อนข้างน้อยด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข. ผู้ที่ประสงค์จะพูดด้วย

ตารางที่ ๑๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการจะพูดภาษาอังกฤษด้วย

ที่	ผู้ที่ต้องการจะพูด	N	%	* ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur.	Skew.		
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๑๘๔	๔๔.๖๐	๑.๙๔๐	๐.๗๙๐	-๑.๓๘๙	๐.๑๐๗	๔	* ๑ = น้อย
๒.	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	๑๖๑	๔๗.๗๘	๑.๖๗๗	๐.๗๔๗	-๐.๔๗๑	๐.๖๐๖	๖	๒ = ปานกลาง
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๒๒๗	๖๗.๓๕	๒.๐๗๙	๐.๗๗๒	-๑.๓๐๕	-๐.๑๓๗	๑	๓ = มาก
๔.	ลูกค้า	๑๘๐	๕๓.๔๑	๒.๐๗๒	๐.๘๑๒	-๑.๔๗๗	-๐.๑๓๓	๒	
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	๒๐๓	๖๐.๒๔	๑.๙๗๕	๐.๗๖๑	-๑.๒๖๔	๐.๐๔๑	๔	
๖.	ผู้ฟัง เป็นกลุ่มใหญ่	๒๐๘	๖๑.๗๒	๑.๙๘๑	๐.๗๖๗	-๑.๒๙๖	๐.๐๓๓	๓	

ผลของตารางที่ ๑๓ ข้างบนนี้แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า ความต้องการที่จะพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนร่วมงาน และลูกค้า หรือผู้อื่น ๆ นั้น มีในระดับปานกลางเท่านั้น แม้ว่าจะเห็นว่าควรเน้นที่การพูดกับเพื่อนร่วมงานและลูกค้า เป็นอันดับที่ ๑ และ ๒ ก็ตาม และมีความเห็นว่า ความต้องการที่จะพูดภาษาอังกฤษกับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชานั้น อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (๑.๖๗๗) และมีจำนวนน้อยที่สุด (๔๗.๗๘%) ที่คิดว่าควรจะมีการเรียนการสอนเพื่อจุดประสงค์ดังกล่าวนี้ โดยมาก (๖๗.๓๕%) จะมุ่งไปที่การพูดกับเพื่อนร่วมงานมากกว่าผู้อื่นใด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค. จุดประสงค์ของการพูด

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดประสงค์ของการพูด

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	*				ลำดับที่	หมายเหตุ
				$\frac{s}{v}$	S.D	Kur.	Skew.		
๑.	ทักทาย/กล่าวคำอำลา	๒๑๑	๖๒.๖๑	๒.๐๘๕	๐.๗๕๖	-๑.๒๐๒	-๐.๑๕๗	๑๘	* ๑ = น้อย ๒ = ปานกลาง ๓ = มาก
๒.	กล่าวต้อนรับ	๒๐๘	๖๒.๐๑	๒.๑๕๓	๐.๗๑๓	-๑.๐๓๒	-๐.๒๓๖	๑๕	
๓.	กล่าวขอบคุณ	๒๐๓	๖๑.๒๒	๒.๑๔๘	๐.๗๒๓	-๑.๐๕๘	-๐.๒๓๑	๑๖	
๔.	แนะนำตัว/แนะนำผู้อื่น	๒๒๒	๖๕.๘๗	๒.๒๖๑	๐.๖๖๘	-๐.๗๘๗	-๐.๓๕๘	๑๒	
๕.	ถาม/ตอบ เรื่องเวลา	๑๘๔	๕๔.๖๐	๑.๘๒๘	๐.๗๕๓	-๑.๐๗๐	-๐.๑๒๓	๒๓	
๖.	ถาม/ตอบ เรื่องระยะทาง	๑๘๓	๕๔.๓๐	๑.๘๖๘	๐.๗๓๗	-๑.๑๓๖	-๐.๒๑๒	๒๔	
๗.	ถาม/ตอบ เรื่องสถานที่	๑๘๖	๕๖.๓๘	๒.๐๑๕	๐.๗๓๘	-๑.๑๕๕	-๐.๑๐๘	๒๒	
๘.	เชื้อเชิญ/ตอบรับคำเชิญ/ ปฏิเสธคำเชิญ	๑๘๒	๕๔.๐๑	๒.๐๑๑	๐.๖๘๗	-๐.๘๒๘	-๐.๐๑๕	๒๑	
๙.	ขอลุณยาน	๑๖๗	๕๑.๕๕	๑.๘๕๕	๐.๗๑๑	-๐.๘๘๖	-๐.๒๓๕	๒๕	
๑๐.	ให้ขลุณยาน	๑๕๘	๔๖.๘๘	๑.๗๑๑	๐.๖๗๘	-๐.๘๒๑	-๐.๓๗๓	๒๖	
๑๑.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง/ผู้อื่น	๑๘๗	๕๕.๔๖	๒.๓๖๖	๐.๖๑๗	-๐.๖๓๗	-๐.๔๗๗	๙	
๑๒.	หาข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง/ผู้อื่น	๑๘๖	๕๕.๑๖	๒.๓๑๖	๐.๖๕๒	-๐.๖๘๑	-๐.๔๐๑	๑๐	
๑๓.	ถามเพื่อให้ได้ข้อมูล	๒๓๘	๗๑.๖๒	๒.๕๕๘	๐.๖๑๘	๐.๑๓๒	-๑.๐๘๘	๒	
๑๔.	ขอความช่วยเหลือ	๒๐๖	๖๑.๑๓	๒.๒๒๘	๐.๖๘๒	-๐.๘๕๒	-๐.๓๓๗	๑๓	
๑๕.	ขอบริการ	๒๐๓	๖๐.๒๓	๒.๒๐๒	๐.๖๘๒	-๐.๘๘๗	-๐.๒๘๑	๑๔	
๑๖.	ให้บริการ	๑๘๖	๕๕.๑๘	๒.๐๗๐	๐.๗๐๖	-๐.๘๑๘	-๐.๐๘๘	๒๐	
๑๗.	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับงาน ในหน้าที่/หน่วยงาน	๒๑๕	๖๓.๗๘	๒.๔๒๓	๐.๖๘๕	-๐.๕๖๕	-๐.๗๗๕	๘	
๑๘.	ให้ข้อมูลด้านวิชาการ	๒๔๘	๗๓.๕๘	๒.๖๒๘	๐.๕๘๓	๐.๗๘๘	-๑.๓๒๐	๑	

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	* ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur,	Skew.		
๑๙.	ให้ความช่วยเหลือ	๑๗๖	๕๖.๒๓	๒.๑๓๖	๐.๖๗๙	- ๐.๘๒๖	-๐.๑๗๕	๑๘	* ๑ = น้อย
๒๐.	ถามหาเหตุผล	๒๐๕	๖๐.๘๓	๒.๕๘๓	๐.๖๖๑	- ๐.๒๙๘	-๐.๕๑๓	๓	๒ = ปานกลาง
๒๑.	ให้เหตุผล	๒๐๙	๖๐.๕๓	๒.๕๕๑	๐.๖๕๓	- ๐.๕๕๙	-๐.๗๘๒	๔	๓ = มาก
๒๒.	ถามหาความเห็น	๒๑๘	๖๕.๖๘	๒.๕๕๐	๐.๖๗๑	- ๐.๕๙๑	-๐.๗๙๖	๕	
๒๓.	ให้ความคิดเห็น	๒๒๓	๖๖.๑๗	๒.๕๓๙	๐.๖๕๔	- ๐.๕๙๓	-๐.๗๕๙	๖	
๒๔.	ขอคำแนะนำ	๒๒๑	๖๕.๕๗	๒.๕๓๐	๐.๖๕๔	- ๐.๕๒๕	-๐.๗๒๑	๗	
๒๕.	ให้คำแนะนำ	๒๐๕	๖๐.๘๓	๒.๓๑๒	๐.๗๐๐	๐.๐๓๑	-๐.๑๗๒	๑๑	
๒๖.	โน้มน้าวใจผู้ฟัง	๑๘๓	๕๕.๓๐	๒.๑๕๘	๐.๘๐๙	- ๑.๕๑๘	-๐.๒๗๖	๑๖	

จากตารางที่ ๑๔ นี้แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างโดยมาก (๗๓.๕๙%) มีความเห็นว่างจุดประสงค์ของการพูดนั้น ควรเน้นที่การพูดเพื่อให้ข้อมูลด้านวิชาการมากที่สุด (๒.๖๒๙) และรองลงมา (๒.๕๕๙) คือ การถามเพื่อให้ได้ข้อมูล นอกนั้นความสำคัญของการพูดเพื่อจุดประสงค์ด้านอื่น ๆ ควรได้รับการเน้นค่อนข้างมาก และปานกลางตามลำดับที่ดังได้แสดงไว้แล้วในตาราง เช่น การพูดเพื่อถามหาเหตุผล ควรได้รับการเน้นค่อนข้างมากเป็นอันดับที่ ๓ และการพูดเพื่อขออนุญาตหรือให้อุญาต ควรเน้นพอสมควรเท่านั้น ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะจุดประสงค์ทั้งสองประการดังกล่าวนี้ มีผู้ต้องการให้เรียนเพียง (๔๗-๕๐%) เท่านั้น ซึ่งน้อยมากเมื่อเทียบกับผู้ต้องการให้เรียนอย่างอื่น

อนึ่ง เป็นที่น่าสังเกตว่า เนื้อหาใดที่ผู้ตอบสนองใจให้มีการเรียนการสอนเป็นจำนวนมาก ความต้องการหรือน้ำหนักความสำคัญเรื่องนั้นโดยเฉลี่ยจะมีมาก แต่ถ้าหากว่าเนื้อหาใดที่มีคนสนใจน้อย น้ำหนักความสำคัญโดยเฉลี่ยจะน้อยตามไปด้วย ข้อสังเกตนี้อาจพบได้ในตารางที่ ๑๔ นี้ (เช่น ที่ ๑๘ และ ๙ หรือ ๑๐ เป็นต้น) หรือจากตารางอื่น ๆ ด้วย เช่น ตารางที่ ๑๒ และ ๑๓ เป็นต้น

๑๑. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่าน

ก. เนื้อหาของการอ่าน

ตารางที่ ๑๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาภาษาอังกฤษด้านการอ่าน

ที่	เนื้อหา	N	%	* ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{x}	S.D	Kur.	Skew.		
๑.	คำสั่ง	๑๘๖	๕๕.๑๘	๒.๑๕๐	๐.๗๔๔	-๑.๑๕๘	-๐.๒๓๑	๓	* ๑ = น้อย ๒ = ปานกลาง ๓ = มาก
๒.	ตาราง	๑๗๑	๕๐.๗๔	๒.๐๑๒	๐.๗๑๘	-๑.๐๕๒	-๐.๐๑๗	๔	
๓.	คู่มือ	๒๑๑	๖๒.๖๑	๒.๕๘๒	๐.๖๑๓	๐.๕๕๘	-๑.๒๓๔	๕	
๔.	หนังสือพิมพ์	๒๔๘	๗๓.๕๘	๒.๕๕๖	๐.๕๘๗	-๐.๐๘๒	-๐.๘๕๖	๕	
๕.	จดหมายติดต่อธุรกิจ/ ราชการ	๒๑๕	๖๓.๗๘	๒.๓๒๑	๐.๗๑๓	-๐.๘๗๘	-๐.๕๕๘	๖	
๖.	จดหมายส่วนตัว	๑๖๘	๕๐.๑๘	๑.๘๗๖	๐.๗๑๗	-๑.๐๓๒	๐.๑๘๘	๘	
๗.	สัญลักษณ์	๑๖๑	๔๗.๗๗	๑.๘๓๒	๐.๗๑๘	-๑.๐๒๔	๐.๒๖๑	๑๐	
๘.	เครื่องหมายจราจร	๑๕๔	๔๕.๖๘	๑.๖๖๘	๐.๗๓๓	-๐.๘๑๑	๐.๖๐๘	๑๑	
๙.	ตำราเกี่ยวกับสาขางาน	๒๖๐	๘๐.๑๒	๒.๘๑๕	๐.๕๕๘	๕.๖๘๘	-๒.๕๐๔	๒	
๑๐.	งานวิจัย	๒๖๘	๗๘.๕๓	๒.๗๘๑	๐.๕๕๘	๓.๘๐๕	-๒.๑๑๕	๓	
๑๑.	วารสาร/ เอกสาร	๒๖๘	๗๘.๕๓	๒.๘๒๒	๐.๕๒๑	๕.๕๗๘	-๒.๒๗๖	๑	

จากตารางข้างบนนี้แสดงให้เห็นปรากฏเป็นที่แน่ชัดว่า ความต้องการด้านการอ่านวารสาร/ เอกสาร ตำราเกี่ยวกับสาขางาน และงานวิจัย ได้รับความสนใจมากเป็นอันดับที่ ๑, ๒ และ ๓ ตามลำดับ จากคนเป็นจำนวนมากว่าการสนใจอ่านเนื้อหาด้านอื่น ๆ เมื่อสังเกตดูค่า S.D, ลักษณะความโค้ง และความเบ้แล้วจะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อเนื้อหาดังกล่าวแล้วไม่แตกต่างกันมากนัก ทั้งนี้เพราะค่า S.D มีค่าน้อย และความโค้งมีค่าเป็นบวกมาก ส่วนความเบ้มีค่าเป็นลบและมากด้วย นั้นย่อมแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นคล้ายคลึงกันว่า เนื้อหาทั้ง ๓ นั้น มีความสำคัญมาก สำหรับการอ่านในระดับบัณฑิตศึกษา ส่วนเนื้อหาอย่างอื่นนั้น อาจกล่าวได้โดยสรุปว่ามีความสำคัญในระดับค่อนข้างมาก และปานกลาง ตามลำดับที่ได้แสดงไว้ในตารางแล้ว เช่น เนื้อหาด้านการอ่าน คู่มือ และหนังสือพิมพ์ มีความสำคัญเป็นอันดับที่ ๓ และ ๔ และอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ส่วนการอ่านสัญลักษณ์ และเครื่องหมายจราจรนั้น มีความสำคัญเป็นอันดับที่ ๑๐ และ ๑๑ ที่ผู้เรียนมีความต้องการระดับปานกลาง เป็นต้น

ข. วัตถุประสงค์ของการอ่าน

ตารางที่ ๑๖ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการอ่าน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	* ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur.	Skew.		
๑.	เขียนสรุป	๒๓๑	๖๖.๙๙	๒.๕๖๓	๐.๖๐๗	๐.๑๑๒	-๑.๐๖๕	๔	* ๑ = น้อย
๒.	ทำรายงาน	๒๕๙	๗๕.๑๑	๒.๖๘๓	๐.๕๒๑	๐.๘๘๙	-๑.๓๖๐	๒	๒ = ปานกลาง
๓.	ค้นคว้าเกี่ยวกับงาน ในหน้าที่	๒๕๓	๗๓.๓๓	๒.๗๐๘	๐.๕๕๘	๒.๑๗๔	-๑.๗๗๔	๑	๓ = มาก
๔.	เขียนวิเคราะห์วิจารณ์	๒๔๗	๗๑.๖๓	๒.๕๓๔	๐.๖๖๑	๐.๐๒๘	-๑.๑๐๗	๕	
๕.	แปล	๒๓๔	๖๗.๘๖	๒.๕๘๕	๐.๖๓๘	๐.๕๖๒	-๑.๒๗๕	๓	

เป็นที่น่าสังเกตมากที่พบว่า วัตถุประสงค์ของการอ่านทั้ง ๕ ประการดังแสดงไว้แล้วในตารางนั้น มีคนไม่น้อยกว่า ๖๗% ที่คิดว่าควรได้รับการเน้นหนักในการสอนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนภาษาอังกฤษด้านการอ่านเพื่อการค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่ และเพื่อทำรายงาน ควรได้รับการเน้นหนักมากกว่าเป็นอันดับที่ ๑ และ ๒ ส่วนการอ่านเพื่อแปล ควรเน้นเป็นอันดับที่ ๓ และการอ่านเพื่อเขียนสรุป หรือเพื่อเขียนวิเคราะห์วิจารณ์นั้น ควรเน้นมากเป็นอันดับที่ ๔ และ ๕ ตามลำดับ

อนึ่ง จากตารางที่ ๑๖ นี้ ทำให้เราได้ทราบว่า ผู้เขียนคิดจะเรียนภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา มีความประสงค์จะเรียนการอ่านมากกว่าทักษะอื่น ๆ และจากตารางที่ ๑๖ นี้ ทำให้เราทราบได้ว่า ผู้เรียนต้องการการอ่าน เพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่ และทำรายงานมากที่สุด แต่ความต้องการเพื่อกิจการอื่นแม้จะอยู่ในอันดับรองลงมา ก็ยังเป็นความต้องการในระดับมากทั้งสิ้น จนเป็นที่น่าสังเกต

๑๖. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียน

ก. ผู้ที่ต้องการเขียนถึง

ตารางที่ ๑๗ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการเขียนถึง

ที่	ผู้ที่ต้องการเขียนถึง	N	%	* ปริมาณ				อันดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur.	Skew.		
๑.	ผู้บังคับบัญชา	๑๗๖	๕๑.๐๔	๑.๘๖๔	๐.๘๑๐	-๑.๔๓๐	๐.๒๕๕	๕	* ๑ = น้อย
๒.	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	๑๕๗	๔๕.๕๓	๑.๕๕๕	๐.๖๖๔	-๐.๕๖๑	๐.๗๘๗	๗	๒ = ปานกลาง
๓.	เพื่อนร่วมงาน	๑๘๔	๕๓.๓๖	๑.๔๔๘	๐.๗๕๓	-๐.๑๙๓	๐.๒๕๕	๖	๓ = มาก
๔.	ลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้อง	๑๘๘	๕๗.๔๒	๒.๑๖๗	-๑.๓๑๗	-๐.๓๐๓	๐.๗๘๕	๑	
๕.	ผู้มาติดต่อราชการ	๑๘๘	๕๔.๕๒	๑.๘๔๗	๐.๗๕๘	-๐.๒๕๘	๐.๐๘๕	๓	
๖.	หน่วยราชการ	๑๘๐	๕๒.๒๐	๑.๘๓๓	๐.๘๐๒	-๐.๘๓๕	๐.๑๑๑	๔	
๗.	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๒๑๕	๖๓.๕๑	๒.๑๓๒	๐.๗๘๒	-๐.๓๒๕	-๐.๒๓๗	๒	

เป็นที่ทราบแล้ว (จากตารางที่ ๘) ว่า ทักษะการเขียนนั้น นักศึกษาของความต้องการที่จะบรรจุ
ให้มีในภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้น ๕ อยู่ในอันดับที่ ๕ ในจำนวน ๕ ทักษะ แม้จะปรากฏว่าเป็นความ
ต้องการในระดับมากที่สุดตาม แต่จากตารางที่ ๑๗ นี้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาความต้องการที่จะเขียนภาษา
อังกฤษถึงบุคคลต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในตารางนั้น อยู่ในระดับปานกลางแทบทั้งสิ้น และมีผู้ที่คิดว่าจะใช้
เขียนถึงบุคคลต่าง ๆ ในตารางนั้น มีอยู่ประมาณ ๔๖% ถึง ๖๔% ซึ่งนับว่าค่อนข้างน้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข. เนื้อหาการฝึกเขียนอังกฤษ

ตารางที่ ๑๘ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาการฝึกเขียนอังกฤษ

ที่	เนื้อหา	N	%	* ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur.	Skew,		
๑.	คำสั่ง	๑๖๖	๔๙.๒๕	๑.๘๖๑	๐.๘๕๒	๖.๓๗๐	๑.๕๖๐	๑๑	* ๑ = น้อย
๒.	บันทึกข้อความสั้น ๆ	๒๐๗	๖๑.๕๒	๒.๔๒๕	๐.๖๒๕	-๐.๕๖๑	-๐.๖๑๕	๕	๒ = ปานกลาง
๓.	จดหมายส่วนตัว	๑๗๖	๕๒.๒๒	๑.๘๙๒	๐.๗๔๔	-๑.๑๗๑	-๐.๑๗๗	๑๐	๓ = มาก
๔.	จดหมายธุรกิจ	๒๐๘	๖๑.๗๒	๒.๑๙๒	๐.๗๕๖	-๑.๑๘๒	-๐.๓๓๖	๖	
๕.	จดหมายราชการ	๑๙๘	๕๘.๗๕	๒.๐๖๖	๐.๗๔๘	-๑.๑๙๗	-๐.๑๐๗	๘	
๖.	จดหมายเชื้อเชิญทางสังคม	๑๗๗	๕๒.๕๒	๑.๙๐๔	๐.๗๘๑	-๑.๓๓๔	-๐.๑๗๐	๙	
๗.	จดหมายตอบรับ/ปฏิเสธ	๑๘๓	๕๕.๓๐	๒.๑๐๘	๐.๗๕๕	-๑.๒๒๑	-๐.๑๘๔	๗	
๘.	บทความ	๑๕๖	๔๓.๓๒	๒.๔๓๒	๐.๗๓๓	-๐.๖๐๘	-๐.๘๘๐	๔	
๙.	รายงาน	๒๘๓	๘๓.๙๗	๒.๖๗๘	๐.๕๓๘	๑.๑๓๑	-๑.๔๓๖	๑	
๑๐.	ข้อเสนอ	๒๒๐	๖๕.๒๘	๒.๕๕๐	๐.๖๗๗	-๐.๕๕๖	-๐.๘๔๐	๒	
๑๑.	ตำรา	๒๒๑	๖๕.๕๗	๒.๕๔๓	๐.๖๙๖	-๐.๕๐๒	-๐.๘๕๘	๓	

เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ตอบจำนวนมากที่สุดถึง ๘๓.๙๗% มีความเห็นคล้ายตามกัน (เพราะ S.D มีค่าน้อย) ว่าเนื้อหาการฝึกเขียนอังกฤษนั้นควรเป็นการฝึกเขียนรายงานมากที่สุด (๒.๖๗๘) รองลงมา คือ เนื้อหาเกี่ยวกับการเขียนข้อเสนอและเขียนตำรา ซึ่งผู้ตอบคิดว่าควรได้รับการเน้นเป็นอันดับที่ ๒ และ ๓ ตามลำดับ แต่เนื้อหาทั้งสองนี้ควรมีมากปานกลางก็พอเพียง เนื้อหานอกนั้น มีผู้เห็นด้วยประมาณ ๔๐% - ๖๐% ว่าควรจะมีมากพอประมาณตามลำดับความสำคัญดังแสดงไว้แล้วในตาราง เช่น การเขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ควรมีความสำคัญเป็นอันดับที่ ๕ แต่การฝึกเขียนคำสั่งควรมีความสำคัญเป็นอันดับสุดท้าย (อันดับที่ ๑๑) เป็นต้น

ค. วัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการฝึกเขียน

ที่	วัตถุประสงค์	N	%	* ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur,	Skew,		
๑.	สั่งงาน	๑๖๖	๔๙.๒๕	๑.๘๑๓	๐.๘๑๘	-๑.๕๐๑	๐.๓๕๖	๑๗	* ๑ = น้อย
๒.	สั่งสินค้า	๑๖๒	๔๘.๐๗	๑.๘๓๘	๐.๘๓๖	-๑.๕๘๗	๐.๑๑๗	๑๓	๒ = ปานกลาง
๓.	สั่งยา	๑๕๖	๔๓.๓๒	๑.๘๕๒	๐.๘๕๔	๑.๖๑๐	๐.๘๒๒	๑๖	๓ = มาก
๔.	ติดต่อธุรกิจ	๒๐๐	๔๙.๐๗	๒.๒๖๕	๐.๗๕๖	๑.๑๑๕	-๐.๓๕๒	๘	
๕.	ติดต่อราชการ	๑๙๔	๕๗.๕๖	๒.๐๙๓	๐.๗๗๖	-๑.๓๒๐	-๐.๑๖๓	๑๐	
๖.	ติดต่อส่วนตัว	๑๘๕	๕๔.๘๙	๑.๙๖๘	๐.๘๖๐	-๑.๕๓๙	๐.๐๕๙	๑๒	
๗.	เชื่อถือ	๑๖๐	๕๗.๕๗	๑.๗๕๖	๐.๗๓๓	-๑.๐๔๕	๐.๕๑๗	๑๘	
๘.	บรรยายเหตุการณ์	๑๙๑	๕๖.๖๗	๒.๑๑๕	๐.๗๕๙	-๑.๒๓๗	-๐.๑๙๖	๙	
๙.	บรรยายสถานที่	๑๖๘	๔๘.๖๖	๑.๙๑๕	๐.๗๕๕	-๑.๒๒๔	๐.๑๕๓	๑๔	
๑๐.	บรรยายบุคคล	๑๖๐	๔๗.๕๗	๑.๘๘๗	๐.๗๖๙	-๑.๒๗๙	๐.๑๙๕	๑๕	
๑๑.	บรรยายกระบวนการ	๑๙๓	๕๗.๒๗	๒.๓๒๖	๐.๗๕๘	-๑.๐๐๒	-๐.๖๒๖	๕	
๑๒.	โน้มน้าวใจผู้อ่าน	๑๖๙	๕๐.๑๕	๒.๐๗๑	๐.๘๕๒	-๑.๕๘๐	-๐.๑๓๖	๑๑	
๑๓.	รายงานผลงาน	๒๕๙	๗๖.๘๕	๒.๖๖๐	๐.๕๖๔	๑.๑๐๙	-๑.๕๔๐	๑	
๑๔.	เสนอโครงการ	๒๒๙	๖๗.๘๕	๒.๔๘๐	๐.๗๐๕	-๐.๓๓๗	-๐.๙๙๓	๓	
๑๕.	เสนอความคิดเห็น	๒๑๙	๖๔.๘๘	๒.๔๕๓	๐.๗๐๔	-๐.๕๑๕	-๐.๘๗๐	๔	
๑๖.	เสนอข้อโต้แย้งเพื่อหักล้าง	๑๗๙	๕๓.๑๒	๒.๒๕๖	๐.๗๘๓	-๑.๒๒๕	-๐.๕๖๓	๗	
๑๗.	ให้ความรู้ทั่วไป	๒๐๔	๖๐.๕๓	๒.๓๑๙	๐.๖๕๒	-๐.๗๑๓	-๐.๕๓๒	๖	
๑๘.	ให้ความรู้ทางวิชาการ	๒๔๕	๗๒.๗๐	๒.๕๘๐	๐.๖๐๖	-๐.๒๗๔	-๑.๑๔๓	๒	

จากตารางที่ ๑๔ นี้แสดงว่า มีวัตถุประสงค์ของการฝึกเขียนเพียง ๒ อย่างเท่านั้น คือ การฝึกเขียน รายงานผลงาน และการเขียนเพื่อให้ความรู้ทางวิชาการ (ที่ ๑๓ และ ๑๔) ที่ผู้ตอบคิดว่าควรได้รับการเน้นมาก (\bar{X} = 2.660 และ 2.530) เป็นอันดับที่ ๑ และ ๒ ตามลำดับ ทั้งนี้ผู้เห็นความสำคัญมากถึง ๗๖.๘๕ และ ๗๖.๗๐ % ส่วนจุดประสงค์อื่นนอกจากนี้ผู้เห็นความสำคัญประมาณ ๘๙ % ถึง ๖๙% เท่านั้น และเห็นว่าควรมีการ เน้นเพียงระดับปานกลางเท่านั้นก็เพียงพอ ตามลำดับที่ความสำคัญของจุดมุ่งหมายดังได้แสดงไว้แล้วตามตารางที่ ๑๔ ข้างต้น เช่น ควรเน้นการเขียนเพื่อเสนอโครงการเป็นอันดับที่ ๓ แต่เน้นการเขียนเพื่อสั่งงานเป็นอันดับสุดท้าย เป็นต้น

๑๓. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแปล

ก. เนื้อหาของการแปล

ตารางที่ ๒๐ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของการแปล

ที่	เนื้อหาการแปล	N	%	* ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				\bar{X}	S.D	Kur,	Skew.		
๑.	คำสั่ง	๑๖๓	๔๘.๓๖	๒.๐๓๗	๐.๘๐๘	-๑.๔๖๔	-๐.๐๖๗	๗	* ๑ = น้อย ๒ = ปานกลาง ๓ = มาก
๒.	ข่าวจากวิทยุ	๑๗๖	๕๒.๒๓	๒.๑๗๖	๐.๗๑๕	-๑.๐๑๒	-๐.๒๗๓	๖	
๓.	ข่าวจากหนังสือพิมพ์	๒๑๐	๖๒.๓๑	๒.๓๗๑	๐.๖๗๔	-๐.๖๕๑	๐.๖๐๙	๕	
๔.	จดหมายส่วนตัว	๑๔๕	๔๓.๐๒	๑.๘๐๐	๐.๗๕๑	-๑.๑๕๑	๐.๓๔๗	๑๐	
๕.	จดหมายร้องเรียน	๑๔๗	๔๓.๖๒	๑.๖๕๖	๐.๗๒๙	-๐.๘๕๐	๐.๖๖๑	๑๑	
๖.	จดหมายสมัครงาน	๑๖๒	๔๘.๐๗	๒.๐๑๒	๐.๗๙๖	-๑.๔๑๘	-๐.๐๒๒	๘	
๗.	จดหมายสั่งของ	๑๕๑	๔๔.๘๐	๑.๙๕๗	๐.๘๒๓	-๑.๕๑๗	๐.๐๙๙	๙	
๘.	บทความ	๒๖๕	๗๘.๖๙	๒.๖๗๙	๐.๕๕๖	๑.๔๓๐	-๑.๕๔๒	๒	
๙.	รายงาน	๒๕๖	๗๕.๙๖	๒.๖๖๔	๐.๕๕๗	๑.๐๙๘	-๑.๕๓๑	๓	
๑๐.	ตำรา	๒๗๕	๘๑.๖๐	๒.๗๘๕	๐.๔๘๕	๔.๒๔๒	-๒.๒๒๔	๑	
๑๑.	คำพูด	๑๙๒	๕๘.๐๑	๒.๓๖๘	๐.๖๙๑	-๐.๗๒๗	-๐.๖๓๕	๔	

จากตารางที่ ๒๐ นี้ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่าง ๘๑.๖๐% มีความเห็นว่า เนื้อหาของการแปลควร มีการฝึกการแปลตำราในปริมาณมากที่สุด ($\bar{X} = 2.785$) เป็นอันดับที่ ๑ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่า S.D แล้ว จะเห็นได้ว่ามีค่าน้อยมากที่สุดในบรรดาเนื้อหาทั้งหมด แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างนอกจากจะมีจำนวนมากที่สุด ที่เห็นความสำคัญของเนื้อหาแล้ว ยังแสดงว่าความคิดเห็นของคนเหล่านี้ไม่แตกต่างจากค่าเฉลี่ยนี้มากเท่าใดนัก นอกจากนี้แบบฝึกหัดการแปลที่ควรมีมากที่สุดคือ การแปลบทความ ($\bar{X} = 2.679$) และการแปล รายงาน ($\bar{X} = 2.664$) ที่คนประมาณ ๗๖ - ๗๙% เห็นว่า ควรมีความสำคัญมากเป็นอันดับที่ ๒ และ ๓ ตามลำดับ เนื้อหาอื่น ๆ นอกจากนั้นมีผู้เห็นด้วยประมาณ ๔๓% - ๖๒% ว่าควรมีปริมาณการฝึกแปลใน ระดับปานกลาง และเป็นที่น่าสนใจที่ มีคนเพียงประมาณ ๔๓% ที่เห็นว่าควรมีการฝึกแปลจดหมายส่วนตัว และจดหมายร้องเรียนด้วย ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ได้รับความสนใจเป็นอันดับที่ ๑๐ และ ๑๑ ตามลำดับ (รองสุดท้ายและสุดท้าย)

ข. วัตถุประสงค์ของการแปล

ตารางที่ ๒๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการแปล

ที่	วัตถุประสงค์	n	%	* ปริมาณ				ลำดับที่	หมายเหตุ
				X	S.D	Kur.	Skew.		
๑.	เพื่อรายงานหัวหน้างาน	๑๘๘	๕๕.๕๕	๒.๑๐๕	๐.๗๕๒	-๑.๓๓๖	-๐.๑๘๓	๔	* ๑ = น้อย
๒.	เพื่อถ่ายทอดให้แก่วางาน/ผู้บังคับบัญชา	๒๐๗	๖๓.๓๖	๒.๒๗๘	๐.๗๖๕	-๐.๕๗๕	-๐.๔๗๘	๒	๒ = ปานกลาง
๓.	เพื่อถ่ายทอดให้แก่สื่อมวลชน	๑๘๓	๕๗.๒๗	๒.๑๕๐	๐.๗๘๗	-๑.๑๗๕	-๐.๒๓๕	๓	๓ = มาก
๔.	เพื่อตีพิมพ์	๒๒๘	๖๗.๕๕	๒.๕๓๒	๐.๗๐๒	-๐.๕๕๕	-๐.๕๓๓	๑	

จากตารางที่ ๒๑ นี้พบว่า มีข้อที่บ่งชี้ถึง ๒ ประการคือ (๑) กลุ่มตัวอย่างประมาณ ๕๕ - ๗๐ % มีความเห็นโดยเฉลี่ยว่า จุดประสงค์ในการแปลทั้ง ๔ ประการ ควรได้รับการเน้นความสำคัญในระดับปานกลางเท่านั้น (๒) ความคิดเห็นดังกล่าวแล้วในข้อ ๑ ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันมาก (ทั้งนี้สังเกตได้จาก S.D มีค่ามาก และ Kur มีค่าเป็นลบ ซึ่งบ่งบอกว่าความโค้งมีลักษณะแบน เพราะความคิดเห็นแตกต่างกันมาก)

ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า มีคนค่อนข้างมากที่คิดว่าจุดประสงค์ของการแปลทั้ง ๔ ดังกล่าวแล้ว ควรได้รับการ เน้นความสำคัญในระดับปานกลาง เท่านั้น แต่ความคิดเห็นนี้ยังแตกต่างกันมากในระหว่างผู้ที่ออกความคิดเห็นดังกล่าวแล้ว

ภาคผนวก

แบบสอบถามลักษณะวิชาภาษาอังกฤษ ระดับบัณฑิตศึกษา

ตามความต้องการของภาควิชาต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดำเนินการสำรวจโดย สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการภาษาอังกฤษ ของอาจารย์และนิสิตปริญญาโท ของภาควิชาต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งนี้เพื่อเป็นการทราบแนวทางเพื่อการเตรียมสร้างหลักสูตร และพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับนี้

แบบสอบถามนี้มี ๓ ตอน โปรดทำเครื่องหมาย ใน และเติมความถี่ครบ และเมื่อกรอกแบบสอบถามแล้ว โปรดกรุณาส่งที่เลขานุการของท่าน ภายในวันที่ ๓๑ เดือนตุลาคม ศกนี้

ตอนที่ ๑

เกี่ยวกับผู้กรอกแบบสอบถาม

๑. ท่านเป็น อาจารย์ นิสิต ของภาควิชา _____
คณะ _____

๒. ถ้าเป็นนิสิต

๒.๑ ท่านกำลัง เรียนอยู่ในปีที่ ๑ ของบัณฑิตวิทยาลัย

๒ ของบัณฑิตวิทยาลัย

อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๒.๒ ท่าน กำลังทำวิทยานิพนธ์

ยังไม่ได้ทำวิทยานิพนธ์

ไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์เพื่อให้ได้ปริญญา

๒.๓ ท่านเป็นนิสิตระดับ ปริญญาโท

ปริญญาเอก

อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๒.๔ ท่านเคยทำงานหรือกำลังทำงานหรือไม่ ไม่ได้ทำ
 ทำ

๒.๕ ถ้าเคยทำงานหรือกำลังทำงาน ท่านใช้ภาษาอังกฤษเป็นปริมาณเท่าใด

มาก ปานกลาง
 น้อย ไม่จำเป็นต้องใช้

๒.๖ ท่านคิดว่าการทำงานของท่าน (อดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต) ภาษาอังกฤษมีความสำคัญ

มาก ปานกลาง
 น้อย ไม่สำคัญเลย

๓. ถ้าเป็นอาจารย์

ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษระดับบัณฑิต มีความจำเป็นหรือไม่

มาก ปานกลาง
 น้อย ไม่จำเป็นเลย

ตอนที่ ๒

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา (Grad English)

ถ้าหากมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา (Grad English)

๑. ท่านคิดว่า Grad English ควรเป็นวิชา

บังคับ (Required)
 เลือก (Elective)

๒. Grad English ควรเป็นวิชา

มีหน่วยกิต _____ หน่วยกิต (ระบุจำนวน)
 ไม่มีหน่วยกิตให้ (Non credit)

และเรียนในปี ๑ ทั้ง ๒ ปี

๒ อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๓. การคัดเลือกนิสิตเข้าเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา ควรคัดเลือกโดยใช้คะแนนภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์การตัดสินด้วย

ควร

ไม่ควร

๔. ถ้ามีการสอบภาษาอังกฤษ ท่านคิดว่าคะแนนที่ได้ควรใช้เพื่อกำหนดผู้ที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่

ควร

ไม่ควรยกเว้น

และควรใช้คะแนนนั้นเพื่อจัดระดับผู้เรียนตามความสามารถหรือไม่

ควร

ไม่ควร เพราะทุกคนควรเรียน
เหมือนกันเป็นระดับเดียว

๕. ผู้สอน Grad English ควรจะเป็น

เจ้าของภาษาเท่านั้น

อาจารย์ไทยเท่านั้น

เจ้าของภาษาและ/หรืออาจารย์ไทย

๖. เนื้อหาของ Grad English ควรเป็น

ภาษาอังกฤษทั่วไป (General English)

ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา (English for Academic Purposes)

เช่น ภาษาอังกฤษสำหรับแพทย์

ทั้ง ๒ แบบข้างต้น

อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๓

แผนภูมิภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา

๑. ท่านเห็นว่าภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา ควรมีการเรียนการสอนทักษะใดมากที่สุดเพียงใด

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ใช้เลย
ฟัง							
พูด							
อ่าน							
เขียน							
แปล							

๒. การฟัง

๒.๑ Grad English ควรฝึกการฟังภาษาอังกฤษจาก

คู่สนทนา

วิทยุ

โทรทัศน์

เทป

โทรศัพท์

การบรรยาย

การประชุม/การรายงาน

การอภิปราย

อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๒.๒ เนื้อหาของการฟังคืออะไรบ้าง (โปรดทำเครื่องหมาย รอบปริมาณที่แท้จริง)

☐	บทสนทนา	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	คำสั่ง	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ข่าว	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	คำบรรยาย/บทความ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	รายงาน	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	การประชุม	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	เพลง	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	การอภิปราย/ปาฐกถา	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____	

๒.๓ ในการฝึกทักษะการฟังดังกล่าวข้างต้นนั้น ฟังเพื่อวัตถุประสงค์ใดบ้าง

☐	โต้ตอบการสนทนา	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	รับคำสั่ง/ปฏิบัติตามคำสั่ง	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	เขียนรายงาน	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	จดบันทึกโดยสรุป	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	จดบันทึกอย่างละเอียด	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	แปล	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	นำไปพูดวิเคราะห์วิจารณ์	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	นำไปเขียนวิเคราะห์วิจารณ์	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____	

๓. การพูด

๓.๑ Grad English ควรฝึกการฝึกทักษะการพูด

☐	สนทนา	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	สัมภาษณ์	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	โต้วาที	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	อภิปราย/ปาฐกถา	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	บรรยาย	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	สุนทรพจน์	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____	
	_____	
	_____	

๓.๒ การฝึกพูดภาษาอังกฤษ ฝึกเพื่อพูดกับใครบ้าง

☐	ผู้บังคับบัญชา	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	เพื่อนร่วมงาน	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ลูกค้า	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ผู้มาติดต่อราชการ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ผู้ฟัง เป็นกลุ่มใหญ่	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____	
	_____	

๓.๓ การฝึกพูดภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ใต้งาน

☐	ชักทาย/กล่าวคำอำลา	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	กล่าวต้อนรับ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	กล่าวขอบคุณ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	แนะนำตัวเอง/แนะนำผู้อื่น	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ถาม/ตอบ เรื่องเวลา	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ถาม/ตอบ เรื่องระยะทาง	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ถาม/ตอบ เรื่องสถานที่	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	เชื้อเชิญ/ตอบรับคำเชิญ/ปฏิเสธคำเชิญ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ขออนุญาต	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ให้อนุญาต	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ผู้อื่น	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	หาข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ผู้อื่น	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ถามเพื่อให้ได้ข้อมูล	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ขอความช่วยเหลือ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ขอบริการ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ให้บริการ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานในหน้าที่/หน่วยงาน	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ให้ข้อมูลด้านวิชาการ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ให้ความช่วยเหลือ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ถามหาเหตุผล	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ให้เหตุผล	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย

☐	ถามหาความเห็น	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ให้ความคิดเห็น	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ขอคำแนะนำ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ให้คำแนะนำ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	โน้มน้าวใจผู้ฟัง	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____	
-

๔. การอ่าน

๔.๑ Grad English ควรฝึกการอ่านสิ่งใดบ้าง

☐	คำสั่ง	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ตาราง	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	คู่มือ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	หนังสือพิมพ์	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	จดหมายติดต่อธุรกิจ/ราชการ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	จดหมายส่วนตัว	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	สัญญาลักษณะ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	เครื่องหมายจราจร	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ตำราเกี่ยวกับสาขางาน	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	งานวิจัย	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	วารสาร/เอกสาร	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____	
-

๔.๒ การฝึกอ่าน ฝึกเพื่อวัตถุประสงค์ใดบ้าง

☐	เขียนสรุป	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ทำรายงาน	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ค้นคว้า เกี่ยวกับงานในหน้าที่	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	เขียนวิเคราะห์วิจารณ์	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	แปล	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____	
-

๕. การเขียน

๕.๑ Grad Enlghish ควรฝึกการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อเขียนถึงใครบ้าง

☐	ผู้บังคับบัญชา	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	เพื่อนร่วมงาน	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ลูกค้า/ผู้เกี่ยวข้อง	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ผู้มาติดต่อราชการ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	หน่วยราชการ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____	
-

๕.๒ เนื้อหาการฝึกเขียนอังกฤษ ควรเป็นอะไรบ้าง

☐	คำสั่ง	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	บันทึกข้อความสั้น ๆ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	จดหมายส่วนตัว	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	จดหมายธุรกิจ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	จดหมายราชการ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	จดหมาย เชื้อเชิญทางสังคม	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	จดหมายตอบรับ/ปฏิเสธ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	บทความ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	รายงาน	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ข้อเสนอด	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ตำรา	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____	

๕.๓ การฝึกเขียนอังกฤษ ฝึกเพื่อวัตถุประสงค์ใดบ้าง

☐	สั่งงาน	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	สั่งสินค้า	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	สั่งยา	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ติดต่อธุรกิจ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ติดต่อราชการ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ติดต่อส่วนตัว	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	เชื้อเชิญ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย

☐	บรรยายเหตุการณ์	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	บรรยายสถานที่	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	บรรยายบุคคล	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	บรรยายกระบวนการ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	โน้มน้าวใจผู้อ่าน	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	รายงานผลงาน	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	เสนอโครงการ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	เสนอความคิดเห็น	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	เสนอข้อโต้แย้งเพื่อหักล้าง	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ให้ความรู้ทั่วไป	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ให้ความรู้ทางวิชาการ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____	

๖. การแปล

๖.๑ Grad English ควรฝึกการแปลอะไรบ้าง

☐	คำสั่ง	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ข่าวจากวิทยุ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ข่าวจากหนังสือพิมพ์	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	จดหมายส่วนตัว	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	จดหมายร้องเรียน	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	จดหมายสมัครงาน	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	จดหมายสั่งของ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย

☐	บทความ	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	รายงาน	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ตำรา	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	คำพูด	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____	
-

๖.๒ การฝึกแปลนั้น ฝึกเพื่อวัตถุประสงค์ใดบ้าง

☐	การรายงานหัวหน้างาน	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ถ่ายทอดให้แก่ผู้ร่วมงาน/ผู้บังคับบัญชา	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ถ่ายทอดให้แก่สื่อมวลชน	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	ตีพิมพ์	เป็นปริมาณ/มาก/ปานกลาง/น้อย
☐	อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____	

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามด้วยดี

ฝ่ายพัฒนาราชการ สถาบันภาษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามคณะผู้วิจัย

เตรียมงานและเก็บข้อมูล

กัญจาทิพย์ สิงหนะดี
ฝอยผา พันธุ์ฟ้า
วรรณพร วีรวัฒน์
สุพัฒน์ สุขมณสันต์
เสาวภา จึงพัฒนาพงษ์
อัจฉรา วงศ์โสธร

วิเคราะห์ข้อมูลและเขียนรายงาน

คณะทันตแพทยศาสตร์	นราพร โรจนจันทร์
คณะนิติศาสตร์	นราพร โรจนจันทร์
คณะนิเทศศาสตร์	ฝอยผา พันธุ์ฟ้า
คณะแพทยศาสตร์	อัจฉรา วงศ์โสธร
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	ฝอยผา พันธุ์ฟ้า
คณะเภสัชกรรมศาสตร์	เสาวภา จึงพัฒนาพงษ์
คณะรัฐศาสตร์	เสาวภา จึงพัฒนาพงษ์
คณะวิทยาศาสตร์	พัชรี ชินธรรมมิตร
คณะวิศวกรรมศาสตร์	อุบลรัตน์ เต็งไตรรัตน์
คณะสัตวแพทยศาสตร์	อุบลรัตน์ เต็งไตรรัตน์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	พัชรี ชินธรรมมิตร
คณะเศรษฐศาสตร์	วิภา จันทนาโกเมษ
รายงานรวมทุกคณะ	สุพัฒน์ สุขมณสันต์

พิมพ์รายงาน

มยุรี เดชสมฤทธิภัย

ช่างศิลป์

พิณิจ แสงแก้ว

โรเนียวและเข้าเล่ม

บุญมี ขจรบุญ